

ગઝલમાં ગાથા

: લેખક :
“હૃદયયોગી”

અન્નેડ અભિપ્રાય

અ શો જ ર થુ સ્ત ને

ગીતાંજલિ

: લેખક :

અમૃત એમ. શાહ

“હૃદયયોગી”

સિંધના વડા ઇસ્તુરજી સાહેબ

રામ-ઉદ્ધ-ઓલમા

ડૉ. માણેકજી નસરવાનજી ધાલા

એમ. એ; પીએચ. ડી; લીટ, ડી.

—: ભપ્પે છે કે :—

“**ગીતાંજલિ**માં ગાથા”ના બાણીતા રચનાર “હૃદયયોગી” હાલ “અશો જરથુસ્તને ગીતાંજલિ” નામનું પુસ્તક પ્રગટ કરી આપણા કેમનાં કીમયાળ બક્તિમય સાહિત્યમાં આવકારદાયક ઉમેરો કરે છે. નજદિક આવતા ફવર્દેગામના પવિત્ર હીંગામ ઉપર વાંચવા, મનન કરવા તથા ભેટ આપવા માટે આ લાયક પુસ્તક છે.”

કિંમત બે રૂપિયા

: ટેકાણું :

જયંતીલાલ એ. શાહ

રાજમહેતાની પોળ, બ્રહ્મપુરી, ૧૦૮૬.

અમદાવાદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૩૦૦૨ કિંમત ૨૦૦

ગ્રંથનામ ડા. ઝ. નેમી ડા. યા.

વર્ગિક ૬-૧૯

ગઝલમાં ગાથા

લેખક :

(સ્વર્ગવાસી) અમૃત એમ. શાહ

તે :

“ હૃદય યોગી. ”

(મહેમદાવાદ)

આવૃત્તિ પહેલી.

સને ૧૯૨૫.

આવૃત્તિ બીજી.

સને ૧૯૪૧.

[પ્રગટ કર્તાએ સર્વ હક
ચોતાને સ્વાધિન રાખ્યા છે.]

કિંમત રૂ. ૨-૦-૦

: પ્રકાશક :

જયંતીલાલ અમૃતલાલ શાહ.

ભોયવાડા પોળ, ઘોળી સ્ટ્રીટ,

કાલુપુર . . . અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગઠ
૨૩૦૧૨

“ ગઝલમાં ગાથા ” તથા

“ અશો જરથુશ્ત્રને ગીતાંજલી ”

નાં પુસ્તકો મલવાનાં ઠેકાણાં :—

જયંતીલાલ અ. શાહ રાજમહેતાની પોળ, પ્રજાપુત્રી ૧૦૮૬ કાલુપુર, અમદાવાદ.	} મહેરજી મા. ભાઠેના ચીય પોકડી, મીરાં કેમીકલ વર્કસ. પરેલ, મુંબઈ ૧૨. (ફો. નં. ૪૧૦૦૭)
--	--

(મુંબઈ ખાતેથી બુકો ઘેર બેઠાં ૪૨૦૦૭ ફોન કરવાથી મફતી શક્યે.)

: મુદ્રક :

મણિલાલ કલ્યાણદાસ પટેલ
ધી સૂર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ
પાંચકુવા દરવાજા, અમદાવાદ.

અર્પણ પત્રિકા

આ પાક ગાથા વાણી કાવ્યના કિંમતી પુસ્તકને
મહારા મરહુમ પિતા અમૃત. એમ. શાહ તે “ હૃદયયોગી ”
ના મરહુમ વહાલા મિત્ર શેઠ પેસ્તનજી રતનજી કેરાંવાળાને
પોતાના જીવન દરમિયાનના અનેક કિંમતી સદ્ગુણોથી
આકર્ષાઈને ઘણા ભાવ-પ્રેમ અને સાચી પ્રીતીની સાથે
તેઓ શ્રીના રૂઢને પાક પરવરદેગાર અચળ શાન્તિ બ્રહ્મે
તેવી યાચના સહિત માંન પુવક અર્પણ કરું છું.

બોયવાડા પોળ }
ધોબી સ્ટ્રીટ }
કાલુપુર }

તા. ૧-૬-૧૯૪૧

અદના સેવકઃ
જયંતીલાલ એ. શાહ.
અમદાવાદ.

સુધારે તે જીવન ભવને

(ગઝલ)

૧

અમારી મુક્તિને માટે, અશોઈ રાહ એક જ છે;
સ્વધર્મે જીતવા માટે; નિભાવો આપ ટેક જ તે.

૨

તમે છો રાહબર સાચા;
અમોને હોરમજદ પોતે.
નમન કેટી અમારાં છે, જીવન જીતાવતા જ્યોત્સે.

૩

સકળને પ્રેરતા ભકિત:—
અને શક્તિ તણા દાતા.
મહા રહેમી અહુરા છો:— અમારા જ પીતા-માતા.

૪

મિનોઈ ત્રણ ફરમાનો,
હોળે હાંસેલ અમો સોને.
‘હુમત,-હૂખત,’ ‘હવસ્ત’ વહાલા “સુધારે તે જીવનભવને”

“ હૃદયયોગી ”

મરહુમશેઠ પેસ્તનજી રતનજી **કેસંવાળાનું જીવનચરિત્ર**

આ સ્થાને રજુ કરતાં મહને બેહદ હર્ષ થાય છે કેમકે એઓ-શ્રીનાં નેક પગલે દરેક વાંચક બાધ બહેનોએ ચાલવાથી; તેમજ તેવા અમૂલ્ય સદ્ગુણો પોતપોતાનાં જીવન વ્યવહારમાં ઉતારવાથી, જીંદગીની કિંમતી પજોની સાચી કદર થતાં સંસારીક અનેક આફતોથી બચી શકાય. હું ઇચ્છું છું કે માત્રેક સૌને તેવાં બનાવે. કે જેથી કરી સૌ કોનાં જીવન ધન્ય લેખાય. તથાસ્તુ !

મરહુમનો જન્મ સુરત ખાતે સને ૧૮૪૭ના ફેબ્રુઆરી માસમાં એક સાધારણ વર્ગના વેપારી કુટુંબમાં થયો હતો. તેઓશ્રીએ જમાનાના પ્રમાણમાં ઇંગ્રેજી ત્રણેક ચોપડીનું જ્ઞાન મેળવી રેલ્વેમાં ધણીજી જુજ પગારથી જોડાયા હતા. તેઓ ચાલુ ખંત અને ભારે કાળજીથી પોતાની ફરજ બજાવતા હોવાથી એક અમલદાર થઈ શક્યા હતા. મરહુમે લગભગ ૪૫ વરસ નોકરી કરેલ હતી. જેના પરિણામમાં પોતાના અધિકારી વર્ગનો તેમજ તાબાનો સારો ચાલ અને માન મેળવી શક્યા હતા. પોતાની જીંદગી “Plain Living and High-Thinking” એ ધોરણ પર રચી હતી. પોતે સ્વભાવે ધણી જ શાન્ત અને નમ્ર હતા. કોઈ પર પડતું કુખ પોતાને માનતા અને છુપી સખાવતોમાં માનતા હોવાથી તેને તે પ્રમાણે મદદ કરવાને ચૂકતા નહીં.

મરહુમ વિદ્યાદેવીના ચૂસ્ત તેમજ સાચા પુનરિ હતા. એવણને ઉત્તમ પ્રકારના વાંચનનો ધણો ભારી શોખ હતો, જેને તેઓએ જીંદગીના છેડા સુધી ચાલુ જ રાખ્યો હતો. કોઈ કોઈ વખત કોઈ પુછતું કે: “આટલી વૃદ્ધ ઉમરે આટલું બધું વાંચવું અને સમજવું શા માટે? ત્યારે મ્હોદુ મલકાવી કહેતા હતા કે મેળવેલું જ્ઞાન કોઈ પણ વખતે કામનું જ છે. કાંઈ નકામું જવાનું નથી.”

પોતાની આખી જીંદગીની નેમ કે જેને પોતે ધણું સુખ અને આનંદની જ ચીજ માનતા તે એ જ હતી કે:—વખતને બીલકુલ નકામો નહીં જવા દેતાં કાંઈનું કાંઈ બી ઉત્તમ પ્રકારનું વાંચવું, વંચાવવું, સમજવું અને બીજાંઓને સમજાવવું. પોતાના બહોળાં વાંચનના અનુભવથી ધણું સારું જ્ઞાન મેળવ્યું અને પોતાના કુટુંબીઓને પોતે આપતા ગયા છે.

એઓનું મરણ સને ૧૯૨૩ ડીસેમ્બરની તા. ૯મીએ થયું હતું.

આપણે સૌ દુવા ગુઝારીશું કે એ મરહુમના રહેને પાક પર-વરદેગાર ધણી ઉત્તમ જગા સાથે શાન્તિ બક્ષે. આમીન ! આમીન ! ! આમીન ! ! !

હૃદય મન્દિર
મહેમદાવાદ
તા. ૧-૧૦-૨૫

લી. તેઓનો સ્નેહાધિન મિત્ર
અમૃત એમ. શાહ. તે:—
“ હૃદયયોગી ”

સાંકળીયું.

મહાન હજરત પયગમ્બર અપો જરથુસ્તની સેવામાં (કાવ્ય).

પ્રકાશકનું નિવેદન... ... જયંતીલાલ એ. શાહ

પુસ્તક સાથ પહેલી પિછાણ ... નોશાકરી પીલાં.

દિવાયો.....(પહેલી આવૃત્તિનો) મરહુમ પુન્ય શેઠ જેહાંગીર જ,
વીમાદલાલ.

એ બોલ...(પહેલી આવૃત્તિના) સ્વર્ગવાસી ભાઈ અમૃત. એમ. શાહ.
(હૃદયયોગી)

“ અમૃત હૃદયોદગાર ”...(કાવ્ય)...

અમુક અધરા શબ્દોની સમજણ.

“ કીમતી શિખામણ ”...(કાવ્ય)...

અહુનવદ ગાથા: --

કયું પૃષ્ઠ ?

યસ્ત હા-૨૮	૧
„ „ ૨૯	૭
„ „ ૩૦	૧૩
„ „ ૩૧	૨૦
„ „ ૩૨	૩૦
„ „ ૩૩	૩૮
„ „ ૩૪	૪૪
પયગમ્બર જરથુસ્ત સાહેબને ચર્ચે (કાવ્ય)	૫૨

ઉશ્તવદ ગાથા:—

યસ્ત હા-૪૩	૫૪
„ „ ૪૪	૬૪
„ „ ૪૫	૭૬
„ „ ૪૬	૮૬
“ ભરવુ ” (કાવ્ય)	૧૦૫
“ અહુરા પાક લે તારી ” (કાવ્ય)	૧૦૬

સ્પેન્તોમદ ગાથા:—

યસ્ન હા-૪૭	૧૦૮
„ „ ૪૮	૧૧૩
„ „ ૪૯	૧૨૩
„ „ ૫૦	૧૩૪
“ જીવન નૌકા જરૂર તરતી ” (કાવ્ય)	૧૪૪

વોહુ-ક્ષત્ર ગાથા:—

યસ્ન હા-૫૧	૧૪૬
“ દુર થાય સૌકો આપદા ” (કાવ્ય)	૧૬૬

વહિસ્તોઘશિત ગાથા:—

યસ્ન હા-૫૩	૧૬૮
“ દુવાગીર દરગુજર ચહાતો ” (કાવ્ય)	૧૮૫
“ એક પુશ નોંધ ” (તુષ્ના મધતિશ વહિસ્તા)...	૧૮૬
અભિપ્રાયો (પહેલી આવૃત્તિને માટે દીલસોળે તરફથી મલેલા)	૧૮૯
						થી ૨૦૫

શુદ્ધિપત્રક

પાત્ર	બાબત	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૩૦	કુટનોટ	૪થી	friests	priests
૪૨	„	૩જી	beneficient	beneficent
„	„	૫મી	Acteivism	Activism
૬૪	„	૫મી	O	a
„	„	૬મી	60/30+39	60/30+34
„	„	૬/૭	Let heaven	Let the heave
૭૮	„	૨જી	heathensdo	heathens do
૯૭	ફકરો ૧૨મો ૧લી		તુરાની ક્યાન	તુરાની ક્યાન
૧૮૮	ગાડા અક્ષરો ૯/૧૦		જ્ઞાનવર્ધક વગરે	પાના ૧૮૯ને મહાલે વાંચો.

ગિખવતો નેકી ને ગણતી, સરખ યાથી ખરો ચુખકર !
 નમન કોટી તડને રહેખર, 'અશો જરથોશ્ત્ર પયગમ્બર !'

“હૃદયધોગી”

“ મહાન હજરત પયગંબર અષો જરથુસ્ત સાહેબની સેવામાં. ”

ગઝલ.

અષો જરથુસ્ત પયગંબર; અમારો તુંજ માલીક છે !
રહેમ દાતા સદા તહારી; શિખામણુ શુદ્ધ બારીક છે !
દેખાડી તહે અજબ રોશની; અમો જરથોસ્તીઓ સોને !
સખુનો રાસ્તીના દેઇ; સફળ કીધો જીવન ભવને !
રમત મિનોઈ છે તહારી, અતિ “ ગાથા ” વિષે જોઇ !
નમન કોટી તહને બહાલા ! પહોંચી ના શકે કોઇ !
સમજ તહે સત્યની પાડી, અને હા ! નેકી શિખવાડી !
રટણ તહાર અમોને હો; પિવાડી જ્ઞાનની ખ્યાલી !
વામીએ સંકટો ભારી; અમોને રહેમ છે તહારી !
ન હિંમત કોઈની કરતા; અમારી હામ તું ભારી !
જીવન જીતાવવા કાજે; કલામો કિમતી કીધી !
ખીકટ રસ્તા છતાં બહાલા; સરળતા ખૂબ તહે દીધી !
લીયે સૌ આફતો ખેંચી; અજબ જ્યોતિ કિરણ ફેંકી !
મોહક આ વાડીમાં બહાલા; ! રિપૂ સૌ નાખતો છેદી !
રીઝાવા પાક પયગંબર; નમન જરથુસ્ત છે તમને !
આશક હા ! આપનાં સૌકોઃ નિરંતર રક્ષતા અમને !

લેખક.

“ હૃદયયોગી. ” અમૃત.

(૧) મોહકવાડી=મોહ ભર્યો સંસાર. (૨) રિપૂ=શત્રુ; જેવા
માયા, મોહ, મયતા, ક્રોધ; વીગેરે.

પ્રકાશકનું નિવેદન

મારા મરહુમ પીતાજી શ્રી અમૃત એમ. શાહ તે “હૃદયયોગી” ની બનાવેલ “ગઝલમાં ગાથા”ની બીજી આવૃત્તિ બહાર પાડતાં મને ઘણો આનંદ થાય છે. મરહુમે પ્રથમ આજ પુસ્તક સને ૧૯૨૫માં બહાર પાડેલ જેની દરેક પ્રતો જરથોસ્તી ભાષાઓએ પ્રશંસા સાથે ઉપાડી લીધી હતી. ફરી “ગઝલમાં ગાથા”ની માગણી મારા પીતાની હયાતીમાં ઘણી થએલ પરંતુ ગરીબ સાહિત્યના પુજારી બહાર લાવી શક્યા નહિ.

મરહુમ “હૃદયયોગી” વરસો થયાં ચાલુ ભક્તિભાવ બર્યા કિમતી કાવ્યો લખતા. તેઓ તા. ૧૮ મે ૧૯૩૯માં અમદાવાદ ખાતે ૪૬ વર્ષની વયે ગુજર પામ્યા છે. લાંબા સમયથી શ્રી “હૃદયયોગી”ની દેહ લથડતી જ ચાલતી હતી, તે છતાં પોતાનાથી બન્યું ત્યાં સુધી તેઓ સાહિત્યની અમર સેવા નિયમીત રીતે બજાવતા રહ્યા હતા. પચગમ્બર અશોજરથોસ્તની સ્તુતિ કાવ્યોનું ઘણું કિમતી અને એવું બહોળું સાહિત્ય મરહુમ પારસી કામને આપી ગયા છે કે જેથી તેમનું નામ પારસી સાહિત્ય સાથે અમર રીતે જોડાઈ ગયું છે.

ગઝલમાં ગાથાની પહેલી આવૃત્તિમાં આવી ગયેલો “દીબાચો”, તથા મરહુમ “હૃદયયોગી”ના “બે બોલ” ફરી આ નવી આવૃત્તિમાં આપ્યા છે. “રાહઘમ” જાળવવાને માટે ગઝલોમાં થોડાક શબ્દોનો ફેરફાર કર્યો છે; વધારામાં મારા મરહુમ પીતાજીનાં એક જુના મિત્ર જેવણ “તુખ્ત્તા મહતિશ વહિસ્તા”નાં તખ્તસુસ હેથળ વધારે જાણીતા છે તેવણ તરફથી દરેક ફકરા નીચે “ફુટનોટો” આપવામાં આવી છે,

એવું બતાવવાને કે ગાથામાં જણાવેલાં ધણાંક શિક્ષણો બીજા ધર્મોનાં ધર્મ પુસ્તકોમાંથી પણ મલી આવે છે. આ ખરેખર ધણી મહેનતનું કામ છે પરંતુ ભણાં વાંચક વર્ગને તે વધારે પ્રેરણા રૂપ થઈ પડે તો લીધેલી મહેનતનો બદલો મલી રહેવા બરાબર ગણાશે. વળી મરહુમ વિદ્વાન એરવદ કાવસજી કાંગાના તરજુમાંથી જુદા પડતાં કેટલાક ફકરાઓનાં તરજુમાં જ બીજા વિદ્વાનોએ કીધા છે તે પણ સરખામણીને માટે “કુટનોટ”માં બતાવ્યા છે. આ પુસ્તકમાં આપેલી કુટનોટોમાં, જે ધર્મ પુસ્તકોમાંથી ફકરાઓ ચુંટ્યા છે તેમજ જે વિદ્વાન લખનારાઓનાં પુસ્તકોમાંથી પસંદ કીધેલા ફકરાઓ ટાંક્યાં છે, તે સઘળા સાહેબોનો અંતઃકરણ પુર્વક આભાર માનીએ છીએ, કેમકે તેઓની મહેનતનાં આધારેજ આ પુસ્તકને રસદાયક બનાવી શકાયું છે. આ રીતે પારસી કોમનાં જ્ઞાસુઓની અમારા તરફથી કાંઈ સેવા બજાવી શકાતી હોય તો આ બીજી આવૃત્તિને જો સારો આવકાર મલશે તો તેને માટે અમને પરમ સંતોષ હાંસેલ થશે. છેવટે મારા જેવા પરકોમી ગરીબ પ્રકાશકે, જે ખંતથી આ મોહટી મેહનતનું કાર્ય ઉપાડ્યું છે, તેનો બદલો ભણાં જરથોસ્તી ભાઈ બહેનો એક એક નકલ ખરીદીને વાળી આપશે એવી નમ્રતાપુર્વક અરજ છે.

ભોયવાડા પોળ.
 ધોબી સ્ટ્રીટ, કાલુપુર.
 અમદાવાદ.

} જરથોસ્તી આલમનો અદના સેવક.
 જયંતીલાલ અમૃતલાલ શાહ.
 (મહેમદાવાદ વાળા)

પુસ્તક સાથ પહેલી પિછાણ. (પહેલી આવૃત્તિ)

સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં મહારા આ મિત્ર ૨૦ અમૃત. એમ. શાહ ઉર્ફે “ હૃદયયોગી ”નું નામ અંજલિ નથી. વર્ષો થયાં પારસી તેમજ હિંદુ મેગેઝીનોમાં કવિ તરીકે સેવા કરતા આ બાર્થ હાલમાં પુસ્તકના રૂપે બહાર પડે છે. આજસુધી હિંદુ કલમકસોને કિંવા કવિઓને મેં પારકા ધર્મ પર આટલી બધી શીદાગીરી પામેલા બાર્થ “ હૃદય-યોગી ” પેઠે જોયા નહોતા, અને તે પણ શ્રી ગાથા જેવી પવિત્ર અને અતિ બિશ્વ બાબતપર આજે જ્યાં પારસી ધર્મના અભ્યાસીઓ પણ પોતાની કલમ ચલાવી શક્યા નથી તેજ બાબત પર એક પરકામી લેખક બંધૂં કલમ ચલાવે એ પારસી કોમને મગર થવા જોગ છે.

પ્રાચીન સમયમાં—જે વેળા પ્રેસ નહોતાં, તે વેળા કવિઓની કિંમત બહુ કિંમતી ગણાતી હતી, કેમકે તે વેળા કવેતનાં પુસ્તકો જવલ્લેજ મળી આવતાં અને આથી જેના બાપદાદા વર્ષોથી કવેત બોલવાનું કામ કરતા હતા, તેમના જ પેઢિદારો શિવાય બીજાં કોઈ પણ કવિતા બોલી જાણતાં નહોતાં; હું કાંઈ અવસ્તા અભ્યાસી નથી પણ પારસી ધર્મના એક અભ્યાસી તરીકે હું આટલું જાણું છું કે, આપણાં ગાથા એ “ પ્રોઝ ” નહી પણ કવિતા કિંવા ગાયન રૂપેજ છે; અને જો હું બૂઝતી ન હોઉ તો મને યાદ છે કે જ્યારે મહાત્મ હજરત જરથુસ્ત પેગામ્બરે પોતાના રચેલા એ ગાથા પોતાના ખૂલંદ અવાજે ગાયા હતા, ત્યારે સરોષ જેવા બળવાન અમશાસ્પંદ નીચે ઉતરી આવ્યા હતા અને આ ઉપરથી મજકુર ગાથામાં કેટલી પવિત્રતા હશે અને કેટલી આકર્ષક શક્તિ હશે તેનો તોલ તો આ પુસ્તકનાં વાંચનારને જ કરવાનો છે.

“ પ્રોઝ ” કરતાં પોએત્રી યાને કવિતા ઝટ મોંએ થઈ શકે છે. એતો જાણીતી વાત છે; અને તેથી પ્રાચીન સમયના હિંદના જોગીઓ

ધરમાં બેસી મોટી સંખ્યામાં કવિતા મેંએ કરી શુભ પ્રસંગે મોટી રકમ ભેગી કરતા હતા, અને તેની એક યાદ આજે આપણને ખ્હાર કરતા સારંગિ વળગનારાઓ આપે છે. તેઓ લખવાનું કે વાંચવાનું કશુંએ જાણતા નથી; છતાં આગળ આપણે વાંચી આવ્યાં તે મુજબ પેઢી દર પેઢી આમ વંશપરંપરાથી પોતાના બાપદાદા ગાતા આવેલા ગાયનો તેમના જ મેંએ સાંભળેલાં તેઓ સંભારી રાખતા હતા; આવી રીતી જો પારસી કોમ અખત્યાર કરેતો આપણે ભવિષ્યના ભિતરમાં એક શુભ પગલું લેખાશે, કેમકે ખુદા ન કરે અને કાળના કુહાડાથી પારસી મહજબનાં દક્તરો પારસી કોમ એક સમયની પેઠે ફરી ગૂમાવી બેસે, તો એ ગાથાથી ગાયન જો આપણે મેંએ કરીશું તો તે કદી ગૂમ થવાનાં નથી, તેમજ ચોર અને લૂટારાઓથી છિનવી લેવાવાનાં નથી; અને આ રીતે આપણે આપણા પાક મહજબને સાચવી રાખવા પાછળથી ફાવતી જોગવાઈએ તે જ મેંએ કરેલી કવિતારૂપ ગાથા પુસ્તકના રૂપમાં પ્રગટ કરી પારસી મહજબનો ઝળકતો વાવટો સદા માટે ઝળકતો ને ફરકતો જ રાખી શકીશું, અને એટલા જ માટે ભાઈ “હૃદયયોગી” નાં આપ પુસ્તકને હું પારસી કોમ માટે આવકારદાયક લેખું છું.

આપણા પવિત્ર ગાથાનું ગુજરાતી ભાષાંતર પ્રસિદ્ધ મરહુમ અબ્યાસી એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગાએ કર્યું છે, અને એમ છતાં એ જ ગાથાને કવેતમાં રચવાનું શું કામ પડ્યું? એમ પ્રશ્ન કવચિત્ થવા પામે, તે સ્વભાવિક વાત હોઈ ખોલાસો કરું છું કે આપણે આગળ વાંચી ગયાં તેમ તે ભાષાંતર “પ્રોઝ” માં હોઈ આપણી સ્મરણ શક્તિમાં જલદી ઉતરે એ બનવા જોગ છે; મગર એના બદલે જો પોએત્રીમાં તે ગાથા હોય તો તે આપણા મગજમાં ઝટ ઉતરી શકે; અને તે જ શુભ હેતુથી આ પુસ્તકને ભાઈ “હૃદયયોગી” એ જન્મ આપ્યો છે; અને તે ખચ્ચીત જ વધારી લેવા જોગ જ છે. પારસી કોમના ઘરોમાં નાટકી અને હવસાઈ ગાયનો ગવાય, અને

ગાહેર મેળાવડાઓમાં પણ તેવાંજ ગાયનોનો ઉપયોગ થાય, તેના કરતાં આ મહાન્ મહેનતથી કવેતમાં રચેલા પવિત્ર ગાથા જે પારસી કામનાં હરેક ઘરોમાં ગવાય તો કેવું સાઈ? કેમકે તેમ કરવાથી જે શુભ હેતુઓ સચવાય છે. એકતો હલકી જાતનાં ગાયનોનો તદ્દન વપરાશ કમી થતાં પાક મહાજનનાં કલામો ગવાતાં ઉછળતાં બાળકો પણ અચપણથી જ ધર્મના સાચા હેતુ સમજતાં થશે, અને તેઓમાંના ઉચ્ચ સંસ્કારોની છાપ પડવે ભાવિ જીવન અતિ તેજસ્વી બનશે.

પાક ગાથાની કિંમત માટે ઇસારો કરતાં ડા. હાઉગ કહે છે કે:-

“ The Gathas were beleaved to Contain all that has been revealed to Spitama Zarathushtra that he learnt them from the Choir of the aerialangels, who soar them to his *Mentals cars when* in a state of ecstasy; *his Mind was raised to heaven.* ”

ડા. હાઉગના ઉપલા ઇસારાથી આટલું તો સિદ્ધ થાય છે કે:- ગાથા એ કંઈ ખાકી ગાયનતો નથી જ પરંતુ સ્પિતમાન જરથુસ્તને તેમના એકાન્ત વાસ દરમ્યાન અહુરમજ્દ તરફથી મળેલા ગૂપ્તજ્ઞાનનો ખુદ જરથુસ્તે લખેલા “ ગાયરેકટ ” શબ્દો છે. અને જે ગાથા જરથુસ્તના ગવાયલા જેવા ન હોત તો અવસ્તામાં તેની નોંધ કદી મળત નહીં પરંતુ “ સરોષ યસ્ત વડી રાતની ” નો તરજુમો કરતાં મરહુમ એરવદ કાંગા ખુલ્લું લખે છે કે:-

.....“ પવિત્ર અશો સરોષ.....જેણે.....પહેલ વહેલા અશો સ્પીતમાન જરથુસ્ત (સાહેબ) ના જે પાંચ ગાથા (તેઓને) ખેત, ફકરાઓ તથા (તેઓની) સરેહ સુદ્ધાં તથા પુરશેષ પાસુખ સુદ્ધાં ગાયા. ”

ગાયનો કે કવિતાઓ હમેશાં તેની પદ્ધતિસર રાગણીમાં ગવાય છે જેવા કે:-બેરવિ, કાદિ સારંગ, ત્રિકાલ, ધત્યાદિ, એ જ રીતે

આપણા પાક ગાથા ભણવાની પદ્ધતિ રીત છે, અને તેની સમજ ડૉ. હાઉગ નીચે મુજબ આપતાં લખે છે કે:—

There are three expressions used for the recital of the Sacred texts.

(1) MAR to recite (મર=ભણવું. જેમ પ્રહામણે રૂમવેદ ભણે છે તેમ)

(2) FRAMNU to recite with a low tone,
(ફ્રમુ=ધીમે અવાજે ભણવું, જેમ પ્રહામણે અનુરવેદ ભણે છે તેમ.)

(3) FRASRAVY to recite with a loud voice and observing musical accents; Frasaravay is the solemn recital in the form of a very simple tune, comparable to the way of ringing the Sam-Veda by the Brahmins, This expression is preeminently applied to the Gathas
(ફ્રસાવ્ય=મોટે સાદે ભણવું. આ અવાજ ધણે ગંભીર હોય છે, જે અવાજ શામવેદના હિંદુ ભણતરને લગભગ મળતું આવે છે. ”

ડૉ. હાઉગના ઉપલા ખુલાસાને મળતો ખીજો ખુલાસો આપણા અવસ્તામાંથી મરહુમ એરવદ કાંગાની સરેહ સાચનો મળે છે તે આ છે કે:—

એ (ગાથા) બંદગી કવિતારૂપમાં ત્રણ પદ અથવા બેતની બનેલી છે. અહુનવરને બરાબર સમજીને તથા ખીજું કાંઈ વચમાં બોલ્યા વગર તથા કોઈખી પદ મુકી દીધા વગર ગાયનની ઢબમાં જે સખ્સ ભણે તેને ૧૦૦ ગાથા ગાઈને ભણ્યાના જેટલું સવાબ લાગે. ”

ગાથાની શ્રેષ્ઠાઈ વિષે મહારે થોડું જ લખવાનું છે કેમકે આ પુસ્તકનો પ્રસ્તાવનાં મહારા વડીલ મીત્ર જાણીતા સોશીસીટર ભાઈશ્રી જેહાંગીર વિમાદલાલે લખ્યો છે, અને એક પ્રસ્તાવના લખનાર

તરીકે બાઇ વિમાદલાલને શિર આ પુસ્તકની ટુક પિછાણની ફરજ મેં મુકી છે; એટલે વધુ પિંજણ નહી કરતાં મહારા આ મરિમ; પણ ભલા અને સાદા મીત્ર રાં અમૃતં એમં શાહને આ પુસ્તક બહાર પાડી સાહિત્યમાં એક નવુ પીંછુ ખાસવાની મહેનતમાં તેમને મુખ્યારક્યાદી આપું છું. અને ઇચ્છું છું કે ભવિષ્યમાં બાઇશ્રી “હૃદયોગી” આજ રીતે સાહિત્યની સાચી સેવા પોતાના નવરાશની વખતે કરતા રહે!

ખીજા થોડાક શબ્દો પણ લખવા એમને માટે વ્યર્થ જરો નહિ અને તે આ કે—“હૃદયોગી” જેવા ટુક પગારના લેખકોને સાહિત્ય શોખીનો તરફથી—ખાસ કરી પારસીઓ તરફથી સારો ટેકો મળવો જરૂરી છે, કેમકે આપણા મહજબને ખાતર આ પરકોમી ઉલટમંદ લેખકે પોતાની મહેનતની સાથે અવકાસનો ભોગ આપ્યો છે, અને એ મહેનતના ભોગનો બદલો પ્રત્યેક જર-થોસ્તીઓએ આ પુસ્તકને સારો જેવો ટેકો આપી—ખરિદીને આપવો જોઇએ જ.

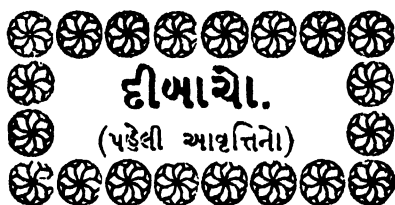
મારા સાંભળવા પ્રમાણે બાઈ “હૃદયોગી” એક ખીજું પણ પુસ્તક બહાર પાડવાની ઇચ્છા ધરાવે છે. પરંતુ તેઓના જેવા ટુક પગારના લેખકો એ કામ એકલા હાથે ઉપાડી શકે એમ નથી. અને એટલા જ માટે આ તકે હું હિંદુ તેમજ પારસી શ્રીમંતોનું ધ્યાન ખેંચું છું.

“હૃદયોગી”નો આ પ્રયાસ અતિ ઉત્તમ પ્રકારનો છે. અને તેથી જ સાહિત્ય શોખીનોએ તેમજ જરથોસ્તી ધર્મચ્યુસ્ત કોમે તેમને જરૂર જ ટેકો આપવો જોઇએ. લખતાં મને ખુશાલી પેદા થાય છે કે આ ગાથાનું પુસ્તક મીઠા સ્વરોમાં ગોઠવાયું છે; તેટલું જ વળી સાદી અને સરળ એખારતમાં રચાયલું હોઈ કુળ જરથોસ્તી કોમ ઉપરાંત ગમે તે જાત કે પ્રજા આ ઉમદા પુસ્તકનો જરૂર સહ ઉપયોગ કરી શકશે એટલું જ નહી પણ પોતાનાં બાળકોને પણ તેનો ઉપયોગ કરાવી જ શકશે તેમ કહેવામાં કાંઈખી શંકા રહેતી નથી.

આચાર્ય દ્રેટીટ
નવસારી તા. ૧-૧૦-૨૫

}

લી. શુભેચ્છક બહેન.
“નાશાકરી પીલાં”

દીબાચો.

(પહેલી આવૃત્તિનો)

જરથોસ્તી ધર્મશાસ્ત્રોમાં ગાથાનાં લખાણો સર્વોપરી જગ્યા ધરાવે છે. તેઓ જેમ સર્વથી પુરાણાં લખાણો ગણાય છે, તેમ તેઓ સર્વથી વધુ માન પામેલાં અને અગત્યનાં પણ લેખાય છે મહાન પયગમ્બર સાહેબ અષો જરથુસ્તના વખતમાં જ આ ગાથા લખાયા છે એટલું જ નહીં, પણ તે મધે તે અપોર્ષના સરદારનાં પોતાનાં ઉમદા લખાણો તથા કિમતી વચનો જળવાઈ રહેલાં છે. વળી જે ભાવિક બક્તિ, ઉંડું આત્મજ્ઞાન, તથા ઉચ્ચ નીતિના ઉદ્ગારો આ પુરાણાં લેખમાં જાહેર થાય છે તેના સમયે તેઓ દુન્યાનાં મહાન ધર્મશાસ્ત્રોમાં એક શ્રેષ્ઠ જગ્યાને પાત્ર થાય છે.

આવી મોતેજરીને લીધે જ અવસ્તામાં પવિત્ર ગાથાને નમન કરી કહ્યું છે કે:—“ નેમોવે ગાથાઓ અપઓની શ ” એટલે “ અય પવિત્ર ગાથા ! તમેને નેમાજ હોજો ! ”

ગાથાની ભાષા ઘણી બીકટ છે, અને તેના અનેક તરજુમાઓ મોજૂદ છે. મરહુમ કાબેલ અવસ્તા અબ્યાસી એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગાએ ગાથાનાં પુરાતણ લેખેનો એક અતિ વિદ્વાત ભર્યો તરજુમો ગુજરાતીમાં કર્યો છે, અને તે જરથોસ્તીઓમાં ઘણે લોકપ્રિય છે. આ કાબેલ ધર્મીઅ્યાસીએ ગાથાનાં બીકટ શ્લોકોનો બોલે બોલ તરજુમો કરી પોતાનાં અંથની કિંમતમાં વધારો કર્યો છે.

હાલમાં એક હીંદુ ભાઈએ એરવદ કાંગાના આ કિમતી તરજુમાના આધારે “ ગજલમાં ગાથા ” એવે નામના પુસ્તકમાં આ પુરાતણ લખાણોને ગજલના આકારમાં રજુ કર્યા છે, તે જાણી દરેક જરથોસ્તી ખુશી થયા વિના રહેશે નહિ.

ભાઈ અમૃત શાહ, કે જેઓ “ હૃદયયોગી ”નાં તખલ્લુસ સાથે ઘણો વખત થયો વર્તમાનપત્રોમાં ભક્તિરસભરી કવિતા લખનાર તરીકે જાણીતા છે, તેઓએ આ બીકટ કામ ઘણી કાબેલ્યતથી બજાવ્યું છે. તેઓએ ઘણી જ સહેલ અને સરળ ભાષાનો ઉપયોગ કર્યો છે, અને તેથી પારસીઓના ઘરોમાં આ પુસ્તક માનીતું થઈ પડવાનો સંભવ છે. દરેક શ્લોકનો તરજુમો ઘણી ઉત્તમ રીતે ભાઈ શાહે રજુ કર્યો છે.

ગાથા જેવાં બીકટ લખાણોને આવી સરળ રીતે, અને સહેલાઈથી સમજ પડે એવી ભાષામાં રજુ કરવા માટે એ ભાઈને ખરેખર ધન્યવાદ ઘટે છે. ગાથાનાં ભક્તિમાન લખાણો તરફના ખરા પ્રેમ વિના આ કામ બની શકે નહીં, અને એક સાચો ધાર્મિક નર. પોતાનાં યા ભાઈબંધ કેમનાં, કોઈ પણ ધર્મ શાસ્ત્રની ખુબીથી આનંદ પામી તે ઉપર પ્રેમ રાખી શકે એમાં સંદેહ નથી.

ભાઈ અમૃત શાહે એક એવું ઉત્તમ લખાણ બહાર પાડ્યું છે કે જે ગાથામાંના કિમતી વિચારો તથા ઉદ્દગારોને ઘણી ખેંચાણુ-કારક તથા સરળ ગુજરાતીમાં રજુ કરે છે. ભાઈ અમૃત શાહની આ હૃત્કમંદ કોશેષ એક ખુશાલી ભરી અગ્નયખી છે. કેટલાક દાખલાઓથી આ વાત ખુદી થશે.

ગાથાની શરૂઆતમાંના અવસ્થાનાં પહેલાં બે વાક્યો ઉપરથી ભાઈ અમૃત શાહની સુંદર લેખણુકળાનો ભાસ વાંચનારને મળે છે.

ગજલ.

“ અશે જરથુસ્ત્રનાં ખ્યાલો, કલામો ને બધાં કામો,
દીયે બરકત સદા સૌને. બશારત પામેલાં તે છે.
અયે ગાથા પવિત્ર છે. તમુને હા નમન હો જો,
નમન હોજો, નમન હોજો ! બધાને હા કબુલ હો જો.”

અર્પણુતાનો આત્મિક નિયમ જરથુસ્ત્ર સાહેબે ૩૪ માંહમાં સુંદર શબ્દોમાં જાહેર કર્યો છે, તેને ભાઈ શાહે આ રીતે રજુ કર્યો છે.

ગજલ.

“ ખરે ! જે કામથી તેમ જ, સુખનથી ને સુલક્ષિતથી,
અમરપણુ રાસ્તી ને હકુમત, તથા આરોગ્યતા સાથે,
સહુથી પહેલાં છે અર્પણ, મળે જે હોરમજદ હમને;
અમારા નેક નૈયતના; નમન હોળે સદા તમને. ”

ઉસ્તવદ ગાથાના હા ૪૩ ની શરૂઆતમાં પરમાર્થમાં જ ખરું
સુખ સમાએલું છે તેનો જે ગાથાનો જાણીતો ફકરો “ ઉસ્તા
અહમાઇ યહમાઈ ઉસ્તા કહમાઈયીત્ ” છે, તેને ભાઈ અમૃત શાહે
આ દીલખુશ શબ્દોમાં રજુ કર્યો છે.

ગજલ.

“ આખાદી વ સુખાકારી, હોળે તે શખ્સને હરદમ,
જેનાથી સુખ હા પહોંચે, ખીજાને અહીયાં હરદમ. ”

આ ખાખત નોંધવા લાયક છે કે ભાઈ શાહે ગાથાનાં વાક્યે
વાક્યનો ભાવાર્થ જાળવી રાખવાને યત્ન કર્યો છે, અને તેમાં ઘણું
દરજે તેઓ ફતેહ પામ્યા છે.

“ ગજલમાં ગાથા ”ના આ પુસ્તકને હું દરેક પારસી ઘરમાં
જાળવી રાખવાને ભલામણ કરું છું. તેનાં વાંચણથી ગાથાના ઉમદા
ઉદ્ગારો બહુ જોશ સાથે આપણાં મન ઉપર દસે છે, અને રૂડી
અસર ઉપજાવે છે.

આ તારીફ લાયક કોશિષ એક હીંદુ બંધુ તરફથી થઈ છે,
એ ખીનાને વધુ આવકારદાયક લેખું છું. એક જ પવિત્ર આત્મા
સર્વ પયદાયશમાં હાજર રહી, તેને જે બંધુત્વના નતુટે એવા ગાંઠથી
બાંધી રાખે છે, પાક અહુરમજદની સર્વ વ્યાપક હસ્તી તેની ઉત્પન્ન
કરેલી અગણીત વસ્તુઓને એક બનાવી કુલ પયદા થયેલી હસ્તીને
જે ભાતુભાવની મજબુત સાંકળથી જકડી લીએ છે, તે ભાઈબંધી

તથા ઐક્યતા અનુભવવાનો એક રસ્તો બીજી કામના આપણા ભાઈ
અંધોનાં ધર્મ શાસ્ત્રોનો નમ્રતાપૂર્વક અભ્યાસ કરવાનો છે. ખરાધર્મના
જે અચળ નિયમો છે તે દરેક ધર્મ શાસ્ત્રોમાં પ્રકાશે છે, અને
ગાથા તથા ગીતા, કૌરાવ તથા બાઈબલ, ચોક્કસ પ્રબળ માટે જ
નહી, પણ સર્વે મનુષ્ય જાતનાં કલ્યાણ તથા ઉન્નતિ માટે રચાયેલ છે.
ન્યાત જાતના ફરકો જો અંધુત્વની ઉમદા ઐશ્વરી લાગણીમાં ખલલ
કરતાં હોય તો તેઓ ખરે જ નુકશાનકારક છે, અને દુન્યાની સૂલેહ
તથા માણસ જાતની શાન્તિને ખાતર શારીરિક તથા નૈતિક ફરકોને
દૂર કરવા સાર, એક બીજાનાં ધર્મ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરી,
કુલ માણસ જાતની ખુશાળી પચદા કરનારી ભાઈબંધી અંતરમાં
પીછાનવાની દરેક માણસની પવિત્ર ફરજ છે. ભાઈ અમૃત શાહે
આ ફરજ પોતા માટે અળવી છે, એટલું જ નહી પણ બીજાઓને
તે અળવવામાં મદદ કરી છે, જે માટે તેઓ ઉપર સર્વે પયદાશના
એકજ પિતા મહાન અહુરમજ્દના આશિર્વાદ ખરેજ ઉતરશે !

ભાઈ શાહનો શુભ દાખલો લેઈ બીજા ભાઈઓ પણ દુન્યાનાં
મોટાં ધર્મ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરી ભાઈબંધીના ફેલાવામાં પોતાનો
હિસ્સો આપે તો આ જગતમાં કુલ પયદાશની ખૂદાઈ ખુશાળો તથા
પરમાત્માની શાન્તિ ભોગવવાને સર્વે કોઈ ભાગ્યશાળી થાય ! આ
સુભાગ્ય જલ્દીથી પ્રાપ્ત થાય એ જ દુવા છે !

જેહાંગીર જમશેદજી વીમાદલાલ

સાહિત્ય જેવા વિશાળ ક્ષેત્રમાં આજે મહારી પહેલી સફર શરૂ થાય છે, અને તે વળી હું જાતે એક હિંદુ હોવા છતાં, આ જરથોસ્તી મહાજ્ઞના અતી પાક અને મહાન બિકટ ગાથાના અવસ્તાને કાવ્યમાં ઉતારી જરથોસ્તી કામની સેવામાં રજુ કરવાની અતી ધન્ય ઘડી મળે પ્રાપ્ત થતી હોવાથી તે બાબે જો મળે આજે કંઈ હર્ષ થતો હોયતો તે સ્વભાવિક જ છે.

અવસ્તાનો હું અભ્યાસી નથી, તેમજ હું કોઈ યુનિવર્સિટીની ડીગ્રી પામેલ માણસ નથી, એટલું જ નહીં પણ હું કોઈ મોટા સાક્ષર, વક્તા કે કવિ હોવાનો પણ દાવો ધરાવતો નથી. માત્ર હજુ હું તો એક અભ્યાસીજ છું, અને જો કંઈ પણ સેવા આ પાક “ગાથા” જેવા જરથોસ્તી મહાજ્ઞના શાસ્ત્રને કાવ્યમાં ઉતારવાથી હું જેવા એક કમીનાથી થઈ શકશે, એમ લેખાતું હોય તો અખિલ વિશ્વના માલેક એક જ પીતા મહાન સત્તાવાન પરમાત્માનો ઘણો ઘણો હેશાન જાહેર કરી ખુશ થાઉ છું.

જરથોસ્તી મહાજ્ઞ સખંધી એટલું જ નહીં પણ ખુદ ગાથાને લગતાં ઘણાં પુસ્તકો તેના બહુ કાબેલ અભ્યાસીઓ તરફથી આ પહેલાં પ્રકટ થયેલાં છે, તેઓ મારા વાંચકામાં આવતાં ખ્યાલમાં છે, પણ આ ગાથા વાણી જે ખાસ કાવ્યના રૂપેજ બાણવી ઘટે તેમ જરથોસ્તી મહાજ્ઞના આધારે જે કહેવાય છે, તે હેતુ સંપૂર્ણ સચવાય તેવા સાધનનો અભાવ હોવાનું પણ મને બે ત્રણ વર્ષો અવલ માલુમ પડેલ અને ત્યાર બાદ વિચાર થયા કરતો કે મહાન સત્તાવાન પ્રજુ કંઈ રહેમ કરે ને તેવું કંઈ લખાય તો હીક કે જેથી તેનો સદ્પયોગ સર્વ કોઈ એક સરખી રીતે કરી શકે.

અલખત, મ્હારે કચુલ કરવું જ જોઈએ કે “ ગાથા ” અતી બીકટ હોઈ તે એકદમ સર્વને તો સમજવાને મુશ્કીલ જ લાગે. તેમજ આવી મુશ્કેલી ભરી બાબતમાં ઉછળતાં અને બણવા જતાં બાળકો તો સહેલાઈથી રસ નજ લેઈ શકે તે પણ તેટલુંજ સ્વાભાવિક હોઈ તેને સહેલી અને રસિક ભાષામાં કાવ્યરૂપે રચવામાં આવે તો સ્વધર્મનાં કીમતિ સિદ્ધાંતો સમજવામાં બાળકોને પણ મુશ્કેલી નડે નહીં, એવા એક બે શુભ હેતુથીજ મ્હારી આ નમ્ર કોશીય રજુ થાય છે, અને તે આખી ગઝલમાંજ હોવાની સાથે શરૂ થી છેવટ સુધી સહેલી ઈબ્ના-રતમાંજ ગુથવામાં આવેલ હોવાથી મ્હને મ્હારા અંતરમાં થતા હર્ષની સાથે ખાત્રી છે કે મ્હારો ઉપર વર્ણવ્યો ભયો ઉદ્દેશ કદાચ માલેકની રહેમ વડે સફળ પણ નિવડે ! અને ઉછરતા બાળકો પણ આ મીઠા રસનાં શોખીન થાય તો તેના આ હીંદુ લખનારને ખુશાલી સહિત મગરૂરી ઉપજે તેમાં શું નવાઈ ? માલેક મ્હારી તે બલી ફુવાઓ ભરી અંતરની ઈચ્છાને સફળ કરે ! કે જેથી મ્હારા આ શ્રમ વડે થતી સેવાની સફળતા સમગ્રશઃ આમીન ! આમીન !! આમીન !!!

પવિત્ર ગાથા તે જરથોસ્તી મહાજ્વના સ્થાપક મહાન હઝરત પયગંબર અપો જરથુશ્ત્ર સાહેબનાજ ખાસ કાવ્યરૂપે બોલાવામાં આવેલા અતી કીમતિ ફરમાન રૂપ જીવન ઉદ્ધારક વચનો છે, અને તે અમારાં હિંદુ ધર્મના રૂવેદને મળતાં છે. આ ગાથાનાં શિક્ષણ તો એક ઉંડો અને ઉચ્ચ પ્રકારના ધાર્મિક બોધની રોશની ફેલાવતો અમૂલ્ય ખજાનો જ છે, એટલુંજ નહીં પણ તે પુરાતન હોવાથી સ્વધર્મના સાચાં સિદ્ધાંતો સમજવામાં બાળકોની સાથે જવાનો તેમજ જરથોસ્તી તમામ કોમને અતી ઉપયોગી જ્ઞાન મેળવવામાં સંગિતના મધૂરાસુરમાં જો દહેઝત માલુમ પડે તો કેટલું બધું ઉત્તમ ?

મહાન હઝરત પયગંબર અપો જરથુશ્ત્ર સાહેબે ફરમાવેલી આ કાવ્ય વાણીના આ “ ગઝલમાં ગાથા ” નામના મ્હારા રચ-

વામાં આવેલ પુસ્તકને મારા મરહુમ મીત્ર શેઠ પેસ્તનજી રતનજી કેસવાળાના રહેને તેજ માલેક શાન્તિ સાથે ઉત્તમ જગ્યા બ્રહ્મા ! તેની દુવાઓ સાથે તે મરહુમની અપોયાદ કાયમ રાખવાને ખાતર તેઓને જ અર્પણ કરું છું. સમગ્ર તેઓ પયગમ્બર જરથુસ્ત્ર સાહેબને તન મનથી ય્હાનાર હતા, તેમજ શારદા દેવીના સાચા ઉપાસક હતા, અને પર—હિતમાં જ પોતાનું સુખ સમાયલું છે, તે સિદ્ધાંતના પુજક હતા. તેવા મરહુમ નરની અપોયાદમાં આજે આ મહારી પડેલ વહેલી કોશીષ અર્પણ થતાં પ્રસિદ્ધ થતી જોઈ અને બેહદ સતોષ થાય છે.

શરૂમાં રોશન કર્યાં પ્રમાણે હું અવસ્તાનો અબ્યાસી નહી, છતાં આકોશેષ કેમ સફળ થઈ, તે સમજવું મહેને પણ ખરે મુશ્કેલ જ જણાય છે, અને આવી સેવા બળવવાની ધન્ય પણ મહેને મલી તો મારા સમજવામાં તેનું માત્ર એકજ સમગ્ર કારણ મારા મનને સંતોષવા પુરતુંજ મહેને જણાય છે ને તે આ છે કે:—

પરમ દયાળુ મહાન સત્તાવાન પરમાત્મા પણમાં મહાયતે કરી શકે છે. તે અચળ સિદ્ધાંત અનુસાર આ બાબતમાં બનવા પામ્યું હોય તો શક નહી, કુલ જગતની પેદાયશમાંની કોઈ પણ વ્યક્તિ વડે તે મહાન સત્તાવાન પિતાની બદ્દેલ શક્તિ તેમજ પ્રેરણા રૂપ ફરમાન શિવાય કોઈ પણ બની શકતુંજ નથી, એમ મહારીતો એક નમ્ર પણ અડગ માન્યતા છે.

આપણને ઘણી વખત પ્રસંગો પાત સામ સામી આપસ આપ-સમાં વાત ચીત થતાં એમ સાંભળવામાં આવે છે કે “ આ મેં કર્યું. ” અને “ તે તમે કર્યું. ” તે કેવળ અજ્ઞાનતા જ કહેવાય, જરા ઉંડા ખ્યાલથી તપાસી જોતાં હરકોઈને સ્પષ્ટ દેખાઈ જ આવશે કે એવું બકવું તે આપણી ગેર સમજનુંજ પરિણામ છે. માનવ જાતીમાં કોઈજ પુણ્ય નથી, માત્ર એક જ મહાન સત્તાવાન માલે-કજ પુણ્ય છે. અને આપણે તો સર્વ કોઈ ચાવી વાળાં પૂતળાંઓની

રૂપેજ છેએ; તે મહાન પીતા, જેને જેમ ચાવી ફેરવે અને તે ચાવી રૂપ પ્રેરણા દ્વારા ફરમાન કરે, તેને તેજ પ્રમાણે પાઠ ભેષ આ જમત રૂપી રંગ ભૂમિના સ્ટેજ પર પાઠ ભજવવાજ પડે છે, પછી તે પાઠ ભજવનાર વ્યક્તિ ભલેને હિંદુ કોમની હોય કે ગમે તે કોમની હોય, તે જોવા કે સમજવાનું કંઈ સાચુ વિચારતાં, રહેતુ નથી, તેમ કહેવામાં શું સંદેહ ? હરકોઈ કોમની કોઈ પણ વ્યક્તિની શું બિશાત છે કે તે મહાન સત્તાવાન માલેકની આજ્ઞા અને શક્તિ સિવાય કાંઈ પણ સેવા બજાવી શકે ? હું માનું છું તેમ રોશન કરવાને કાંઈ જ અડચણ નથી લેખતો કે તેમ નજ બની શકે, અરે ! એક ઝાડનું પાતર પણ તે મહાન તાતની પ્રેરણા વિના હાલી શકતુ નથી. આ અટપટા પ્રશ્નની ચર્ચાને પુષ્ટિ કરતું મ્હાર જ એક નાનું પણ જીનું કાવ્ય મ્હને આ તકે સ્મરણ થતાં, તેને અહીં જ રજુ કરી દેવા હૃદય ઉશ્કેરાય છે.

દાહરા.

“ કરતો ” હું . “ આ તું ” કરે, એહવું કેા કહેનાર !
 અદ્ય મતિ ! ના જાણતાં; ‘હું’-‘તું’ શું કરનાર ?
 હોય હુકમ માલેકનો, તોજ કોથી કંઈ થાય,
 જે કાંઈ બનવું હોય તો, ગણવી તેની સહાય !
 કર્તા હતાં તેજ છે, સાચો સરજન હાર !
 “ હું બૂલી ” “ તૂં ” થાય તો ! સમજે ઉતર્યા પાર !
 ધર્મ કાર્યમાં ભાવથી, જે જીવન ગૂંથાય !
 ધન્ય ! પજો તે જાણવી, સફર સહેલી આ થાય ?
 સેવા વિષ્ણુ જીવન ખરે ! જાણો જગમાં ઝર !
 જે તેવું કંઈ થાય તો, માલેક કરતા મ્હેર !

સ્વધર્મનાં ગ્રંથો જુઓ, શું કરતાં હરમાન !
 અદ્ય સમા ગમ આંહી તો, આપણ સૌ મહેમાન !
 સમજી તેવું જો સદા, પરહિત માંહી જીવાય !
 તો “અમૃત”ભય શું રહે ? જીવન આ જીતાય ?

કોઈ વડે જો કાંઈ પણ બનતું હોય તો તેને મહાન સત્તાવાન તેજ માલેકનીજ કૃપાની છાયા સમજવી ઘટે છે, અને તેમજ મહારી આ કોશીષમાં બન્યું હોય તેમ મને તો ભાન થાય છે.

મહારા જેવા અદ્ય મતિવાળા માનવના શિરે આ મહાન ગંભિર આળ રૂપ નિમીત્ત તેજ મહાન સત્તાવાન દયાળુ દાતાએ ઓઢાર્યું છે, કે જે હું ઘણા વિચારોના પરિણામે પણ હજી નથીજ સમજી શકતો કે મહેને કોઈ પણ જાતનો આ બીકટ અવસ્તાનો જરાપણ અબ્યાસ નહીં છતાં મહારા વડે આ બિકટ કામ કેમ બને ? બ્યારે આ બાબદ હું સંપુર્ણ સ્પષ્ટ રીતે અને સહેલાઈથી નથી જ સમજી શકતો ત્યારે એટલુજ માની લેઈ આ બાબતને પતાવું છું કે તે તો માત્ર એક નિમીત્ત રૂપ આળજ માલેકે મારા પર મુક્યું છે, અને તે ગહનલીલા કર્તા સત્તાધિસે મહેને પોતાને તો આ કાર્યમાં માત્ર નિમીત્ત રૂપજ બનાવ્યો છે. તો તે અઢૌકિક લીલાઓ દર્શાવતા તાતે મુકેલુ આળ ક્યાં તક છુપું રહી શકશે ?

વાંચનાર મહારાં તમામ ભાઈ બહેનોના હસ્તમાં આ મહાઈ રચેલ “ગઝલમાં ગાથા” નામક પુસ્તક રજુ થતાંની સાથે જ એક મહોટી અગ્નયબી ભર્યો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયા શિવાય ભાગ્યે જ રહેશે કે:—લખનાર એક હીંદુ અને અવસ્તાથી કેવળ અજ્ઞાત છતાં તેનાથી આ બીકટ કાર્ય કેમ બની શક્ય ? તેવાં મહારાં તમામ જરથોસ્તી મહઝમની બૂલંદી રહમજનાર ભાઈ બહેનોને હુંતો મહારો ઉપર દર્શાવેલજ ખુલાસો રજુ કરીશ કે:—ગાથાકાવ્ય લખવા પુરતી મહેને તે મહાન સત્તાવાન પિતાએ ચાવીજ દીધેલી હતી; નહીંતો બીજુ શું કહેશું ?

ચાલુ ચર્ચા પતાવવાની પુષ્ટિમાં એક બીજી વાત (એક જાતના ખાના રૂપ માનો કે, રૂચે તેમ સમજો.) જાહેરને રોશન કરવા રજા માંગું તો તે આ છે કે:—

મહેને સાહિત્ય પરત્વે લખવા વાંચવાનો એક જાતના વ્યસન જેવો શોખ લગભગ છેલ્લાં બાર પંદર વર્ષો થયાં તો હતોજ, અને તેમાં છેલ્લાં પાંચ સાત વર્ષોથી પ્રભુની દયા વડે એાર વધારો થવા પામ્યો કે જેના પ્રતાપે જોકે હું ગુજરાતી વર્તમાનપત્રોમાં તો અવાર નવાર કાવ્યો લખતો રહેતોજ, પણ પારસી વર્તમાનપત્રોમાં પણ આસ્તે આસ્તે યથામતિ અને યથાશક્તિ કાંઈની કાંઈ ધાર્મિક બાબદો પર કાવ્યો લખી મોકલી બનતી સેવા કરવાની ધન્ય તકોનો અનુભવ લેવા લાગ્યો, અને મને ખાત્રી છે કે સાહિત્ય પ્રિય સૌકાર્ધજરથોસ્તી બાઈબલનો “હુદયથોગી”ના તખલ્લુસ સાથે આ લખનાર સેવકને કદાચીત જરૂર પિછાનતાંતો હશેજ! પણ સાફ સાફ વાત કહું તેતો એજ છે કે હું અવસ્તાનો તો અબ્યાસી નહોતોજ, એટલું જ નહીં પણ “ગાથા બામાએની” નામનું પુસ્તકજ મહે તેની ગઝલો રચવાનું બીકટ કાર્ય આરંભ્યું ત્યારેજ મહારા દેખવામાં આવ્યું હતું. (જીવનમાં પહેલુંજ) આ સેવાકાર્ય બનવા પામ્યું તેનાં બે કારણ માની શકાય; પહેલું તો એજ કે તે મહાન સત્તાવાન પરમાત્માની દયા મહારાપર ઉતરી, અને બીજું માનવામાં આવે તો તે એ છે કે મહારા સાહિત્ય પરત્વેના અનહદ શોખનુંજ આ શુભ પરિણામ કહી શકાય. આ તકે સાહિત્યની સેવાને લગતી એક બીજી વાતનું મહેને જ્ઞાન થતાં તેને પણ જાહેરને રોશન કરવાની મહારી ફરજ હું ભૂલી શકતો નથી. આ બાબતમાં મહેને એક બહુ મહોટી અબ્બયબી તો એ થાય છે કે— બકિન, નિતી, દયા, સત્ય, ઔદાર્ય, વિગેરે વિગેરે ભિન્ન ભિન્ન બાબતો પર મહારા (ગાથા કાવ્ય રચાયા અવલનો) અનેક જુદા જુદા રાહોમાં રચાયલાં લગભગ નવસો કાવ્યોનો એક મહોટો સમૂહ એક તરફે પડી રહ્યો, અને

છેલ્લુ રચાયેલ આ શ્રીપાક ગાથાકાવ્ય એક સુંદર પુસ્તકના સ્વરૂપે આજે ખ્હાર પડે છે, તેથી મને અંતરના થતા હર્ષની સાથે આ તકે ખુદી રીતે કબુલ કરી લેવું પડે છે કે અમારા હોંદુ શ્રિમંતો આગળ અમે હોંદુ લેખક વર્ગની એટલી ઓછી કદર હોવી સંભવે, અગર તો હોંદુધર્મ સાહિત્યપરે તેટલી કમ પ્રિતી તેઓની હોવી જોઈએ, તેમ નહીં માનવાજોગ કોઈ મજબુત કારણ મહારી નજરે પડતું નહીં હોવાના સમજે, તેમજ ખોટાં માનની સુળી પર ચઢવા, ચઢાવવાની તર્કેણથી હું વિરૂદ્ધ મતનો હોવાથી સત્ય રોશન કરવામાં જ હું તો મહારા ધર્મનું રક્ષણ સમજું છું.

સને ૧૯૨૩ ની આખેરીમાં એટલે તા. ૨૬-૯-૨૩ને રોજ મ્હને શ્રી ગાથાના પાક અવસ્તાની ગઝલ રચવાનું ફરમાન, શરૂમાં નિવેદન કર્યા પ્રમાણે માલેકે રચી રાખેલી એક યુક્તિ મુજબ અને હું જેવા એક અદ્યક્ષને માત્ર નિતીતજ બનાવા ખાતર, મુખ્ય રહેવા છતાં, નવસારીથી પ્રગટ થતાં “ચેરાગ” નામના માસીક ચોપાન્યામાં મિનોષરોશની ફેલાવતું તેલ અખંડીત ધારે પુરતા જરથોસ્તી મહાજ્ઞની ખૂલંદી સમજનાર એક બંધુ તરફથી મળ્યું, તે બાદ ગાથાની ગઝલ કેવી રીતે થઈ? તે વિષેની સંપૂર્ણ વિગતનું સ્પષ્ટ વિવેચન તો આ પુસ્તકના છેલ્લાં પેન્નેમાં ધરવામાં આવેલા કેટલાક રિબ્યુઓમાં તેઓ સાહેબે પોતાનાં “તુખ્ના મધતિશ વહિરતા”ના તખ્તલુસ સાથે, “એક ખુશનોંધ” નામક હેડીંગ નીચે, દર્શાવેલ હોવાથી મહારે વધૂ લંબાણ કરવાનું રહેતું નથી. તેઓ સાહેબનું તખ્તલુસજ જાહેર કરવાની મને સુચના હોવાથી પોતાનાં ખરાં નામને આ તકે રજુ નથી કરી શક્યો તેથી દરગુઝર ચાહું છું.

આ શ્રી પાક ગાથાના અવસ્તાની શ્રેષ્ઠાની બાબત આપ જરથોસ્તી મહાજ્ઞની ખુલંદી સમજનાર ગ્રહસ્થો તેમજ બાનુઓને હું એક હોંદુ વધુ શું કહી શકું? તે બાબે મહારે વિશેષ ધાંધળ કહેવાનું રહેતું નથી. કેમકે મહારા બે બોલ ના આ લેખ પડેલાં રજુ રાખ-

વામાં આવેલ આ પુસ્તકની પહેલી પિછાણ સંબંધીના વિવેચન ભર્યા લેખમાં સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં છેલ્લાં બે ચાર વર્ષો થયાં ધણાં જાણીતાં થયેલ મ્હારાં ભલાં અને વિદ્વાન ખડેન “નાશાકરી પીલાં એ” તેમજ દાખાચાના હેડીંગ સાથે રજુ થયેલ એક અતિ વિદ્વાત ભર્યા લેખમાં જાણીતા વક્તા તેમજ જરથોસ્તી ધર્મ સાહિત્યમાં સાક્ષર રત્ન ગણાતા મારા મહેરબાન શેઠ જેહાંગીરજી જમશેદજી વીમાદલાલ સોલીસીટર સાહેબે તે બાબત ધણીજ અસર કારક છબા-રતથી મનન કરવા જોગ વર્ણન આપેલ છે, અને તેથી મને સંપૂર્ણ ખાતરી છે કે જરથોસ્તી મહાગ્રંથની ખૂલંદી સમજનાર સાહિત્ય વિદ્વાસી મ્હારાં તમામ વાંચક ભાઈ ખડેનોને તેમાંથી ધણુંજ નવું જાણવાનું તેમજ સમજવાનું મળી આવશે.

ગાથાના અતિ બિકટ અવસ્થાને તો તેનો જોણે પુર્ણ અભ્યાસ કર્યો હોય તેજ સમજી શકે; તે વાત બીલકુલ માનવા જોગ હોવાથી “ગાથા બા માએની” પરથી જરથોસ્તી કેમનાં ઉછળતાં બાળકોતો તે પોતાના ધર્મના સાચા સિદ્ધાંતો જોઈએ તેટલી રહેલાઈથી નજ સમજી શકે તે પણ સ્વાભાવિકજ છે, અને તેથી ઉછળતાં તમામ બાળકોનાં કુમળાં મગજો પર બાળપણથીજ (બંધુવા નીશાળે જતાં થાય અને વાંચતાં લખતાં શિખે તેની સાથેજ) સ્વધર્મના સુ સંસ્કારોની છાપ પાડવાની ખાસ અગત્ય હોવાનું સર્વ કોઈ એકમતે કબુલ પણ કરીજ શકશે એમ હું ધારું છું.

ઉપર રોશન કરી તે અગત્ય પુરવાનીજ ખાતર, મ્હારા આ “ગાઝલમાં ગાથા” નામના પુસ્તકનો બાળકો હોંસથી અને રહેલાઈથી એક સરખી રીતે ઉપયોગ કરી શકે તેવાજ શુભ હેતુથી તેને રહેલીજ ઈબારતમાં તેમજ સાદી બાષામાં રચવાને મે મ્હારાથી બનતો યત્ન કરેલો છે, પણ તેમાં હું કેટલા અંશે ફલીબૂત થયો છું ? તેનું ખરૂં નિરક્ષણુતો તેના કાબેલ અભ્યાસી પરિક્ષકોજ કરી શકે !

મ્હારે તો આ તકે માત્ર એટલુંજ રોશન કરવાની હું જરૂર વિચારું છું કે:—સંગીતની મજાતો ઓરજ છે, તેવું પૂર્વે થયેલા અનુભવિ ધર્માભ્યાસીઓ, તેમજ કવિવરો કહેતા ગયા છે. તેમ શુદ્ધ હૃદયથી તેમજ એકજ ધ્યાનથી અને સંપૂર્ણ યકિન પુર્વક જો સંગિતની મધૂરી લહરીની ધૂનમાંજ માલેકની સ્તુતિઓ કરવામાં આવે તો સરજનકાર જરૂર રીતે છે, અને જો તે સત્યજ હોય તો ઉછરતાં તમામ બાળકોને આ ધાર્મિક કાવ્ય વાણીને અમૃત-મય મીઠો સ્વાદ, જો થોડો થોડો પણ હંમેશા નિયમાન પણે ચખાડવા માટે તેઓનાં બધાં માવતરો કાળજી ધરાવે તો મહને હરેક ખાત્રી છે કે જરૂર તેઓના કૂમળા તેમજ નિર્દોષ ભેજ-ઓમાં સ્વધર્મના ઉમદા સંસ્કારોની અતિ નિર્મળ છાપ પડ્યા વિના રહેજ નહીં. આટલા ખુલાસા પછી સંગિતની મહત્તા બાબે મહાન નરવિર નેપોલિયન બોનાપાર્ટે પોતાના જીવનની આખેરીના વરસોમાં જો ઉદ્ગારો ઉચ્ચાર્યા હતા તે વિરનરના જીવન ચરિત્રના પુસ્તકમાં છે, તે અત્રેજ ટાંકી જાહેર કરવાની મને જરૂર લાગે છે. તે આ છે કે:—

“બીજી બધી લલિત કળાઓ કરતાં સંગિત મનુષ્ય હૃદય ઉપર ઘણામાં ઘણી અસર ઉપજાવી શકે છે, અને સમાજ નાયકે એ કળાને સૌથી વિશેષ ઉત્તેજન આપવું જોઈએ; એક સુંદર ગિતની સ્વર લહરી એકદમ અત્યંત વૃત્તિને મુક બનાવી દે છે, અને નીતિ સંબંધી કોઈ પણ પુસ્તક કરતાં તેની નૈતિક અસર વધારે બળવાન હોય છે.”

આવા અનેક ખુલાસાઓ પરથી એટલું તો ચોક્કસ સાબિત થાય છે કે, સંગીતમાં જ સ્વધર્મનાં પાક કલાઓ જો ઉજળતાં બાળકોને પઢાવવામાં આવે તો તે તેઓના ભવિષ્યના વખતમાં જરૂર મિનોષ રોશની હાંસલ કરી જ શકે. તેમને જો આ સંસ્કાર બાળ પણથી જ પાઠી દેવામાં આવે તો તે ઘણુંજ આવકારદાયક લેખાય સમજ્ય કે તેમ થતાં તેઓ નાટકી તેમજ હલકી જાતનાં હવસી

ગામનો ગાવાના ખોટા શોખથી બચી જતા, પોતાના ધર્મની મહત્તા સાથે જીવનની સત્ય સાર્થકતા સમજવનાર આ પાક નશીહતો કે જે મહાન હંઝરત પયગમ્બર અપો નરથુસ્ત્ર સાહેબે ફરમાવેલી છે. તેની આ મીઠી ગઝલો પઢવાનો શોખ ધરાવતાં થાય, અને પોતાના ઉછળતાં જીવનો અતિ ઉજ્જવળ બનાવે! તેવા જ શુભ આશય સાથે આ ગાથા કાવ્ય રચાયું છે, અને તેની છુટી છુટી લાઇનો પાડી સુંદર અને મોટા ટાઇપોથી છપાવવામાં આવ્યું છે, તો મને દરેક ખાત્રિ છે કે હરેક નરથોસ્તી ભાઈ ખંડેનો પોત પોતાના કુસુમ સમાં કોમળ અને નિર્દોષ બૂલકાંઓને આ “ગઝલમા ગાથા” ગાવાનો શોખ જરૂર કરાવશેજ કે જેના પ્રતાપે તે તમામ બાલુડાં પોતાનાં ધર્મની બૂલંદી પિછાણતાં બને! એજ બલી દુવા તેના આ લેખની છે.

“બે બોલ” ના હેડીંગ સાથે મારો આ લેખ શરૂ કરવામાં આવ્યો છે, છતાં આટલું બધું લંબાણ શું? તેવો પ્રશ્ન ક્વચિત્ ઉભો થાય, તે માનવા જોગ હોવાથી નમૂનાવે વિદીત કંઈ છું કે—હું એક હિંદુ લખનાર અને વળી અવસ્તાથી કેવળ અજ્ઞાન હોવાથી મહારા આ સેવા કાર્ય બાબે મહારે કરવા પુરતા તમામ ખુલાસા સ્પષ્ટપણે આ તકે મહારે દર્શાવવાજ જોઈએ; અને તેથી હવે મહારે કરવા જોગ કેટલાક ખુલાસા રોશન કરી મારો આ લેખ પતાવીશ, છતાં સરત ચુકથી જો કોઈ બાબત જાહેર કરવી રહી જવા પામે તો વાંચનાર તમામ ભાઈખંડેનો મને દરગુજર કરશે તેમ માગી લેઉં છું.

એક પુસ્તક લખવું તે જેટલું બિઝટ કાર્ય છે, તેનાથી સેંકડો ઘણું બિઝટ એક પુસ્તકને કાવ્યમાં ઉતારી રજૂ કરવું તે છે, અને તેને પછી છપાવીને પુસ્તકના સ્વરૂપમાં જાહેરની સેવામાં રજૂ કરવું, તે તો મહારા જેવા એક ટુંક પગારના નોકરને માટે તો હજાર ઘણું બિઝટજ લેખાય, તેવા સ્પષ્ટ ખુલાસા સાથે આ તકે મહારે વિદીત કરવું જ ઘટે કે મારા રચેલા આ કાવ્યને પુસ્તકના આકા-

રમાં છપાવી પ્રગટ કરવામાં જે મહારાં એક બે માનવતાં જરથો-
સ્તી બાઈ બહેને મહને સહાયતા બતાવી, મહને સાહિત્ય જેવા વિશાળ
ક્ષેત્રના મેદાનમાં રજુ થવાની સાથે આટલી સેવા કરવાની તક આ-
પવાની મહોટી મહેરબાની દર્શાવી, પોતાના જીવન રક્ષક
ધર્મની સાચી ફરજઅદા કરેલી છે, તે બાબેહું તે
બલાં દીલસોજ જીગરોનો હમેશનો આભારી બન્યો છું.
અને સાથે સાથે કુવા ગુળઝ છું કે:-તે બલાં બાઈ બહેનો શુભ
દષ્ટાન્ત લેઈ, આ પ્રમાણેજ સ્વધર્મમાં સાચી સખાવત કર-
વાની ઉમદાતકો મેળવવાના સદ્દલાગ્ય સર્વ કોઈ જરથોસ્તી
શ્રીમંત અહરથો તેમજ બાનુઓને પ્રાપ્ત થાવ. માલેક તેવાં
બલાં જીગરોનું સદા કલ્યાણ કરો.!!

“ગઝલમાં ગાથા” નામના મહારા આ પુસ્તકમાં હા,
અહા, અહાહા, ખરેખર, ખચિત્ત, ખરે, ખુદા, અહુરા,
વીગેરે શબ્દોનો મહારે જે ઉપયોગ કરવો પડેલ છે, અને તે બાબે
મહને કેટલાક મહેરબાનો તરફથી પુસ્તક પ્રગટ થતા અવલ કહેવામાં
આવેલ હતું કે “તેવા શબ્દોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો
નહી હોતે, તો ઠીક પડતે” તે વિષે ઘણીજ નમ્રતા સાથે મહારે
રોશન કરવાનું એટલુંજ કે કાવ્ય રચનાની સરળતા સાચવવાને
ખાતર તેમજ ગઝલનો રાહ બેસાડવાના કારણે તેમ કરવામાં આવેલ
છે, પણ તેથી કરી કાંઈ શ્રી ગાથાના પાક અવસ્તાનો સ્થેજ પણ
બાવાર્થ કોઈ પણ ફકરામાં જવા દેવામાં આવેલ નથી, તેવું મહારા
આ કાવ્ય પુસ્તકને “ગાથા બા માએની” સાથે અનુભવી અને
અભ્યાસી વાંચક ભાઈ બહેનો જે મુકાબલો કરી જોશે તો સ્પષ્ટ
માલુમ પડી આવશે.

દાખલા તરીકે આપણે ધારો કે, એક બાગબાન માળીને કોઈ
તરફથી એવું ફરમાન થયું કે:-તહારે આ કરંડીઆમાં બરેલાં

છે તેટલાંજ પુષ્પોની માળાઓ આટલી સંખ્યામાં અને અમુક જ ભતની બનાવવી” તે નેક આજ્ઞાને આધિન થઈ તેણે તે માળાઓ ગુંથવાનું કાર્ય શરૂ કરીધું, ને માળાઓ ગુંથતાં ગુંથતાં કોઈ જગોએ તે માળાઓ પૈકી અમુક માળાઓની સુંદરતા પુરનાર પુષ્પોની તેને કરંડીઆમાં ખોટ માલુમ પડી, તેના કારણે તેને સોંપવામાં આવેલ પુષ્પોની સંક્રમાં રહી શકે, અને માળાની મુળ ઈથારતમાં તેમજ અસલ વસ્તુના લાવાર્થમાં ફરક ન આવે તેવાં પુષ્પ ખુટતી જગોએ લાવી મેલવી અને માલેકની રહેમ વડે તે કાર્ય મળેલી સુચનાઓ પ્રમાણે તેણે પુર્ણ કર્યું, તેવા એક બાગ-બાન માળીના હાખલા જેવો બનાવ મ્હારા આ સેવા કાર્યમાં બનેલ છે, અને મુળ વસ્તુ શરૂથી ઠેઠ સુધી જળવી રાખવાની સાથે જ અમુક સ્થળે ખુટતા તેવા શબ્દોનો ઉપયોગ થયો છે. તો તે બાગ-બાન માળી રૂપ “ ગઝલમાં ગાથા ” ના આ લખનાર ને કુલ જરથોસ્તી વાંચક ભાઈ બહેનો દરગુજરની દૃષ્ટિથી જોશે તેવી ખાત્રી છે.

અમુકજ વિષયનું કાવ્ય રચવું અને તેમાં બહારનો નહીં સમજ પડે તેવો અધરો શબ્દ એવો એક પણ નહીં આવવા દેવો જોઈએ કે જેથી કરી મુળ વિષયનો હેતુ જળવાય નહીં, અને બહુ-વામાં અગવડતા બતાવે તે એક મ્હારા જેવા અવસ્તાના વર્ણને અભ્યાસીને માટે કેટલું મુશ્કેલ કામ કહેવાય? તેનો તોલ કરવાનું કામ તો હું મ્હારા આ “ ગઝલમાં ગાથા ” નામના પુસ્તકને વાંચનારા ભાઈ બહેનોને જ નમ્રતાથી સોંપું છું.

કોઈ પણ ધર્મશાસ્ત્રનો પારાંગત અભ્યાસ કર્યો શિવાય કોઈ પણ વ્યક્તિએ કોઈ પણ લખવું નહીં જોઈએ, તે તો મુશ્કેલીજ વાત છે, પણ મેંતો માત્ર “ ગાથા બા માએની ” માં મહૂમ વિદ્વાન એરવદ કાંગાજીએ અતિ કાબેદ્યતથી રજૂ કરેલ ગુજરાતી બાષાંતરના આધારેજ ગઝલ લખી છે; જેમ એક બાહોશ ચિત્ર-

કારે દોરેલાં ચિત્રની નકલ બીજે એક અબ્યાસી ચિત્રકાર ઉતારી પોતે પોતાના અબ્યાસમાં આગળ વધવા ખાડેશ ધરાવે, તેવા આશયની સાથે સાથે ચાલુ સફરમાં માનવ જીવનની કાંઈ પણ સેવા કરવાને ખાતર, મહારી આ એક નમ્ર કોશીષ જરથોસ્તી કોમની સેવામાં રજુ થાય છે, અને તેમાં મહારે કયુલ કરવું જોઈએ કે ઘણી કાળજી રાખવામાં આવ્યા છતાં પણ મહારી આ સેવારૂપ કોશીષમાં ઘણી ખામીઓ રહી ગયેલી પાક અવસ્તાના તમામ અબ્યાસી મહેરબાનોની નજરે પણ પડશે, તો તેને માટે મને દરેક આશા છે કે ઉદાર અને કેળવાયેલી જરથોસ્તી વાંચક કોમ પોતાનાં ખુદલાં જીમરથી મહેને દરગુઝર કરશે જ.

માણસ માત્ર જીલને પાત્ર છે તે એક અચળ સિદ્ધાંત અનુસાર હરકોમ વ્યક્તિની કોઈ પણ કોશીષમાં ખામી તો હોય જ. તે નેક સુત્રના આધારે હું માફીની જ માંગણી કરી શકું, ખામીઓ માલુમ પડવાને પણ બે ત્રણ કારણ છે, તે એકે હું અવસ્તાનો અબ્યાસી નથી, વળી ચાલુ નોકરીના બચત અવકાશે એટલે દીવસના અગીયારથી પાંચ વાગ્યા પછીના વખતે અને ઘણા ખરો ભાગ તો રાત્રીના ઉજાગરા વેડીને જ આ ગઝલો રચવામાં આવેલ હતી. તેમજ આ મહારી પહેલ વહેલી કોશીષ હોવાને લીધે પણ તેમ બનવા જોગ છે. તેથી વાંચકો ઘટિત નજરથી જોશે તેમ ધન્ય હું.

“ગઝલમાં ગાથા” ના આ પુસ્તકમાં દરેક ગાથાના હા, નુ કાવ્ય શરૂ થતાં અવલ એક એક ટાઈટલ પેજ રાખી, તેના પર શરૂ થતી ગાથાનું નામ રાખી, તેજ પેજના પાછલા ભાગમાં એક એક મહાદેવ રચેલ કાવ્ય છપાવવામાં આવેલ છે, અને તેવું પાંચે ગાથા માટે કરવામાં આવ્યું છે. સખ્ય તે કાવ્યો જરથોસ્તી મહજબને લગતાં હોઈ વાંચકોને રૂચીકર થઈ પડશે તેમ સમજી તેવી ગોઠવણ કરવામાં આવેલી છે, (તેમજ તેવાં બે ત્રણ કુવા કાવ્યો પણ છે.)

આ પુસ્તકમાં ગાથાની ગઝલોની સમાપ્તિના એક કાવ્ય પાછલા ભાગમાં કેટલાક રિવ્યુ કે જે મૂળે મહારા આ ગાથા કાવ્યનો-કેટલોક ભાગ, ૧૯૨૪ ના ડીસેમ્બરથી ૧૯૨૫ના સપ્ટેમ્બર સુધીના, મુખર્ષિ જશન કમિટી માર્કેટ પ્રકટ થતા ત્રિમાસીક નામે “ રાહ જર-શુરત્ર ”ના કેટલાક અંકોમાં ખરાર પડેલ તે પરથી મલેલ તે મુકવામાં આવ્યા છે. તેને માટે આશા છે કે કેળવાયલી જરથોસ્તી કોમ એમ નહીં માની લેશે કે:-લેખકે પોતે માન મેળવવાની ખાતર તેમ કહ્યું છે. તેમ કરવાના કારણમાં માત્ર એજ છે કે:-કેટલાંક જરથોસ્તી વિદ્વાન ભાઈ ખડેનોની મને મલેલ સુચનાઓનેજ મેં તો માન આપ્યું છે, અને તે એક હીંદુ લેખકનો આ પહેલો પ્રયાસ હોવાના કારણે તમામને વ્યાજબી લેખાશે, તેવી માન્યતાથી તેમ કરવું મને કેટલેક અંશે ઘટિત લાગ્યું હોઈ તેમ કીધું છે. તો બીજો ખ્યાલ વાંચકો નહીં કરશે તેમ માનું છું. ભવિષ્યમાં માલેક આ પુસ્તકની *બીજી એડીશન પ્રગટ કરવાની મૂળે રહાયતા ખતાવશે તો તે તકે તેમ કરવાની જરૂર રહેશે નહીં.

મહારા આ કાવ્ય પુસ્તકનો અતિ વિદ્વતા ભર્યો, અને ખાસ મનન કરવા જોગ દિખાવે લખી આપવા કૃપા કરી, આ ધાર્મિક કાવ્ય પુસ્તકની કીંમતમાં અજબ વધારો કરેલ હોવાથી, માનવંત નેકનામ મે. જાણીતા ધાર્મિક સાક્ષર રત્ન જેહાંગીર જમ-શજી વીમાદલાલ સોલીસીટર સાહેબનો, હું જેટલો હેશાન જાહેર કરું તેટલો આજોજ છે, અને હું તેઓ સાહેબનો ઘણો ઘણો રૂણી થયો છું. તેમજ પુસ્તક સંબંધની પહેલી પિછાનનો મોટો પણ અતિ ભાવમય લેખ લખી આપનાર મહારાં ભલાં ખડેન “ નાશાકરી પીલાં ”નો પણ ઉપકાર લેખવાની હું આ તક વ્યર્થ માનતો નથી. નવસારીથી પ્રકટ થતા “ ચેરાગ ” માસીકના માલેક મે. અર-

* ખુદાની મેહરથી બીજી આવૃત્તિ પ્રગટ થઈ છે પણ અસત્યાત જાળવવાને ખાતર આ પ્રમાણપત્રો રહેવા દીધાં છે.

દેસર. ન. બીલીમોરીઆ સાહેબનો પણ હેશાન માનું છું કે તેઓ સાહેબની મહેરબાનીથીજ “ ચેરાગ ” ની પીછાન મલી, અને “ ચેરાગ ” ના પ્રતાપેજ ગાથાકાવ્ય રચવાની કીમતી સુચના આપનાર “ તુખ્ના મધતિશ વહિરતા ” સાથે આ લેખકને ઓળખાણ મલી હતી, તેથી તેઓ સાહેબનો પણ અંતઃકરણથી ઉપકાર માનું છું, કેમકે પોતાની અનેક પ્રવૃત્તિઓમાં અવકાશનો અભાવ છતાં પણ ગાથા રચાતાં વારંવાર અનેક કીમતી સલાહો આપી મ્હારા માર્ગ દર્શક નિવડ્યા હતા, એટલુંજ નહીં પણ ગાથાપુસ્તક છપાતાં તેનાં પ્રકો સુધારવાની મહેરબાની કરી હતી. માલેક તેમનું સદા કલ્યાણ કરે તેજ મ્હારી બત્રી હુવા !

મુંબઈથી પ્રગટ થતા “ રાહો જરથુશ્ત્ર ” ત્રીમાસીકમાં મારા ગાથાકાવ્યનો કેટલોક ભાગ પ્રસિદ્ધ થતા કેટલાંક મે. દીલસોઝ ભાઈ બ્હોનો તરફથી તે કાવ્ય રચનાની કદર રૂપ રિવ્યુ મને મળેલા (જેમાંના કેટલાક આ પુસ્તકમાં રજુ કર્યા છે.) તે બાબે તેઓ સૌનો હું સાચા હૃદયથી હેશાન માનું છું.

ગાથાકાવ્ય રચાયા બાદ તેને પુસ્તક રૂપે પ્રકટ કરવા બાબતની જાહેરાતો મહીનાઓ સુધી કાંઈપણ દામ લીધા સિવાય છાપવાની મારાપર અપાર મહેરબાની બતાવનાર મુંબઈથી નિકળતા જાણીતા માસીક નામે “ નવરાસ ”નાં અધિપતિ અને દીલસોઝ માલેક બ્હેન મહેરબાઈ માણેકજી દાવરનો તેમજ “ દીલેઆરામ ” માસીકનાં માણેક બ્હેન બેરસી આર. ફરામજીનો તેમજ જાણીતા અને જુના માસીક નામે જ્ઞાનવર્ધક માસીકના માલેક મે. કે. એન. પાલીસવાળાનો હું બહુ બહુ ઉપકાર જાહેર કરું છું. (તેવી કૃપા હાલમાં પણ જારીજ છે.)

“ ગઝલમાં ગાથા ”ના આ પુસ્તકનાં પ્રકો ઘણીજ કાળજીથી તપાસવામાં આવ્યાં છતાં પણ અવસ્તાના અધરા શબ્દોની બીન વાકેશીને લીધે કંપોઝીટરોએ કેટલીક ખામીઓ દર્શાવી છે, તેને માટે

શુદ્ધિપત્ર પુસ્તકમાં સામેલ કરવામાં આવ્યું છે, તોપણ કદાચ મારી સરતચુકથી આમી રહી જવા પામી હોય, તે બાબે ક્ષમા આપી, તમામ વાંચકો મને જે કાંઈ સુચનાઓ કરવાની હોય તે પોતે પોતાના ખુલાં જીગરથી લખી મોકલશે, તેમ આશા છે, કે જેથી ભવિષ્યમાં નવવી એડીશન બહાર પાડવાનો શુભ સમય મને મળી આવે ત્યારે, તેમાં ઘટિત સુધારા કરવાની મહેને સરળતા મળી શકે.

“ગઝલમાં ગાથા”ના આ કાવ્યની રચનામાં મહારા સમજવા મુજબ અધરા સંસ્કૃતમય શબ્દોતો નથીજ મુકવામાં આવ્યા, છતાં પણ મને મલેલી કેટલીક સુચનાઓ વ્યાજબી જણાતાં, “અમુક અધરા શબ્દોની સમજણ”ના હેડીંગ નીચે તે બાબત પણ સુચનાપત્ર સદરે પુસ્તકમાં સામેલ કરવામાં આવેલ હોવાથી તે હરેક વાંચનારને સમજવામાં પુષ્ટિ આપશે તેમ ધારું છું.

ખુદ અવસ્તા સાથે મહાર રચેલ કાવ્ય પુસ્તકના રૂપે પ્રકટ કરવાની મહારા અંતરની ઉમેદ હતી, અને હજી પણ છે, તેથી કુલ જરથોસ્તી કેમનાં સાહિત્ય વિલાસી શ્રીમંત મહેરબાનોને જાહેર રીતે એક નમ્ર વિનંતી કરવાની આ તક વ્યર્થ ગુમાવતો નથી કે:-જો કોઈ માનવંત શ્રીમંત બંધુ યા બાનુ, મહેને તેમ કરવામાં ઘટિત આર્થિક સહાય કરશે તો હું ઘણીજ ખુશીની સાથે બીજી એડીશન* પ્રગટ કરાવી તેઓનો જરૂર ઉપકારજ માનીશ. સ્વધર્મમાં સખાવત કરવી, તે તમામ કેમનાં શ્રીમંત વર્ગની સાચી જ ફરજ હોવાનું સમજી મહારાં આવાં સેવારૂપ કાર્યોમાં બનતી રાહત બતાવવા હરકોઈ મહેરબાની બતાવશે. તેમ મને સંપૂર્ણ ખાત્રી છે.

અખિલ વિશ્વનો કર્તા મહાન શક્તિવાન પિતા પરમાત્મા

* બીજી એડીશનમાં સઘળો સુધારો કીધો છે, પણ અસલ અવસ્તા ફકરાઓ આપી શકાયા નથી કેમકે હાલના વખતમાં તેનો છપાઈ અર્થ બેહદ વધી જાય અને ધરાકોને ક્ષીમત ભારે પડે.

* આ બીજી એડીશન બહાર પાડવામાં મદદ કર્તા શેઠને મરહુમ જાઈ અમૃત શાહના આશીર્વાદો જરૂર મલશે.

એકજ છે, તો અખિલ વિશ્વની પેદાયશ એક બીજાથી જુદી છે, તેવું કહેવાને કે માનવાને, કોઈ પણ ધર્મશાસ્ત્રનો મળજીત આધાર અને મલી શકતો નથી, અને જો મહારા જેવા એક અદ્વ્ય મતિવાળા માનવની આ માન્યતા ખરીજ કરતી હોય તો તે આધારે આપણે તમામ (કુલ જગતની પેદાયશ) તે મહાન સત્તાવાન એકજ પિતા પરમાત્માનાં સંતાનો હોઈ ભાઈ બહેનોજ કહેવાઈએ; આટલું સ્પષ્ટ થતાં હાલમાં જગતપર જ્યાં ત્યાં એક બીજાઓમાં ભિન્નતાની સાથે, અતિશય દ્વેષ, ક્રોધ, ઇર્ષ્યા, દંભ તેમજ અનીતિ ભર્યા અનેક કાર્યો દેખાય છે, અને તેવાંજ પાપ કર્મોના બદલારૂપ અવ્વલ કોઈપણ વખત નહીં દેખવામાં આવેલ કે, નહીં સાંભળવામાં આવેલ, તેમજ નહીં સંભવતી, અને કલ્પના શક્તિમાં પણ નહીં આવીશકે તેવી, અનેક અણુધારી આક્રિતોના વરસાદ વરસી રહેલા છે, કે જેને આપણે વર્તમાન સમયમાં જોઈ રહ્યા છીએ, તે બાબે પરમ દયાળુ સકળ સત્તાવાન મહાન પિતા પરમાત્માની પાસે આપણે સૌ શુભ નિષ્ઠાથી હ્રુવા ગુજરી શું કે:-સર્વ કોઈને સ્વધર્મનાં સાચા માર્ગે ચઢાવી, આપણા અનેક પાપોની ક્ષમા બક્ષી, ગંભિર રૂપોમાં વરસી રહેલી આક્રિતોથી બચાવે, અને આપણુ સૌને કુલ જગતનાં કલ્યાણની સાચી સેવાઓ કરવાનું બાન કરાવી તેમાં જોઈતી શક્તિ આપે, એવાં સદ્બાળ્ય સત્વર આપણને સંપાદન થાવ ! એજ ભલી વાંચના છે ! આમીન ! આમીન !! આમીન !!!

હીંદુ, જરથોસ્તી, ખ્રિસ્તી, બિદ્ધસ્થ, ઇસ્લામી, લાઓ-ટઝી, વીગેરે વીગેરે તમામ ધર્મનાં શાસ્ત્રોનો એકજ હેતુ છે, તે છતાં જો તેમાં આપણને ભિન્નતા નજરે પડતી હોય તો, તેનું કારણ કેવળ તે સમજવા પુરતાં જ્ઞાનનો આપણામાં અભાવજ હોવો જોઈએ. હરેક ધર્મનાં સાચા સિદ્ધાંતોનાં કીમતી અને અમર વચનોને શાસ્ત્રાધારે પાળવામાં ન આવે, તેજ મહા પાપ ! અને તેજ મહા પાપોના પરિણામ રૂપ હાલમાં જગતપર જ્યાં ત્યાં વરસી રહેલ આ અનેક આક્રિતો કે જેને આપણે તમામ અનુભવી રહ્યાં છીએ.

આપણાં અમર અને ઉમદા ધર્મ શાસ્ત્રોનાં અખંડિત પ્રવાહે
 બહેતાં અમૃતમય ઝરણાંનો કાંઈ પણ સુસ્વાદ, આપણે સૌએ શક્તિના
 પ્રમાણમાં ચાખ્યા બાદ હું મહારાં તમામ વાંચક બાઈ બહેનોને
 વિનય પૂર્વક આગ્રહ કરીશ કે—આત્મા તો અમર જ છે, પણ દેહ
 ક્ષણભંગૂર છે. જગતમાંડેની કોઈ પણ વ્યક્તિ મૃત્યુની મિનીટ કલ્પવાને
 શક્તિ ધરાવતી નથી, એ જેટલી સિદ્ધ વાત છે, તેટલી જ સાચી
 વાત એ છે કે—સૌકોને માલેકે મુકરર કીધેલી મુદતમાં જ મહાલવાનું
 અને મુદત પુરી થવે આ ફાની આલમનો ત્યાગ કરી ચાલવાનું છે;^૨
 વાસ્તે મેળવેલાં મોંઘા જીવનની પ્રત્યેક ક્ષણને મહા કીમતી લેખી,
 અનેક પાપોથી નિરંતર બચવાને પ્રયત્નો કરવાની સાથે આપણે
 સૌકોએ જરૂર સ્વધર્મનાં સાચાં સિદ્ધાંતોને નહીંજ વિસારવાં જોઈએ.
 હરેક માનવ જાતિના કલ્યાણકર કાર્યો કરવામાંજ પોતાનું સાચું હિત
 સમાયેલું છે, એટલુંજ સમજવાની સાથે, પવિત્ર હૃદય વડે કુલ
 જગતની પેદાયશોનો એક જ મહાન પિતા પરમાત્મા જ છે, તેને
 પિછાનવાની શુભ ભાવનાઓમાંજ આપણા અનેક ભવોની સાચી
 મક્તિ સમાયેલી છે તે સરળ અને, સાચો માર્ગ બ્રહ્મવો નહીં જોઈએ.

મહારાં વાંચનાર જરથોસ્તી બાઈઓ! અને બહેનો! જેમ
 કોઈ વહેતા મહાન સમુદ્રમાંથી એક નાની સરખી આયમની^૧ ભરી
 લાવી સેવામાં રજુ કરે તેમ, “કુલ નહીતો કુલની પાંખડી”
 વાળી કહેવત મુજબ, કુલ જરથોસ્તી કોમની નેક સેવામાં મહાઈ આ
 સેવા કાર્ય જેટલા શુદ્ધ ભાવ તથા અંતરની હાંશની સાથે આજે રજુ
 થાય છે, તેટલાજ શુદ્ધ પ્રેમભાવો વડે તેનો સ્વિકાર થતાં, તેનો
 ઉપયોગ પણ તેવાજ ઉમદા આશયો સાથે થશે, તેમ હું દરેક આશા
 ધરતો હવે એક પ્રખ્યાત ફારસી કવિના માત્ર એકજ વાક્યને આ

૧ આયમની=પાણીનાં પાંચ સાત બીંદુઓ રહી થકે તેટલુંજ એક
 નહાનું પાત્ર.

૨ બાઈ અમૃત શાહનાં આ વચનો તેમને યાદગીરી બળવી રાખશે.

સ્થળે ટાંકી, “ બે બોલ ” ના હેડીંગે લખાયેલું આ મહાનું નમ્ર નિવેદન માંનો કે બાવીસ પેજો ભર્યું એક હૃદયનું ઉભરાર્ધ જતું વિવેચન સમજો ! તેને હવે અનેક ક્ષમા ચ્હાતો આટલેથી પતાવીશ.

* “ સુલેમાન સુલ્તાન આગળ તીડના પગ જેટલી નજીવી બેટ લેઈ જવી તે નાદુરસ્ત છે તો પણ જો આ બેટ કીડી જેવી નાતવાન અખળા લેઈ જાય તો તે વખાણવા લાયક આખત ગણાવી જોઈએ.”

મહાન સત્તાવાન માલેક અખિલ વિશ્વનું ભલું કરે! તેવી અનેક ભલી દુવાઓ સાથે—

(હૃદય મંદિર)

મુ. પાલણપુર

તા. ૬-૧૨-૨૫

}

દુવાગીર સેવક
અમૃત એમ. શાહ. તે:—
“ હૃદયયોગી. ”
(મહેમદાવાદ વાળા.)

*Solomon The Wise; જે પૃથ્વી અને આકાશનો સર્વેથી ડહાપણવાન શાહ થઈ ગયા, એવું ખ્રિસ્તીઓ, અને મુસલમાનો માને છે, અને જે શાહ મૂંઝાં પ્રાણીઓ અને પશુ, પંખીઓની બાપા બન્યો હોય એમ જણાવવામાં આવ્યું છે.

“ અમૃત હૃદયોદ્ધાર.”

(અઝલ-સોરઠી)

ફવા ગુળફે ભાવથી, માલેક તે કરજો સફળ !
 ઉદારશો ભવ નાવથી, થાએ જીવન યાત્રા સફળ !
 કુલ કોમને શાન્તિ થતાં, ભવ-તાપ સૌના વામજો !
 જરથોશ્ટી આખી કોમમાં, મિનોઈ રોશની જામજો !
 બચાવતાં બરઆદીથી, આબાદી સૌને બક્ષજો !
 દાદાર સત્તાવાન છો ! જીવન બધાનાં રક્ષજો !
 દીન ભક્તિનો ચેરાગ જે, હૈયાં વિષે ઠંડો દીસે !
 હોજો પ્રકાશીત તેસદા ! જરથોશ્ટી કુલઆલમ વિષે !
 ઉત્સાહથી સૌ ભાગ લે, જગ હિતનાં કામો મહી !
 સ્વધર્મમાં આગળ વહે, હોજો જીવન તેવાં અહી !
 આતશ તણું ખુશ જોર—દીપી નીકળે ન્યાં ત્યાં ખુદા !
 જરથોશ્ટી આખી કોમની, હરજો સફળ ભયઆપદા !
 ભવિષ્યમાં મહાકાર્યો જે, બનનાર છે તેમાં બધાં !
 અતિહર્ષથી હિરસા લીયે, અબ્વલ તરીક સર્વદા !
 બિનતા તણા પડદા તુટે ! એવાં જીવન બહેલાવશો !
 જરથોશ્ટી આખી કોમમાં, મિનોઈ નુર ફેલાવશો !
 માલેક સત્તાવાન છો ! હરશો તિમીર પટ સર્વના !
 ફેશન નકામી સૌ જુલે ! ચ્હાતાં બને નહી ગર્વના !
 એવા સફળ દુર્ગુણને—ત્યાગી બધાં ધર્મે વહે !
 જરથોશ્ટી આખા કોમ તેવી હો ! પ્રભુ! અમૃત ચહે !

અમૃત. એમ. શાહ.

“ હૃદયચોગી.”

અમુક અધરા શબ્દોની સમજણ.

અવિનાશી=અમર.
 હસાહત=વાણીની ચતુરાઈ.
 તલપે છે=ધામે છે.
 બખેડા=ટંટા.
 રમરણુ=યાદ.
 આધિન=તાબે.
 હાનિ=નુકશાન.
 અમિત=પીડાયલો.
 સ્વજનતે=પોતાની જાતે.
 ખાતર=માટે.
 સુટેક=ઉત્તમ ટેક.
 સારી=અધી.
 મહણુકરવું=સ્વિકારવું.
 હરી=ફુર કરી.
 સ્વકરણી=પોતાની કરણી.
 રાહ=રસ્તો.
 બાવનાં વંદન=પ્રેમનાં નમન.
 અણ=અજ્ઞાપ્યાં.
 રહેણુક=રહેઠાણુ=મુકામ.
 ઈન્કાર કરવું=કણુલ નહીં કરવું.
 સાતકેશ્વરમાં=સાત જીવનમાં.

મમ=મહારી.
 બંદગીકેરી=બંદગીની.
 આરાધના=પૂજા=સેવા.
 પ્રાચિન=જૂના.
 પાકઉરડાથી=પવિત્ર હૃદયથી.
 નિરખવાને=જોવાને.
 હેતે=જાહે.
 મહાજ્ઞાનિ=ધણે વિદ્વાન.
 હાલ=હેવાલ.
 પાયમાલ=ખુવાર.
 મોકળા=ખુલા.
 પ્રતિક્ષણ=અદલો.
 મનસુખો=ધનિષ્ઠા.
 કેરા=ના.
 તવ=તહારાં.
 તૃપ્ત=સંતોષ.
 થકી=થી=વડે.
 તણું=તું.
 સર્વોત્તમ=સર્વથી ઉત્તમ.
 તત્પર=તૈયાર.

“કીમતી શિખામણુ.”

દોહરા

૧

અહુરમજ્દની રહેમથી, ધર્મ કર્મ કંઈ થાય,
મૃત જીવન માનવ બધાં, ચાહો તેની સ્થાય.
તનમન બેડી પ્યારથી, બે તે તાત ભબાય,
એહવાં જીવન ધન્ય છે; ! આકૃત સા દુર થાય.

૨

મન હરણી માયા બધી, ભૂલવે સાચાં જ્ઞાન,
સાહસ ખોટાં ખેડતાં, બે જાગી મહેમાન !
હરહમ સ્મરજે હેતથી, માલેકનાં હેશાંન,
“હૃદયયોગી” થઈ ત્યાગજે, કામ ક્રોધ અભિમાન.

“હૃદયયોગી.”

અહુનવદ ગાથાના હાથો

યસ્ન હા. ૨૮ થી ૩૪

આ હાથોનાં સઘળા ફકરાઓ ગઝલમાં
ઉતાર્યા છે.

હા ૨૮

અશેા જરથુશ્ત્રનાં ખ્યાલો, કલામો ને બધાં* કામો,
દીએ બરકત સદા સૌને; બસારત પામેલાં તેઓ;
અએ ગાથા પવિત્ર છે, તમુને હા નમન હોજે,
નમન હોજે, નમન હોજે, બધાંને હા કબુલ હોજે.

૬૪૨૦ ૧ લો.

હું યાચું આ ખુશાલીમાં, જગત આત્મા ખુશી કરવા,
સુ-અઘ્ઘલ તે લલાં મનની, અને રાસ્તી લઈ કામો;
કરી* આબાદી અણુદીઠી, સૌથી પહેલ હા કીધી,
સ્મરણુ તે હોરમજદ કેરું, ઉરે મમ રાહમાં જામી.

* The righteous cry, and the Lord heareth,
and delivereth them of all their troubles.

(Bible Psalm 34/17).

* Now do I pray with humble adoration,
With hands up lifted (at this hour) of Bliss,
O Mazda, first of all for the Holy Spirit's
Creation entire (Created)

with (the help of) Asha;

(And I pray) for the

inspiration of Good Mind,

Whereby I may bring soul to the Soul of

Mother Earth as well.

(Dr. Irach J. Taraporewala).

ફકરો ૨ જો

તમે મહા જ્ઞાનિ છે. સાહેબ, કંઈ છું દાદ સેવામાં,
ભલાં મન માર્ફતે પહોચું, ખુશી છું પાસ રહેવામાં;
વિનાશી આ અને પેલી, અણદોઢી દુનિયાં કેરા,
મને તું બક્ષજે લાભો, ખુશાલી સુખ પામું હા.

ફકરો ૩ જો.

અએ વોહુમનો અષને, નિરંતર હોરમજદ+ જેવા,
કંઈ છું ગાન કીર્તિનાં, ન પૂર્વે કે હતાં તેવાં;
મળે સંપુર્ણ આબાદી, અવિનાશી સુખો જેથી,
ખુશાળી મહારીને માટે, પધારો ભક્તિને ભેટી.

ફકરો ૪ થો

પિછાણી હોરમજદ કેરી, સુકામોની દુવાઓને,
પુગાડું મમ રવાનને હા, ભલા મન માર્ફત પાસે;
મને હીમત્ત* અને કૌવત્ત જ્યાં ગાથા તક રહેલાં છે,
ત્યાં ગાથા તક ખીજઓને, રહેવા રાસ્તીમાં શિખવું.

+ Blessed is the man unto whom the Lord
imputeth not iniquity, and in whose spirit there
is no Guile. (Bible Psalm 32/2).

* જે સંતોષવાળો છે, જેનું ચિત્ત હમેશાં ધરાયર રહેલું છે,
પોતા ઉપર જેને કાબુ છે, મન અને જીવિ જેણે મારા ઉપર જ
વળગાડી રાખેલાં છે, તેજ મારો ભક્ત છે અને મને વહાલો પણ
તેજ છે.
(ભગવદ્ગીતા ૧૨/૧૪).

ફકરો ૫ મો.

ભણેલો+ હું બની તુજને, તથા વોહુમનોને હા !,
અરે ! ઓ રાસ્ત કહે ક્યારે, નિહાળું હોરમજદને હા !;
આએ તુજ માંથની માર્ફત, ફસાહત વાણીનાં લીધે,
હરાવી હા અમે શકીએ, જીવો જે પાપમાં રિએ.

ફકરો ૬ ઠો.

અરે ઓ સત્યના દાતા, ભલાં મનથી મદદ આપો,
અને આયુધ્ય લાંબાવી, નિરંતર શર્ણુમાં સ્થાપો;
અએ ઓ હોરમજદ સુણો, સદા સાર્યા સખુનોથી,
ખચિત જરથુસ્તને અને અમને, ખુશાલી થાય છે મોટી;
સખબ તેના પ્રતાપોથી, દુરાતમાને x જીતી શકીએ,
નમન હો તે સખુનોને, સદા તેથી હમો ટકીએ.

+ મારા ઉપર જ તારું મન ચાંટાડ. મારામાં જ તારી ખુદિને
જવા દે, એટલે હવે પછો ઉંચે આવીને તું મારામાં જ વાસો કરીશ,
એમાં કાંઈ શક નથી. (ભગવદ્ગીતા, ૧૨/૮).

x ધનિદ્રાઓ, મન અને ખુદિને તાબે રાખીને, અને મોક્ષ મેળ-
વવા ઉપર જ ચિત્ત રાખીને, જે મુની, સધળી ધમ્મજા, દેહેશત અને
ગુસ્સો છોડી દે છે, તે ખરેખર હંમેશને માટે મુક્ત થયેલો જ છે.
(ભગવદ્ગીતા, ૫/૨૮),

ફકરો ૭ મો.

મને તું બક્ષજે ઓ અષ, દુવાઓ હા+ ભલાં મનની,
અને ગુસ્તાસ્પને મહારી, મુરાદો આમંઈતી પુરજે;
અહા સાહેબ તું તો છે, હકુમતવાન મહા જ્ઞાનિ,
કરે તું મહેરબાની તો, અમુળ તવ માંથ્ર સાંભળીએ.

ફકરો ૮ મો.

પુરષોત્તમ તું કે જે અમારો દોસ્ત છે બહાલા,
ખુદાને પેખવાને હા, સુકીજન જેમ તલપે છે;
ફરશોસ્તર અને હા હું, તલબ કરીએ^x તુંને જોવા,
સુખુદ્ધિ બક્ષજે હરદમ, પ્રભુ દેદાર અરપે છે.

+ Though a poem consists of a thousand couplets, if these be lacking in sense, better a single couplet (Gatha) full of meaning, on hearing which one is at peace.

Dhammapada—101

^x હંમેશ લાયક અને એકના ઉપરજ ભક્તિ રાખનારો એવો જ્ઞાની મને ધણો બહાસો છે પણ જે જ્ઞાની છે તે હું પોતે જ છું, એટલે તે મારું પોતાનું જ રૂપ છે. મને પામવો એ જ ઉંચામાં ઉંચી ગતી છે એમ જાણીને તે એક ચિત્તે મારા ઉપર જ ભરસો રાખીને રહે છે.

(ભગવદ્ગીતા, ૭/૧૮).

૬૬૨ો ૯ મો.

બની બુદ્ધિ પવિત્ર તો, પછીથી પાક મનડાને,
તથા અપને નહીં કરશું, અસ્વચ્છ કુ વિચારોથી;
‡અમો ભકતો કે જેઓએ, કીધી કેશેશ+ ભકિતમાં,
અને તાલીમ લીધી છે, અજબ તવ ગાન શક્તિમાં;x
અએ વોહુમનો અને ઓ અપ, અમશાસ્પદ તમ જેવા,
તણી કીમતી મદદ છે હા, તમારી ભકિતમાં રહેવા.

+ Praise ye the Lord; for it is good to sing
praises unto our God; for it is pleasant; and
praise is comely. (Bible. Psalm 147/1).

‡ Receive my instruction, and not silver; and
knowledge rather than choice gold. For wisdom
is better than rubies; and all the things that may
be desired are not to be compared to it.

(Bible Proverbs. 8/10-11).

x જેગાથાઓ હમુને રક્ષણ આપનારા અચાવ કરનારા તથા
મીનોઈ ખોરાક જેવા છે. યસ્નહા. ૫૫

ફકરો ૧૦ મો.

જેઓને સત્વ મનવાળાં, પીછાણ્યાં છે તેઓની તું,
સફળ કરજે હૃદય ધૃષ્ટિ, પુગે ઓ હોરમજદ તુંને;
હું જરથુશ્ટ્ર બાણું છું કે હા, કલામો ભકિતનાં× તહારા,
ધરાવે છે મહા શક્તિ, ખચિત તે માંથની બહાલા.

ફકરો ૧૧ મો.

બહુ કીમતી કલામોની, મદદથી હું શકીશ રાખી,
વિચારો શુભ ને રાસ્તી, જીવનભર હા નજર નાખી;
અએ ઓ હોરમજદ કહેશે, જણાવી હું શકું સૌને,†
શિખવળે આપ જાતે કે-પહેલાં કેમ પેદા થઈ આ દુનિયાં.

× And (those) whom Thou knowest,
on account of their Asha,
And on account of (their) Good-mind,
(as being) full of wisdom,
(And as) upright, O Mazada-Ahura,
For them fulfill (their)
desires through attainment,
For I know, in very truth,
(that) successful with Ye,
(Are) prayers for Salvation,
for (our highest) Yearnings.
(Dr. Irach J. Taraporewala).

† Hear my cry, O God; attend unto my
prayer. From the end of the earth will I cry
unto thee, when my heart is overwhelmed; lead
me to the rock that is higher than I.

(Bible Psalm 61/1-2).

હા ૨૯

કરો ૧ લો.

તમારી પાસ કીધું છે, પુકારી જગત્ આત્માએ,
કીધી પેદા મને શાને, અરે ઓ હોરમજદ આપે ?
બખેડા બુદ્ધિ આવે છે, અહાહા હું પરે ભારી,
તમે વિષુ છે નહિ કોઈ, કરે રક્ષા ખરે મારી;
+મને તેથી શિખવજો હા, ભલો ઉદ્ધમ બચાવાને,
બળાઓ સૌ દૈ કરીને, ચહુ તમ ગાન ગાવાને.

* Unto ye did the Soul of Mother-Earth
complain,

Wherefore have ye created me ?

Who fashioned me ?

Me doth wrath and rapine (and) cruelty,
Enmesh, and outrage and aggression,
For me there is no other help than ye,
So pointout unto me a good Protector.

[Dr. Irach J. Taraporewala].

+ To everything there is a season, and a
time to every purpose under the heaven. A
time to weep, and a time to laugh; a time to
mourn and a time to dance. (Bible Eccl :
3/ 1-4.)

ફકરો ૨ જો.

તે કારણ હોરમજદે અપને, પુછયું કે કોણને નિમવો ?
કરે સંભાળ ખલકતની, બની સરદાર તે તેનો;
બચાવે* તે બધી ખલકત, તથા તેપર કરે સત્તા !
હુનિઆંની કરે વૃદ્ધિ, કહેની કોણને ગણીએ ?
ઉભા જે થાય છે જુસ્સા, ખુરા જીવો તણા હા હા,
હઠાવી તે શકે તેને, આ ખલકત હુઃખ પામે ના.

ફકરો ૩ જો.

જણાવ્યું પાક દીલડાથી, અષે હા હોરમજદને કે:—
નથી તે ઘાતકી સરદાર, જગત માટે રહેમી છે;
નથી હું બાણતો કોને, આ હુનિયાંના જીવો* માંહી,
વધારી તે શકે આગળ, વહે જે રાસ્તીમાં આંહી;
હૈયાતી ભોગવે છે જે, તેમાં સાથી જોરાવર તે,
જેના માટે મદદગારો, હુકમ આધિન હા રહે તેના.

* હે ભારત ! જ્યારે જ્યારે ધર્મ ઝાંખો થઈ જાય છે, અને
અધર્મનો વધારો થાય છે, ત્યારે ત્યારે હું પોતે (શ્રી કૃષ્ણ) અવતાર
લઉં છું. સાધુ પુરુષોનો બચાવ કરવા અને પાપી માણસોનો નાશ
કરવાને માટે અને ધર્મનું સારી રીતે સ્થાપન કરવા માટે યુગે યુગે
હું જન્મ લઉં છું. (ભગવદ્ગીતા, ૪/૭-૮).

* Neither do men light a candle and put it
under a bushel, but on a candle stick; and it
giveth light unto all that are in the house.

Think not that I (Christ) come to destroy
the law, or the prophets; I am not come to des-
troy, but to fulfil. (Bible Math. 5/15-17).

ફકરો ૪ થો.

દેવોથી તેમ જીવોથી, થયું છે ને થશે જે જે,
બધી તે બાબતો કેરાં સ્મરણ, હા હોરમજદને છે;
છે ઇનસાફી અરે પોતે, ભલાં ખુરાં તણાં હા+ હા,
નમન તે હોરમજદને છે, અમો આધિન તેના હા હા.

ફકરો ૫ મો.

આએ સૌ બાબતો માંહી, પુછ્યા સવાલો જુદા જુદા,
જગત આત્મા બધા સાથે, ખરે મેં હોરમજદને હા.
તે ખાતર* આજીજી સાથે, સ્તુતિના ગાન હા ગાશું,
અમો સૌ હોરમજદ કેરાં, સ્મરણ ખુબ ભાવથી રહાસું;
પ્રમાણીક હાલમાં જીવન, ગુઝર થાતાં નથી હાનિ,
ખૂરા જીવો નજીક ના ના, અમિતજન હા કદી બશે.

+ Let your light so shine before men, that
they may see your good works, and glorify your
father which is in Heaven. Bible Math. 5/16

* Thus we too beseeching with
hands uplift to Ahura,
I and the mother Cow, with
questions in doubt press Mazda;
Not on the diligent Saint let
destruction fall with the faithless.
(Mills.)

ફરો ૬ ઠો.

સ્વભાતે ને ખુલાસાથી, જણાવ્યું ખાસ સર્વજ્ઞે;
 નમન તે હોરમજદને હો, આખાદી આપતા સૌને;
 અહાહા રાસ્તીને લીધે, જણાવેલો* નથી મુજને,
 સીવાએ તું વિના બીજે, નિમું જરથોસ્ત હું તુંજને;
 ખચિત આખાદિ+ તું કરશે, બધી બલકત તણી હા હા,
 અને હા દીનને માટે, મહેનત તું કરીશ હા હા;
 જણાવેલો નથી એકુ, અહુને હા રતુ મુજને,
 સખખ મેં જગતકર્તાએ, કીધો પેદા અહા તુંજને.

+ કર્મયોગ અને બક્તિયોગના ફેલાવા માટે.—ચેતરજી.

* જેનાં (યાને પેગમબર જરથોસ્તના) જન્મમાં તથા વધવામાં પાણી, તથા ઉરવરો ખુશાલ થયાં; વળી તેમનાં જન્મવામાં તેઓ વઘવા લાગ્યાં અને રપેનાંમીનોની તમામ પેદાયશો શાખાસીનો પોકાર કરવા લાગી. (ફરવરદીન યસ્ત ફરો ૯૪)

ફકરો ૭ મો.

બનાવી માંથવાણી આ, અશોઈ માર્ફતેજ હા હા,
નમન હો હોરમજદને, તે આબાદિ ઇચ્છનારો છે;
ખરે ખલકત અને સમ્યા, જગત જીવો તણી ખાતર,
નસીહતનાં કલામોને, કીધી આબાદી હા પોતે;
અએ એ હોરમજદ કહેની, કયો તદ શખસ છે એવો,
જે બક્ષે,* માંથવાણીને, આબાદી સુવીચારોથી.

ફકરો ૮ મો.

સ્પીતામ તેજ છે જરથોસ્ત, જણાયો છે મને જગમાં,
શિખામણ એકલે સુણી, કહે છે હોરમજદ કે હાં;
ખરે તે હોરમજદ માર્ફત, ફેલાવો રાસ્તીનો કરવા,
ચહે છે એટલા માટે, ફસાહત* આપવા માંથું.

ફકરો ૯ મો.

તે કારણ જગત આત્માએ, પુકારીને જણાવ્યું કે,
ખરે મમ હુઃખની વેળા, સુણ્યો છે સુર નખળો મેં;
પરંતુ હું ચહું છું કે, મળે સરદાર એવો એક,
મહા સત્તા ધરાવીને, સકળ સુટેકને રક્ષે;
મળે એવો મને કયારે, અહા સરદાર ખલકતમાં,
મદદ મળ્યુત તે બક્ષે, અહા આ સારી ખલકતમાં.

* For every one that asketh receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened. (Bible St. Math. 7/8)

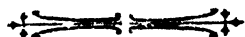
* મેં તેની ઉપર પેગમ્બરનાં ઉંચા દરજ્જાની બક્ષેશ કીધી છે:—ચેતરજી.

૫૬૨ો ૧૦ મો.

અરે ઓ હોરમજદને અષ, કહું જરથોસ્ત હું તમને,
દીયો કૌવત અને સત્તા, મદદ જે આપતા હમને;
*ખુશાલી સુખ તે આપે, અરે હા નેક ખ્યાલોથી,
જગત આત્મા બધાંઓને, બચાવે કુ વિચારોથી;
ખુશાલી સુખના રક્ષક, ગણું છું હોરમજદ તમને,
નમન હરદમ તમોને છે, નિલાવો છો આપ હમને.

૫૬૨ો ૧૧ મો.

પુછે જરથોસ્ત કે ક્યારે, હવે મળશે હમને હા,
વિચારો શુભ ને રાસ્તી, તથા કાબુ જગતપર આ;
અરે ઓ હોરમજદને હા, અમશાસ્પદો કહું તમને,
*સાહસ આ કર્મમાં દેજો, મદદ પુરી સદા અમને.

x પોતાનાં આત્માને વિષે ચિત્ત રાખતાં, સઘળાં કર્મ મને
અર્પણ કરીને, અને કાંઈ પણ આશા રાખ્યા વિના તથા હું પણ
મુકી દઈને, અને મનનું દુઃખ કાઢાડી નાખીને તું લડાઈ કર.

(ભગવદ ગીતા. ૩/૩૦)

* And seek not ye what ye shall eat, or
what ye shall drink, neither be ye of doubtful
mind. But rather seek ye the kingdom of God;
and all these things shall be added unto you.
(Bible Luke 12/29-31)

હા ૩૦

કરો ૧ લો.

થવા વાકેફ ચ્હાનારા, વીગતો દીનની સઘળી,
xછે શક્તિ ઈશ્વરી બે હા, સેતાએશ હોરમજ્જની;
આરાધના ભલાં મનની, સુભક્તિ રાસ્તીની મારફતે,
મહામંત્રો મળેલાં છે, ખુબીવાળાં કહું તમને;
ગણું છું હું ખરે બહાલે, છે શિખવા ભેગ તે તો હા,
અમુલા આત્મબોધોથી,+ સદા છે લાલ દેનારા.

કરો ૨ ભે.

સુણો મમ શુભ નસીહતો, કહે જરથોસ્ત પેગમ્બર,
કરો દરીઆફત હા તેપર, તમારી ખ્યાલ શક્તિથી;
અવલ તે મહા બનાવોની,* પોતાની જાતને માટે,
એતેકાદ ઘટે હોવો, થજો વાકેફ બાબે તે.

x સઘળાં કર્મો થાય છે, તે પ્રકૃતિનાં ગુણોનિજ પ્રવૃત્તિ છે,
અહંકારથી જેની અક્ષલ ઢંકાઈ ગયલી છે તે એમ માને છે કે
“ કરનારો હું જ છું. ” (ભગવદ્ગીતા. ૩/૨૭).

+ જેથી તમે અનંત રોશનીમાં પરમ શાંતિ મેલવો.

ડો. એરચ જે. તારાપોરવાલા.

* નવયુગ, મોટી કસોટીનો વખત.

(ચેતરજી).

ફકરો ૩ બે.

જેઓ છે બેડીયા પોતે, મીનો તે બેઉ આપસમાં,
કીધી વાતો ઉમંગેથી, મલીને બેઉ આપસમાં;
મીનો તે બે વિચારોમાં, તથા સૌ કામની માંડી,
સખુનમાં છે બહુ સારા, તથા નરસા ખરે આંહી;
સ્વિકારી તેમણે રાસ્તી, ડહાપણવાન છે જેઓ,
ખુરી દાનત વાળાને, રૂચ્યો નાં તે મીઠો મેવો.

ફકરો ૪ થો.

મીનો બે તે મલ્યા જ્યારે, શરૂમાં એકબીજાને,
ખનાવ્યાં તેમણે ત્યારે, ખરે હા છાંદગીને^x નાશ;
લેયાતી જ્યાંસુધી છે હા, અરે આ ખલ્કની ત્યાં તક,
ખરે તે ચાલશે તેમજ, નસીહતનાં આ કલામો છે;
સુણો ઓ સજ્જનો સૌકો, જણાવું બે મીનો બાબે,
દુશમત ખુબ બદવાળો, ગણાએ અંધ્રોમીનો છે;
સ્પેનામીનો ખરે તે છે, ખજનો હા બલાઈનો,
જીવનને રાસ્તીમાં ગાળે, અને શરૂ ઠગાઈનો.

^x જીવન શક્તિ ને જડતા ઉત્પન્ન કીધી. —ચેતરજી.

જીવન તથા અજીવન સરખાં; ડો. એ. તારાપોરવાલા.

ફકરો ૫ મો.

મીનો જે બેઠમાંથી હા, હતો બુરો* બહુ જાતે,
 ગ્રહણ કીધું અરે તેણે, સૌથી કામ બહુ બુરુ*
 રહે છે જે મીનો સૌથી, ખરે મજબુત આકાશે,
 કરે આબાદિ તે સૌથી, ગ્રહણ રાસ્તી કરી જાતે;
 વળી એતેકાદ ધરી જેઓ, દીન પર નેક કામોથી,
 ખુશાળી હોરમજદને દે, તેઓએ પણ લીધી રાસ્તી.

*અર્થે (માણસ) પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ કરનારો થાએ.
 દરવંદ યાને પાપી માણસ દુઃખમાં પડેલો, સ્પેનાંમીનોની પેદાયશો-
 માંથી બહાર કાઢાડી મુકેલો, નીચકણ નીચડેલો અને બીનલકુમતનો
 થાએ. (યસ્ન હા. ૬૦)

× Who so ever is overpowered in this world
 by this base and poisonous Craving, his grief
 grows from more to more like the deeply rooted
 Birana grass. (But) whosoever, on the Contrary,
 over powers in this world this base Craving, which
 is difficult to be conquered, from him suffering
 falls off even as a drop of water from the lotus
 leaf.

Dhammapada 355-336

ફકરો ૬ ઠો.

તકાવત ના શકયા સમજી, ખરાખર આ મીનો ખેના,
 અને આવ્યા સવાલો પુછવા, દીન વિષે કઈક
 અહા તરફેણ વાળાઓ, ગણાતા જેઓ દેવોની,
 કરી ચર્ચા ખુલાસાથી, હરી શંકાજ તેઓની;
 *કીધા ત્યારે તદ્દન માત, છતાંબી હા ગ્રહણ કીધા,
 ખુરો વિચાર તેઓએ, વીસારી રાહ આ સીધા;
 અવિચારી વળ્યા તેઓ, ગુસ્સાના દેવની રાહ,
 ખરાબી *ખલ્લકની કરવા, કહો કલ્યાણ શું થાયે ?

* માઈં આ માનીને, જે માણસો તે પ્રમાણે ચાલે છે, તેઓ
 શ્રદ્ધાવાળા છે અને ખામી કાઢાડનાર ન હોવાથી તેઓ કર્મનાં જે બંધો
 છે, તેમાંથી છુટા થાય છે; પણ જેઓને માઈં કેહેવું ખામીવાળું
 લાગે છે, તેઓ અક્લવગરનાં, કેવળ મુખ અને નાશને તાબે થઈ
 ગયલા તારે જાણવા. (ભગવદ્ગીતા ૩-૩૧-૩૨)

× But I say unto you,
 love your enemies,
 bless them that curse you,
 do good to them that
 hate you and pray for them
 which despitefully use you,
 and persecute you.

(Bible Math. 5/44.)

ફકરો ૭ મો.

પહોંચી આમંઈતી બળવાંત, મદદે તે પ્રમાણિકને,
હકુમત રાસ્તિની સાથે, તથા હા નેક ખ્યાલોથી;
તથા તે દીનના દેહે, કીધી બક્ષીસ *કૌવતની,
પહેલાં જેમ તું આવ્યો, પેદા કરનારની સાથે.

ફકરો ૮ મો.

અરે જ્યારે ગૂનેહગારો પરે, શિક્ષા પુગી બશે,
ખરે તે તક બલાં મનથી, બધાંઓ તુજને ચ્હાશે;
અએ ઓ હોરમજદ ત્યારે, કહેશે બાદશાહ તુજને+,
જેઓ જુઠાઈને જાતે, અશોઈ હસ્તમાં દે છે;
તેઓને હોરમજદ તું તો, સદા સુબુદ્ધિ શિખવે છે.
નમન હોજો, નમન હોજો, બધાંને તુજ રિઝવે છે.

*Self is the Lord of self (what other Lord could there be.) Self is the goal of self; therefore control thy self as a merchant controls a horse of noble breed.

Dhammapada-380.

+ જેમ જેમ તરીકત પાલતા જશે, તેમ તેમ ગેતીમાં
બલાઈ પંઠરાશે અને દુજનાશ પામતો જશે. તરીકત અને યરન ઉપર
ઉસ્તવાર રહો, અને તેનો ફાયદો લઈને ખીજને આપો. જુઠાઈ
આખરે તો જવાનીજ છે અને ફશોકરેતી થવાની જ છે, માટે
બલી ખેરદ વાપરીને તે વખતને નજદીક લાવો. (ડા. ચીનીવાલા)

ફકરો ૯ મો.

જેઓએ આય હુનિઆને, કીધી આબાદ તેઓની,
 બરાબર હા અમો થઈએ, ભલા મનની મુરાદોમાં;
 હકુમત હોરમજદનીમાં, બધા સરદારો રહી હરદમ,
 અશોઈ માફતે થાએ, મદદ ટેકાઓ દેનારા;
 સબબ કે જે તરફ ડહાપણ,^x કરે મુકામ પોતાનું,
 મનસ્ની સારી વાળાઓ, સખ્સ તે બાબુમાં હોએ.

ફકરો ૧૦ મો.

ભલી કીર્તિ મહી જેઓ, અરે છે જન્મ પામેલા,
 જ્યારે તેઓ હોરમજદનાને બહુમનના તથા અપના;
 મુકામે *થાય છે સામીલ, ત્યારે શું થાય છે સુણો,
 દુટેલો થાય છે ટેકો, તુરત તે નાશ કરતાનો.

x જ્યારે બી (અમારું) ચિત્ત શંસયમાં ડોલે ત્યારે (અમો)
 અડગ શ્રદ્ધા ધરાવતા થઈએ. (ડા. એ. નારાપોરવાલા)

* તેઓ વોહુમનો, અપ અને મજદની મહેરબાનીમાં મલી
 બાય છે. (ચંતરજી).

કરો ૧૧ મો.

અએ એ માણસો સુણો, સુખોને સંકટો બાબત,
સ્વકરણી સાર કીધા છે, નિયમો હોરમજદે જે;
શીખો તે સૌ તમે ભાવે, અને જાણો હૃદયથી હા,
જીવો જે પાપ કરનારા, દુઃખો તે પામશે હા હા;
વખત લાંબા સુધી પોતે, ન તેમાં કાંઈ શંકા છે,
+દોઝખ દુઃખનું છે એમ, કહે સાહેબ પેગમ્બર;
પણ ચાહે જે રાસ્તિ, નિરંતર સુખ^x તે પામે,
નમન હો હોરમજદને હા, ઉરો સૌ પાક થઈ જામે.

ન્યારે દાદાર અહુરમજદે જવાબ આપ્યો કે દુષ્ટ તથા પાપી માણસનું રવાત “કાંમને મોષ જામ” નામના ગાથાના કલામો બહુતું, પોતાનાં માથાં આગળ ખચીત જાય છે અને બોલે છે કે “કઈ જગ્યાએ હું વલાણુ લેઉં. અએ હોરમજદ કય તરફ વલાણુ લઇને હું જાઉં.” (હાદોખ્ત નુસ્ક)

x આ મુજબ કે દુજનો સ્વીકારનાર, લાંબો કાળ શમ (ભોગવશે), તથા અશોષની રાહે ચાલનાર, શાંતિ (મેળવશે) તે પછી અમર્ગી (તમારી જ) છે. ડા. એ. તારાપોરવાલા.

હા ૩૧

ફકરો ૧ લો.

કહો જરથોસ્ત પેગમ્બર, બધા ખાહેશમંદોને,^x
કલામોને શિખામણો, કરૂં બહોર હું તમને;
દરજના બોધથી જેઓ, અશોઈનાં મુલકોને,
બીગાડે છે તેઓ માટે, ખરે આગ્રે કલામો છે;
ફેદા જેઓ થયલા છે, અહાહા હોરમજદ માટે,
તેઓ માટે કલામો આ, નિરંતર ખુબ ઉત્તમ છે.

ફકરો ૨ નો.

નહી નો માનસે બાબત, શરૂમાં દીનની કોઈ,
એતેકાદ થશે તેનો, વધુ મજબુત પાછળથી;*
તુને ખાવિંદ બધાંઓનો, પિછાની હોરમજદ સૌ કેા,
શરણુ તુ'ને આવશે હરદમ, રહેમત પામવા માટે;
અહાહા આપણી નેકી તથા હા જીંદગી પણ છે,
નમન હોજો નિરંતરનાં, ખરે તે હોરમજદથી છે.

x Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, that leadeth to destruction, and many there be which go in thereat.
(Bible St. Math. 7/13)

* આ (દુનની શિખવણીને) કારણે પસંદગી કરવાને સમયે સાચો માર્ગ ખુદસો નજર આવતો નથી, તેથી હું તમો સધળા સમક્ષ આવી ઉભો છું.
(ડો. એ. તારાપોરવાલા).

ફકરો ૩ બે.

હડે જે દીનને માટે, તથા દીનચાશીદારોને,
 કીધી બક્ષીસ તેને છે. બહોળી હા ખુશાલીની;
 +ખુશાલી તે અએ મીનો, હમારી રાસ્તીને તેણ,
 લીધે તું બક્ષજે હમને, વિનંતી ભાવની છેણ;
 અરે ઓ હોરમજદ તારાં, મહોડાંની જખાંનથી,
 કહે તું તેથી સૌ કોને, યકિન દીનપર રખાવું હું.

ફકરો ૪ થો

કરે હોરમજદ પોતે, તથા તાખાના સરદારો,
 પુરી બે મહેરબાની તો, નમનતાઈ તથા રાસ્તી;
 બધાથી નેક xમનસ્નીની, ખરે માફત માગું છું,
 મહા બળવાન સત્તાને, હું મારી જાતને માટે;
 જેની કુમક થકી હા હા, બધી નારાસ્તીને હરદમ,
 તોડી પાડી હમે શકીએ, નમન હો તેમને હરદમ.

+ Give ear to my prayer, O God; and
 hide not thyself from my supplication. Attend
 unto me, and hear me; I mourn in my complaint
 and make a noise. In God, have I put my trust;
 I will not be afraid what man can do unto me.
 (Bible Psalm 55/56).

x સર્વોત્તમ બક્ષિતની મદદથી હું (એ પ્રકારે) સાધના કરીશ.
 જેથી અમુને સંપૂર્ણ બળ સાથની સેવાશક્તિ મળે.

(ડો. એચ તારાપોરવાલા).

ફકરો ૫ મો.

કહે તું હોરમજદ મુજને, વધારે નેક હોએ તે,
હું માટે જાણુવા રાસ્તી, તથા દીન કાયદા બાબે;
જેથી મારી મનસ્વીથી, હું જાણું લાલ જે થાએ,
મને વાકેફ તું કરજે, અરે ઓ હોરમજદ તેથી;
મને તે બાબે કર વાકેફ, અહા ઓ હોરમજદ બહાલા,
થશે જે કાંઈ નહીને હા, થશે જે કાંઈ પણ બહાલા.

ફકરો ૬ ઠો.

કરે વિદ્વાન^x જે ખુદ્દા, મને હા સુખના માંથ્રો,
તથા આરોગ્યતા રાસ્તી, જણાવે હા અમર યંત્રો;
થજો સૌથી ભલું તેનું, ભલાં મનની દુવાઓ છે,
બધાંપર નેક સરદારી, સદા કાયમ રહેલી છે;
અરે હા હોરમજદ કેરી, મનસ્વી નેકને લીધે,
નમન હો તેજ સત્તાને, જણાવે રાહ તે સીધે.

^x જે જ્ઞાની મારો સત્ય પેગામ ફેલાવે, તેને સર્વથી ઉત્તમ આનંદ મળો—જે પેગામ સંપૂર્ણતાનો માંથ્ર છે.

(ડો. એરચ તારપોરવાલા)

ફકરો ૭ મો.

અરે હા હોરમજદ કેળે, બધા વિચાર કરનારો,
પહેલો સર્વથી તે છે, બધાંપર રહેમ ધરનારો;
ખરે આસ્માનની બેહદ, પ્રકાશિત રાશ્નીઓ સાથે,
અહા ચેરાગનો ચળકાટ, ગયો છે હા મળી તેનો;
હવેસ્પ^x—આગાહિથી પોતે, પોતાની મહાન શક્તિથી,
પેદા કરતા છે બલકતનો, નમન તેતે સુભક્તિથી;
તથા જે આપે છે ટેકો, પોતાની શુભ અક્ષલથી,
બલા વિચાર ને તેમજ, અહાહા રાસ્તીને હરદમ;
અએ ઓ હોરમજદ મીનો, તું કે જે એકસરખો છે,
નિરંતર તેમને તું તો, આબાદી ખાસ બક્ષે છે.

ફકરો ૮ મો.

ખરે મેં જ્યારથી તુજને, નયન મારાંમાં રાખ્યો છે,
અહાહા ત્યારથી મુજને, નિઘેહ તારીમાં રાખ્યો છે;
તું છે પિતા બલા મનનો, હમેશાં સર્વથી પહેલો,
તથા હા પાક મનડાંથી, સ્મરણ કરવાને લાયક છે;
અહાહા રાસ્તિના મુળ પર, તથા સૌ કામ હુનિયાનાં,
પરે તુને ગણ્યો છે મેં, ખરે સરદારી કરનારો.

x તે પોતાનાં દિવ્યજ્ઞાન વડે અશનો પેદા કરનાર (છે) જે (જ્ઞાન) બલાં મનને પણ ટકાવી રાખે છે. (ડો. એરચ તારપોરવાલા)

* જ્યારે ઓ અહુરમજદ, મેં તને મારી આંખોથી જોયો, ત્યારથી મેં તને સૌથી પહેલો અમર, આરાધનાને લાયક, નેક મનસ્વીનો પિતા, અશોષનું ખડું મૂળ, અને જીંદગીના તમામ કામોનો સાહેબ, મારા મનમાં ધારી લીધો.
—ચેતરજી.

ફરો ૯ મો.

પુરે પુરી મનસ્વી છે, અએ એ હોરમજદ તારી,
અને હુનિયાં બનાવવાની, મિનોઈ ખુદ્દિ છે ભારી;
શખસ કે જે ઉઘાગી થઈ, પોતાની જાંઘગી ગાજે,
અગર જે ના કરે તેવું, તેઓને ન્યાયથી તારે.

ફરો ૧૦ મો.

અહા આ જગતના લાલો, તથા આખાંદિ કરનારો,
પસંદ તેણે કીધો છે હા, ખેડુતને^x ખેલ માંહેથી;
અહાહા રાસ્તિને રક્ષે, વધારે સુ-મનશનીથી,
નમન કેટી સદા હોજે, અહાહા હોરમજદ તુજને;
+જીવો જે આગસુ છે ને, ઠગાઈ ખુબ કરનારા,
તેઓને સુ-કલામોના, નહિ તે લાલ મલનારા.

^x પોતાનાં રેહબર તથા રક્ષક તરીકે, ત્યારે તેણે (એવાને)
પસંદ કર્યો જે અશોઈ ધરાવનાર સરદાર તથા ભલાં મનનો વધારનાર
હોય. (હા. એરય તારાપોરવાલા)

+ “ The real evil proceeds from human intelligence and its origin rests entirely with reasoning man who dissociates himself from Nature. Humanity, then, alone is the true source of evil. Evil is the exaggeration of good, the progeny of human selfishness and greediness.... The origin of every evil whether small or great is in human action, in man whose intelligence makes him the one free Agent in nature. ”

(Letters)

ફકરો ૧૧ મો.

અએ એ હોરમજદ જ્યારે, તેં તારી ખ્યાલ શક્તિથી,
 બનાવ્યાં માલ મીલકત સૌ, પહેલાં શુભ રાસ્તિથી;
 તથા આબાદિને ખાતર, લલા જે કાયદા કીધા,
 ત્યારે તેં બુદ્ધિની સાથે, જીવનના રાહ આ દીધા;
 વળી સૌ કામ કરવાની, દીધી શક્તિ અમોને હા,
 ધરમ ફરમાનો આપીને, નમન હોજો તમોને હા;
 હમારી ભાવના હોએ, લલાં જે કામ કરવાની,
 તથા જે દીન ફરમાનો, ઉપર ચકિન ધરવાની;
 પુરાં સૌ પાડવાને તેં, દીધી તાકાત* હા અમને,
 અમારાં ભાવનાં વંદન, કબુલ હોજો સદા તમને.

ફકરો ૧૨ મો.

જુહું જે બોલનારા છે, અગર જે રાસ્ત કહેનારા,
 ભણેલા કે અભણ છે હા, રહે છે તેમની બાબુ;
 અહીં અંતઃકરણથી કે પોતાની હા મનશ્નીથી,
 અવાજો કહાડે છે જેઓ, નિરંતર તેમની બાબુથી;
 મીનો બેને પુછે છે તું, તરફ જેનું વલણ* છે હા,
 પછી તુર્તજ મનશ્નીથી, અહાહા તેજ બાબતમાં.

x જેમાં ધ્વિજાને પસંદગી (નું છુટાપણું) બક્ષવામાં આવ્યું છે.

—(ચેતરજી).

* પ્રત્યેક (મનુષ્યનાં) હૃદયની તથા મનની તથા આત્માની
 પાસે આરમ્ભતી ખડી રહે છે અને સંશય (પેદા) થાય છે ત્યારે
 ઉત્તર દે છે. (ડો. એરચ તારપોરવાલા)

ફકરો ૧૩ મો.

બહોર કે હા છુપી રીતે, સવાલો જેહ પુછે છે,
અગર કેા શખ્સ પામે છે, નાહાના આરોપની શિક્ષા મોટી;
બધું તે તું અરે સાહેબ, નિહાળે તીવ્ર નેત્રોથી,
સદા હા રાસ્તીની સાથે, નમન હો હોરમજદ તુજને.

ફકરો ૧૪ મો.

બને છે હાલ જે કાંઈ, અને હા જે હવે થાશે,
પુછું તે બાબતે તુજને, અહાહા હોરમજદ આજે;
વળી જીવો અપો જે છે, સુકામોનો ભલો બદલો,
તથા પાપી જીવો માટે, સજાઓ જે તું બક્ષે છે;
તથા જે રીતની કરણી, મુજબ બેઉ તણાં ફળ હા,
છેવટે થાએ તે બાબે, પુછું છું હોરમજદ તુજને વહાલા.

ફકરો ૧૫ મો.

અટકતો જે નથી ઇસમ, બની બદકાર મહાલે છે,
લઈ પૈસા અવેજે હા, કતલ કરતોજ ચાલે છે;
જીલમ ગુબરનારા તે, તથા ખેડુત કે જેઓ,
બની નહી ઘાતકી કેા દી, માણસ કે ગાએપર^x તેઓ;
તેવા ખેડુતની ઉપર જીલમ ગુબરતા જેઓ,
તથા બદકાર જન જે છે, શું શીક્ષા પામતા તેઓ ?
અએ ઓ હોરમજદ વહાલા, તે બાબે હું પુછું તુજને,
નમન હું ભાવથી કરતો, રહેમી તું કહે મુજને.

^x ભલી ખેતી કરનાર—ગોસપંદી ગતીએ ભલાંને લઈ જનાર
એટલે બધાંને “પસેઉશ”નાં ભેદે પુગાડનાર, ખએતવનાં ભેદે પુગાડનાર,
મોક્ષનાં ભેદમાં લઈ જનાર. (ડો. ફ. ચીનીવાલા).

ફકરો ૧૧ મો.

ભલી દાનેશ વાળાએ, અહાહા રાસ્તીની સાથે,
કીધી કેશેસ જો હોએ, આખાદિ દેશની કરવા;
અને ઘર શહેરની સત્તા, વિષે વૃદ્ધિ ચહે છે જે,
ગણુએ તે કહો કેવો? પુછું છું આજ તે બાળે;
તે પોતે હા બને કચારે, તહારી× સંકનો કહેની,
કેવાં હોય કામ તેનાં? પુછું તે બાળતે કહેની?

ફકરો ૧૭ મો.

પસંદ જે રાસ્તીને કરતો, અને જે દ્રષ્ટ માણસને,
ચહે તે બેઉ માંહી હા, ઉંચા દરજ્જે કહો કેને ?
ભલા વિદ્વાન જે હોએ, ખૂબી સમજાવતા તેઓ,
અહાહા દીનની બાળત, શિખવતા અજ છે જેઓ;
મસમ* જાહેલ છે જેઓ, તેઓને ધર્મનાં કામો,
શિખવવા સોંપવાં નહીં હા, નિરંતર રાસ્તીમાં જામો;
અએ ઓ હોરમજદ તારાં, ભલાં મનની નિશાનીઓ,
સદા જાહેર કર અમને, દફન સૌ થાય ખામીઓ.

× એવો (મનુષ્ય) કેવાં કર્મો કર્યાથી અને કેટલા સમય પછી-
તારો પોતાનો બની જાય-અએ મજદા-અહુરા.

(ડો. એરચ તારાપોરવાલા).

* અજ્ઞાન પુરુષ આડે માર્ગે અમુને ન ભરમાવે, ભલાં મનનો
માર્ગદર્શક અમારે માટે-અએમજદા અહુરા-તું થજો.

(ડો. એરચ તારાપોરવાલા)

ફકરો ૧૮ મો.

શિખામણ દુષ્ટ માણસની, તથા હા તેમના વચનો,
તમારા માહેથી કેા દીન, જરા નવ કોઈ સાંભળશો;
સખળ કે ઘેર ને મહોલ્લે, અગર કે શહેરને દેશે,
ખતાવે સંકટો બહુ હા, કરો સૌ દુર તેઓને.

ફકરો ૧૯ મો.

અયે ઓ હોરમજદ જેઓ, બેહુ દુનિયા તણા લાભે,
વિચારે ને સુણે રાસ્તી, જખાનો રાખતા તાબે;
તથા સાચા સખુનોપર, ભોગવતા સાહેબી તેઓ,
અને જીવન^x તણા સંસારમાં, મશગુલ રહે તેઓ;
અહાહા હોરમજદ તે સૌ પામે છે જીત તારા આતશથી,
આતશ જે હરદમ, અહા આ ખલકમાં રૌશન છે.

ફકરો ૨૦ મો.

ઠગે છે જે અશો જીવને, રહે અંધારમાં રહેણુક,
વખત લાંબા સુધી હા હા, તેઓના મહોતના કેડે.
અને હા તેમનું ખાણું, સદાએ હોએ છે ઝેરી,
અને પાકાર તેઓના, નિરંતર હોએ છે દહીં;
અરે ઓ પાપ કરનારા, તમારી બદ ધાનતો,
તમેને અંધ દુનિયામાં, પુગાડે પાપ કર્મોથી.

^x સંસારમાં રહેવું, પણ સંસારના ભોગવટાથી જે દ્રજગતી નીકલે છે તેને દીન પ્રમાણે પરહેજ કરવી અને પોતામાંથી બહા ગતીનાં આતશને તેજ કરવો. (ડા. ચીનીવાલા)

ફકરો ૨૧ મો.

બન્યો છે દોસ્ત જે ઇસમ, પોતાનાં શુભ કામોથી,
અહાહા હોરમજદ કેરો, પોતાના સુ—વિચારોથી;
બક્ષશે તે ઇસમને હા, અહાહા હોરમજદ પોતે,
પોતાની ખુદીથી, અહા આરોગ્યતા જાતે;
તથા હા બક્ષશે, પોતે અમર પણ તેજ ઇસમને,
અશોઈની હકુમતની, અહા સરદારી તે દેશે;^x
નમન હોજો નમન હોજો, આબાદિ આપવા સાથે,
નિરંતર હોરમજદને હા, ભલા મનનાં સુખો દે છે.

ફકરો ૨૨ મો.

ભલો છે જે સમજનારો, તથા હડાપણવાળો છે,
જહોર છે તેને માટે, ખરે આ બાબદો સઘળી;
પોતાની નેક શક્તિથી, તથા સુ—કામથી તેમજ,
ભલા વિચારથી રાસ્તી, નિરંતર સાંભળે છે જે;
મદદ કરતા ઘણા તે છે, ઇસમ હા હોરમજદ તમને*,
નમન હોજો હમારા હા, નિરંતર રક્ષતા હમને.

x તેને સંપુર્ણ અશોઈની દોલત (અમલ)ને લીધે, અહુરમજદ મીનોઈ હાલત, મુક્તિ, અને ત્યાગ ઉપરનો કાબુ (સંપુર્ણ ત્યાગ) બક્ષો. (ચેતરણ)

* એવો (જ્ઞાની) અશોઈને દેવી શક્તિ સાથે જોડી, પોતાનાં વચનો તથા કાર્ય વડે વધારે છે; તેવોજ (જ્ઞાની) અએ મજદા અહુરા, તારે માટે સર્વથી ઉપયોગી સેવક બને છે. (ડો. એ. તારાપોરવાલા).

હા. ૩૨

ફરો ૧ લો.

કહે જરથુસ્ત્ર પચ્ચેગંબર, તે સાથે કામ કરનારે,
તથા તેનાં સગાંઓએ, અને ખૂરા જીવે એ હા !
મારી પચગામબરી માંહી, ખલલ કરવા xઅરજ કીધી,
પરંતુ છે ખુશાલી હા ! મહને તો હોરમજદ માટે.
અયે એ હોરમજદ બહાલા, પહોંચાડી હમે શકીએ,
પચગામો તારા લલા મનથી, અને ખાલેસ દીનને હા !
તથા ફરમાન સૌ તહારાં, કરે ઇન્કાર છે જેઓ,
હઠાવી કહાઢનારા સૌ, તેઓને હા ! હમે થઈએ.

x It is written, My house is the house of
prayer; but ye have made it a den of thieves.

And he (Jesus) taught daily in the temple,
but the chief priests and the scribes and the
chief of the people sought to destroy him.

(Bible Luke 19-4)

ફકરો ૨ જો.

કબુલ નહી રાખનારા જેઓ, જરથોસ્તી દીનનાં કલામો,
તેઓને જણાવ્યું હોરમજદે, પોતાનાં પાક દીલડાંથી;
xકબુલ જે રાખશે મહારાં, અરે સૌ દીન ફરમાનો,
તથા જે સમ્યતા લેશે, તેઓને હુંજ ચ્હાનારો;
હશે જે મગરૂરીવાળા, તથા તુન્દાઈ પામેલા,
સદા તૂચ્છકારી કાઢું છું, તેઓને આંહી હું હા ! હા !

ફકરો ૩ જો.

પરંતુ અય બધા દેવો, અકોમનની ઓલાદના છો તમો,
આરાધે છે બહુ તમને, ખરે ! ગૂમરાહ હોએ તે !
તથા પોતે ઠગારા છે, ખરે ! તેઓ તણા માટે,
જગતના સાત કેશ્વરમાં, જણાએલા તમો છો હા !

ફકરો ૪ થો.

સબળ કે હા તમો મનને, બનાવો છો પરેશાન,
તેથી સૌ માણસો થાએ, ખૂરાં કામો જ કરનારાં;
તથા તેઓ બોલે છે હા, જાણે તે દોસ્ત ના *હોએ,
ખરેખર દેવના તેઓ, ખુરી મનશ્નીવાળા છે;
થતા નાખુદ જાએ છે, વળી તેઓ સદા માટે,
દીધેલી હોરમજદે હા, સુઅક્ષળ અને રાસ્તીથી.

x તેઓ માટે અહુરમજદે ભલુ અંતઃકરણ અને ત્યાગ ફરમા-
વીને કહ્યું કે વહેવાર અપોઈ એક ભલો દોસ્ત છે; હું પરોપકારી
બક્ષી આરમઘતીને પસંદ કરું છું. તે મારી થાય. (ચેતરશ)

* કારણ તમોએ ખોદાના ફરમાનો ઉલટાવી નાખ્યાં જેથી
મનુષ્યો સૌથી ખુરાં કામો કરીને દેવોના વ્હાલા તરીકે ઓલખાય છે.

(હા. એ. તારાપોરવાલા)

ફકરો ૫ મો.

ખરે ! ભૂલ થાય આપો છો, જીવનમાં માણસોને હા !
અમરપણા અને સુખને બાળે, અયે દેવો તમો હા ! હા !
સબળ કે અંગ્રેમેન્યુશ^x ને, અકોમન નામક બદ રૂહે,
ખૂરા વિચાર, સુખન ખૂરા, ખૂરાં કામોની માર્ફતે;
હકુમતવાન દેવો છો, જણાવ્યા છે તમુને હા !
અમો સૌ રાસ્તીને ચહાતાં, નથી ચહાતાં તમુંને હા.

ફકરો ૬ ઠો.

હથિઆરો કે જે વિષે, જણાવ્યું છે તેનાથી હા !
નજીકમાં પામશે શિક્ષા, ગુનેગારો ખચિત્ત હા હા !
મનશકિત હા ઉત્તમ છે, અયે ઝો હોરમજદ તહારી,
તું જાણે છે તેનાથી તો, લેવા હિસાબ કરતૂકના;
તહારી આ પાદશાહીમાં, ફેલાવો રાસ્તીનો થાએ,
+તે માટે મોકલેલી તેં, કલામો દીનનાં પાણું.

^x અએ દેવો ! ખુરા મીનોએ જ્યારે જાહેર કર્યું જે દરવંદનો વિજય (થશે ત્યારે) ત્યારે તમને અસત્ય વિચારો દ્વારા આ (શિખા-ડ્યું); અસત્ય શબ્દો વડે (આવું) કર્મ (કરાવ્યું).

(ડો. એ તારાપોરવાલા).

+ He who holding, as it were, a balance accepts only the good and rejects the evils, is a Sage, and he is a Sage by reason of this. He who reflects wisely on both the worlds is " the Sage. "

(Dhammapada 269)

ફકરો ૭ મો.

આ એ પાપી જીવો સઘળા, નથી કંઈ જાણતા પોતે,
જૂરી શિખામણોથી તે, સખત શિક્ષા જે પામે છે;
જણાવેલું છે એવું કે, નાપાકી દુર કરવાને,
તે શિક્ષા ધાતુ^x પિગળાવી, શરીર પર રેડીને થાસે;
પરંતુ હોરમજદ તું તો, તે બાળે જાણે છે સઘળું,
શિખામણ જુરી થી હરદમ, બને ગ્રમરાહ માણસો.

ફકરો ૮ મો.

આય પાપી માણસોમાં, જણાએલો તે એક જ છે,
વીંધાંમનો છોકરો જમસેદ, દુઃખાવ્યું દીલ હા સોનું;
ધરી અભિમાન હા જેણે, એવા પાપી *માણસોના !
શિક્ષાના વ્યાજખી તહારા, ચૂકાદા માંહી મળતો છું;
અરે આ હોરમજદ તહારા, ઠરાવો રાસ્તીવાળા છે,
નમન તેને તથા તુજને, નિરંતર હા ! હમારા છે.

^x આ પાપીઓમાંથી કોઇપણ (ખરેખરી) ફતેહમંદ પ્રગટી
બાળે જરાપણ સમજતો નથી; જે જીવનનાં (અનુભવ) દ્વારાજ શિખી
શકાય છે; તથા જેની કસોટી (તરીકે) ધગધગતી ધાતુ જાહેર કરેલી છે.

(ડા. એ. તારાપોરવાલા)

* એ પાપીઓમાં વીંધાંમનનો (ખેટો) જમસેદ પોતે જાણીતો
છે. જેણે આપણા મનુષ્યોને સુખી કરવા ઇચ્છા કરી તથા (બધી)
પેદાયેશનાં સુખની વૃદ્ધિ કીધી. (પરંતુ) અએ મજદા, તારા છેવટના
ઇન્સાફમાં હું એના જેવાઓથી અલગ રહું. (ડા. એ. તારાપોરવાલા)

ફકરો ૯ મો.

અરે ઉલ્ટાવી નાખે છે, કલામો દીનનાં સઘળા,
ખરે સમજાવતા જેઓ, ખોટા ધર્મો જીવો ને હા!
તથા તેઓ ખનાવે છે, ખરે! ગૂમરાહ અઝલને,
પોતાના બદ બોધોથી, અરે સૌ જીવને આંહી;
હીંથે છે છીનવી તેઓ, ખાહિશ મમ નેક નૈયતની,
તથા મહારી મુરાદો જે, ખરી હોએ છે મહારાથી;
તેથી ઓ હોરમજદને અષ, અરજ હું કરગરી કરતો,
મારી ખાતેન બંદગીથી, કરજે શેકસ્તેહ તેઓને.

ફકરો ૧૦ મો.

જે કોઈ આએ પૃથ્વીને, તથા હા સૂર્યને જોતાં,
પોતાની બેઉ આંખોથી, ઘણુ ખોટું ગણે છે × હા !
તથા ખુરા જીવોને જે, મદદ આપી રિઝાવે છે,
અને જે ખેતરોને હા, કરી વેરાન ફાવે છે;
તથા જે હા અશોજીવને, આપે છે દુઃખ જીવન માંહી,
મહારા દીનના કલામો તે, સખસ ઉંધા જ વાળે છે.

× Those who feel shame, where they ought not to feel shame, and those who feel no shame, where they ought to be ashamed, such men are consigned to hell, for they embrace false views.

(Dhammapada)

કંકરો ૧૧ મો.

મહારી શિખામણીની હા । ખૂબિયી જે જીવો આંહી,
જુઝારે જાંઘી સારી, અને ખૂબ નેક રાસ્તીથી;
સખ્સો તેવા જણાવું છું, તેવોને હા જીગાડે છે,
ગણે છે જે ખૂરાઓને, અહીં મહોટા જીવન માંહી;
તથા જે મેળવે છે હા ! ખરે દોલત પર કાળુ !
અરે કો શેઠની તેમજ, શેઠાણીની જીવન માંહી;
તથા જે રાસ્ત જીવોને, સહુથી નેક ખ્યાલોથી,
અહા પાછા જે રાખે છે, જીવન ગુઝારતા આંહી.

કંકરો ૧૨ મો.

જેઓ ખૂરી નશિહતથી, કરે અટકાવ માણસને,
જલાં કામોજ કરવામાં, જણાવું હાલ તેઓનાં;
તથા જેઓ ગાય ઢોરોની,^x વિના કારણ જાંઘીને,
કરે હલાક હઠામાં, જણાવું હાલ તેઓનાં;
તથા જે રાસ્તી ને છોડી, ચહે નાણું ઠગાઈનું,
તથા જે દીન કરમાનો, કપૂલ નહીં રાખનારા છે;
તથા જે હોય ચ્હાનારા, જૂઠા માણસની સત્તા !
તેઓને હોરમજદ તૂંતો, સદા ખૂરાજ માને છે.

^x જેઓ દુન્યાને મોજલી જાંઘીનાં સાધન તરીકે ગણવાની
ખૂરી સલાહ આપે છે. (ચેતરજી)

ફકરો ૧૩ મો.

બની આધિન જે કોઈ, સહુથી દુષ્ટ ખ્યાલોના,
 ઇચ્છે છે પામવા પૈસા, x પોતાની નીચ સત્તાથી;
 તથા આબાદી દુનિયાંની, ખરાબી જે છે કરનારા,
 તથા અચ હોરમજદ જેઓ, પોતાની કેા મુરાદોમાં;
 હોએ તો પશુ રહે ના ના, જરા સંતોષ સેવીને,
 તથા જેઓ પયગાંખરને, હઠાવે દૂર રાસ્તીથી;
 તેઓને હોરમજદ બહાલા, તમે ખૂરા સદા ગણુતા,
 નમન છે આપને હરદમ, ખૂરા ભાવો બધા હણુતા.

ફકરો ૧૪ મો.

આ ફકરાનો ગુજરાતી તરજુમો “ગાથા બા
 માએની” માં થએલો ન હોવાથી કવિતા થઈ શકી નથી.
 “કાવ્ય કર્તા.” *

x “ગેરહમો” = હરામનાં પૈસા (કાંગા); “ગેરહમો” નામનો
 તાઈફો જે લોકોને ખુરાઈ તરફ દોરવી જવા માટે શિખવે છે.

(ચેતરજી)

* તે ખુરો મીનો જે દુન્યા ઉપર જુલમ ગુજારવાનું શિખવે
 છે તેના આશરામાં જે જાય છે, તેને પછી ગ્રેહમા કે કવિ લોકો કોઈ
 રીતે ઉપયોગી થઈ શકતા નથી અને તેનાં સધળાં કામો ઉલટાં થાય
 છે. આ કામ દારૂથી જોર મેલવવા જેવું છે. (ચેતરજી)

ફકરો ૧૫ મો.

બેહસ્તતું સુખ હું આપીશ, મદદ કરનાર છે જેઓ,
અચિત્તે ! દીનના કામે, કહે છે હોરમજદ હાદાર;
તથા તે દીન કરમાનો, કરે ઇન્કાર છે જેઓ,
તેઓને દૂર રાખીશહું, બેહસ્તનાં મુકામોથી.

ફકરો ૧૬ મો.

મહારાં મનના બધા શકને, ખરેખર ! દૂર કરવાને,
હકુમત વાન સૌ કોપર, અચિત્ત ઓ હોરમજદ તું છે;
બધી રીતે સરસ સૌથી, ખરે ! જે ચીજ છે મહોટી,
બહોળી હુશીયારીથી, અચિત્ત તેં આપેલી તે છે;
ભલા દીનદાર માણસની, શિખામણુ* ધર્મની તે છે,
સખબ કે પાપી માણસને, ખરે શિક્ષાજ દે છે તે;
ખાહેશ જેઓ ધરાવે છે, ફેલાવે દીનનો કરવા,
ઘટિત બદલો મળે તેનો, તક્લાવત ના પડે તેમાં.

* મારાં હું પણ ઉપર હું ફતેહ મેળવું, જેથી મારે માટે
બેપણ્ણનો (ભલાં અને ખુરાની હાલતનો) અંત આવી જાય.

(ચેતરજી)

હા. ૩૩

ફકરો ૧ લો.

હુનિયાંની શરૂમાંડી, બાંધેલા કાયદા મુજબ,
અથો તેમજ ખૂરા માટે, તથા જે સખસનાં છે તેવા;
કામો કે જે ભલાં ખૂરાં, એકજ રાહે મળેલાં છે,
કદર સૌ વ્યાજખી તેની, ખરેખર ! તે રતુ કરશે.

ફકરો ૨ જો.

લઢીને દુષ્ટ માણસથી, થતી ખુરાઈ અટકાવે,
તથા નીતિ લલાઈને, લોકોને રાહ બતલાવે;
તેઓ દાદાર હોરમજદને, કરે છે અર્પણ મોહબતમાં,
એતેકાદ ખચિત હરદમ, નશાંકા કાંઈ પણ રહે છે.

ફકરો ૩ જો.

જે કોઈ રાસ્ત માણસની, તરફ સારોજ હોએ છે,
પોતાનાથી બને તેવી સગા જેવી, મદદ કરતોજ જે રહે છે;
તથા રક્ષણ કરે છે જે, તેનાં હા માલમીલકતનું,
લુટારા ચોરથી હરદમ, ગણાએ કોણુ તે કહું છું;
તેવો માણસ ગણાએ^x છે, ખચિત રાસ્તીતણા તેમજ,
લલ્લી મનસ્વીનાં કામો, ખરે હરદમ કરનારો.

^x અએ અહુર, જે માણસ સદગુણી (માણસો) તરફ ઘણા જ
બલો હોય, તે પ્રાણી, ક્ષત્રી, વૈશ્ય કે પરોપકારી યોગી હોય તોપણ
તેજ માત્ર અશોષને લગતો અને અંતઃકરણનો રક્ષક છે. (ચેતરણ)

ફકરો ૪ મો.

ના ફરમાન બરદારી, તથા હા બદ મનસ્વીને,
હઠાવી બંદગી માર્ફત, શકું હું તારી આગળથી;
વળી હા બંદગીથી, હું, બધી મમ બદ ચાલોને,
મારામાંથી કરું ફર હું, અએ ઓહોરમજદ રહેમી;
વળી હા બંદગીથી હું, અએ ઓ હોરમજદ તારી,
મારામાંથી કરું ફર હું, તુંદી મમ ખેશી સાથની;
હું સંગેx કામ કરનારા, સાથની મમ ઠગાઈને,
તથા તાબાના માણસની, તરફનો જે તિરસ્કાર;
તથા ગાય દોરને તેમજ, ખરેખર ઘાસ ચારાની,
આએ ખીન કાળજી મારી, હઠાવું તુંજ બંદગીથી.

ફકરો ૫ મો.

અએ ઓ હોરમજદ જેછે, બધાઓમાં બહુ સારો,
સરોષ ઇજદ જે તહારો, મદદ માટે બોલાવું છું;
મનસ્વી નેકના રાજ્યે, હમુને લાંબુ જીવન દે.
નીતિના માર્ગમાં પહોંચાડ, અમારી રાસ્તીને લીધે.*

x વૈશ્યોની ધુરી મતી, ક્ષત્રીઓનો સ્વાભાવીક જીલ્લમ, બ્રાહ્મ-
મનોનું અજ્ઞાનપણું અને દુન્યાની સેવા બળવનારની નિરાશીને હું
ફર કરું. (ચેતરજી)

* જીનો ગતીની ગોસપંદી મતી મેળવી રહીને, તે મતીનેફર ખીજ
તરફ-આવા અંશો તરફ મોકલવા આરજુ કરું છું તેમાં ફતેહ પામું.
(ડો. ચીનીવાલા)

ફકરો ૬ કો.

ખરે ! ખાલેશ પરસ્તેશ, તરીકે રાસ્તીની માફત,
તથા બહુ નેક નૈયતથી, સદા સંભાળુ છુ તુંને;
કે જેથી કામ સૌ મારી, મુરાદોનાં પાડું પુરાં,
અયે ઓ હોરમજદ તુંથી, આએ બે બાબતો માંશું હું;
સદા દીદાર+ માશું હું, ખરેખર હોરમજદ તારાં,
અને વળી દીન બાબેથી, કઈ હું વાત તારાથી.

ફકરો ૭ મો.

અયે ઓ હોરમજદ પોતે, તુ મારી આગળે આવી,
શિખવળે તું મને હરદમ, સરસ જે હોય હું માટે;
અમારી નમ્ર આબેજી, ભરેલી બંદગી ત્હારી,
હજુરમાં તે કબુલ થાએ, અમો સૌ ઇચ્છીએ તેવું;
લેટો તે બંદગી કેરી, વીના ખીજું નથી ખ્યારા,
અયે ઓ હોરમજદ સુણો, હમારી પાસમાં ખ્યારા.

+ An invoker unerring through Truth,
From the Best spirit will implore it,
From him with this thought will I ask
how he thinks our fields shoule be
cultured;

These are the things that I seek from
Thy sight and the words of Thy counsel.
(Mills)

ફકરો ૮ મો.

હમારો દીનની ઉપર, એતેકાદ જે હોએ છે,
શું છે મતલબ અસલ તેની, મને તું તે જણાવી દે;
અયે ઓ હોરમજદ તેથી, ભલી આરાધના ત્હારી,
અને ખુબ નેક નૈયતથી, સખુનો કીર્તિનાં ત્હારાં;
હૃદયમાં* બારી હું રાખું, સદા તે સૌ સ્મરણોને !
મહેને તું આપજે બહાલા, ખચિત્ત બક્ષેસ બથુકની;
અહા તવ મહેરબાનીની, અસલ તે ભેટ હું માંગું,
ખરે ખોરદાદની સાથે, અમરદાદ સદા માંગું.

ફકરો ૯ મો.

વધારો હા કરે છે તે, ભલી નેકીને કૌવત્તનો,
ખરેખર હોરમજદ તેમજ, બહમન ને નમન હોબે;
આપે છે સુખ ખરે તેઓ, બધાંના કામની મુજબ,
ખચિત્ત સૌ માણુસોને અહીં, નમન બસ ! તેમને હોબે;
આપે છે સુખ તે સૌને, ખરેખર હોરમજદ પોતે,
રહી બહમનની સાથે, નમન બહુ તેમને છે છે;
તેઓ બેહુ* તણાં ખચિત્ત, રવાનો એક દીલ હોઈ,
કરે છે કામ તે સાથે ખરે ! બહુ ખુબીથી આંહી.

x દુએનનાં ગુલ્લ બેદો શિખવીને મારામાં તેમ આ કેરદારમાં
ઠસાવો કે જેથી બહમન અને અરદીબેહસ્તની બધી “તેવીશી” અને
અરોષની ગતી મારામાં તેમ આ કેરદારમાં વસે. (ડો. ચીનીવાલા)

* ખરેનંધહ ઉલ્લુ થયાથી, ડહાપણુ થયાથી, પતમાન અંતઃ-
કરણમાં જામ્યાથી, તેમાં બહમન વસ્યાથી, તે બે સરદારો ખોરદાદ
અને અમદાદ જે સાથે સાથે જ ચાલી રહે છે તેઓની ગતી પૂર્ણ
રીતે આવી મલશે જ. (ડો. ચીનીવાલા)

ફકરો ૧૦ મો.

સુખી સૌ હાલતો જે છે, ખરેખર જીંદગીની તે,
 ભોગવતાં જે હતાં માણસ, અવલને હાલ માંડી જે;
 તથા જે છે ભોગવવાનાં, પછીથી સર્વને બાકી,
 ખચિત્ત ત્હારી મહોબતમાં, બક્ષ તું હોરમજદ મુજને;
 વળી આ તન મારાંને, બલ્લા મજબુત* તું કરજે,
 અથે એ હોરમજદ બહાલા, મનસ્ની રાસ્તી કોવતથી.

ફકરો ૧૧ મો.

ખરે ! ખુબ લાલ દેનારો, સહુથી હોરમજદ તું છે,
 તથા અચ આર્મઈતી તેમજ, ખરેખર અશ તું કે જે;
 કરે આબાદી દુનિયાંની, તથા વોહુમનો ક્ષમ;
 તમે સૌ બંદગી મહારી, સુણી હુંપર દયા રાખો.+

* Increase Thou in Joy our being through
 Thy Power, Thy Good Mind and Law.

(Mills).

+ O Lord, who art most beneficent and
 Omniscient, hear me and forgive me and give
 to me, reason or no reason, Acteivism, substance
 -increasing Rectitude, Conscience and Non-
 chalance,

(Chatterjee)

ફકરો ૧૨ મો.

ખરે ! બહુ વૃદ્ધિ કરનાર, તથા બદલો જે દેનાર,
બલી ન્યામત મહી તું છે, ખરેખર બંદગી માટે;
અથે ઓ હોરમજ્જ મીનો, મને તું રાખજે પાક,
અને કૌવત તું દેજે, મહારી સબ્યતા માટે;
અશોઈ મહારીને લીધે, બજ્જે તું મને હિમત્ત,
અને સરદારી તું દેજે, મનસ્વી નેક મહારીથી.

ફકરો ૧૩ મો.

ખુશાલી મહારીને માટે, તથા હાંસલ કરવાને,
ખરેખર દીનનો એલમ, મહને તું હોરમજ્જ દેજે;
આશીરવાદો પામેલી છે, ખરે હા બક્ષેસો બહાલા,
શહેરેવરની તથા સાથે, બહમનની અહી જે છે;
શિખવતું દીન ફરમાનો, મહને તે રાસ્તીની માર્ફત,
નમન છે ખુબ તને હરદમ, અથે ઓ સ્પેન્ટ આર્મ છતિ.

ફકરો ૧૪ મો.

કરે છે લેટ જરથોસ્ત, ખરેખર હોરમજ્જ માટે,
પોતાના તનનો જાન, તથા તે નેક મનસ્વીને;
વળી ફેદા કરે છે તે, પોતાના કામની સત્તા,
તથા તે રાસ્તીને માટે, તાબેદારી ભર્યા કલામોનાં.

x પોતાની સરદારી આગેવાનીની પુર્ણતા, કે જેથી ગોસ્પંદી
ગતી જામે છે—જામશે, તેને બહમનને અર્પણ કરે છે; પોતાની અશો-
ષનાં કામોને અરદીબેહસ્તને અર્પણ કરે છે અને ઉખ્દની ગતી એટલે
તરીકેતો અને પાવીક્તની બધી—યસ્નનાં નાદોનાંસ્તોતોની—ગતીને તેવજ્જ
શહેરેવર—સરોશને અર્પણ કરે છે.

(ડા. ચીનીવાલા)

હા ૩૪.

કંકરો ૧ લો.

ખરે ! જે કામથી તેમજ, સખુનથી ને સુલકિતથી,
અમરપણું રાસ્તીને હકુમત, તથા આરોગ્યતા સાથે;
સહુથી પહેલાં છે અર્પણ, મળે જે હોરમજદ+ હમને,
અમારાં નેક નૈયતનાં, નમન સાથે સદા તમને.

કંકરો ૨ જો.

અહા અંતઃકરણથીx જે, તુને અર્પણ થએલું છે,
ભલા વિચારના તેમજ, આબાદી જગતની ચ્હાતાં;
રવાન તે માણસો કેરૂં, ચાલે છે રાસ્તીની પુઠે,
અને સૌ કામ તેવણનાં, ખરે નેકી ભરેલાં છે;
તારી સુખંદગી માર્ફત, તથા તવ ગાન કીર્તિનાં,
થકી હું હોરમજદ ત્હારી, નજીકમાંહી સદા પહોચું.

+ O Lord, open thou my lips, and my mouth
shall show forth thy praise. (Bible Psalm 52/15.)

x He whose soul moves with Rectitude,
now offers with his heart to thee.

(Chatterjee)

ફકરો ૩ બો.

અયે ઝો હોરમજદ તુને, તથા અષને મ્યજદ કરીઝો,
ઝોનાયત ભાવથી ખચિત્ત, હમો સ્વાધિન નમન સાથે;
ભલાં આ નેક રાજ્યોમાં, અયે ઝો હોરમજદ તહારાં,
અધાં જીવ જંતુઝો છે હા, રક્ષણ પામેલાં બહુમનથી;
પુરો દાનેશ* મંદ તે છે, સખ્સ કે જે દરેક બાળે,
કરે છે ભક્તિ તારીને, અધાં તહારાં ઇજદ ફેરાં !

ફકરો ૪ થો.

અયે ઝો હોરમજદ તહારાં, જોરાવર ને પ્રકાશિત હા,
તથા હિમત દેનાર, તથા ખુશાળ કરનારા;
તથા બહુ રીતથી ખચિત, મદદ કરનારા આતશને,
અમે સહુ ઇચ્છીએ તેને, ખરેખર અષની માફતે;
અયે ઝો હોરમજદ આતશ, તારો પોતાની પુર શક્તિથી,
તે તરફ દ્વેશ કરતાને, તથા કીનો જે રાખે છે;
સખ્સ તેવાને+ પકડે છે, ખરે ! મજબુતીની સાથે,
નમન હોજો નમન હોજો, અમારા તેજ આતશને.

* ખરું હાપણ પંથરાય કે જેથી માણસો ખરાં હાપણવાળા
થઈ યજ્ઞતની મરજી પ્રમાણે વર્તે; હવે તે અંશોને તે ભડી ફેરદાર,
પોતાની તે મોક્ષની ગતી-મયજ્ઞને-તે ફરેસ્તાને આપીને, આતશો
મારફતે ત્યાં રહેલા સરોશ મારફતે અહુરમજદ આગળ અર્પણ
કરાવે છે. (ડો. ચીનીવાલા)

+ But for the hater, O Mozda, it showeth
with Javelins vengeance !

—(Mill's)

ફકરો ૫ મો.

રચેલી શાની પર છે તે, અરે ઓ હોરમજદ ત્હારી,
અમૂલી પાદશાહી ને, શું છે ખાહેશજ ત્હારી ?
ત્હારી દોસ્તીમાં રહીને, ખરે ! મમ નેક કામોથી,
અને હા નેક નૈયતથી, તથા રાસ્ત ધરીને હું;
કહે તું તે મહને બહાલા, કે જોથી હું શકું. આપી,
અહા આશ્રય^x ગરિબોને, છે ત્હારાં તેમને આંહી,
બધા દેવો તથા ખચિત્ત, બધા ખૂરા જીવોથી થઇને વેગળા.

ફકરો ૬ ઠો.

અગર જો ઓ પ્રમાણે તું, ખરેખર રાસ્તી વાળો છે;
અને ઓ હોરમજદ જોતું, મનસ્ની શુભ વાળો છે;
તો બેશારત કર એવી કે, આયે દુનિયાં મહી મહારી,
ગુઝારું જીંદગી સઘળી, હું ત્હારાં ગાન ગાવામાં.+

^x અંતઃકરણ અને અરોષ્ટ્રની મદદથી તારા કંગાળોને હું
સુધારું તેમ કર. સઘળા દેવો, માણસો, અને જનવરો કરતા તું
વધારે મોટો છે, અને હું તને સર્વોત્તમ ગણું છું. (ચેતરજ)

+ Blessed are they, which do hunger and
thrist after righteousness; for they shall be filled.

(Bible Math. 4/6.)

ફકરો ૭ મો.

ક્યાં છે પરસ્તેશ કરનારા, અયે યો હોરમજ્જ ત્હારી,
કે જેઓ નેક મનસ્વીને, ધરી અંતઃકરણ* માંડી;
ખરી દોષત ગણે છે ને, ખરેખર દીન કરમાનો,
મુજબ ચાલે બાહોશીથી ખચિત્તજ સુખ સંકટમાં;
નથી હું બાણતો કેને, અરે યો રાસ્ત તુવિના,
બીજાંને માતતો નાના, માટે મુજને બચાવી દે.

ફકરો ૮ મો.

કાશ્ચ કે આશ્મોગોજે, ડરાવે છે જ આપણને,
પોતાનાં કામોથી જેમાં ખરેખર નાશ ભાસે છે;
સખ્સ જેઓ ખોટા છે ને, ઠગાઈ માર્ગ બતલાવે,
+તેઓ જાતે જુઠા હોઈ, માણસ તેવા ઉપર ફાવે.

* If we have forgotten the name of our God,
or stretched out our hands to a strange God,
shall not God search this out? For he knoweth
the secrets of the heart.

(Bible Psalm 44/20-21)

+ From those who mind not the Law, remote
abideth Thy Good mind.

(Mills)

ફકરો ૯ મો.

અએઓ હોરમજદ જેઓ, બાણેછે ખ્યારી ચીજ તહારી,
ખરેખર રપેન્ત આર્મઈતિને, છતાં જીવન ગુબરે છે;
અહાહા નેક મનસ્નીથી, રહી ગાફીલ ગણાએ જે,
ખૂરાં કામો જ કરનારાં, કહું હાલત તેઓની;
જંગલી ખફંસ્તરો જાય છે જેમ, દૂર આપણથી,
*તે રીતે રાસ્તી નાસે છે, તેવા સખસોની પાસેથી.

ફકરો ૧૦ મો.

મનસ્ની નેકના કામો, ગ્રહણ કરવા જણાવે છે,
સારી દાનેશ વાળો સખસ, ખરેખર તેજ હોએ છે;
અને તે રપેન્ત આર્મઈતિને, ખરૂં મુળ રાસ્તીનું બાણે,
બધાંને નીતિના ગુણો, અયે ઓ હોરમજદ માને;
અહા આ પાદશાહીમાં, આપણને હા મદદ કરતાં,
+સખખ કે તેવા ગુણોથી, જીલમગારો રહે કરતા.

*ઈદ્રીયો પોતાના વિષય સાથે જોડાઈ જતાં, જે સુખ મળે
છે, તે પહેલાં તો અમૃત જેવું લાગે છે, પણ છેવટે ઝેર છે. એ સુખ
રજેગુણી છે, જ્યારે ઉંઘ, આળસ, અને બેચેનપણથી પેદા થયેલું
સુખ, આત્માને જીલવણીમાં નાંખનારૂં છે, માટે તે તામસ-સુખ છે.

ભગવદગીતા ૧૮/૩૮-૩૯

+શરીર સંબંધી, પ્રેરણાઓ ને લાગણીઓ, મીઠાઈઓ ને ઈર્ષ્યાઓ,
તૃષ્ણાઓ અને જીરસાઓ, અવગુણો અને આદતો, જ્યારે સર્વ સમી
જાય, ત્યારે હૈયાની અંદર શાંતિ પેદા થાય, ને તારૂં ધ્યાન, તે શાંતિને
લીધે, વધુ અંદર જતું જાય, અને જ્યારે ધ્યાન, વધુ અંદર જાય,
ત્યારે “અંશાશ” દેખાય.

(ખુદાની મુલાકાત).

ફકરો ૧૧ મો.

ખોરાકી ત્હારી ને માટે, અમરદાદ ને છે ખોરદાદ,
વધે છે સભ્યતા તેમજ, મહા સંપૂર્ણ મનશ્ની;
વોહુ મનોની સરદારી, થકી તેમજ ખરે ! અવથી,
અહા છે તેમને લીધે, અચિત્ત કૌવત તથા શક્તિ;
ખરે* આબરને ધ્વેશ, અચિત્ત તું દૂર કરનારો,
નમન છે હોરમજદ તુને, અમો પર રહેમ ધરનારો.

ફકરો ૧૨ મો.

અએ ઓ હોરમજદ તારા, નિયમો* બાબે શું છે ને,
શું ઇચ્છેછેજ તું બહાલા, તારી આરાધના બાબે;
બધુ તે તું કહે મુજને, ખરેખર ખુદલી રીતે કે,
સુણીને હું કરું હાંસલ, દુવા તવ તે હુકુમોની;
શિખવ જે ખાસ એ રાહો, અચિત્ત તું રાસ્તીની માફતે,
અમોને વોહુમનો કેરા, અએ ઓ હોરમજદ રહેમી.

* Thine are they both to nourish.
the Health-giver, and Life's prolonger,
Through the Good Mind's rule hath Devotion.
Augmented them through Thy law,
Eternal two-and through these
art Thou Mazda far from Thy haters.
(Mills)—

* આવા તારાં ફરમાનો દીનમાં છે. તે દીનનો (રાઝરે) વીસ્તાર
શું છે, તેમાં કયાં ફરમાનો છે, કઇ કઇ સ્તુતો=અંદગીઓ, યસ્ત,
નીઆએશ વગેરે છે, તે બધાને કઈ રીતે કામે લગાડવી તે દરેકે
બધુવું જ જોઇએ. (ડૉ. ચીનીવાલા)

ફકરો ૧૩ મો.

મહને તેં હા હતું કીધું, ખરે તે રાહની બાબે,
અએ એા હોરમજદ બહાલા, ખરે તે નેક મનસ્વીના;
સએબ્યતોનાં ફરમાનો, પ્રમાણે ચાલવાથી હા,
ભલાં કામોજ કરનારાં, પોતાની હાઅશોઈથી;
માણસ તે સુખ પામે છે, તે બાબે તુ ખુલાસો કર,
તથા હાપણ વાળાંને, જે બદલો આપવાને હા;
અએ એા હોરમજદ તેજે, દીધેલી છે કબૂલાત,
તે બદલા તું છે દેનારો, ખુલાસો કર બધાં બાબે.

ફકરો ૧૪ મો.

જેએ આ ફરતી દુનિઆમાં, ખરે મશગૂલ થએલા છે,
ભલી મનસ્વીનાં કામો, ખચિત્ત આંહીજ કરવાને;
તથા હા રાસ્તીની માર્ફત, જેએ અકલ તણાં કામો,
વધારે છે તેએાની તું, શરીરી જીંદગાનીને;
ખચિત્ત બક્ષેલું છે હાપણ, અએ એા હોરમજદ રહેમી,
બધાંને તે પસંદ છે ને, ખરે તે નેક હાપણ છે.

x ખરા કર્મ-માર્ગાને તે બદલો આપે છે, કે જેનો મુકરર
કરનાર તું છે-તે સંતોનાં ધર્મ વિષે (મને કહો) —(ચેતરજી)

* For those serving well the mother Herd,
Have furthered your holy plan,
with the intellect wisest action.

(Mills)

ફકરો ૧૫ મો.

ત્હને તું હોરમજદ કહેજે, ખરા દીનના કલામો જે,
સરસ છે સર્વથીને હા, બધાં કામોની બાબતમાં;
ખચિત્ત તેના વડેથી હું ! અહાહા રાસ્તીથી તેમજ,
લક્ષી મનસ્વી ધારીને, તારી કિર્તીના ગાયનનું;
કરજ અદા કરૂં આંહી, કે તેના હા અવેજમાંહી,
ત્હારી સત્તા વડે તેમજ, ત્હારી મરજી મુજબ બહાલા;
અએ એ હોરમજદ રહેમી, કરે મમ જીંદગી તાજી,
નમન છે પ્રેમથી બહાલા ! તને એ હોરમજદ રહેમી.

x અએ મજદા ! દુએનના ફરમાનો-કલામો-તરીકો હમેને સંભળાવ્યાજ કર; કે જેથી ગોરખંદી તેવીશી રાખી, અપોઈ ઉભી કરી, તારી સ્તુતિ કરી, તારા ફરમાન-અરદાર થઇએ, અને તારેથી અધીકાર મેળવી હમેશના આનંદમાં રહીએ. (ડો. ચીનીવાલા)

પેગંબર જરથુસ્ત્ર સાહેબને ચર્ણુ !:-

(ગઝલ)

નેકી રાસ્તી શિખવનારા; નમન જરથુસ્ત્ર છે તમુને, !
 કરૂણા ઉર ભરનારા; તમારી હામ છે અમુને, !
 નાચિજ સૌકો અમો તો પણ; કૃપાળુ રક્ષતા હરદમ, !
 મનશની આપની પુરી, પઢાવે સર્વને સુગમ. !
 ફસાહત વાણીની આપે, શીખાવી સુકલામોથી, !
 રે ! માલીક આપ હમારા છો, રિજો છો શુભ કામોથી. !
 ફનિયાં શું, સમજ પાડી, ! જાણા બોધો ભણાવીને, !
 નસીહતના કલામોથી, ! જીવન જ્યોતિ જણાવી છે. !
 કેવળ સુજ્ઞાનના સાચા, ! સખૂનો આપના છે હા, !
 દારૂણ દુઃખો દફન થાતાં, ! ન કોઈ કહી શકે તેના. !
 દાતા છો આપ બહુ રહેમી, ! ખતાની હા ક્ષમા દેતા, !
 ચાહક છો સત્યના નેમી ! મિનોઈ જ્ઞાનમાં બેઠા. !
 નમન હો આપને બહાલા, ! હમારા તાપ સૌ હરતા, !
 જીવન જીતાવવા કાજે; હમોને જાગૃતિ ધરતા. !
 અશોઈ માર્ફતે આપે, બનાવી માંથવાનીને, !
 ધિરજ સોંપી દીયે બોધો, તે “ગાથા” ને નમન છે છે. !
 પરસ્તેશ આપની હોજો, ! હમારાં ઉરડે બેઠી, !
 તિમીર સંતાપ દૂર હોજો, ! તમારાં નૂરથી ચેતી. !
 સાહેબ સાચા તણા રક્ષક, ! અને છો રહેમના સિંધુ, !
 હેતસ્વી રાસ્ત જીવોના; ! અમો તો રાંકડાં બિંદૂ. !
 બહુ બહાલે નમન કેટી; * અમો જરથોસ્તીઓ કરતા;
 “હૃદય-યોગી” બનાવીને; તમો અંધાર સા હરતા.
 “હૃદયયોગી.”

* કેટી-કરોડ.

ઉશ્તવદ ગા.થા.ના હા.ઓ.

યસ્ન હા. ૪૩ થી ૪૬.

આ હાઓના સવળા ફકરાઓ

ગઝનમાં ઉતાર્યા છે.

હા. ૪૩

૬૨૨ો ૧ લો.

પવિત્ર છે અએ ગાથા, નમન છે ભાવનાં તમને,
 બલ્લાં કામો તથા રાસ્તી, તમો તો આપતા અમને;
 આખાદી વ સુખાકારી, હોજો તે સખસને હરઠમ,
 જેનાથી સુખ હા પહોંચે, ખીજાંને અહીયાં હરઠમ.
 ખરેખર હોરમજદ કે જે, સદા છે રાજ્ય કરનારો,
 પોતાની ધારણા મુજબ, દીયે આરોગ્યતા ને કૌવત્ત;
 અએ એા હોરમજદ તહારી, પાસેથી હું તે માંચું છું,
 ખચિત્ત નમનતાઈ સાથે, તથા કૌવત્ત જીવન માંડી.
 બક્ષ તું હોરમજદ મુને, દુવાઓ નેકની* સાથે,
 મનશની કેરી જીંદગીમાં, ખરે સંપત્તિ તૂં દેજે.

× Delight thyself, also, in the Lord and he shall give thee desires of thine heart.

(Bible Psalm 37-4)

* Rest in the Lord and wait patiently for him; fret not thyself because of him who prospereth in his way, because of the man who bringeth wicked devices to pass. For evil doers shall be cut off, but those that wait upon the Lord, they shall inherit the Earth.

The meek shall inherit the earth, and shall delight themselves in the abundance of peace.

(Bible-Psalms-37/7-9-11)

ફકરો ૨ બો.

માણસને કીર્તિ વાળો તે, શકે છે બળવી કીર્તિ,
 પોતાની બધુવો તેને, ઘણો ભાગ્ય શાળી છે;
 અરે સૌથી આખાઈ કરનાર, પવિત્ર હોરમજદ મીનો,
 બહોર દેખાવ દે તહારો, તથા બજેશ તું દેજે;
 અમારી લાંબી જીંદગીનાં, ખરેખર રાસ્તીની× માર્ફત,
 ભણી મનસ્વીની દોલત, બધા દીવસ અમોને હા.

ફકરો ૩ બો.

બતાવી જે શકે ઇસમ, અઝે આ હાડમંદ તેમજ,
 પેલી મિનોઈ દુનિયાનાં, લાલેના રાસ્ત રસ્તાઓ;
 કે જે હસ્તીની દુનિયામાં, રહે છે હોરમજદ પોતે,
 શકે બતલાવી તે માર્ગો, ભલાંથી પણ વધુ સાફ કરે હોંસેલતે;
 મલી જશે તારામાં તે માણસ, પોતે પોતાની બતે હા,
 અઝે ઓ હોરમજદ તે છે, સખસ આરાધના કરનારો;
 સારાં હડાપણ વાળો તે, તહારી સંકનો હા હા,
 આખાઈ કરનારો છે, દુનિયાની ગણુએ તે હા હા.

× તું અમારામાં સત્વગુણ બઝન કર કે જે અશીષને ખાતર
 અંતઃકરણની દોલત આપશે. (ચેતરજી)

ફકરો ૪ થો.

અયે ઓ હોરમજદ તુંને, ગણીશજ હું ખચિત્ત હરદમ,
 ખરે આખાદી કરનારો, તથા સૌ શક્તિ વાળો છે;
 સખખ તારાજ હાથેથી, પાપી તેમજ અશોભવને,
 મદદ આપે છે તેનાથી, હુવાઓ ત્હારી બક્ષે છે;
 ધરાવે જે અશોઈ કૌવત્ત, તારા આતશના પ્રતાપેથી,*
 તેની માર્ફત લલા મનતું, મળે કૌવત્ત મને આંહી.

ફકરો ૫ મો.

અએ ઓ હોરમજદ જ્યારે, દુનિયાની પેદાએશમાં,
 તુંને જોયો ખરે ઉત્તમ, સહુથી રાસ્તીમાં ત્યારે;
 ગણેલો છે તુંને મેં તો, ખચિત્ત કરનારો આખાદી,
 છેવટ ના અંત સુધી હા, પેદાએશ નાં અહીં બહાલા;
 ત્હારી ઇન્સાફી રીતીથી, જીવોનાં કરતૂકો મુજબ,
 તથા વચન પ્રમાણે તું, ખરેખર બદલો આપશેજ;
 અને તે એહવી રીતે કે:-જુરાં માણસને જુર,*
 તથા લલા જીવોને તું, હુવાઓ આપતો સારી.

× And that which will lend strength to my
 conscience, is your glowing fire, glorious in
 virtue. (Chatterjee)—

* Ill to the evil, pure blessing to the good,
 By Thy Just wisdom in this world's last end.

(Mills).

ફકરો ૬ ઠો.

છેવટે આવશે તું તો, તારા આબાદી કરનાર,
રૂપેના મીનોની સાથે, તથા બહુમન શેહેરેવરની;
અથોઈ માર્ફતે લોકો, થાએ આબાદ હુનિયાનાં,
તુંકે જેનાજ કામેથી, નમન છે તુજને વહાલા;
મનસ્ની પુણી શિખવશે, તે લોકોને ખરે તારી,
કાએદા જે કરાવેલા, અને છે તે હકાપણના.

ફકરો ૭ મો.

તુંને ઓ હોરમજદ જ્યારે, ખચિત્ત આબાદી કરનાર,
ગણ્યો મહેં લાવથી ત્યારે, આવ્યો બહુમનની માર્ફત;
મહારી પાસે શરોસ ઇજદ, અને પૂછ્યું મહને તહેણે,
કહે તું કોણ છે તેમજ, કોણની સંકનો છે તું;
ખાહેશ જે શિખવા રાખે, ખરેખર દીનનોx એલમ,
તથા ચિત્ત તે પર રાખે, પોતાતું હા તેના માટે;
કરું કેવી રીતે હું હા, અસર માણસોના દીલમાં,
અથે ઓ હોરમજદ કહોની, નમું છું હું નિરંતર હા.

x Conscience asks "when would you understand the purpose of your mind and body?"

—Chatterjee—

ક્રકરો ૮ મો.

ત્યારે જરથોસ્તે તેને હા, કહ્યું નિચે મુજબ પહેલાં,
ખરેખર દુષ્ટને માટે, જોરાવર એક દ્વંશમનનો;
અરે હા રાસ્તીને માટે, ખુશાલી આપનારો હા,
બહોર રીતે બનું જબરો, ખચિત્ત હું એક પયગંબર;
જ્યાં સુધી હું વખાણું છું, તુને ઓ હોરમજદ બહાલા,
તથા તવ કિર્તીનાં ગાયન, ગાંઉ છું હું અયે બહાલા;
ત્યાં સુધી પાદશાહીની, ત્હારી શોભા મહી તોમજ,
તેને માટેની ખાહેશમાં, બનું મશ્ગુલ હું બહાલા.

ક્રકરો ૯ મો.

તુંને ઓ હોરમજદ જ્યારે, ખચિત્ત આખાલી કરનાર,
ગણ્યો મેં, સરોશ ઇજદ ત્યારે, આવ્યો બહમનની માર્ફત;
મ્હારી પાસે અને તેણે, મને પુછ્યું કઈ ચીજને,
જોવાની ઇચ્છા છે તારી, મહોબત માનની નજરે;
તારા આતશને માટે, નમાજથી હોરમજદ બહાલા,
જ્યાં સુધી શક્તિ મ્હારામાં, રહેશે ત્યાં સુધી બહાલા;
ખચિત્ત માનીશ તે કીમતી, તથા હું રાસ્તીની ભેટ,
અમારી જાંઘગી તેમજ, બધું કૌવત ખરે તે છે હા હા.

× Since with full care I toil, Thy Realm
awaiting; While I my woven praise to Thee
shall blend. —Mills—

* આતશની નીઆએશની અશોઈ લાવી આપતી સદગતીનાં
સ્તોતોને કીમતી ગણીશ; ખાસ કરીને સ્તોતોની જાંઘગીથી મદદ
કરવાની ફરજ અને પુન્ય સમજીશ. (ડા. ચીનીવાલા)

ક્રકરો ૧૦ મો.

બક્ષજે હું મને રાસ્તી, સખખકે તે હું માંગું છું,
ખચિત્ત મ્હારેજ માટે તે, ખરેખર આર્મંઈતી મુજબ;
ખરાખર આલનારો છું, બનું તેના પ્રતાપેથી,
મળે સુખ શાન્તિને નેકી, ખરેખર તેજ આપેથી;
સવાલો હું પુછું તુજને, સખખ કે ત્હારી માર્ફત,
પુછેલા સૌ સવાલો તે, ખરે છે હામ દેનારાં;
અયે ઓ હોરમજદ ત્હારા, હુકુમથી રાજ્ય કર્તા કોઈ,
બુલંદ ઇચ્છા પોતાનીને, ટકાવી તે શકે છે હા હા.

ક્રકરો ૧૧ મો.

તુંને ઓ હોરમજદ જ્યારે, ગણ્યો આખાદી કરનાર,
ખચિત્ત ત્યારે સરોશ ઇજદ, આવ્યો મ્હારીજ પાસેહા;
અહા બહમનની માર્ફત, તથા સૌથી પહેલાં હા,
સુખરકત તવ કલામોથી, થયો દાનાવ ત્યારે હું;
અયે ઓ હોરમજદ પણ તેં, મને જે શિખવેલું છે,
ફેલાવો પામવા તેનો, માણસમાં* ખરે તે મુશકેલ છે;
છતાં બી તે કરીશ હું તો, અયે ઓ હોરમજદ વ્હાલા,
સખખ ત્હોં જે કહેલું છે, મ્હને હા તેજ ઉત્તમ છે;

*Woes that devoted one 'midst foes forewarned me,
Yet will I that fulfil named by Thee best!
(Mills)

ફકરો ૧૨ મો.

કહ્યું છે તેં મને જ્યારે, કે રાસ્તીને પુરી રીતે,
 પહોંચનારો તું છે પોતે, અહાહા હોરમજદ બાતે;
 સખખ મુને નથી લાગેક, સાંભળવાને^x ખરે બહાલા,
 નહી ફરમાવજે તું તે, નમન સ્વિકારજે મહારા;
 સરોશ જે ચાલનારો છે, ખરેખર રાસ્તીજ મુજબ,
 તે મોટા દુખદખાથી હા, બસારત તહારી કહેવાને;
 મહારી નજદીક તે આવે, તેની હા આગમચ બહાલા,
 તારી પયગામખરીનાં કામને માટે બનું તૈયાર;
 જેનાથી દીનને ખાતર, લડત ચલાવનારાની,
 મહેનતનાજ બદલામાં, થજો હાંસલ દુવા તહારી.

^x નહિ સાંભળવા લાયક-મારા કાનનાં ચક્ષ તેનાં બેઢને પકડીને
 જ્ઞાનમાં નહિ રાખી શકે તેવી બાબદ-મારી કાએનાતથી વધુ ગતીની
 બાબદ મને ખતાવશો નહિ. (ડો. ચીનીવાલા)

ફકરો ૧૩ મો.

તુંને ઓ હોરમજદ જ્યારે, ખચિત્ત આબાદી કરનાર,
ગણ્યો મેં ત્યારે હા આવ્યો, સરોશ ઇજદ મ્હારી પાસે;
અહા બહમનની માર્ફત, ખાહેશની નેમ સંપાદન,
અયે ઓ હોરમજદ કરવા, મને તું લાંબુ જીવન દે;
કે જેથી આજ સુધીમાં, ખરે હા કોઈ પણ *માણસે,
નથી હા મેળવ્યો તુંથી, ખચિત્તજ એ મુજબ વ્હાલા;
દુનિયાની પસંદ પડતી, ખરે તે ચીજ છે વ્હાલા,
અહા તવ રાજ્યમાં તું તો, શકે બક્ષી ખરે વ્હાલા.

ફકરો ૧૪ મો.

તે દાનેશ મંદ તથા તાકાતવાળો, સખસ હા મુજને,
અયે ઓ હોરમજદ પુરતી, ખુશાલી આપશે ત્હારી;
કેજે ત્હારી બધી શક્તિ, તથા અશોઈને લીધે,
ખરે ફરમાવેલી છે તે, નમન છે હોરમજદ તુજને;
શિખામણનાજ સરદારો, તથા તમામ તે સાથે,
જીવો તવ માંથ્રને સ્મરતા, કઈ ઉશ્કેરણી તેની;
તથા તે મોકલેલી દીન, ફેલાવવાના મારા કામે,
હું જોડુ તેમને વ્હાલા, નમન છે હોરમજદ તુને.

* કોઈ ભક્તિથી મને (શ્રી કૃષ્ણને) પાંદડુ, ફુલ, ફળ, પાણી
જેવુંચડાવે છે, તો તે ખરા ભાવથી અને ચોકસું દીલ જેવું થઈ ગયું
છે એવાએ આપેલું હું ખુશીથી-પ્રીતિથી કબુલ કરી લઉં છું.

તું જે કાંઈ કરે, જે કાંઈ ખાય, જે કાંઈ આપે, જે કાંઈ તપ
કરે, તે સઘળું જ હે અર્જુન! જાણે મને જ અર્પણ કરતો હોય
તેમ કર.

(ભગવદગીતા ૯/૨૬-૨૭)

કેકેરો ૧૫ સો.

અત્રે હોરમજદ તુને, ખચિત આખાદી કરનાર,
 ગણ્યો જ્યારે સરોશ ઇજદ, લલાં મનથી નજીક આવ્યો મારી,
 અને હોશીઆરીથી, જણાવ્યું હા મને એવું,
 સહુથી જે સરસ ચીજતે, “ખરે સંતોષી એકજ ખ્યાલ;”
 અહાહા એક પુરો માણસ, ખરેખર પાપી માણસને,
 રાખી શક્યે નહી રાજી, અહાહા કેઈ દીન આંહી;
 કારણ કે પાપી માણસો, ગણે છે રાસ્ત માણસને,
 નઠારા છે બધા તેઓ, પોતાની બદ મનસ્વીથી.

× When conscience came to me and gave me “covetable contentment,” the best of all mentality, then, O Mazda, I realised to be divine.

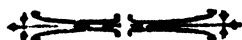
(Chatterjee)

* But love ye your enemies, and do good, and lend, hoping for nothing again; and your reward shall be great, and ye shall be the children of the Highest; for He is kind unto the unthankful and to the evil;

(Bible—Luke 6+35)

ફકરો ૧૬ મો.

અથે આખાદી કરનાર, ઘણો ઓ હોરમજદ તું
 ભેએ છે નેક આદરથી, ખરે જરથોસ્ત પોતે હા;
 તે તહાસ રૂહને હરદમ, નશાંકા કાંઈ તેમાં છે,
 સખસ કૈાઈ કૈાશેશ કરશે તથા હા તેમ કરવાને;
 ખને ભે પુર તેજ થી, અહા રાસ્તી ભેરાવરને,
 ખાલેખ થાએ અને તહારી, સુરજ જેવીજ ખલકતમાં;
 અએ ઓ હોરમજદ તહારા, કરે મુકામ પોતાનું,
 ખખરેખર આમંઈતિ તેમજ, તથા સૌ માણસોને હા;
 તેઓનાં કામની મુજબ, હુવા ખક્ષે અહા પોતે,
 પોતાનાં હા જલા મનથી, નમન ખુબ તેમને છે.

* પુરશેદ જેવી તાઝગી આવતી, ફરશો-કે રેતી લાવતી પાદ-
 સાહીને માટે, તેવી ગતી થવા માટે આરમખતીની ગતી વ્યાપી રહે;
 આરમખતીનાં આશીરવાદો જામી રહે; ગોસ્પંદી ગતીનાં તરીકતવાળાં
 કામોથી જસા આશીરવાદો ગેતીમાં છિતરી રહે. (ડા. ચીનીવાલા)

હા ૪૪

૬૨૨ો ૧ લો.

અએ ઓ હોરમજદ તુંને, પુછું છું તે ખઈx કહેજે,
જ્યારે તારાજ જેવાની, જરૂર છે ખંદગીની હા;
અએ ઓ હોરમજદ ત્યારે, ખરે એક દોસ્ત તું જેવો,
હું જેવા દોસ્તને હરદમ, મદદ હા આપવા માટે;
અને હા શિખવે તો ઠીક, અમુને તે નમાજ ખાખે,
*કે જેવી ત્હારી ખંદગીની, સુખરકતથી સરોશ ઈજદ;
આવે નજદીક અમારી તે, લલા મનથીજ દેવાને,
મદદ તારી ખસારતથી, નમન છે ંહાલનાં તુંજને.

x અએ અહુરા, હું તુંને પુછું છું તેને માટે જે ઇંધ કુદરતમાં
હોય તેવું, કેશાશને લીધે દુન્યામાં જુદી રીતે દેખાતું હોય તેવું
નહિ, પણ હકીકતમાં જેવું હોય તેવું જ સમજવ.

(ડો. ચીનીવાલા)

* I will praise the name of God with O
song, and magnify him with thanksgiving. Let
heaven and earth praise him, the seas, and
everything that moveth there in.

(Bible Psalm 69/30+39.)

કરો ૨ બે.

અયે ઓ હોરમજદ તુને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
સરસ સૌથી જીવનનું મુળ, કહે રહેમી તે સાચી છે ?
ખરેખર *ખેઉં હુનિયાને, કબૂલ જે કોઈ રાખે તે,
શું પામે ક્ષાએદા પોતે, પોતાનાં ચાલુ જીવનમાં ?
અયે ઓ હોરમજદ મીનો, ખચિત્ત તું રાસ્તીથી હરદમ,
આખાદી કરનારો છે, તથા હરનાર ખરાબી તું;
અમો સૌકો તણી આંહી, તથા તું દોસ્ત છે બહાલા,
ખરેખર ખેહુ દુનિયામાં, નમન તુંને કરું બહાલા.

કરો ૩ બે.

અયે ઓ હોરમજદ તુને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
શરૂમાં કોણ હતો પિતા, તથા રાસ્તી પેદા કરનાર ?
ક્રીધો મુકરર કહે કોણે, અહાહા માર્ગ સૂર્યનો,
તથા સેતારાઓ કેરો, નમન હું ભાવથી કરતો;
છે બીજો કોણ તું વિના, કે જેનાથી વધે છે ને,
ઘટે છે માહતાબ આંહી, તું જેવો બીજો છે નહી;
આયે તેમજ બીજી બાબત, વિષે હું જાણવા ચાહું,
અયે ઓ હોરમજદ રહેમી, નમન કરતો તુને હા હું.

* This I ask you, tell me aright Ahura,
what the excellence of the best soul is ?

(Chatterjee)

ફકરો ૪ થો.

અએ એા હોરમજદ તુને, પુછુ છું તે ખરું કહુંજે,
જમીન આશ્માન પડવાથી, ટેકાવી કોણુ રાખે છે ?
ક્રીધાં* કોણુ પાણી તેમજ, ખરેખર ઉરવરો આંહી,
તથા બક્ષિ કહે કોણુ, ઝડપ વાયુને વાદળને;
ભલાં મનનો પેદા કરનાર, કહેની કોણુ છે આંહી !
અએ એા હોરમજદ બહાલા, નમું હું બહાલથી ચાહી.

ફકરો ૫ મો.

અએ એા હોરમજદ, તુને પુછુ છું તે ખરું કહેજે,
ક્રીયા કારીગરે ક્રીધાં, અહીયાં અધકાર ને રોશની;
ધ્યાને જે દહાડાના, ત્રણે ભાગ અરે બહાલા,
તેની ફરજ ખાખે ગોચા, ગુરૂને યાદ આપે છે ?
ખનાવી જાગૃતિને ઉઘ, ક્રીયા કારીગરે આંહી,*
ક્રીધાં પએદા કહો કોણુ, સવાર ખપોર ને રાત્રી.

x અક્રિમિન્ત ગાત્ર પછી ચક્ષીત ગતી સૃષ્ટિમાં થઈ, ત્યારે
મજદદાત અદુરદાત, મજદયરની દ્યેન સૃષ્ટીને ચલાવવા લાગી.

(ડો. ચીનીવાલા.)

* Who hath Auroras spread, noontides and
midnights ? Warning discerning man, duty true
guide.

(Mills)

ફકરો ૬ ઠો.

અએ એ હોરમજદ તુને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
જણાવું જે નીચે તુજને, ખરેખર તે મુજબ છે કે ?
વધારી શું શકે છે કે, અહાહા આર્મંધતિ આંહી,
અશોધને ખરે પોતે, પોતાનાં નેક કામોથી;
શું તેં આ રાજ્યને તહારા, મનશ્ની નેકની ઉપર,
અહા તે સ્થાપેલુ છે કે, સમજ તું પાડજે બહાલા;
કીધી તેં કોણને માટે, ખરે પેદા આ દૂનિયાને ?
ખુશાલી આપનારી તે, સમજ તું પાડજે બહાલા.

ફકરો ૭ મો.

અએ એ હોરમજદ તુને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
પસંદ પડતીજ આર્મંધતિને, બૂલંદ તેના દરજ્જાથી;
કોણે કીધી જણાવી દે, અયે તું હોરમજદ રહેમી,
પોતાની દૂર અંદેશીથી, અહા કોણે કીધો ખ્યારો;
ખરેખર બાપને^x બેટો, તે તું મને જણાવી દે,
બધી એ બાબતોથી હા, અયે એ હોરમજદ રહેમી;
પેદા આબાદી કરનારા, વાકેફ તુંથી થવા ઇચ્છું,
નમન મહારાં જીવનભર છે, તુંને એ બહાલનાં ખ્યારા.

x Who, wise, hath made dutiful son to the
father ? With this for full knowledge, Mazda,
I press Thee—
(Mills)

ફકરો ૮ મો.

ત્હારાં જે પાંચ ફરમાનો, ચાને બંદગી ત્હારી,
 ભલી મનસ્વીથી તે તો, પુછાએલીજ છે સૌને;
 તથા જે બંદગી આએ, દુનિયાનું સકળ સુખ,
 અચિત્તજ રાસ્તીની માર્ફતે, મેળવવાને જરૂરનું છે.
 વિષે તે હું પુછું હા, અએ ઓ હોરમજદ બ્હાલા,
 ખરું કહેજે મ્હને તુંતો, નમન મ્હારાં તુંને બ્હાલા;
 ખુશાલી પામશે કેવી, ભલાઈથી અચિત બ્હાલા,
 કે હાંસેલ તે કરેજેથી, મુરાદો સૌ પોતાની તે.

ફકરો ૯ મો.

અએ ઓ હોરમજદ તુંને, પુછું છું તે ખરું કહેજે,
 અને હા પાક દીલ તેમજ, તેનાં તમામ ફરમાનો;
 કે જે આ પાદશાહીનાં, અહા તમામ ખલકતની,
 દાનેશ મંદ તુંજ માલેકે, મને તે શિખવ્યાં છે;
 હું રાખું પાક શી રીતે? કહે તું તે અરે મુજને,
 નમન હું પાક ઉરડાથી, કરૂં ભાવે સદા તુજને;
 અએ ઓ હોરમજદ ત્હારી, આદેલ પાદશાહીને લીધે,
 ખરે વોહુમનોને અપની, સંગાથે રહે છે તું.

× That I may learn the voice of the conscience, that through Rectitude I may attain the perfection of life.

(Chatterjee)

ફકરો ૧૦ મો.

બધી મોજુદ દીનોમાં આયે દીન કે જે ઉત્તમ છે, તથા જે રાસ્તીની પુઠે, ખરેખર ચાલવા લીધે; શકે છે તે કરી આખાદ, અહાહા માલ xમીલકતને, તથા સંપૂર્ણ મનસ્વીનાં, કલામો ને લીધે જે દીન; શકે છે તે કરી બહાલા, સદાચારી સુકામોને, ખરે તે દીનની બાળે, પૂછું છું હોરમજદ તુને; ખરું કહેજે મને બહાલા, મુરાદો મહારા હાપણુની, ખાહેશ રાખે તરફ તહારી, સદા હું તેમ ઈચ્છું છું.

ફકરો ૧૧ મો.

અએ એ હોરમજદ તુને, પુછું છું તે ખરું કહેજે, જેઓને દીન હા તહારી, બહોર કરવામાં આવે છે; અસર કેવી રીતે કરશે, તેઓને આર્મઈતિ આંહી, તેઓનાથી સરસ હતો, તુને બહાલા જણાયો છું; બાકીના હા બીજા સઘળાઓને મહારા બાતેનના, અથવા બનના ધિષ્કારથી* બસ જોઉં છું હતો.

x The most phenomenal condition of this spiritual "budding" is its physical result. The Karma of material adversity begins to be outworn. As a result, the "new-born" is never in need.

(G. Hodson)

* હું તને સૌ કરતાં મહાન જાણું છું. બીજા સઘળાઓને હું મારા મનમાંથી દૂર કરું છું. (ચેતરણ)

ફકરો ૧૨ મો.

અએ ઓ હોરમજદ તુંને; પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
કરું હું વાતચિત જેથી, તેમાં છે દ્વેષ કોણુ આંહી;
ખરેખર રાસ્તી ચહાનારો, તે બેમાં કોણુની ખાજૂ,
અહાહા× અંત્રેમેન્યુસ છે, મહને વહાલા જણાવી દે;
તે બેમાં સખસ કીયો છે, પોતે અંત્રેમેન્યુસ જેવો,
વગોવે છેજ પાપીને, મહને તેમજ નેઆમત ને ?
અહાહા હોરમજદ તહારી, ગણાતો તે નથી કેમ,
પોતે અંત્રેમેન્યુસને લગતો, જણાવી દે મહને વહાલા.

ફકરો ૧૩ મો.

અએ ઓ હોરમજદ તુંને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
જૂઠાઈને તથા જેઓ, ખરેખર દીન કરમાનો;
ઉપર મુદલ ના દેતા ધ્યાન, તેઓને હા તથા જેઓ,
ખરેખર રાસ્તીની પુઠે, નીરખવાને નથી રાજ;
જેઓ છે નહી જરા રાજ, નીતિના કો વધારામાં,
હઠાવી શું રીતે શકીએ, હમારી પાસથી તેઓને;
સમજ તુ* પાડજે વહાલા, અએ ઓ હોરમજદ રહેમી,
તે બાબે સૌ અમોને હા, નમન છે ભાવનાં તુંને.

× અસત સત થતું નથી, અને સત અસત થતું નથી.
તત્ત્વ જાણનારાઓએ આ બંનેનું તત્ત્વ જાણ્યું છે.

(ભગવદ્ગીતા)

* હે કૃષ્ણ ! જાણે જોરથી કોઈ ઘસડતું હોય તેમ પોતાની
મરજ નહિ છતાં માણસ પાપ કરે છે, તે કરવાનું તેને કોણુ સૂચવે છે ?

(ભગવદ્ગીતા)

ફકરો ૧૪ મો.

અએ એા હોરમજદ તુને, પુછું છુ તે ખરૂં કહેજે,
ખરેખર રાસ્તીના હાથે, બુઠાઈ કેમ હું આપુ ?
તહારા કલામના મંત્રોથી, અએ એા હોરમજદ તેને,
તોડવાને માટે તેમજ, અહાહા ફૂટ માણસોમાં;
*મોટી પાયમાલી કરવા, માટે તેમજ તેઓનાં,
કાવત્રાંને દગાબાજી, ન ફેલાવા દેવા માટે;
કેવી રીતેજ રાસ્તીનાં, અહાહા હાથમાં બહાલા,
ઠગાઈને હું આપું હા, નમુ તૂને મહને કહેજે.

ફકરો ૧૫ મો.

અગર જોતું આ દુનિયામાં, અહાહા રાસ્તીની સાથે,
બધાંની પાસબાની હા, કરે છે તું સદા જાતે;
કરે છે રાજ્ય તો તુંને, પુછું છું હોરમજદ ભાવે,
ખરૂં કહેજે બધું તે તું, ખરે તુંને નમન છે છે;
જ્યારે જે લશ્કરો મળશે ખરેખર, દેશથી સાથે,
ત્યારે આ કાયદા કેજે, કીધેલા તેજ છે મુકરર;
તે આધારે આ બેમાંથી, કીયા લશ્કરને દેશે,
કેવી રીતે ફતેહ બહાલા, અહાહા હોરમજદ તું કહેજે.

* તે કામ છે, તે ગુસ્સો છે, અને તે રજેગુણથી પેદા થાય છે; તે સઘળાનો નાશ કરવાવાળો, સઘળાને બગાડવાવાળો, અને અહીં એ જ આપણો શત્રુ છે એમ તું જાણજે. (ભગવદ્ગીતા)

× Fear none of those things which thou shalt suffer; behold, the devil shall cast some of you into prison, that ye may be tried; and ye shall have tribulation ten days; be thou faithful unto death, and I will give thee a crown of life.

(Bible-Revelation 10/2.)

ફરો ૧૬ મો

અયે ઝો હોરમજદ તુંને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
 અવસ્તા ત્હારા ના કલામ, કેજે ભણુવા થકી બ્હાલા;
 વખત આફત વિષે તેતો, કરે છે પાસખાની હા,
 કલામો તેની ખરકતથી, કીયો છે સખસ તે કહેની ?
 અહા દ્રશ્મનને મારે, બેહું જીવગીને માટે,
 મહને તું તે ખતાવી દે, બાહેર રીતે ખરે આંહી;
 અહા સરદાર* એક ડાહ્યો, અયે ઝો હોરમજદ બ્હાલા,
 જે કોઈને ચહે છે તું, તે માટેજ લલાં મનથી;
 સરોશ ઈજદ હા બાએ, અયે ઝો હોરમજદ બ્હાલા,
 હમો તવ રહેમને ચ્હાતા, નમન કરતા સદા બ્હાલા.

* This ask I thee; aright, Ahura. tell me;
 Who smite victorious, guarding Thy doctrines ?
 Show me a folk-lord inspired with power;
 Then come Obedience with Good Mind unto him,
 Mazda, to whom Thou dost wish it so-e'er !
 (Mills)

ફકરો ૧૭ મો

અએ ઓ હોરમજદ તુંને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
કેવી રીતે શકું જેઁચી, મહોખત્તતુંજ આકર્ષણ ?
તુંથી મહારી તરફ ંહાલા, નમન હું ભાવથી કરતો,
સમજ તે પાડજે મુજને, નિરંતર હું તુંને સ્મરતો;
તથા સંપુર્ણતા તહારીને પહોંચી શકું હું કેમ ?
કે જેથી મમ સુખન થાએ, પામેલો સુ—મુરાદોને;
આએ માંથ્રો કે જે છે તે, તેની હા રાસ્તીને લીધે,
અહા ઉત્તમ દોલત છે, ખરે તેનીજ માર્ફતે;
આએ દુનીયાં તણા સુખને, અમર પણુ પેલી દુનીયાંનું,
મહારી સરદારીમાં પાળું, કહે જે તે વિષે કાંઈ.

x સમજો વખતે મને જ યાદ કર અને લડાઈ કર. મન અને
બુદ્ધિ મારે વિષે જ રાખ્યાથી, તું મને પામશે એમાં શક નથી.
હે પાર્થ ! યોગનો અભ્યાસ કરીને અને મનને કોઈ બીજી ચીજ
ઉપર નહિ જવા દઈને પરમ પુરુષ, એટલે પરમાત્મા—મોટામાં મોટા
બ્રહ્મ—નું જે ચિંતન કરે છે તે પરમાત્માને પામે છે.

(ભગવદ્ગીતા -૮)

ફકરો ૧૮ મો.

અચ્ચે ઓ હોરમજદ તુંને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
ખરે આ રાસ્તીની માર્ફત, હું પામું તે ધનામોને;
અહા પાંચ જ્ઞાનની ઈંદ્રિ, તથા પાંચ કર્મની ઈંદ્રિ,
તથા હાપણુ બધા માટે, કેવી રીતે હું બનું લાયક ?
અચ્ચે ઓ હોરમજદx વંહાલા, અમરદાદ ને ખોરદાદ,
ની માર્ફત છે જણાવેલું, મહને હા તેજ બાબતમાં;
મળે જો બેહુ ધનામો, મુને તો હું કરૂં અર્પણુ,
તુને ઓ હોરમજદ વંહાલા, નમન હરદમ હું કરતો.

ફકરો ૧૯ મો.

અચ્ચે ઓ હોરમજદ તુંને, પુછું છું તે ખરૂં કહેજે,
નથી તે આપતો કાંઈ, અહા ધનામ લાવેકને;
તથા જે રાસ્ત બોલે છે, તેને પણ તે નથી દેતો,
શું શિક્ષા તેહને થાસે, ખરેખર આજ દુનીયામાં ?
સબખ* કે જાણું છું, હૂંકે, થશે હા શિક્ષા તે બાબે,
અચિત્ત પેલીજ દુનીયામાં, સમજ તે પાડજે સઘળી.

x જેઓ દેવતાને ભજે છે, તેઓ દેવતાને પામે છે; પિતૃને
ભજનારા પિતૃને પામે છે, ભૂતને ભજનારા ભૂતને પામે છે, પણ મને
(શ્રી કૃષ્ણને) જેઓ ભજે છે. તેઓ મને પામે છે. (ભગવદ્ગીતા ૯-૨૫)

* જે કોઈ રાહ-રાસ્તીથી દુન્યામાંની પ્રમાણીકપણાંની વૃત્તી-
વર્તણૂકથી સદ્ગતી ઉભી કરતો નથી એટલે જે કોઈ તરીકત પાલતો
નથી, તેમ સર્યાઈખી રાખતો નથી તેને જીવતી જીંદગીમાં ખોરેહ
નહી મલશે.

(ડો. ચીનીવાલા)

ફરે ૨૦ મો.

અએ ઓ હોરમજદ સારી, ધરાવે બાદશાહી તું,
 દેવો કેવા તરીકાનાં, ગણાએ છે તે પુછું હું ?
 સખખ કે આએ ઉપરના જણાવેલાજ ફરમાં,
 લઢાઈ તે કરે છે હા, લાએકને રાસ્ત માણસથી;
 તથા દેવોની કુમકથી, કરપને ઉસિક્ષ નામોના,
 અહા બદ કારો સોંપે છે, ખરાબીમાં આ પૃથ્વીને;
 તથા હા જેમને લીધે, કવિ લોકો વધેલા છે,
 અહા કૌવત્ત મહી પોતે, નમનઓ હોરમજદ x તુંજને છે;
 ખેતી વધારવા માટે, અહા રાસ્તી થકી દેવો,
 તરો ને તાજગી વાળી, નથી હા રાખતા પૃથ્વિ.

x અએ દાદાર ! તુંને હું પુછું છું કે દએવો કદી બલી ક્ષય
 રાખી શકે કે ? તેઓ પોતાનાં સ્વાર્થ સાથે હમેશાં પરમાર્થની ગતી
 સામે લડતા જ રહે છે, તેઓ ગેતીની બલી ગર્તાને ઢાંકી નાંખે છે
 અને બક્ષા ગુઆરોને બદલે “અએખમ” દુશ્મનાં ગુઆરો ઉભા કરે છે.
 (ડો. ચીનીલાલા)

હા. ૪૫

કરો ૧ લો.

અશે જરથોસ્ત પેગંબર, વાએજી સુણુનારાને,
કહે છે હા તમે કે જેઓ, નજીકથી કે રહી દૂરને;
મહારાથી દીનની ખાખત, ચહો છો જાણવાને હા,
તેઓને હું કહું છું હા, જાહેર રીતે હવે આંહી;
તમે તે ઉપર હા હા, ધરીને કાંન સાંભળજો,
ખચિત્ત આ એ વખતે સૌ, બધી મમ ખાખતો ઉપર;
કરો મનના× બધા તોલ, બરાબર ધ્યાનથી આજે,
સખબ કે જે ખોટો ધર્મ, કહીનેજ ખીજી વાર;
તમારી જાંઘગાની ને, બગાડે નહી કદી તેઓ,
તે ખાખે સાંભળો ચીત્તે, મીઠો છે બહુ મૂલો મેવો.

× માઈ આ કહેયું માનીતે, જે માણસો તે પ્રમાણે ચાલે છે,
તેઓ શ્રદ્ધાવાલા એટલે ભરૂંસો રાખનારા છે અને ખામીઓ કહાડનારા
નથી, તેથી તેઓ કર્મનાં અંધનમાંથી છુટા થાય છે.

(ભગવદગીતા ૩-૩૧)

ફકરો ૨ બે.

અએ સાહેબો મિજલસના, સહુથી પહેલાં હું તમને,
 દુનિયાનાં મીનો બેની, વિષે બહેર કરું છું હા;
 જે માહેનાં વધુ આબાદી, કરનારા મીનો એ હા,
 મીનેનો કોતાહી કરતાને, કહ્યું આએ મુજબ ખચિત્ત;
 નથી રજા આવતાં મળતાં, ખરેખર! આપણા ખ્યાલો,
 તથા શિખામણો કામો, અને હા આપણી અમ્મલ;
 તરીકા આપણા તેમજ, સખુનો ને હૃદય સઘળાં,
 નથી મલતાં એક બીજાને, વળી રવાંનો કોઈની સાથે નથી.

ફકરો ૩ બે.

કહ્યું છે હોરમજદે કે: મુને છે બાણવાનું જે,
 સહુથી પહેલી દુનિયાની, તથા હા જીંદગી બાબે;
 ખુલાસો જે કરું છું હું, તે બાબે સાંભળો તમે,
 તે એકે આ એ માંત્રોને, ગણું છું જેમ હા તેમજ;
 બહેર જે રીત કરું છું તેમ, તમારા માંહેના જેઓ,
 અમલ કરશે નહીં તેનો, તેઓની જીંદગાનીનો;
 સમય હા અંતનો ખચિત્ત, અહાહા આવશે કહું છું,
 હલાકીમાં નથી શંકા, શિખામણ સાંભળો દઉં છું.

× ઇન્દ્રીઓ જે વિષય છે તેનાં ઉપર પ્રીતિ અને અપ્રીતિ,
 એ બન્ને ઇન્દ્રીઓમાં જ રહેલાં છે. એ બેને તાબે થવું નહીં, કેમકે
 એ બે એના કદા દુશ્મન છે. (ભગવદ્ગીતા ૩/૩૪)

ફકરો ૪ થો.

ખરેખર ! આય દુનિયાંમાં, ખરે જે રાસ્તીને લીધે,
 છે સર્વોત્તમ અને મહેનતુ, ખરો પિતા લલાં મનનો;
 તથા હા પુત્રી જેની, અહાહા આમંધતિ છે,
 લલાં કામો જ કરનારી, તે ઉત્તમ બાળે હું કહું છું;
 જાહેર રીતે તમોને હા, જે હોરમજદ બધું જાણે,
 તથા આ દીન અને માંથ્રો, મને જેણે જ આપ્યાં છે;
 ઠગાતો× હા નથી કેાથી, ખરેખર હોરમજદ તે છે,
 જોનારો સૌ ચીજો પોતે, નમન ખુબ તેમને હોતે.

× But when you pray use not vain repetitions,
 as the heathens do; for they think that they
 shall be heard for their much speaking. Be not
 ye therefore like unto them; for your father
 knoweth what things you have need of, before
 ye ask him. (Bible)

ફકરો ૫ મો.

કીધો હા હોરમજદે મુને, ખરેખર દીનનો કલામ,
તથા જે લાલ કર્તા છે, સાંભળવાને કલામો તે;
માણસોને તે વિષે હું, કહું બહોર ખરે ! તમને,
તાબેદારી જેઓ મહારી, તરફ હા આપશે ધ્યાન;
*તેઓને તાંદુરસ્તીને, થશે હાંસેલ અમર પણ હા,
ખચિત્ત તે માનશે સૌકે, ન શંકા કાંઈપણ ધરસો;
વલી તે નેક મનશ્ચીનાં, અગર કામો નીતિવાળા,
લીધે તેવાં માણસોને, નજર પડશે અહુરમજદ પોતે.

* He who has reached the goal, who is free from worry. who is free from craving and who has rid himself of demeritorious tendencies—such an one has thereby destroyed the darts of existence and wears this body for the last time
(Dhammopada.—351)

ફકરો ૬ ઠો.

બધાંઓ માંહે સૌથી જે, ઉંચે દરજ્જે રહેલો છે,
 તે બાબે ખુદી રીતે હું, તમને હા જણાવું છું;
 ખરેખર ! રસ્તીને લીધે, તેની કીર્તિ તણાં ગાન,
 ગાઉં છું ભાવથી હું તો, સખબ લાએકાત તેની છે;
 સારા ડાહ્યણ વાળો છે, અમશાસ્પંદો પણ તેના,
 તેવા છે જ સદા તેઓ, નશાંકા કાંઈ તેમાં છે;
 ખરે આબાદી કરનાર, મીનોની માર્ફતે ખચિત,
 સાંભળશે હોરમજદ મહારી ખરેખર ! બંદગી બાતે;
 અહુર ! કરવામાં આવે છે, જેની આરાધના માંહી,
 મનસ્ની નેકની માર્ફત, નમન ખુબ તેમને બહાલા;
 તેની પોતાની અક્કલ જે, ખરે ! સૌથી જ ઉત્તમ છે,
 ખચિત ! તેનીજ માર્ફતે, મહને બસ ! તેજ શિખવશે.

×Him forth I announce to you of all the greatest,
 While the benignant each with rites I worship;
 Mazda Ahura hear with bounteous spirit,
 In whose helped praise, I asked questionous with
 good mind;
 With His best wisdom forth answer the Lord !
 (Mills)

ફકરો ૭ મો.

જેઓ હૈયાત છે હાલ, સખાવત આંહી કરનારા,
તથા છે થઈ ગયા જેઓ, તેમજ હવે પછી થાશે;
તેઓ સૌ હોરમજદથીજ, ખચિત ક્ષાએદા યદિછે છે,
અર્થે માણસ તણું રવાન, અમર પણ ઇચ્છનારું છે;
સખત પીડાજ હોએ છે, ખચિત પાપી જીવોને હા,
અને આ કાયદા સ્થાપ્યા, પેદા કરનાર હોરમજદે;
પોતાની સત્તાની રૂએ, ખરેખર! રાસ્તીને લીધે,
નમન તે હોરમજદને છે, તેમજ આ સૌ કલામોને.

× Blessed are the pure in heart, for they shall see God.

Blessed are the peacemakers; for they shall be called the children of God.

(Bible. Math 5/8-9.)

ફકરો ૮ મો.

ગાયનો બંદગીનાથી, વખાણવાને હમે ચહીએ,
 જીવરથી હોરમજદને ખુબ, નિરંતર નામ તે ગાઇએ;
 સખબ કે રાસ્તીની માર્ફત, બણીતો તે થઇને હા,
 બધી દીનની ખાબદોથી, ભલા સૌ તે વિચારોનાં;
 તથા સખુનના તેમજ, ખરેખર! સૌ કામોનાં,
 મહા જ્ઞાનિ તે સાહેબને, પેખું મહારી નજરથી હું;
 ×ગરોઝમાન તેની કીર્તિના, ફક્ત આએ જગતમાં નહી,
 બહેસ્તમાં પણ મલીશું જ, હમે ચોકસ ન શંકા કંઈ.

O my Son! Verily God will bring every thing to light, though it were but the weight of a grain of mustard seed and hidden in a rock or in the heavens or' in the earth; Verily God is sharp—sighted, informed of all.

(Koran)

× Rejoice, and be exceeding glad: for great is your reward in heaven; for so persecuted, they the prophets which were before you.

(Bible Math. 5/12)

ફકરો ૯ મો.

ભલ્લી મનસ્વીની સાથે, ખરેખર હોરમજદને જ,
અમો આરાધવા માટે, નિરંતર ધ્વિછીએ ભાવે;
ભલ્લુ ચાહી અમારૂંને, જેણે પેદા કીધેલા છે,
ખરેખર સુખને સંકટ, નમન ખુબ તેમને છે;
ખરે! xઆખાદ કરવાને, અમારાં માણસો તેમજ,
ગાએ કે ઢારને આંહી, અમારા જ ભલા મનમાં;
સારાં હહાપણ થકી તેમજ, ખરેખર! રાસ્તીને લીધે,
પોતાની સત્તાથી દેશે, અમોને હોરમજદ કૌવત.

x It is an evil mind that reviles the religion of the holy ones, the noble and the righteous; having followed a sinful heresy, such a mind brings forth to its own destruction, fruit like to the fruit of the Katthaka reed.

(Dhammapadia 164)

ફકરો ૧૦ મો.

પોતાના+ જે અખુટ બળમાં, મહાજ્ઞાનિ જણાયો છે,
 તથા જીવન દેનાર, નમન તે હોરમજદને છે;
 તથા જેણેજ રાસ્તીથી, મનસ્વી નેકની માર્ગત,
 પોતાના રાજ્યમાં તેણે, કીધાં પેદા તેના માટે;
 સુખાકારી અમર પણ હા, વળી તેણેજ બક્ષી છે,
 ખરેખર ! હોરમજદ પોતે, શક્તિને જોર હર વખતે.

+ કર્મ માર્ગનાં કાર્યોથી હું તેની આરાધના કરું છું, કે જે
 અહુરમઝદનાં નામથી જણાયેલો છે. તેજ આપણામાં અશોષ અને
 અંતઃકરણને જાગ્રત કરે છે. ત્યાગમાં મીનોષ હાલત અને મુક્તિ
 સમાયલાં છે. તે આપણને કાયમનું જોર અને આશરો આપે !

(ચેતરજી)

ફરો ૧૧ મો.

દેવો તેમજ માણસો નીચ, જેઓ ધિષ્કારનારા છે,
 ખરેખર ! હોરમજદને તે, તેઓને કોઈ ધિષ્કારે;
 તથા જે હોરમજદનેહા, તથા એલમ વાળાઓ,
 સોસ્યન્તોને તે સાહેબની, પવિત્ર દીનની માર્ફત;
 જોએછે* માનની નજરે, ખરે તે સખસનો દોસ્ત,
 મદદ કર્તા તથા પીતા, ખચિત છે હોરમજદ પોતે;
 તેવા માણસથી દેવો, તથા હા નીચ માણસો,
 તદન ઉઠટા તરીકાના, ખચિત હરદમ હોએ છે.

* Let your light so shine before men,
 that they see your good works, and glorify
 your father which is in heaven.

(Bible Math. 5/16)

હા. ૪૬

ફકરો ૧ લો.

કહે જરથોસ્ત પેગંબર, મહારા ખેશી તણાં તેમજ,
ફરમાન બરદારોનાં, મહને છોડી દેવાથી હા;
હવે કેઈ જગાએ^x હું, લેઉ વલાંણુ હા આંહી,
કેઈ તરફ લેઈ વલાંણુ, હવે હું ભાવથી જાઉં;
નહી ધંધા દારીઓ કે, નહી હા દેશના પાપી,
જીલમગારો કેઈ બી, નથીજ રાખતા મને રાજી;
હોવાથી એ મુજબ તુને, કેવી રીતે કરું હું ખુશાલ ?
અએ ઓ હોરમબદ કહેની, તે બાબેનો વિગતે હાલ.

x “ કાંમ નેમોઈ જાંમ.” નો મિથ કહે છે કે કેઈ “જાંમ” ને
હું નમું, કે જે નમવા લાયકની હોય. મઝદદાત-અહુરદાતની મારફતે
અને હેફાઝતથી અશો જરથુસ્ત્ર ગરોન્માનમાંથી ઉશતાનો નાદ લાવીને
મેતીની અવીઝેહ દબેનમાં ઉતારે છે. (ડૉ. ચીનીવાલા)

ફેકરો ૨ બે.

અએ એા હોરમજદ હા હું, થયો છું ના મુરાદ આંહી,
 ખીના એ જાણવાથીજ, નમન હું લાવથી કરતો;
 મહને છે દુક સંપત્તી, વળી છું કમ સાથીવાળો,
 માટે સાહેબ તુને હું, નમનતાઈથી ગુઝારૂ અર્જ;
 કે મહારી આ હાલત તરફે, નેંગાહ કર તું અરે બહાલા,
 તથા જેવી રીતે એક દોસ્ત, ખીજા કેા દોસ્તને આપે;
 તેવી રીતે હું માંગુ છું, દિલાસો તુંજથી ખ્યારા,
 શિખવ તું રાસ્તીની માફત, મહને દોલત ભલા મનની.

× My God, my God, why hast thou forsaken me ? Why art thou so far from helping me, and from the words of my roaring ?

O my God, I cry in the day time, but thou hearest not; and in the night season, and am not silent.

(Bible—Psalm 22/1-2)

૨૬૨૦ ૩ બે.

અષોઘની દુનિયાંની, ખરે આખાદીને માટે,
 સોધ્યન્તોની ઉત્તમ બુદ્ધિ, કે જે હે કયામતને દીને;
 પ્રકાશ તે એજ મતિ ખચિત્ત, આકાશ વાણીની સંગાતે,
 અએ એ હોરમજદ બહાલા, કયારે તે આવશે કહેની ?
 ભલી ×મનશની હોવાને, લીધે કોણુને મદદ કરશે,
 મહને હા બોધ દેનાર, તહને હું હોરમજદ ચહુ છું.

I swear by the day of the Resurrection,
 And I swear by the self-accusing soul,
 Thinketh man that we cannot re-unite his bones?
 Aye! his very finger-bones are we able
 evenly to replace. (Koran)

× Blessed are they, that do his commandments, that they may have right to the tree of life, and may enter in through the gates into the city.

(Bible-Rev; 22/14)

ફંકરો ૪ થો.

ખરાબ કૌવત્ત વાળો જે, પોતાનાં બદ કામોથી,
કરે પાયમાલ જીવનને, પાપી સખસ ખરે આંહી;
તથા અડચણ કરે છે જે, ખરેખર ગાય^x ઢોરોને,
અહાહા શહેરના કે હા, વળી કેા દેશનાં ને હા;
તથા મદદગારો ને, ખરેખર રાસ્તીના જે છે,
તેવોને આપતો હરકત, નમન બહાલા તુને છે છે;
અએ ઓ હોરમજદ જે કેા, ખચિત તે દુષ્ટ માણસને,
તેની સત્તા વડે તેમજ, જીંદગીથી હરાવે છે;
તે સખસ ગાએ ઢોરોને, તથા સારાં કહાપણના,
કરે છે મોકળા માર્ગો, કંઈ શંકા નહી તેમાં.

^x જુરાઓ બધાં કામોને ખરાબ કરે છે અને પોતાનાં કામોથી
ફુન્યાને, દેશને અને ગામને પાયમાલ કરે છે, તે દરજી-કામ કરના-
રાઓ-પોતાનાં કામોથી પોતાનાં સ્વાનનો નાશ કરે છે. ઓ મજદા
જે કોઈ આવા માણસોની જીંદગી અને સત્તાને દબાવે છે, તે પવિત્ર
કાયદાના જાણીતા રાહ ઉપર ચાલે છે. (ચેતરજી)

ફેકરો ૫ મો.

કદી પણ નહીં જરા કરવી, મદદ ખૂરા માણસોને,
 ખરેખર! શક્તિ વાળાએ, તથા તેઓ તરફ કાઢે;
 હયા કે મહેરબાની, નહીંજ દેખાડવી* તલપુર,
 અને ખસ! નેક માણસને, પોતાના ખેશીઓ ગણવા;
 મદદ જે હુલ માણસને, કરે છે કોઈ જે આંહી,
 તેને ખુરો સમજવો જ, ભલો ના માનવો ખચિત્ત;
 તથા જે કોઈ મદદ દે છે, અહા સદ્ગુણી માણસને,
 તેને ખસ! જાણવો નેક, કલામો ભકિતનાં તે છે.

×Who having power doth not thus approach
 him, To the Lie-demon's home in chains will go;
 The wicked's friend is he and likewise wicked,
 But righteous he who loves the righteous,
 Since the primeval laws Thou gavest, Lord.
 (Mills)

ફંકરો ૬ ઠો.

હોએ તાકાદવાન છતાં, સખસ હા કોઈ જે આંહી,
ખચીતજ દુષ્ટ તે માણસ, કે જે આખોગ છે;
જતો નથી તેહની નજદીક, અહા શિક્ષાજ કરવાને,
ગણાએ પોતે તે ખચિત્ત, દરજનાં જ મુકામોમાં;
સખખ જે દુષ્ટને માટે, ઘણો સારો^x તે પોતે છે,
અહહા દુષ્ટથી ઉદ્દુઃ, જે માટે રાસ્ત માણસ હા;
ખ્યારે તે રાસ્ત છે પોતે, મુજબ એ સૌથી પહેલો,
કાએદા દીનના કીધા, ખચિત્ત એ હોરમજદ તે ત્હેં.

x જે કોઈ વગવાળો હોવા છતાં, “ઉસ્તા” પાંચરવા આવતો નથી, એટલે તરીકત પાળવા અને જુરાઓથી દુર રહેવા તૈયાર નથી, તે ખરેખર તો દુજની તરફેણવાળો, દુજની અંજુમનનો માણસ ગણાય છે. જુરી તખ્ત એવી નહિ આવવી જોઈએ, કે જેથી તું બમાઇને અશોઈને ધીક્કારનાર થઈ એક બવને ખરખાદ કરે.

(ડો. ચીનીવાલા)

ફરો ૭ મો.

જ્યારે કેઈ દુષ્ટ માણસ હા, લેવા કીનો મારા ઉપર,
 ખરેખર ડાળા કકડાવે, ત્યારે કેણુ બચાવી દે;
 અએ એા હોરમજદ કહેજે, મને ને મારા લગતાઓને,
 આતશનો તેમ હા મનનો, તથા સૌ સુખ શાન્તિનો;
 બચાવ કેણુ આપશે મુને, શિવાએ તું જણાવી દે,
 જે બેહુના જ કામોથી, વધે છે દીનને માટે;
 અહા રાસ્તી તથા જ્ઞાન, મહને તું હોરમજદ કહેજે,
 અમારી જીવગાનીનો, ખરો આધાર તું છે છે.

× Hear the right, O Lord, attend unto my
 cry, give ear unto my prayer, that goeth not
 out of feigned lips; Keep me as the apple of
 the eye, hide me under the shadow of thy wings.
 From the wicked that oppress me, from my
 deadly enemies, Who compass me about.

(Bible Psalm-17)

ફરો ૮ મો.

મહારા હા માલ મીલકતને, ચહે નુકશાન કરવાને,
 જે કોઈ તેના ગુસ્સાનો, આતશ તેનાજ કામોથી;
 ખરે ! યુરા ગણાએ જે, મને નુકશાન નહીં* કરશે,
 પણ તે સખસનું ખચિત્ત ! પ્રતિક્ષણ દ્વેષથી તેને;
 ખરેખર ! પહોંચશે તેમાં, નથી શંકા જરા કાંઈ,
 તથા કર્મક્ષણ તેનાં, પાછું હા રાખશે તનને;
 અહા સુખથી કદી આંહી, પ્રતિક્ષણ દુઃખથી કાંઈ,
 ખચિત્ત પસ્તાવાની સાથે, અહા તે આવશે આંહી.

* I will call upon the Lord, who is worthy to be praised: so shall I be saved from mine enemies.

In my distress, I called upon the Lord, and cried unto my God; he heard my voice, out of his temple, and my cry came before him, even into his ears.

(Bible Psalm 18)

ફરો ૯ મો.

કયો તે સખસ છે જેણે, મદદ કરવાની સાથે હા,
 મને તું માન લાગ્યેક છે, અતિશય બક્ષીસો કરનારો;
 તથા હા રાસ્તીનો સાહેબ, અચિતજ ! હોરમજદ તું છે,
 તે બાળે બાણીતો કીધો પહેલાં મુજને કાંઈ;
 મળે છે હા મહને બહાલા, તહારી નેક બુદ્ધિથી,
 જગત બનાવનારે હા, કીધા બહેર કલામો જે.

×Who is that great Sage, who will inspire me,
 so that I may through my deeds, worship you,
 the strongest, the holy, the righteous Lord;
 I ask from you through conscience, that Rectitude,
 which is yours, and about which the Maker of
 the world told me.

(Chatterjee)

ફંકરો ૧૦ મો.

જે કેાંઈ અથે હોરમજદ, મરદ અગર કે ઝોરત,
અચિત તહે જે જણાવી છે, ઉત્તમ બક્ષિસ જીંદગીની;
મ્હને આથે તથા કે જે, ખરેખર ! રાસ્તીને ખાતર,
કરે રાસ્તી અમલ તેમજ, લલી મનસ્નીથી હા પોતે;
ચલાવે સત્તા પોતાની, તેઓને હોરમજદ તહારી,
ગાવા કિતી તરફ માર્ગ, ખરેખર ! હું બતલાવીશજ;
xતથા તે સઘળાઓને, લઈ જઈશ પસાર કરાવીને,
ચિન્વત પુલ રાસ્તીથી હા હું, લલા તહારા કલામોથી.

x આએ દીન કે જે હોરમજદી જરથોસ્તી [છે] [તેનાં] મત,
વચન તેમજ કાંમે પ્રમાણે ઘેરોનાં, મોહોદલાઓનાં, કસબાઓનાં,
તથા દેશોનાં આગેવાનોને હું જે જરથોસ્ત, તે રેહેનુમાઈ કરીશ, કે
જેથી કરીને હમારાં મન ખુશી ભરેલાં, (તથા હમારાં) રવાન સૌથી
સરસ (થાએ), તથા (હમારાં) તન નુરમંદ હોવાથી સૌથી સરસ
દુન્યાને લાયક (થાએ). હોશબામ.

૫૬૨૦ ૧૧ મો.

કર્યોને કવિઓ હા, કરે છે મનસુઓ આંહી,
 પોતાની શક્તિની રૂએ, ખરેખર ! બદ કામોથી;
 માણસની જીંદગાનીને, પોતે પાયમાલ કરવાને,
 જેવોને એ સુજબ કરવા તેઓ પોતાના રવાને;
 તથા હા તેમના ઉરડે, સખત કીધા વ ઉબકેંયા,
 જે બાબુ ચિન્વત પુલ છે, તે બાબુ તેઓ જાએ છે હા;
 પરંતુ હા હંમેશ સુધી, રહેવા તેઓની જગ્યા,
 દરૂજ કેરા મુકામોમાં, ન શંકા કાંઈ તેમાં છે.

x જેઓ કહે છે કે આ જગતમાં કાંઈ સાચું છે જ નહિ, તે
 ધર્મવગરનું છે, અને ઇશ્વર પણ નથી, એક બીજાના સંગથી સધળું
 મનેલું છે, અને જાતી પ્યાર એજ ઉત્પત્તિનું મૂળ કારણ છે, તેઓનું
 ચિત્ત વશ નથી; તેઓ પોતાનું જ નુકશાન કરનારા છે; દુંકી બુદ્ધિ-
 વાળા, ઘાતકી કામ કરનારા, આવા માણસો દુન્યાનાં નાશને માટેજ
 પેદા થાય છે. (ભગવદ્ગીતા ૧૬-૮/૯)

ફકરો ૧૨ મો.

પરંતુ તુરાનીક્યાનની, જોરેમદ ઝોલાદોમાંથી,
તથા તે વંશ માંહેથી, કેટલાએક બુલંદીથી;
છે જેઓ જન્મ પામેલા, ખરેખર ! હાલમાં તેઓ,
ખરે તે રાસ્તીને લીધે, આમંદતીનાં મુલકોને;
કરે છે આખાદ તેઓ, પોતાની ચંચળાઈથી,
જલાં મન માર્ફતે દાદાર, તેઓને જ મળેલા છે;+
તથા તેઓના સુખ માટે, બતાવે છે સારો માર્ગ,
દાદાર હોરમજદ પોતે, ન કાંઈ તેમાં શંકા છે.

+ I was also upright before him and I kept myself from mine iniquity; therefore hath the Lord recompensed me according to the cleanliness of my hands in his eye sight.

(Bible-Psalm 18-23/24)

ફકરો ૧૩ મો.

માણસોમાંથી જે કોઈ, સ્પીતમાન જરથોસ્તને,+
 મહેરબાનીથી ખુશી કરશે, તે માણસ જાતે પોતેજ;
 ફરમાનો દીનનાં ખચિત, જાહેર કરવાને લાયક છે,
 તે માણસને હોરમજદ, ખરેખર આપશે બેહેશ્ત;
 તથા હા નેક મનસ્વીથી, ખરે ! આખાદ તે કરશે,
 તેનાં બચ્ચાં પશુ ઢોરો, નમન તે હોરમજદને છે;
 તે માણસને ખરો દોસ્ત, અથે ઝો અષ હમો ગણીએ,
 હારો હા નેક મનસ્વીથી, તુને વહાલા નમન કરીએ.

× જેઓ ખરેખર સઘળાં કામ મને અર્પણ કરે છે, અને મારામાંજ મન રોકી રાખે છે, અને બીજો કાંઈપણ યોગ નહિ સાધતાં, મને જ પૂંજે છે, અને માફ જ ધ્યાન ધરે છે, તેઓને મરણ અને સંસારનો જે દર્યો તેમાંથી હું જલદી ઉગારી લઉં છું, કેમકે તેઓનું મન હે પાર્થ, મારા ઉપર ચોંટીલું છે.

(ભગવદ્ગીતા ૧૨-૬/૭)

ફકરો ૧૪ મો.

ત્હારી મ્હોટી પેગમ્બરીનાં, ખુદાઈ કામને માટે,
 અયે જરથોસ્ત કહે હુમને, ખરો તે દોસ્ત છે કોણ ? x
 અગર તવ દીન ફરમાનો, લોકોમાં જાણીતાં કરવા,
 અહા કોણ રાખે છે ખાહેશ ? નમું તુંને જણાવી દે;
 કહે જરથોસ્ત પેગમ્બર, અહા બહાદુર કયે વિસ્તાસ્પ,
 ખરે તે દોસ્ત છે મ્હારો, અમલ રાસ્તીથી કરનારો;
 અયે ઓ હોરમજદ બહાલા, જેઓને તહેં ગણેલાં છે,
 અહા મીજલસ બેહેસ્તનીમાં, ખચિત્તજ બેસવા લાયક છે;
 તેઓને તેઓની નેક મનશ્નીનાં, કલમોથી કંઈ છું યાદ,
 ખચિત હું ભાવથી હરદમ, નમન બહાલા તુંને કરતો.

x હે અર્જુન તારા ઉપર ખુશી થઇને મેં મારા યોગબળથી
 ઉંચામાં ઉંચું મારૂં રૂપ તને બતાવ્યું કે જે રૂપ તેજ ભરેલું, જગ-
 તમાં ફેલાઈ રહેલું, શરૂઆત તથા છોડાઓ વગરનું અને તારા વિના
 બીજા કોઈએ નહિ જોયેલું એવું છે. (ભગવદ્ગીતા ૧૧-૪૭)

ફકરો ૧૫ મો.

સ્પેંતમાન ખાનદાન તણા, હચેચત-અસ્પના તમો,
 નખીરાઓ તમને દીન ફરમાનો,^x અચે બહાલા;
 બહોર કરીશ હવે હું તો, સખખ હા એજ છે કે જે,
 ખરખોટુ તમો પરખી, શકો છો જ બધુ આંહી;
 ખરેખર! હોરમજદ કેરા, પહેલા કાયદા મુજબ,
 અનુસરતા તમારાજ, આચે સૌ કામોને લીધે;
 કીધી મુકરર છે રાસ્તી, તમોએજ અમો માટે,
 નમન ખુબ હોરમજદને છે, બલાં મનથી ખરે! હરદમ;

× A man is not just, if he decides a cause according to his whim! the wise man investigates both the right and the wrong, acts with consideration and leads others with Justice and impartiality. He who is the guardian of the Law and intellect is called the Righteous."

(Dhammapada 256-257)

ફકરો ૧૧ મો.

અયે હુણ ખાનદાન, તણા ફરશોસ્તર મદદગારો,
 જેઓને તે દુનીયાનાં, ખરેખર ફાએદા માટે;
 આપણે બેહુ જણે હા હા, પસંદ કીધા* છે તેઓની,
 તે બાળુ સાથે તું જાજે, લલાં મનથી ખરે! બહાલા;
 જે તરફે સભ્યતા રાસ્તીની, પછવાડેજ ચાલે છે,
 જે તરફે શુભ મનસ્વીની પસંદ પડતી સત્તા હોએ છે;
 તથા જે તરફે હોરમજદ, સહુથી માન પામેલા,
 મુકામે જ રહે છે તે, તરફ તેઓની સાથેની;

* Therefore, brethren, we are debtors not to the flesh, to live after the flesh; for if ye live after the flesh, ye shall die; but if ye through the Spirit do mortify the deeds of the body, ye shall live.

(Bible-Romans 8/12-13)

ફરો ૧૭ મો.

અએ હબુબ ખાનદાન તણા, હકીમ જમારપહા x તમને,
કવિતારૂપ એખારતમાં, વખાણીશ હું હૃદય ભાવે;
કરે છે કોઈ હા જેઓ, જણાવેલી તાબેદારી,
થકી આરાધના રૂપી, લેટો અર્પણ કરે છે હા;
હમેશાં હોરમજદને તેમ, જે કાંઈ વ્યાજખી તેમજ,
પીછાની જે શકે છે જ, ખડું ખોટું જીવન માંહી;
મહોબત રાખશે તે પર, ખરેખર! હોરમજદ પોતે,
પોતાના હા અશોધથી ખરે! જે સર્વ જ્ઞાનિ છે.

x હબુબના ખાનદાનનો જમારપ હકીમ ખરેખર જ તલેસમાતી કરાહતનાં માંથોને ભણુશે જ એટણે દએનને જાહેર કરશે જ, એમ “ઉસ્તા” ને પાંદરશે જ, એમ અશો જરથુસ્તને મદદ કરશેજ, અને કરી રહ્યા છે. અએ ખસ્તે કુસ્તીયાંનો! તમો દીનીયસ્ત તરીકતો ને ખોન કાયદેસરનાં થઈને ચુકો નહી. (ડો. ચીનીવાલા)

ફરો ૧૮ મો.

જે કોઈ હા ખુશાલીનું, મહને છે મુળ હા તેને,
 થશે હાંસેલ બક્ષેશ, ખરે ઉત્તમ નથી શંકા;
 તથા લલી મનસ્વીથી, તેને મારી નિયામતનો,
 હીસ્સો અચિત્ત હું આપું, તેમાં કાંઈ નથી શંકા;
 જે કોઈ દુખડાં દેશે હમૂને, દુઃખ× તે ખમશે,
 ન શંકા કાંઈ તેમાં છે, સ્વિકારે રાસ્તીને હરદમ જે;
 અયે ઓ હોરમજદ ! બહાલા, ખરેખર રાસ્તીની માર્ફત,
 ઇચ્છું છું હું તૃપ્ત કરવાને, ત્હારી ખાહોશને જ હરદમ;
 મહારી અક્કલ તથા બહાલા, મનસ્વીનો ઠરાવજ તે,
 નમન છે હોરમજદ બહાલા, ખરે મહાડ તે જીવન છે.

× If any man have ears to hear, let him hear.
 And he said unto them, take heed what ye hear;
 with what measure ye mete, it shall be measured
 to you; and unto you, that hear, shall more be
 given.

(Bible. Mark 4/23-24)

ફકરો ૧૯ મો.

જે કોઈ હું જરથોસ્તને માટે, ખરેખર રાસ્તીથી તેમજ,
 અહા જાહેર રીતીથી, પોતાનાં જ ખરા દીલની;
 ખાહોશથી કામ× કરશે તે, સખસને માટે આ ફરતી,
 ખચિત્તજ પૃથ્વી પર સઘળી, ઇઝત દોલત બધા સાથે;
 ખરેખર! આવતી+ દુનીયામાં, ગણાશે બદલા લાએક,
 ખીના તે શિખવી મુજને, નમન છે હોરમજદ તુંજને.

× For in as much as, you do to the least,
 of my brethern, you have done it unto me."
 (Bible)

+ Rejoice ye in that day, and leap for joy;
 for behold, your reward is great in heaven;
 for in the like manner did their fathers unto
 the prophets—

(Bible Luke 6-23)

“ ભરવું ”

(ગઝલ)

હુદ્દાસ્તી દમખદમ રહીને, સ્મરણુ દાદારવું કરવું !
જગત્ત ંહાર સૌ સહીને, અભય શાન્તિ ધરીતરવું !

ખુશામદ ખુદ તણી કરવી ! નપરવા કોઈની ધરવી !
શીમા તો સત્યની સ્મરવી ! જીવન ખસ ! ધન્ય ! આકરવું !

નેકી રાસ્તી તણા રાહે, ગમન કરતાં નહી ઠરવું !
અમુલા માંત્ર “ ગાથા ” ના ! પઢીને દર કદમ “ભરવું.”

“ હૃદયયોગી ”

Happy now the Believers,
Who humble themselves in their prayer,
And who keep aloof from vain words,
And who are doers of alms—deeds,
And who restrain their appetites,
Who shall inherit the paradise, to abide there-
in for ever.

(Koran)

“ અહુરા પાક લે તારી. ”

(ગઝલ)

નેકી રાસ્તી તણા રાહે, નિરંતર હા ગમન કરવું;
કરૂણા કર ખુદા ચાહે, જીવનભર પાપથી ડરવું.
ના ફરમાની થવું નાહી, સફરમાં સત્ય આચરવું;
મળી છે જીંદગી મોંઘી, તો જીવન આ સફળ કરવું.
આ ખલકત આખી પરે હરદમ, જીમરની રહેમથી જીવું;
ધર્મારતને સગાં વહાલાં, નિહાળી ના બહુ મ્હેવું.
માનિતો માનવો મહજબ, કલામો પાક ખુબ પઢવા;
યકિન માલેક પર રાખી, હમેશા નેમ તે ધરવો.
જેહાંનમાં, રાહને વળગી, ન ઝેરી જીંદગી કરવી;
પઠી “ગાથા”ની નસીહતો, સફર સહેલી સદા કરવી.
ટોકા મજબુત છે ત્હેનો, ન બીજો માનવો કોઇ;
લહો આધાર સૌ ત્હેનો, બધો ભય નાખશે ધોઇ.
સખૂત સાચા અને મોંઘા, ખરે તે માંથ્રવાણીના;
દારૂ દુઃખો હરે છે તે, ડૂબે જેણે તે જાણીતા.
સુ અક્કલ તે ભલાં મનની, સ્વીકારો ભાવથી સૌકો;
ખીલાવે તે અજબ શક્તિ, ભગાવી ભય બધો ભવનો.
હોજો જરથોસ્ત આલમને, દુવા હાંસલ ભલી મ્હારી;
જો હોએ કોઈ તો તે છે:—“ અહુરા પાક લેતારી. ”

“ હુદયચોગી. ”

સ્પેન્ટોમ.દ ગાથાના હાઓ.

યસ્ન હા. ૪૭ થી ૫૦.

આ હાઓનાં સવળા ફરારાઓ
ગઝલમાં ઉતાર્યા છે.

હા. ૪૭

ફરો ૧ લો.

નમન હોજો તમોનેજ, અયે ગાથા પવિત્ર છે,
કબુલ હોજો હમુંને તે, હમારૂં એજ જીવન છે;×
અહા ઉત્પન્ન થતા સહુથી, રાસ્તીથી નેક વિચારો,
સુખન ને કામને લીધે, દાદાર હોરમજદ બહાલા;
આપણને સપેના મિનોની, માર્ફત આય ફુનીયાંતું,
આપે છે સુખને અમંગી, ને પુરી મનસ્ની સંપત્તિનું.

× Blessed be ye poor; for yours is the kingdom of God; Blessed are ye, that hunger now; for ye shall be filled; Blessed are ye, that weep now; for ye shall laugh.

(Bible Luke 6-20-21)

ફકરો ૨ જો.

સખસ જે કોઈ બીજને, પોતાનીજ જબાનથી,
 તથા મોઢાંની માર્ફતે, બોલેલા નેક સખુનોથી;
 તથા પોતા તણિ ખચિત્ત, લલી મનશ્નીને લીધે,
 તથા હા સહ્યતાના બેઉ હાથોથી કીધેલા હા;
 ખરેખર કામને લીધે, તે સૌથી આબાદી કરનાર,
 શકે છે મેળવી ઉત્તમ, ખચિત્તજ ચિજ મીનોની;
 ખરેખર ફકત પોતાની, હવેશ્પ-આગાહ દાનેશને,
 લીધેજ હોરમજદ પોતે, ખરે છે રાસ્તીનો પીતા.

* A man is not wise because he speaks much; he is called "the wise", who is patient, free from hatred and fearless.

A man is not a custodian of the Law because he speaks much; (but) he who having studied the law only a little, yet can visualize it in himself is called "The custodian of the Law", for he is not negligent there in.

(Dhammapada 258/259)

ફરે ૩ ને.

અએ એ હોરમજદ તુએ, ખરે આખાદી કરનાર,
 ખુદ આએ મીનો નો હા, નમન છે લાવથી તુને;
 બક્ષનાર રામસ્તી તું જે, હમારા ફાએદા માટે,
 xખરેખર મસલહત તેણે, પુછાએલા બહમનની;
 ખરેખર માર્ફતે આએ, ખુશાલી ઉત્પન્ન કરનારી,
 પેદા કીધી જગતને તેમ, ખચિતજ આર્મંઈતી આંહી.

x From contemplation (yoga) springs wisdom (bhuri); from lack of it, the decay of wisdom. On perceiving these two roads, one leading to prosperity, the other to adversity, let a man bend his steps toward that one which will increase his wisdom. (Dhammapada-282.)

ફરો ૪ થો.

અએ એ હોરમજદ બહાલા, રપેનામીનોની બરકત,+
લીધે પાપી માણસો સૌ, દુઃખીયાં થાએ છે આંહી;
પરંતુ રાસ્ત માણસો, નહી તેલુંજ ખમવાના,
અશે માણસને રાજી, ખરેખર રાખવા માટે;
કેઈખી સખસ હોએ છે, હાજતમાં થોડી ચીજની હા,
રાજી હા રાખવા સારૂ, ખરેખર દુષ્ટ માણસને;
હોવા ×તાકાદવાન છતાં ખૂરો, એક સખસ હા પોતે,
હાજતમાં હોય છે ખચિત્ત, પૂંકળ પણાની તે જાતે.

+ I have refrained my feet from every evil way, that I might keep thy word.

Through thy precepts I get understanding;
therefore I hate every false way.

(Bible-Psalm 119/101)

× By that Blest Spirit curst false foes are
wounded,
By Mazda's bounteous One, not thus the saints;
Though feeble men alone here serve the faithful.
And foemen rich in might help sinners on.
(Mills)

ફકરો ૫ મો.

અએ આબાદી કરનાર, અણુદીઠા હોરમજદ બહાલા,
 આપે છે રાસ્ત માણસને, જે કાંઈ હોય ઉત્તમ તું;
 પરંતુ પાપી+ જીવ પોતે, પોતાનાં દુષ્ટ કામોથી,
 રહી તવ ખ્યારથી દૂરને, પામે છે પાપનો બદલો;
 તથા રહેનાર હોએ છે, અકોમનનીજ સાથે હા,
 નમન છે હોરમજદ બહાલા, નિરંતર ભાવના તમુને.

ફકરો ૬ ઠો.

અએ અણુદીઠ આબાદી, ખરે કરનાર તુંતો છે,
 xખરેખર હોરમજદ બહાલા, તહારા આતશની માફતે;
 હરીફા બેહુ તેઓને. ખરે સંપુર્ણ મનસ્વીને,
 વધારા રાસ્તીનાં મુજબ, જેઓની વ્યાજળી ન્યાયે;
 તું આપે છે ખરે બદલો, પસંદ તે હોય છે ખચિત,
 ખરેખર પુર્ણ રીતીથી, બધા ઉમેદવારોને.

+ Let burning Coals fall upon them (wicked men); let them be cast into the fire; into deep pits, that they rise not up again; surely the righteous shall give thanks unto thy name, the upright shall dwell in thy presence.

(Bible-Psalms 140-10/13)

x Let my supplication, come before thee; deliver me according to thy word. Let my soul live and it shall praise thee; and let thy Judgements help me.

(Bible Psalm 119/175)

હા. ૪૮

ફકરો ૧ લો

ખુદા ! જ્યારે અથો માણસ, પોતાનાં શુભ કામોથી,*
તેમજ રાસ્તીથી, દરજને મારશે બહાલા;
તથા જે ચીજો* દેવોથી, તથા પુરા માણસોથી,
હતી બહાર થએલી છે, ખરે ! ઠગાઈ તરીકે હા;
ખરા આકારમાં* જ્યારે, ખચિત્ત તે આવશે બહાર,
ત્યારે ઓ હોરમજદ તહારી, પરસ્તેશ ફાએદા સાથે;
ફેલાવો પામશે તેઓ, ખચિત્ત રાસ્તી થકી બહાલા,
નમન છે હોરમજદ રહેમી, નિરંતર હા તુને બહાલા.

* The selfish devotee lives to no purpose.
The man who does not go through his appointed
work in life has lived in vain.

(Voice of the silence.)

* My lips shall utter praise, when thou hast
taught me thy statutes. My tongue shall speak
of thy word; for all thy commandments are
righteousness.

Let thine hand help me, for I have chosen
thy precepts.

(Bible-Psalm 119/171)

ફકરો ૨ નો.

મહારી પેગમ્બરીના કામમાં, નડતીજ અડચણો,
તથા મુશ્કેલીઓ તેમજ, જીવનની વીપત્તીઓ જે;
મહારી +ઉપર પડે આવી, અવલ તે હોરમજદ તું કહે,
સખખ કે તું છે સર્વજ્ઞ, તે એકે રાસ્ત માણસ શું ?
શકે હા દુષ્ટ માણસ પર, ખરે ! ફાવી જશે કેાઈ,
અએ ઓ હોરમજદ રહેમી, ખચિત્ત ! જે એમ હોએ તો;
ખચિત્ત આએ જીંદગીનો, તથા હા દુનિયાંનો તે,
ખુબી વાળો બનાવજ તે, જણાએલો ખરેખર છે !

ફકરો ૩ નો.

ખુદા ! સારી નિયામત તું, બક્ષનારોજ જાતે છે,
× તથા આબાદી કરનાર. સર્વજ્ઞ હોરમજદ તું છે;
પોતાની શુભ શિખામણ, કે જે ભેદ ભરેલા કલામો છે,
તે સમજી માણસને, તેની અષોધને લીધેજ શિખવે છે;
અએ ઓ હોરમજદ રહેમી, ભલાં મનનીજ અછલથી,
ત્હારી નજદીકનો બહાલા, કેાઈ ખી સખસ થાએ છે ત્યારે.

+ The Son of man goeth as it is written of
of him, but woe unto that man by whom the
Son of man is betrayed; it had been good for
that man if he had not been born.

(Bible Math 26/24)

× They call Him Indra, they call Him Mitra,
they call Him Varuna or Agni. Or they call
Him Suparna or Garutman. The Entily is one
-the sages name it variously as Agni, Yama or
Matariswan. Prisni-Gatha.

કરો ૪ થા.

અએ ઓ હોરમજદ કોઈ, પોતાનીજ +મનશીને,
વધારે નેકને વહાલા ! વધારે પાક રાખે છે;
તે પોતેજ વચનથી ને, ખરેખર ! કામથી વહાલા,
ખચિત્તજ ! રાખે છે દીનને તેમાં ન કાંઈ શંકા છે,
તેની ખાહેશ ઓ વહાલા ! તેનાં એતેકાદ તથા,
પ્રબ્ધ ધર્મને ખચિત્ત ! અનુસરતાંજ હોએ છે ત્યારે;
તે xમાણુસનું સેવટ વહાલા, અયે હોરમજદ ત્હારી,
સુ-અછલ્લમાંજ હોએ છે, ખરેખર ! ખુદલી રીતેથી.

+ Come ye, all together, with words of
praise to the lord of Heaven. He is one, and
omnipresent and supreme to all. He is the old
one, yet pervades all that is new. All the ways,
various as they are, lead to him who is one.

(Prisni-Chapter 8/1-2)

x તું મારા ઉપરજ (શ્રી કૃષ્ણ) મન રાખ, મારો ભક્ત થા,
મનેજ યશ કરતો રહે, મને નમસ્કાર કર, અને ખરાખર ચિત્ત કરીને
મારામાં જ પરાવાઇ રહેલો (એટલે મારામાં જ આખા દહાડો ને રાત
ચિત્ત ચોટાડી રહેલો) તું મનેજ પામશે. (ભગવદગીતા ૯/૩૪.)

ફરો ૫ મો.

અથે ઓ આમંધતી બહાલી, ભલાં કહાપણનાં કામેથી,*
 સારા પાદશાહજ ખચિત્ત ! હમો પર રાજ્ય કરનારા;
 ખરાબ છે પાદશાહો જે, હમો પર રાજ્ય નહી કરશે,§
 માણસને માટે જન્મથી, પવિત્રતા સૌથી સરસ ચીજ છે;
 ગાએ-ગોસ્પંદને x માટે, જીવે મહેનત ઘટે કરવી,
 સખખ તે આપણા ખોરાકને માટે કરે વૃદ્ધી.

* જેનું મન એક સરખી રીતે રહેલું છે, તેણે આ દુન્યામાંજ સબળું જીતેલું છે. સમતાયુક્ત અલ્લમાં કાંઈ પણ દોષ વગરનું છે, તેથી એવા માણસો અલ્લમાંજ રહેલા છે.

(ભગવદગીતા ૫-૧૯)

§ Deliver me, O Lord, from the evil man; preserve me from the violent man; which imagine mischiefs in their heart; continually are they gathered for war. (Bible Psalm 140/1-2)

x ગાએ-ગોસ્પંદને માટે હિમ્મત (હોજો). ગાએ ગોસ્પંદને માટે, વખાણ (હોજો). તેઓને માટે સારા સખખ, તેઓને માટે ક્ષેત્ર, તેઓને માટે ખોરાક અને વસ્ત્ર હોજો. ગાએ ગોસ્પંદોને (ઉછેરવાને) માટે માણસોએ મહેનત કરવી જોઈએ, કેમકે તેઓ આપણાં ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે.

(ખેરારામ ચસ્ત-૨૦)

ફકરો ૬ ઠા.

સખળ તે ગાયને ઠાર, મતા છે આપણી કીમતી,
તથા તે નેક નૈયતની, મુરાદે ભેર આપે છે;
શરૂની કે અસલનીજ, દુનીયાંની પેદાએશમાં,*
દાદાર હોરમજદે તેને, માટે વનસ્પતિ કીધી;
ખરેખર ! અષની માર્ફત, ખચિત્તજ રાસ્તીની સાથે,
વધારે નેક મનસ્નીને, નમન છે તેમને બહાલા ?

ફકરો ૭ મો.

તમો જેઓજ ઇચ્છો છો, ખરે ! મજબુત પકડવાને,
ખચિત્ત હા રાસ્તીની માર્ફત, ભલા વિચારનો રાહ;
તેઓ ગુસ્સા× તણા દેવને, રાખો દાબેલા હા હરદમ,
તથા મારામારી સઘળી, ખરે ! કાપી વહો હરદમ;
ભલા તે રાહને માટે, આખાદી જગતની કરનાર,
માણસ ફિદા થએલો છે, નમન છે તેમને બહાલા.

* The prophet of the world (Zartusht) then said, we deem it sinful to kill harmless animals, and no man hath authority to commit this wicked act. Were all ravenous animals, to enter into a compact not to kill harmless animals, we (all men) would abstain from slaying them. and hold them as dear as ourselves (Desatir)

× Let a man abandon anger; let him root out conceit; let him overcome all fetters. No sufferings overtake him, who clings neither to name, nor to form, and who possesses nothing.

ફરો ૮ મો.

અયે ઝો હોરમજદ તહારી, આદેલ પાદશાહીનીજ,
 શું છે મુળ નેમ તે વહાલા, મુને રહેમી જણાવી દે;
 મહારાં રવાંનને* તહારો, પવિત્ર બદલો તેમજ,
 આશિરવાદો મળે માટે, કઈ છે બંદગી ઉત્તમ ?
 ભલી મનસ્વીનાં વહાલા ! કામોનો વૃદ્ધિ કરનાર,
 થવાને મારે માટેના, તહારા ઠરાવેલા ખચિત્ત !
 મદદગારોને* રાસ્તીની, ખરેખર ! માર્શિતે કેમ,
 શકું હું મેળવી વહાલા, જણાવી તું મહને દેજે.

* My son, forget not my law; but let thine heart keep my Commandments; Let not mercy and truth forsake thee; bind them about thy neck; write them upon the table of thine heart.

(Bible Proverbs 3/1-3).

× Blessed are those servants, whom the lord when he cometh, shall find watching; verily I say unto you, that he shall gird himself and make them to sit down to meat, and will come forth and serve them.

(Bible Luke 12/37)

૬૬૨ો ૯ મો.

અયે આખાદી કરનાર, બહાલા હોરમજદ છે તું,
અગર જો રાસ્તીને લીધે, દરેક પેદાયશની ઉપર;
સત્તાઓ* લોગવે છે તો, જે બાબદનો મહને શક છે,
ક્યારે બાણીશ તે વિષે, તે એકે નેક મનસ્વીના;
ખરેખર! રાસ્ત જીંદગીના, જેઓ શુબરનારા છે,
સેવટ છે શું તેઓનું જ, તે વિષે તું ખરૂં કહેજે;
એ ખીના તારી દીનનો માર્ગ, શકે બતલાવી તે બાણે,
જેથી હાંસેલ તે થાએ, તેને સા કાએલા બહાલા !

* રજેરજ ઉપર અપથી તું મજદા રાજ્ય કરે છે અને કરશે,
એટલા માટે રજેરજ તારા પદવંદમાં ક્યારે આવશે તે મને કહે.
જે બાબદોની અજ્ઞાનતા હશે, અને એમ સૃષ્ટી રચનાનો બધો ભેદ
બાહેર થવાનો છે, તે ક્યારે ખુલશે. બલા મનનાં અએ વણકર ! તું
કાંઈ મને જે હકીકતમાં હોય તે જણાવ જેથી શકસુબેહ દુર થાય.
(ડો. ચીનીવાલા)

ફરે ૧૦ મો.

કામેલ જુદીનાં માણસો, ખરેખર ! આવશે ક્યારે ?
 અથે ઓ હોરમજદ કહેજે, નમન હું લાવથી કરતો;
 તથા અઝે* છાકટ પણની, ખરાબી ને કહે ક્યારે,
 હઠાવીને કરે દૂર, ખરે ! જે બદીને લીધે;
 કરપો તેમજ દેશોના, ખૂરા રાજ્યના કરતાઓ,
 પોતાની કુબુદ્ધિથી, ખરાબી જગત્તની કરતા ફરે છે.

* અઝે મઝદ ! મને પેગાંમબરની અસર ક્યારે મલશે (યાને મારામાં પેગમબરી રહ ક્યારે દાખલ થશે ?) અને આ કામમાંથી હું મૂર્તિ પુંગને ક્યારે દૂર કરી શકીશ, કે જે મૂર્તિ પુંગ અંગીરસ ધર્મગુરુઓએ ઉભી કીધી છે, અને જે રહી ખીન કેળવાયલા જંગલોનો તરીકો છે. (એતરજી નાં ગાથા.)

ક્રકરો ૧૧ મો.

અએ એ હોરમજદ ક્યારે, હમુને મલશે *બહાલા !
 ખરેખર રાસ્તી સાથેની, ખુદાઈ સમ્યતા પુરી ?
 તથા મુકામ ખુશનૂમાં, ખરેખર ! આખાદી, વાળુ,
 બહાલા ! સંપત્તિ સાથે, અમોને મલશે ક્યારે;
 ખરેખર ! ઘાતકી તેમજ, ખચિત્ત હા ફુટ જીવેથી,
 હમુને કૈાણ હા દેશે, બહાલા મુખને શાન્તિ ?
 ખરેખર ! કૈાણની તરફે, હહાપણ હા ભલાં મનનું,
 ખચિત્તજ આવશે કહેની, નમન છે ભાવનાં તુજને.

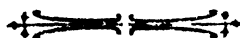
* Riches profit not in the day of wrath;
 but righteousness delivereth from death.

The righteousness of the perfect shall direct
 his way. but the wicked shall fall by his own
 wickedness. (Bible-Proverbs. 11/4/5)

× Come ye, all together, with words of
 praise, to the lord of heaven. He is one, and
 omnipresent, and supreme to all. He is the old
 one, yet pervades all that is new. All the ways,
 various as they are, lead to him who is one.
 (Prisni— 8/2).

ફરો ૧૨ મો.

સચોબ્યતોજ* છે તેઓ, બહાલા દેશોના ખચિત્ત,
 મનશની નેકથી જેઓ, તથા હા રાસ્તીથી તેમજ;
 અએ ઓ હોરમજદ તહારા, હોકમ મુજબનાં કામોથી,
 દીનના એલમને ખચિત્ત, બહાલા વળગી રહેશે;
 સખખ તેઓ થએલા છે, ખરેખર મુકરર મજબુત,
 સામે થનાર તરીકે, ખચિત્તજ દેશ ભાવોથી.

* જે કનુમનાં જ્ઞાનને યાને દીની ઈલમને ભલાં મનથી વળગી રહે છે, અને તે જ્ઞાન ખીજને શિખવે છે, અને ધુરાઓને ભલા કરે છે. આવા સચોબ્યન્તો તારા ફરમાન મુજબનાં શિક્ષણે યાને તરીકતો પ્રમાણેનાં કામ કરી અને કરાવીને અશોઈ ઉભી કરાવે છે.

(૩૧. ચીનીવાલા)

હા. ૪૯

ફકરો ૧ લો.

હું જે રાસ્તીની માફતે, બેઠીલ થએલાઓને હા,
અહાહા રાખવા રાજી, આહુ છું હોરમજદ તેને;
સહુથી જોરેમંદ +બેનદવ, હમેશાં સામે થાએ છે,
માટે અએ હોરમજદ આએ, મારાં સંકટમાંહી મુને;*
મદદ કરવાને માટે હા, સુ-બક્ષેસ ત્હારીની સાથે,
અહા તું આવજે વહાલા, નમન મારાં સ્વિકારીને;
અહાહા નેક મનસ્વીથી, તેનું હું મ્હોત× સોધું છું,
જીવન બિગાડનારૂં તે, ફતેહ તું બક્ષનારો છે.

+ યુરી ગતીએ જઈ રહેલાં ધનિસાનો એટલે હવસોથી ભમાઈ
રહેલાં દએવીક અજ્ઞાનતાની ગતીમાં ચાલી રહેલાં ધનિસાનોને તરીકતોથી
અપોઈનો રસ્તો બતાવી અપોઈ પેદા કરાવીને, દીની ઇલમનો લક્ષ્યો
ચખાડવા માંગુ છું; વળી તનાસકમા પાડતી યુરી ગતીને હું શોધી
નીર્મળ કરું. (ડા. ચીનીવાલા)

* The Lord will destroy the house of the
proud; but he will establish the border of the
widow. The thoughts of the wicked are an
abomination to the Lord; but the words of the
pure are pleasant words.

(Bible—Proverbs 15/25-26).

× બધાં જ્ઞાનમાં સારામાં સારું જ્ઞાન, હું તને ઓ અર્જુન !
આપું છું જે જાણીને મુની લોકો ઉંચામાં ઉંચી સિદ્ધીને પામ્યા છે.
એ જ્ઞાનનો આશરો લઈને તેઓ મારાં સ્વરૂપને પામ્યા છે, ન્યારે
તમામ સૃષ્ટિ પેદા થાય છે, ત્યારે તેઓ જન્મ લેતા નથી અને પ્રલય
કાળે ન્યારે સૃષ્ટિનો નાશ થાય છે, ત્યારે તેઓને ધર્મ થતી નથી.

(ભગવદ્ગીતા ૧૪/૧-૨.)

૬૬૨ો ૨ ભો.

તે બેનધ્વનો યુરો તરીકડો, હોરમજદ બહાલા,
 મહને નાખે છે ફીકરમાં, વળી તે દુઃખ દેનારો;
 ઠગારો +સહ્યતાને હા, અમારે માટે કેા દહાડો,
 નથી હા રાખતો કબૂલ, તથા હા નેક મનસ્નીથી;
 અયે ઓ હોરમજદ બહાલા, બાબદે દીનની વિષે,
 થએલો તેનાથી હા હા, બાણીતો રાસ્તીની સાથે.

+ Those sages who are without violence, and who are ever controlled in body, attain to the eternal Abode, where having gone a man is freed from sorrow.

Depravities vanish from those who are ever wakeful, who discipline themselves day and night, who are bent towards the supreme attainment.

Dhammapada 225/226.

ફકરો ૩ બે.

દુન્યાના લોકો સૌને, ફાએદો કરવા માટે,
 આએ મમ દીનને સાડ, અએ એ હોરમજદ બહાલા;
 ક્રીધી મુકરર છે *રાસ્તી, દુન્યાનાં લોકોને હા,
 અહા નુકશાન કરવાને, ફિતૂરી બેનધ્વના હા;
 ખુરા તરીકાને માટે, ઠેરવવામાં આવેલી છે,
 અહા હા દરજ ખચિત્ત, ન શંકા કાંઈ તેમાં છે;
 +લલાં મનની જ સરદારી, કરૂં છું હું પસંદ હા હા,
 ખુરા માણસના બધા સોબતીઓને, ધીક્કારી રદ કરૂં છું હું.

* Blessed is the man that walketh not in
 the counsel of the ungodly, nor standeth in the
 way of sinners, nor sitteth in the seat of the
 scornful. But his delight is in the law of the
 Lord, and in his law doth he meditate day and
 night. (Bible Psalm 1/1-2)

+ જુહા તથા રંજ પોંદયાડનારા માણસોની સરદારીને હું
 ધીક્કારૂં છું, તેજ પ્રમાણે દેવોની, દેવને લગતાઓની, જાદુગરોની,
 જાદુગરને લગતાઓની, હૈયાતી ભોગવનારા કોઈ બી ખુરા માણસોની
 સરદારીને હું, મન, વચન અને કામો કરીને જાહેર રીતે હું
 ધીક્કારૂં છું. (યસ્ન હા. ૧૨/૪)

ફકરો ૪ થો.

જેઓ હા ખૂરી અછલથી, તથા પોતાની વાણીથી,
 વધારે છે ગુસ્સાને તેમ, અદેખાઈ અહા આંહી;
 તેવા સખસોજ હોએ છે, ઉઘોગી *માણસોમાં હા,
 નકામાં આંહી જીવનમાં, તથા જેઓની હા ઇચ્છા;
 સારા કામો તરફ નહીં પણ, ખરાબ કામોજ હોએ છે,
 તેઓ દરવંદની દીનને લીધે, દે છે દેવને ટેકા.

* Very easy is life for a man, who is shameless, impudent as a crow, one who sacrifices the interests of all, who indulges in excesses, is boastful and leads a corrupt life.

Very hard is life of a man who is modest unselfish, active, polite, who is chaste and is of clear vision.
 (Dhammapada 244/245.)

ફરો ૫ મો.

જે કોઈ આયે જરથોસ્તી, માજદયસ્ની+ દોનને હા,
 મનસ્ની નેકથી હરદમ, ગણે છે શ્રેષ્ઠ તે પોતે;
 અએ એ હોરમજદ ગોયા, પુષ્કળપણું ને આબાદી,
 તણું તે મુળ છે હા હા, નમન છે બહાલના તુજને;
 સંપુર્ણ મનસ્નીની રાસ્તીને લીધે, એવો કોઈબી માણસ,
 ખરો હાપણુવાન ગણાએ છે, અએ એ હોરમજદ બહાલા;
 અને તમામ સુખ સાથે, તહારી પાદશાહીમાં,
 રહેશે ખુશાલ તે સખસ હા ચોકસ, ન શંકા કાંઈ તેમાં છે.

+ અએ સ્પીતમાન જરથોસ્ત, જે પ્રમાણે વેઊરકષ દર્યો,
 ખીળ પાણીઓ કરતાં ઘણો મોટો છે, જે પ્રમાણે ઘણું પાણી થોડાં
 પાણી કરતાં વધારે આગળ દોડે છે, જે પ્રમાણે એક મોટું ઝાડ
 ખીળ નાહાનાં ઝાડોને ઢાંકી નાખે છે, તે પ્રમાણે દેવથી બુદ્ધો
 જરથોસ્તી કાયદો સઘળા આબહોમાં શ્રેષ્ઠ છે.

ફકરો ૬ ઠો.

અએ ઓ હોરમજદ તુને, ઘણોજ પસંદ કરું છું હું,
 સખખ તહારી હરવેસ્પ-આગાહીનાં નેક વિચારોથી;
 અહાહા માર્ગે રાસ્તી, કરે ફરમાન છે એવું,
 ખરું કરું એખત્યાર, જેથી તહારી આએ હીનને; *
 અએ ઓ હોરમજદ રહેમી, હમો શક્તિ ધરાવી શકીએ,
 +અહા આશકારા કરવાને, નમન છે બહાલનાં તુને.

* Brahma taught spiritualism to Atharvan first, and then it was transmitted to Angirasa. Atharvan Zarathushtra, was the first to chalk out the path of Religion and then came the truthful Ramachandra of the Solar Race.

(Prisni-Gatha page 52)

* જે જ્ઞાન વડે, કદી પણ નાશ નહિ પામે એવું એક જ મુળ કારણ, સઘળા જીવોમાં દેખાય છે; જુદા જુદા જીવોમાં રહીને તે જાતે જુદું થયલું દેખાતું નથી, તે જ્ઞાનને તું સાત્વિક જ્ઞાન સમજ.

(ભગવદ્ગીતા ૧૮-૨૦)

ફકરો ૭ મો.

અએ ઓ હોરમજદ તે સખસ, પોતાની નેક મનશ્નીથી,
 આએ દીનની બાબદ સુણસે, તથા રાસ્તી થકી જોશે;
 અએ ઓ હોરમજદ વહાલા, તુ મહારી બાબદો ઉપર,
 રહેમી ધ્યાન દેજે હા, તે એકે કાએદા મુજબ;
 મહને *મદદ કરનાર, થશે હા હા કહે કોણુ, ?
 તથા ખેશી તરીકે હા, થશે કોણુ કહેજે તું ?
 કે જે મહારી પેગમ્બરીના, અહાહા કામને માટે,
 મહને સારી શિખામણુ હા, જીવનમાં આંહી કોણુ આપે ?

* “ કે ખાનદ એ પીશમ, ચું તો રાની અમ,
 કે રાનદ એ પીશમ, ચુતો ખાનીઅમ. ”

જ્યારે તું મને તારી આગળથી હાંકી કાઢાડશે, ત્યારે મને
 કોણુ બોલાવશે ? વળી જ્યારે તું મને તારી આગળ બોલાવશે, ત્યારે
 કોણુ મને હાંકી કાઢાડશે ? (મોનાબત-મધ્યાં ધીરોઝ)

ફકરો ૮ મો.

મહને મદદ અહા તેમજ, બચાવ આપવાની હા,
 શક્તિ તેમજ સરદારી, અહાહા રાસ્તીની બહાલા;
 તું દેશે +હોરમજદ રહેમી, ફરશોસ્તરને ખચિત,
 અહાહા એ અરજ મહારે, ખાતર તુંથી હું માંગું છું;
 જેથી હમેશ સુધી હા, તહારી નેક પાદશાહીમાં,
 *સર્વ પ્રિય હમે થઈએ, નમન છે બહાલનાં તુને;
 દુન્યાંને લાભ કરવાને, અહાહા જન્મ પામેલો,
 મહેન્ટુને અગર ચંચળ, માણસ સાંભળશે ફરમાનો.

+ I will extoll thee, my God, O king; and
 I will bless thy name for ever and ever.

(Bible Psalm 145/1)

* “જેનું મન જે સાથે બંધાણું, પહેલું હતું ધર રાતું રે,
 હવે થયું છે હરિરસ માતું,
 ઘેર ઘેર હીંડે છે ગાતું રે;
 હળવા કરમનો હું “નરસૈયો,”
 મુજને તો વૈષ્ણવ બહાલા રે,
 હરિજનથી જે અંતર ગણશે,
 તેનાં ફોગટ ફેરા ઠાલા રે.”

૬૬૨ો ૯ મો.

અહાહા મહારી દીનના હા, સાચું હા બોલનારાએ,
પાપી જીવ માર્ફતે હા હા, નહી લેવીજ સરદારી;
અહા દીનદાર માણસો, અતિ ઉત્તમ+ બદલામો,
સાથે મળી જાય છે હા હા, જેઓ કે રાસ્તીને લીધે;
જોડાયેલા છે ગુસ્તાફ, અહા બહાદુર ને તેમજ,
હકિમ જમારપ પણ તેમજ, અહાહા રાસ્તીની સાથે.

૬૬૨ો ૧૦ મો.

અહાહા નેક મનસ્વી જે, તેમજ અશોનાં રવાનો,
તથા હા બંદગીને લીધે, સહ્યતા ને આબાદી;
હોએ છે હોરમજદ તેહા, તારા આશ્રયમાં* સોંપું છું,
હોય ગીરફતારબદીમાંજે સત્તા, નાશતેનો જરૂરજ થાય છે.

+ Therefore, hath the Lord recompensed me according to my righteousness, according to the cleanliness of my hands in his eye sight.

(Bible Psalm 18:24)

* કંઈક કર્મનો કરનારો તે, શરણુ તમારે આવ્યો રે,
મહા જળમાં બાંધી નાંખ્યો, હવે હરી છોડાવો રે;
પાપ કરતાં પાણું ન જોયું, હરીતું નામ હું લુલ્યો રે.
દુરિજનની સંગત મેં કીધી, દેવાળામાં ફૂલ્યો રે,
અનાથ જતું રાંક બાપડા, તેમાં મેં કીધા વાસારે.

(કલ્યાણદાસ)

કુરો ૧૧ મો.

પોતાની નેક સત્તાને, ખોટી રીતે વાપરનારા,
અનીતિ કામ કરનારા, અનીતિ બોલનારાં જે;
તથા બદ દયાનતોવાળાં, અને બદ *મનસ્વીવાળાં,
સ્વાંનો પાપીઓ જે છે, તેઓને હા ખચિત્ત દેવો;
ખરાબ ખોરાકની સાથે, સામા લેવાને જાએ છે,
અને તેવાં સ્વાંનોની, હયાતિ હોય છે, જરૂર;
દરૂબના હા મુકામોમાં, નથી શંકા તેમાં કાંઈ,
જીતે છે જીંદગાનીમાં, ધરે જે રાત્રીની છાંઈ.

* Why standeth thou afar off, O Lord ?
Why hidest thou thyself in times of trouble ?

The wicked in his pride, doth persecute the
poor; let them be taken in the devices that they
have imagined.

(Bible Psalm 10/1-2)

ફરો ૧૨ મો.

કહે જરોસ્ત પયગામબર, દાદાર હોરમબદને હા,
 તારા ખાક સાર બંદા મૂજને, માટે હા અશોઈ તથા;
 મારી હા નેક મનશ્નીને લીધે, તારી મહેરબાનીનો,*
 અહાહા કેટલો ભાગ, કહે તું આપવાનો છે?
 તારી મરજી મુજબ ચાલી, જે કાંઈ સર્વથી ઉત્તમ,
 છે તેની હા તલબ કરતો, થઈને હોરમબદ તુંને;
 વખાણીશ હું ખચિત્ત બહાલા, ગાઈને ગાન કીર્તિનાં,
 નમન હરદમ તુંને બહાલા, ભૂલાવે ભાન ભિતીનાં.

*“ ખોદાવંદરા પાએઝાં બરતરસ્ત,
 કે આમીઝશે બંદેરા દર ખુરસ્ત,
 રોવાનગર ફરગે પીઝી રોકત અઝઉ,
 એ ખુદ રક્ત દુર અસ્ત પસ ગુફતગુ.”

પરવરદેગારનો કુદરતી મરતબો એટલા વારતે સઘળા ઉપર
 યુક્તંદી રાખે છે કે તેનો ફેજ બંદાઓના હાલ પ્રમાણે મલતો છે.

અગર રવાન ઉપર તેની મહેરબાનીથી એક રોશની પડી હોય
 તો તે તેની લેહેજગત પામ્યાથી બે ખબર થઈ જાય છે.

જામે કએખુશર.

x એ મારી દેવતાઈ શક્તિ અને મારા યોગનો સાર જે કોઈ
 સમજે છે તે નહિ ડગે એવા યોગમાં લાયક અને છે. હું સઘળાનો
 પેદા કરનાર છું. સઘળું જ મારામાંથી નીકળેલું છે, એમ માનીને
 શુદ્ધિવાન લોકો મને પ્રીતીથી ભજે છે. (ભગવદગીતા-૧૦/૭-૮)

હા. ૫૦

ફરો ૧ લો.

અએ આરાધના પામેલ, મહને તું હોરમજદ* કહેજે,
રાખી મમ રવાને છે, ખાહેશ કોણની મદદની હા ?
સિવાય તું તથા અશોઈ, તથા હા સર્વથી ઉત્તમ,
મનશ્નીના વિના બચાવનાર, કોણ છે મમ પશુનો;
તથા કીઓ સખસ હા હા, જણાએલો છે હું માટે,
બચાવ કરતા તરીકે હા, નમું ઓ હોરમજદ તુંને.

* Lord, I cry unto thee; make haste unto me; give ear unto my voice, when I cry unto thee.

Let my prayer be set before thee as incense; and the lifting up of my hands as the evening sacrifice.

Bible Psalm 141/1-2.

ફકરો ૨ જો.

અએ ઓ હોરમજદ વ્હાલા, આયે ખુશાલી દેનારી,
 દુનિયાને કરે પસંદ તે માણસ હા કેવી રીતે;
 કે જે તેને હમેશાં હા, ઇચ્છે આબાદીથી ભરપુર,
 ભલી મનશ્નીમાં રહીને, નિહાળે રાસ્તીનાં તે નુર;
 અશોધથી ખાલેસ જીંદગી, ગુબરનારા તથા હા હા,*
 પ્રકાશિત હા થએલાં ઓ, ઇશ્વરી જ્ઞાનનાં ખોરશેદ;
 તણા પુષ્કળ પ્રકાશમાં, ખચિત હા જોય છે તેઓ,
 અએ ઓ હોરમજદ મુજને, તે હાલત માંહી લાવીને;
 દેજે બક્ષેસ તું વ્હાલા, અહા ખોરશેદ પાયાની,
 કોવત જીવન તણું તું છે, નમન છે વ્હાલનાં તુજને.

x “ જે દાનેશ્તમ, અઝબુદનીહા હમેહ,
 શુદમ તા સરશે ખુઝરગે રમેહ. ”

જે કાંઈ પેદા થયું છે, તેનો સઘળો ભેદ મારા ધ્યાનમાં આવ્યો;
 અને તેજ પ્રમાણે હું ત્યાં સરદાર સરોશ પાશે ગયો. મેં તેનામાં
 ધણીક ખુજેરગી જોઈ, અને યઝદાંનની કુદરતી રૌશનીમાંથી એક
 ઝલકાટ દીઠો. જ્યારે તે ઝલકાટ વધી પડ્યો, ત્યારે મારા હું-પણાની
 શુદ્ધ જતી રહી અને સરોશપણું અને એહેરેમની કશું રહ્યું નહિ.
 ત્યારપછી હું ઇઝદમાં ઇઝદ થયો, અને મને મારી કશી ખબર રહી
 નહિ, પણ એટલોજ ખબર રહી કે હું ઇઝદ થયો છું. ખોદાજ હતા
 અને મારી કશી નીશાની રહી નહિ, મને મારા જનનની પણ હોશ
 અને કામ રહી હતી નહિ. (જામે કએ ખુશર)

ફકરો ૩ નો.

અશોધનાંજ કોવતથી, શરીર હા* પાપીજન કેરાં,
 સુધારીને મીનોધનાં, અહાહા માર્ગમાં મુકવું;
 તે રીતે દુષ્ટ માણસને, મીનોધ માર્ગમાં મુકી,
 *તેને આબાદ કરવો તે, ખરે છે કામ રાસ્તીનું.

* હે કૌતેય ! આ શરીરને ક્ષેત્ર કરીને કહે છે, અને તેને જાણનારો જે છે, તેને ક્ષેત્ર કહેવાય છે. સઘળાં ક્ષેત્રને વિષે, મનેજ તું ક્ષેત્ર જાણુ; ક્ષેત્ર અને ક્ષેત્રજની સમજ તેજ જ્ઞાન કહેવાય છે.

(ભગવદ્ગીતા ૧૩/૧-૨).

× He who doeth that which is right, doeth it to his own behoof, and whoso doeth evil, doeth it to his own hurt. Hereafter, to your Lord shall ye be brought back.

Koran 45.

ફરો ૪ મો.

અએ એ હોરમજદ હું જે, અહા તવ કીર્તિ+ ગાનારો,
 તે રાસ્તીથી સહુથી નેક, મનસ્વીથી તથા હા હા;
 ઉસ્તવારીથી હા તુને, હમેશાં હું લગ્નું વહાલા,
 કે જેથી કોઈ બી માણસ, પોતાની હા મુરાદોનાં;
 અહા રહે માર્ગમાં ઉભો, તથા હા હા ગરોથમાન,*
 બેહેસ્તમાં મહારી લક્ષિતનાં, અહા ગાયનો હુ સુણું;
 નિરંતર ખુદી રીતે હા, નમન છે હોરમજદ તુને,
 અમેને બક્ષજે વહાલા, જીવનમાં હા સદા રાસ્તી.

+ Hail Universal Lord ! be bounteous still,
 To give us only good; and if the night,
 Have gathered aught of evil or concealed,
 Disperse it, as now light dispels the dark !

(Milton.)

* એ સાહેબ ! અશે સરોશ ઇજદને તું ફરમાવ, કે એક
 દાઈની માફક મારી પાસખાની કરે. મારાં રવાનને ફીકર અને
 ધાસ્તીમાંથી છુટું કરે; અને તેને ખુશાલીથી ખુલંદ-બેહેસ્તમાં પોહોંચાડે;
 તેમજ દર રાત્રે મારી પાસખાની કરે અને મારા દીલમાં હાપણ
 અને હુશિયારી બક્ષે.

(મોનાબત.)

ફકરો ૫ મો.

અએ એ હોરમજદ અશો, તારી આ દીનનો કલામ,+
આશ્કારા કરનારને, તારી મજબુટ તથા જાહેર;
મદદ આપીને હા પુરતી, રીતે ખચિત્ત કર ખુશાલ,
કે જેથી સજસ તે આપે, અહા સુખ હમને કૌવતથી.

ફકરો ૬ ઠો.

અશો જરથોસ્ત પયગામખર, દાનેશનો રાખનાર જે,
તથા પોતાની હા જખાનને, રાહે રાસ્ત ચલાવે છે;
હમેશાં હોસ્ત તેહા છે, અહાહા તેજ માણુસનો,
કે જે અએ હોરમજદ બહાલા, પવિત્ર માંથ્રવાણી ને;
ખાલેશ દીલથી તથા હા હા, તવાજેથી ઉચારે છે,*
તેને હા બેહુ દુન્યામાં, ન સંકટ કાંઈ પણ રહે છે;
કહે જરથોસ્ત પયગામખર, અહાહા નેક મનશ્નીથી,
શકે છે શિખવી લેદો, મહારા હા કોઈથી સજસ.

+ અથ દાદાર ! તારી દરબાહમાં હું લાખો શુકરાનાં કરં છું
કે તેં મને જરથોસ્તી દીનમાં જન્મ આપ્યો. એ દીનની અરકતથી
અને તેનાં કરમાનો મુજબ ચાલવાથી, બેશક હું ગરોથમાન બેહેસ્તમાં
જાશ. એ સાહેબ આ મારી બંદગી તું કબૂલ કર.

(પાજંદ દીનનો કલમો)

* અએ જરથોસ્ત ! દુન્યાનાં લોકોને માટે બંદગી સારી છે,
અને તેઓનાં ફાયદા માટે સૌથી શ્રેષ્ઠ છે... ખરા દીલથી કીધેલી,
બદનિષાથી દુર એવી બંદગી, માણુસને માટે એક બચાવ છે, દરજની
સામે તે એક ઢાલ છે, અને દરજને હકાવનાર છે. બંદગીઓમાં,
અહુનવરની બંદગી સૌથી વધારે ફતેહ આપનારી છે.

(સરોશ યસ્ત હાદોખ્ત)

ફરો ૭ મો.

અએ ઓ હોરમજદ રાસ્તી તથા હા નેક મનસ્નીથી,
 *હારી ભક્તિનાં હા મજબુત, તથા હા ફાએદા કારક;
 તથા હા ઉસ્તવાર માર્ગો, તરફ પહોંચીને હું બહાલા,
 લગાડું છું તારી ઉપર, અહાહા ચિત્ત હું મહારૂ;
 જેથી તે માર્ગોની તરફે, મહને લેઈ જવાને હા,
 રહેનુંમાઈ કરજે તું, તથા મહારી મદદે થા.

* In thee, O Lord, do I put my trust; let me never be ashamed; deliver me in thy righteousness. Make thy face to shine upon thy servant; save me for thy mercies' sake.

(Bible-Psalm 31/116)

x જે કાંઈ તારી અંદર છે તેને મેલવવા ચાહ. જે કાંઈ તારી ઉપર છે, તેને મેલવવા ચાહ. જે કાંઈ મેલવી શકાતું નથી તેનેજ મેલવવા ચાહ. કારણ કે, દુન્યાની રોશની તો તારી અંદરજ છે; તારા માર્ગ ઉપર જે કાંઈ પ્રકાશ નાંખી શકે તે આજ રોશની છે; જો તેને તારા હૈયામાંથી મેલવી ન શક્યો, તો તેને યીજે ફેકાણે શોધવાને ફેકટ ફાંફાં મારતો નાં. (માર્ગ પ્રકાશ).

ફકરો ૮ મો.

મહારાં દીલડાંનાં ઉભરાના, કવિતા રૂપ ગાયનો,
જે પુરતાં હા જણાયાં છે, તે સાથે આજીવ રીતે;
*ખેલુ હાથો ઉંચા ધરીને, અએ એ હોરમજદ તુંને,
હું પહોંચું રાસ્તીની માર્ફત, તથા હા બંદગી માર્ફત;
કિયાની ભેટ સાથેની, તથા હા નેક મનસ્વીની,
ખૂબીની માર્ફતે હા હા, અએ એ હોરમજદ પ્રેમી;
+તુંને ખચિત્ત હું પહોંચું, ધરં મુરાદ તે બહાલા,
નિરંતર આય જીવનમાં, નમું તુંને પ્રિતે બહાલા.

* અએ હોરમજદ ! તારી બક્ષેસથી, મારા જેવા દીનદારને
જે બદલો તેં આપ્યો છે, તેટલોજ, અએ અક્કલના ખાવીંદ, તું
અમુને આપ. આએ તેમજ મીનોઈ દુન્યાને માટે, તે બક્ષેશ તું પોતે
અમુને આપ, કે જેનાથી હમેશ સુધી તારી તથા અશોઈની દોસ્તીને
હમો પહોંચીએ. અએ, બેઉ દુન્યામાં હૈયાતી ભોગવનારાઓમાં સૌથી
ડહાપણુવાલા હોરમજદ ! અમારે માટે તું, જીંદગી તથા શરીરનાં
અવયવો તરીકે થા. (મોટી હપ્તનયસ્ત)

+ “ હુદરામા આબરામ કોમ; અરસમરા

હજ નાદઝરા માને શંજરામી ”

“ પરસતેશ સઝાઈઆને આઝાદ કુન,

વ-રેહા ગરદાન વ, રેહાઈ બક્ષ મારા,

અઝ બંદેહાએ ફરદીતનાની. ”

એ, બંદગી લાયકના, અમુને નીચેની દુન્યાનાં તનનાં બંદ તથા
કેદમાંથી આઝાદ તથા છુટા કર; તારી પરસતેશ કરવા લાયકનાને
આઝાદ કર; અને અમુને પણ નીચેની દુન્યાનાં તનનાં કેદમાંથી
આઝાદી બક્ષ. દસાતીર—યાસાનનામું.

ફરે ૯ મો.

અએ એ હોરમજદ બહાલા, હું જે તવ સ્તુતિ ગાનાર,
તે આ આરાધના માર્ફત, તથા હા રાસ્તીની માર્ફત;
તથા હા નેક મનશ્નીનાં, અહાહા કામોની* માર્ફત,
પહોંચું હું તહને બહાલા, જ્યારે મારી સત્યતાની;
ખાહેશ ઉપર અહાહા હું, ઉશ્તવાર છું હા ત્યારે,
હું એવું ઈચ્છું છું કે એક, અહાહા નેક બુદ્ધિવાળા;
સાલેક માર્ફક અહા તુંને, તલબ કરતો+ તથા વળી,
અરજ કરનારો હું થાઉં, અહાહા તાબેદારીથી.

* અએ બક્ષેશનાં સાહેબ ! તારા સીવાય, હું કોઈ પણ શખ્સથી
કાંઈ ઉમેદ રાખતો નથી; ફક્ત તારાથીજ બક્ષેશ મેલવવાની મને
આશા છે. તારી તરફથી મારી ઉપર તમામ ખુબીની બક્ષેશ તો છેજ;
પણ મારી તરફથી તુંને, ગુનાહ અને કસુર સીવાય બીજું કાંઈ મલતું
નથી. અગર જે કોઈ નાતવાન નીચે તુટી પડે, અને તેને હાથ
પકડીને કોઈ મદદ કરે તો તે પાછો ઉભો થાય. હું તે નાતવાન બંદો
હું, અએ સાહેબ ! મારી ઉપર દયા લાવીને તું મને મદદ કર.

(મોનાખત મુદ્દાં શીરોઝની)

+ “ તને બેહતર અઝપીશ યાબદ નેકું, ફુઝુની બુવદ દર
ગુસેસ્તન બદુ ”...(etc.)

નેક કામ કીધેલાં માણસો, આ વતનને છોડ્યા પછી એથીબી
સારા મુકામ અને બેહતર તનમાં પહોંચે છે અને હમેશાં તેની દાના-
ઈમાં વધારો થતો જાય છે. તેની દાનાઈનો દરજ્જો એટલો તો વધી
પડે છે કે તેનો ભેદ આ જગ્યાએ મારેથી કહેવાય નહીં.

(જામે કબ્રખુશર)

ફરો ૧૦ મો.

લકિત જ્ઞાન ક્રિયાથી, જણાવેલી હકીકત એ,
 તથા રાસ્તીની માર્ગે, જે જે સારાં અહા કામો;
 અકેક પછી કરીશ હું તે, લલી મનસ્વીને લીધે,
 માણસોની નજરમાં હા, ગણાશે માનને લાએક;
 અએ એ હોરમજદ અષો, સેતારા ખોરશેદ દીવસ,*
 ખબર દેનાર થાવાની, ગાવાને તુંજ કીર્તિને;
 અહા ગરદેશ કરે છે હા, બધા પર ભાવથી બહાલા,
 નમન હોળે, નમન હોળે, હમારા તુંજને બહાલા.

* તું મુરાદ ચાહું છું કે અમે બેઉ જોડાનમાં સૌથી છુટકારા
 પામેલા, સૌથી ખુલ્લું, સૌથી શ્રેષ્ઠ થઈએ અને અમે તનદરોસ્તીથી
 ફરીએ; જનની લાંબી જીંદગી, દોલતની આબાદી, તથા નાંમની કાતી
 તથા રવાનની બલાઈ પાંચે. (પાજંદ સેતાયશ)

૨૬૨૯ ૧૧ મો.

અએ એ હોરમજદ બહાલા, જ્યાં સુધી હું ધરાતું છું,
અષોઘ માર્ફતે શક્તિ, તથા તાકાત રાખું છું;
ત્યાં સુધી જેમ પહેલેથી, થતો હું આવેલો છું તેમ,
*તહારી કીર્તિજ ગાનારો, જણાતો થઈશ હું બહાલા;
*ખાહેશ જે છે સહુથી હા, ચઢતે દરબજેની બહાલા,
રાસ્ત કામો કરે તેને, ભલી મનસ્વીને લીધે;
પેદા કરનાર દુન્યાનો, અહાહા હોરમજદ પોતે,
ખચિત્ત હા પાર પાડે છે, ન શંકા કાંઈ તેમાં છે.

x દાદર અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો; તે બે કેનાર શક્તિનાં
ખુલંદ હોકમથી પેહેલાં આસમાન બાહર થયું; જેની માનોઈ શક્તિઓ
તરફથી જ્ઞાન બહાર પડ્યું, જે તમામ જનનો રાખનાર, પેદાયશનો
પેદા કરનાર, હાડમદોને એક પછી એક હસ્તીને લાયકનાં કરનાર,
લાચારોને મદદ પુછનાર, નાસીપાસ થયલાઓને આગલ વધારનાર
અને આશ્તમાંથી છુટકારો કરનાર છે. (સેપાસે—અકેનારેહ)

* અએ દાદાર ! મનસ્વીથી તારો આભાર માનું છું,
ગવસ્વીથી શુક કઈં છું, કુનશનીથી એહશાનમંદ થાઈં છું કે તેં મને
ધરિની (આર્ય) તરીકે પેદા કીધો તથા તેં મને ખુદ્દિ, અક્કલ, આસા-
યેશ, આંખની રોશની, હાથ, પગ, દુન્યાની સવલતા વગેરે આપ્યું
છે; અએ દાદાર ! તારા સુકરાનાં કઈં છું કે તેં મને માનવી તરીકે
પેદા કીધો; વળી મને છુટો બનાવ્યો અને બંધવા તરીકે નહી.

(પાજંદ નેમાજે દાદર અહુરમજદ)

“જીવન નૌકા જરૂર તરતી.”

(ગઝલ)

સેવાભાવો સ્વિકારીને ખૂદાર્થ રાહમાં વહેવું,
હસાવી નેક નસીહતો જીવનમાં કંઈ ભરી લેવું.

જમાનો આ ઘણો ઝેરી, બિકટ બહુ લાગતો હોઈ,
મનસ્ની નેક ને લેતાં, ન બહીતુ હા પછી કોઈ.

સેતાની જે દીયે તેવા, અધા બદ રાહત્યાગીને,
દેશન કલમેશને કળ્યા, ફરી વહેવું જીવનને.

જીવન જીતે જગત આગે, ખૂદાર્થ રહેમ હા મળતાં,
પીયુષ પીને અમર થાતાં, સકળ ભય પલ્કમાં ટળતાં.

પતાવીને અધી પરવા, સદા સંતોષને ચાહો,
ટેવાઈ સદગુણો માંહી, જીવન અસ ! ધન્ય હા કહાવો.

લગાવો લાત લાલચને, જહાંમાં ઝેર તે ભરતી,
“હૃદયયોગી” બને જોતો:—“જીવન નૌકા જરૂર તરતી.”

“ હૃદયયોગી. ”

વોહુ-ફાથ ગાથાના હા.

યસ્ન હા. ૫૧.

આ હાનાં સઘળા ફકરાઓ
ગઝલમાં ઉતાર્યા છે.

હા. ૫૧

ફકરો ૧ હો.

અએ ગાથા પવિત્ર છે, તમુને હા નમન હોજે,
સૌને શિખવો રાસ્તી, હમુને તે કબુલ હોજે;
પસંદ કરવાને લાએક છે, અહાહા સારી જે સત્તા,
તથા હા બહુ મદદ દાતા, ખચિત્ત હા તેજ દોલત છે;
પવિત્ર કામને લીધે, તથા હા રાસ્તીને લીધે,
દુન્યાનાં લોકો માંહી, આબાદી સુખ પાંથરે છે;
અએ એ હોરમજદ બહાલા, અમારા માટે જે કાંઈ,
*સહુથી હા સરસ તે તું, હવે મુને હા કરવાદે.

x જે શખ્સો પવિત્ર પુરુષોનો હોકમ તોડશે અને નાફરમાની કરશે, તેઓ પેલી દુન્યામાં પહોંચશે ત્યારે, આપ માને નાફરમાન થનાર છોકરાની માફક, “ચેકાત દાછતી” થી તે ચલકતા અને મોટા ચીનવદ પુલ સુધીનાં ગુજર પામેલાંઓનાં રસ્તા ઉપર, પોતાનાં ખાકી બદને જે કાંઈ યુરં કીધું હશે તેનો નતીજો તેઓનાં રવાનો ત્યાં જશે.

(પંદનામુ-આ. મારેસપંદ)

* પ્રભુ બન્યા વિના ગાર્દલ પ્રાણી, આમે ઉમર ખોઈજી;
મેડી મંદીર માલ ખજના, કામ ન આવે કોઈજી.
માયામાયા કરતો મુરખ, તૃષ્ણા માંહી તણુણોજી;
લોકતણી લન્યાને લખને કોટે બાંધ્યો પાણોજી.
જીવતણું કાંઈ જતન ન કીધું, મન માયામાં મોયુંજી;
રાત દીવસ તત્પર થઈ રળિયો, હાલુ નીર વસોયું જી.
લોક કુદુંબમાં મોટો થાવા, કામ બગાડયું તારજી;
“બહાનંદ” ફેરે પ્રાણી, હજી સમજ તો સારજી.

ફકરો ૨ બે.

અએ ઓ હોરમજદ બહાલા, અહાહા રાસ્તીને માટે,
 સહુથી પહેલા દરબજનો, ગણું છું હું તુંને હા હા;
 તેમજ અએ આર્મઈતી, તુજને અહાહા તેમ માનું છું,
 મહારી મુરાદ તું તું હા, હાંસલ થવું બક્ષજે બહાલા;
 *ક્રીષેલી નેક મનશનીથી, અહા આરાધના તહારી,
 તેને માટે ફાએદાની, અહાહા પ્રાપ્તી તું દેજે.

ફકરો ૩ બે.

જેઓ પોતાનાં કામોથી, જબાનથી અશોધથી,
 તથા નેક મનશનીથી, ખચિત્ત તવ બંદગીથી હા;
 અએ ઓ હોરમજદ તુને, ખરો સરદાર માને છે,
 તથા ઓ હોરમજદ બહાલા, જેઓનો સૌથી હા પહેલો;
 ખરે તું રાહનુમાં છે, તેઓ પોતાની કીર્તિને,*
 લીધે આખેર તહારામાં, અહા સાથે મળી જશે.

x મારા બેટા! હું તુંને કહું છું કે બુદ્ધિ, અને અક્કલ
 માણસને બહુ મદદકર્તા છે; કદાચ દોલત જતી રહેશે, ઘેરનાં દોર
 મરી જશે, તો પણ બુદ્ધિ જતી રહેશે નહીં; બીજું, ધર્મ ઉપર
 ઇમાન રાખજે અને હરવખત રવાનની પાસબાનીમાં રહેજે.

(પંદનામુ—આ—મા.)

* I will praise thee with all my heart; before
 the Gods will I sing praise unto thee. I will
 worship toward thy holy temple, and praise thy
 name for thy loving kindness and for thy truth;
 for thou hast magnified thy word above all
 thy name.

(Bible Psalm 138/1-2)

ફકરો ૪ થો.

લલાઈની સરદારી કયાં છે, “ પેલી દુન્યામાં, ”
માફી કઈ તરફ હોએ, “ ખરે પર કામ કરવામાં. ”^x
કરે સવાલ જરથોસ્ત પયગામખર, કઈ બાબુમાં છે રાસ્તી
તથા આબાદી કરનાર ?

કયાં છે સંપૂર્ણ મનશ્ની, કરે છે આવલું વ્હાલા ?
જુઠાઈ તેમ મગરૂરી, ધીક્કારે આંહી જે સખસ,
મનશ્ની સર્વથી ઉત્તમ, જણાવો આંહી સામાં છે ?
*સુની જવાબ આ કરો ગોર તે ઉપર,
મનશ્ની હા સરસ સૌથી, અહા તેમાં રહેલી છે,
નહી કોઈ તણું યુરું, કદાપી ધ્રુવવામાંજ;
અએ એ હોરમજદ વ્હાલા, હકુમત ને સત્તા,
તારી રહી છે કઈ તરફ ?

સુનો નર નારીએ, “ બધીઆ મારી ખલકત ઉપર. ”

x જીવ્યો જશ લેનાર, જિવ્યો પરમાર્થ પુરો;

જીવ્યો દાતા દેહ, જિવ્યો જે સામદ થરો;

જીવ્યો ભાવિક ભક્ત. જીવ્યો જે જગતે જાણ્યો;

જીવ્યો કિર્તીવંત, જિવ્યો કવીએ જ વખાણ્યો;

જીવ્યો જન તે તો જાણવો, જેની આશ સૌકો કરે;

“શામળ” કહે જીવ્યો તે જન, જે સંકટ પરનાં હરે.

* નેક નાંમી ભરેલો થજે, આત્મશિક્ષક થજે, ક્રોધ અને વેરથી
પોતાનાં આત્માને ખરાબ કરતો માં; બોલતી અને કરતી વખતે
મીઠાશથી નમવું કરજે, કેમકે નમવાથી કાંઈ પીઠ ભાંગી જવાની
નથી, અને મીઠાશથી પુછવાથી કાંઈ મોહકું બદગોઈ ભરેલું થતું નથી.
(પંદનાંમું-આ. મા.)

ફરો ૫ મો.

અહા ઉઘોગી માણસને, ભલાં હા કાંમને લીધે,
 પોતાની નેકી હા તેમજ, નમનતાઈની સાથેજ;
 સાઈં કહાપણુ ધરાવે તે, સખસ આએ બધી બાબદ,
 *અહાહા પુછનારો છે, જેથી તે રાસ્તીની માર્ફત;
 કરે આબાદ દુન્યાંને, વળી આવો ભલો સખસ,
 કે જે હા શકિત વાળો અને, નીતિ વાળોજ હોવાથી;
 *ઈન્સાફી કાયદા મુજબ, જોએ છે માનની નજરે,
 ખરેખર રાસ્તીના સરદારને, શંકા ન કાંઈ તેમાં છે.

× “ Regard most earnestly, your own heart.
 For through your own heart comes the one light,
 which can illuminate life and make it clear to
 your eyes. ”

Light on the Path.

* “ A disciple has to learn the law of life,
 by which alone the inner divinity can manifest,
 the law which is the antithesis of his past. The
 law of form is-taking; the law of life is-giving.
 Life grows by pouring itself out through form,
 fed by the inexhaustible source of life at the
 heart of the universe. ”

(Annie Besant)

ફકરો ૬ ઠો.

જે કોઈ હોરમજદને હા, અહા ખુશનુદ કરવાને,
ખુદાઈ ભેટની સાથે, આરાધે સખસ તેને હા !
પોતાની સર્વ શક્તિથી, ખચિત્તજ હોરમજદ દે છે,
સારાં કરતાં વધુ સાફ, ન શંકા કાંઈ તેમાં છે;
વળી કરતો નથી ભક્તિ, અહુરા ! સખસ જે કોઈ,×
તેને દુન્યાની આખેરીમાં, ખુરાં કરતાં ખુર થાયે.

× To those who do good, a good reward
in this present world; but better the mansion of
the next, and right pleasant the abode of the
God-fearing!
(Koran 16.)

× Rest in the Lord, and wait patiently for
Him; fret not thyself because of him who pro-
spereth in his way, because of the man who
bringeth wicked devices to pass. Cease from
anger and forsake wrath; fret not thyself in any-
wise to do evil.

Bible-Psalm 37/7-8.

ફકરો ૭ મો.

અએ ઘણીજ આખાદી, કરનાર મીનો હોરમજદ,
*તુ'કે જેણે જનવરને, પાણી ને ઓરવરો નેક;
કીધાં પએદા તેં મહારી, ભલી મનસ્નીને લીધે,
અમરપણું ને તંદોરસ્તી, ખરેખર જોરને શકિત;
મહને તું આપજે વહાલા, તથા સુધર્મનો+ બોધ,
નમન છે તુંજને વહાલા, કાપે છે તું પુરો બોજ.

ફકરો ૮ મો.

અએ ઓ હોરમજદ વહાલા, ખચિત્ત હું તારા માંથ્રોને,
કરીશજ લોકોમાં જાહેર, સખખ દીનદાર માણસે;
જાણાસુને સમજવવું જોઈએ, કે આખરે પુરા માટે,
જે શિક્ષાજ તથા કોઈ, આપે છે રાસ્તીને ટેકા;
તેને છેજ સુખાકારી, વળી કેા ડાહ્યા માણસને,
સમજાવે માંથ્રની ખુબીઓ, ખચિત્ત ખુશાલ તે હોએ.

* દાદાર હોરમજદ, જેણે જનવર તથા અનાજ પેદા કીધાં, જેણે પાણી અને સારાં ઉરવરો પેદા કીધાં, જેણે રોશનીઓ, જમીન તથા ખીજ તમામ નેયામતોને પેદા કીધી, તેને અમે આ જગ્યાએ યાદ કરીએ છીએ. મજદ પસંદ ઘણાજ વૃદ્ધિ કરનાર હોરમજદને અમારાં તન તથા જનથી અમે આરાધીએ છોએ. (મોટી હપ્તન યસ્ત).

+ જન્મ તથા મરણથી છુટા થવાને માટે, જેઓ મારો આધાર માનીને મહેનત કરે છે, તેઓ બ્રહ્મને, પુર્ણ અધ્યાત્મા અને સઘળું કર્મ છે, એમ જાણે છે. (ભગવદગીતા. ૭/૨૯.)

ફરેલો ૯ મો.

અચ્છે ઓ હોરમજદ બહાલા ! નીતિવાંન તથા દુષ્ટ,
 ઓ લઢનારાઓને હા, તારા બળતા આતસ માફતે;
 તથા જે પીગળાવેલાં, લોહોડાંનીજ* માફતે,
 તેઓની નેકી બદીની, બાબદ તું જાણુમાં લાવે;
 તથા તેનીx સાબેતીઓ, અહા જાહેર કરીને,
 બેહુ દુન્યામાં પાપીને, કરે છે તું ખરી શિક્ષા;
 તથા હા આપે છે સુખ, જેઓ નીતિ ધરાવે છે તેઓને,
 નમન બહાલા ! તુંને હરદમ ! બધા લય તું ટળાવે છે.

* નિર્ભય યોધો પોતે મરવા પહેલાં, તેનાં પોહળા ખુલા ધામાંથી તેનું જીવનરૂપ કીમતી રક્ત નીકળતું હશે. તોપણ દુશ્મનનાં ઉપર હુમલો કરશે, અને તેને કીલામાંથી કાઢી મુકશે; તથા તેને વશ કરશે; જેઓ નિષ્ફળ થતા હો અને દુઃખ ભોગવતા હો, તેઓ બધા ઉપલા યોદ્ધાની માફક વરતો ! અને તમારા જીવ-આત્માનાં કિલામાંથી, તમારા સઘળા દુશ્મનો, લોભ, ક્રોધ, તીરસકાર તેઓને હાંકી કાઢો.
 (ગુપ્તનાદ).

x I am come a light into the world, that whosoever believeth on me should not abide in darkness. And he that seeth me, seeth Him that sent me.

Bible—John 12/45-46.

કરો ૧૦ મો.

અએ ઓ હોરમજદ બહાલા ! સખસ જે ઉલ્ટો જઈને,
 આએ રાસ્તીના તરીકાથી, મને તુકસાન કરવાને;
 ચહે છે તે દરજની હા, પેદાએશતુજ બચ્ચું છે,
 હોએ છે મુંજને ચંડાળ, ખરે એવાજ માણસો;
 ખરેખર રાસ્તીને હું તો, વખાણું છું મહારા માટે,
 અએ ઓ હોરમજદ બહાલા ! તારી હા નેક દુવાના;
 *થાએ હાંસેલ બદલામાં, મને રાસ્તી તે માંગુ છું,
 ચહુ તવ ભકિત કરવાને, વિના સૌકોને ત્યાગું છું.

* Ye have heard that it hath been said,
 Thou shalt love thy neighbour and hate thine
 enemy; but I say unto you, Love your enemies,
 bless them that curse you, do good to them
 that hate you, and pray for them, which despi-
 tefully use you and persecute you.

(Bible Math. 5/43-44)

ક્રકરો ૧૧ મો.

અએ એ હોરમજદ વ્હાલા, કયો છે xસખસ હા દોસ્ત ?
 સ્થિતમાન જરથોસ્તનો, તથા કોણેજ રાસ્તીથી ?
 ખુદાઈ દીનને બાળે, સવાલો હા હતા પુછ્યા ?
 અને હા કોણની માર્ફત, પવિત્ર પુરી મનશ્ની ?
 ખરે મેળવી શકીએ, તથા કોણ જણાયો છે ?
 કયો ખાલેસ માણસ હા, અહાહા નેક મનશ્નીનો;
 *મહા ભારત કામને માટે, ખરં વ્હાલા મને કહેજે !
 નમન તુનેજ હરદમ છે, અહુરા ! રાસ્તીની સાથે.

x આરાસ્તિનાં છોકરા, અશો મેદીઓ માહનીં રાસ્તી તથા તેનાં ફરોહરને અહીયાં અમો માન સાથે યાદ કરીએ છીએ; જેણે સૌથી પહેલાં (પેગમખર) જરથોસ્તનાં માંથ્રને તથા દીનનાં ફરમાનોને ધ્યાન રાખીને સાંભળ્યાં. (ફરવરદીન યસ્તકરદો-૨૪)

* He who has reached the goal, who is free from worry, who is free from craving, and who has rid himself of demeritorious tendencies—such an one has thereby destroyed the darts of existence and wears this body for the last time. (Dhammapada-351).

ફકરો ૧૨ મો

સ્થિતમાન જરથોસ્ત, જે આએ ફાની દુન્યામાં,
 ખુલ્લું દરજ્જે પેગંમ્બર, તરીકે પહોંચી ચુકયો છે;
 *તેને “વએપ”ની ગતીનું, ખરેખર કામ કરનાર,
 તથા અધર્મી એ બેજન, ખચિત્ત આએ ખાકી પુલપર;
 નથીજ રાખતા રાજ એ, બેજન પુરાએ પોતાનાં,
 ના પાક કૌવત થકી બહાલા, પેગંમ્બર રાસ્તીવાળાને;
 *કરે છે રંજીદા ખચિત્ત, ન શંકા કાંઈ તેમાં છે,
 તેવા જીવો ખચિત્ત બહાલા, દુઃખો ભોગવનારા છે.

x જે હાલત સ્પીતમ જરથુસ્તને આ જીંદગીમાં મળે છે, તે
 સુખની હાલત મૂર્ખ કવીઓને (વએપ્યો કવીનો) મરણ પછીની
 જીંદગીમાં પણ મળી શકતી નથી; કારણ કે તે (જરથુસ્ત) પોતાનાં
 જોરને લીધે સ્થિર કે ફેરફારવાળી બંને (વસ્તુઓ) થી સ્વતંત્ર છે.

(ચેતરજી)

* “ક્ષત્ર”ને ગેતીમાંથી દુર કરનાર તેઓ છે, કે જેઓ દીની
 જ્ઞાનને લોકોથી દુર કરે છે, જેથી દુજ-પરહેઝની તરીકે લોકોમાંથી
 દુર થાય છે કે જેથી પેગમ્બર સાહેબની લીકમત જે ગેતીને ફ્રશો-
 કેરેતી તરફ આગલ વધારનારી છે તે નેમ પાછળ હડે છે. જે જમા-
 નામાં દીની તરીકેતોને માન નહીં મળે, તે જમાનામાં લોકો, કવી,
 કર્પ અને “ વએપ ” ની ગતીવાળા થઈને “ દુજે-ખુઝી ” નાં ભયંકર
 ગુનાહમાં લપેટાય છે.

(ડો. ચીનીવાલા)

ફકરો ૧૩ મે

ખરેખર રાસ્ત માણસનો, દીનનો તરીકે સેવટે,
તરીકા દુષ્ટ માણસનાને, ખચિત જ નાખે છે કચરી;
જેતું રવાન જાણીતા, ચીન્વત પુલ્લ^x ઉપરે બહાલા !
રાસ્તીનાં માર્ગની તરફે, ધચ્છે છે પોંહચવા બહાલા;
અહા તેથી રવાન તે, પોતાનાં બદ કામોથી,
તથા જખાંનને લીધે, કચવાયે છે બહુ બહાલા.

x “ હું પાછો ચીનવત પુલ્લ આગળ આવ્યો. મેં (અરદાવીરાફે) પાપીઓનાં રવાનોને જોયાં કે જેઓનાં રવાનોને પહેલી ત્રણ રાતમાં એટલી બધી હલાકી અને સખ્તી દેખાડવામાં આવતી હતી કે જેવી સખ્તી દુન્યામાં તેઓએ કદી પણ જોઈ હતી નહી. મેં, અષો શરોશ અને આદર ધજદને પુછ્યું કે આ રવાનો કાણનાં છે ? તેઓએ કહ્યું કે આ રવાનો એવાં પાપી માણસોનાં છે જેઓએ ખાકી દુન્યામાં બરી પેદાયશની જતન કરી નહી, અને આહરેમન અને દેવોની ઇચ્છા પ્રમાણે ચાલીને ધુરી જીંદગી ગુજારી હતી.” (અરદાવીરાફ નાંમું)

ફકરો ૧૪ મો.

કોઈ બી હા ખુબી વાળું, બની શકતું નથી કામ,
તથા બક્ષેસ સાથેની, અહા દોસ્તી કરપોથી;
*તેઓ પોતાનાં કામોમાં, યા શિખામણે માંહી,
ગાય ને ઢોરની સંભાળ, રાખવા નથી શિખવતા;
તેઓની એવી રીતીથી, દરૂજ કેરાં મુકામોમાં,
જશે તેઓ જરૂર યારો, ન તેમાં કાંઈ શંકા છે.

* અગર એક માણસ બદકાર અને બેઅકલી હોય તો તે જનવરોની જીસમમાં ગેરફતાર થઈને, તરેહ તરેહનાં આગળો ભોગવે છે. કદાપી ચોપગાં જનવરોમાં, પંખીઓમાં અથવા બીજાં દરંદા જનવરોમાં જઈ ફરે છે; પોતાની બદ કરણી પ્રમાણે, તેવાં જનવરોની જીસમ હાંસલ કરે છે અને તેઓનાં જોવાજ ખોરાક તેને મળે છે. કદાચ, પોતાની બેહોશીથી ભાજપાલા પેકે ઉગી નીકળે છે અને કોઈ વખત પોતાની બદ ખસલત પ્રમાણે પઠ્ઠરની જીસમ પણ હાંસલ કરે છે.

(ગમેકએખુશર)

ફરો ૧૫ મો.

પેગંબર જરથોસ્તે, જે બદલો હા મગવોx માટે,
 પહેલાંથી કીધેલો છે, ખરે મુકરર હા પોતે;
 અગ્ને જરથોસ્તીઓ તમુને, તમારી નેક મનસ્વીને,
 તથા હા રાસ્તીને માટે, હુવાઓ સાથે જરૂર મળશે તે;
 ગરોથમાન બેહેસ્ત કે જે, ગરોથમાન મહી બહાલા,
 ખરેખર હોરમજદ સૌથી, થયો દાખલ હા પહેલાં.

× A man through many lives must set himself to live well, to live usefully, to live nobly, so that he may be born time after time with higher and higher qualities, with nobler and nobler faculties. When men and women have done their best, along the lines of general Spiritual growth, then comes the stage when a Great Teacher, comes forward to guide the person's further evolution,

(Annie Besant)

ફકરો ૧૬ મો.

અહા ગુસ્તાશ્પ પાદશાહે, પોતાનાં શુભ વર્તનથી,
તથા હા રાસ્તીથી આદેલ, બાદશાહીમાં નૈયતનું નેક;
ખરૂં પડેલુ જોયું છે, અહા ડહાપણુને આંહી,
તે એક દાનેશમંદ તથા, છે પાદશાહ પરોપકારી;
*અમારૂં તે ભલુ કરશે, ભરૂંસો ભારી છે અમને,
xઅએ એ હોરમજદ બહાલા, નમન એ રાજ્યકર્તાને.

* નીર્મલ કાયદો કરનારી અરહીસૂરને કએ ગુસ્તાશ્પે કજદાનવ
નદીની પેટી પાર આરાધી અને માંગ્યું કે મને એવી મુરારૂ અક્ષ કે
જેથી ખરાબ દીનવાલા તાંથરયવન્નને, દેવપરસ્ત પેષનને, તથા પુરા
અરજાસ્પ ને આ લડાઈઓમાં શેકસ્ત કરું; અએ અરહીસૂર! મુરારૂ
આહનારને મદદ કરવા તું આવ ! કે જેથી કરીને કએ ગુસ્તાશ્પની
માફક તે સધળા પેડેલવાનો પોતાની મુરારૂ પામનારા થઈને પાછા ફરે.

x “હમી બુદશ અઝ ગન્જ વઝ રંજ બેહર,
બેદીદ અઝ પસે નૂશો તર્યાક ઝહર”

ગુસ્તાશ્પનાં નસીબમાં ગન્જ ખળનો અને દુઃખ બેહિલતાં
મોજ મળહનાં મુખ પછી માહિતમનાં દુઃખ પણ તેણે જોયાં.

(શાહનામું)

ફકરો ૧૭ મો.

✕ ફરશોસ્તર જે નખીરો, હુબુબ ખાનદાન તણો બહાલા,
 દેખાડયું “કેહર્પ” સુજને, ખરે બુલંદ દરબખાનું;
 ભલી માજદયસ્ની દીન, તણા ફેલાવાને માટે,
 મને અર્પણ કરે તો હા સાઈ, અહાહા સદ્ગુણી તે શરીર;
 ફરશોસ્તરનું બહાલા, સર્વ શક્તિ તણો માલેક,
 ખરેખર હોરમજદ પોતે, મેળવવા રાસ્તીને માટે;
 અયે માજદયસ્નો હા, તેનેજ કબુલ* રાખો,
 તમો સૌ માનની સાથે, ભલી મનસ્ની થી હરદમ.

✕ ગેતીમાં જરથુસ્ત્રનાં મહા ભારત કામમાં જે મોટા ફાલો
 ક્યે ગુસ્તારપે આપેલો છે, તેવો બીજો મોટા ફાલો ફરશોસ્તરે
 આપેલો છે; ગવની ગતી મેલવીને આઝાદ થયલાં કુટુંબનાં ફરશોસ્તરે
 હિંચી મીનોઈએ પુગેલું શક્તિવાલું “કેહર્પ” યાને મીનોઈ શરીર
 મને દેખાડેલું છે. (ડો. ચીનીવાલા)

* સ્વગવ ફરશોસ્તર મને (ભવિષ્યનો) સુખી ચીતાર દેખાડે છે.
 ભલી દીનના ફેલાવા માટે, સર્વ શક્તિવાન અહુરમજદ, હું જે તેની
 પાસેથી માંગુ છું, તે મને આપે! હું અશોઈની આમદ માટે પોકાર
 કરું છું. (ચેતરજી)

ફકરો ૧૮ મો.

હબુબ ખાનદાન તણો બહાલા, હકિમ જમારુપ* પોતાની,
મુરાદોની મુજબતું હા, ડહાપણ તથા નામદારીને;
ખરેખર રાસ્તીની માર્ફત, મેળવેલી હકુમત હા,
વળી હા નેક નૈયતની, ખરે પ્રાપ્તિને ઇચ્છે છે;
જે કંઈ તુજને બહાલા, ખુશાલી આપતી હોય,
તે અચ્છે હોરમજદ બહાલા, મને તું આપજે રહેમી.

* અશોષની ગતી પ્રાપ્ત કીધેલામાં જમારુપ પેહેલા છે, જેવણુ
“ચીસ્તી” યાને ઇલમનાં સાહેબ થઈને સાત કાળ જાણી શકે છે,
જેવણુ “ચીસ્તી” તું કેહર્પ જે અશો જરથુસ્ત્રનું છે તે રાખેલું છે
અને જેવણુ પછી બીજાઓને તે “કેહર્પ” ની ગતી આપવા તૈયાર
છે. હવે અશો જરથુસ્ત્રની દીનની બાબદનો ગુમાસ્તો “મધ્ધિયોમાહ”
છે. “ક્ષત્ર” મેલવ્યા પછી તેની મારફતે અશો જરથુસ્ત્રનાં સંબંધમાં
અવાય છે; (ડો. ચીનીવાલા)

ફકરો ૨૦ મો.

તમે સૌ અમશાસપદો, ખરે એક xદીલ ધરનારા,
 અમારી રાસ્તી હા તેમજ, ખરેખર નેક નૈયત હા;
 તથા હા બંદગી જેથી, ખચિત્તજ થાય છે હાંસલ,
 પુરી મનસ્વીજ હમને, તમે તેને લીધે બહાલા;
 આપો આબાદી હા અમને, ખરેખર હોરમજદ કેરાં,
 આતુરતાથી ખુશાલીને, હમે જોનારા થઈએ હા;
 *તથા હા યાદ કરનારા હમે થઈએ નમ્રતાથી,
 બક્ષજો તે હમુનેજ, નમન બહાલા તમુને છે.

*અએ હોરમજદ ! જે કાંઈ સાઈ' (છે) (તેને) જે પ્રમાણે તેં
 વિચાર્યું, તું બોલ્યો, તેં પેદા કરીધું, તથા તેં કામ કરીધું, તેજ પ્રમાણે
 તુંને અમે ગણીએ છીએ, તેમજ તારી ખુબી પીછાન્યે છીએ; તેમજ
 તુંને અમે યાદ કરીએ છીએ; અએ હોરમજદ ! એ પ્રમાણે તુંને
 અમે નમીએ છીએ; એ પ્રમાણે અમે તારાં કરજદાર છીએ.

(મોટી હમનયસ્ત)

xજે (અમશાસપદો) માનાં એકતું (રવાન) ખીજનાં રવાનને,
 નેક વિચારોમાં, નેક સખુનોમાં તથા નેક 'કામોમાં મન લગાડ'તું,
 “જરોઅમાન” ને યાદ કરતું જોએ છે; વળી ક્રિયાની બેટ તરફ
 આવવાના જોઓના, માર્ગો નુરમદ છે; જે (અમશાસપદો) (દાદાર)
 અદુરમજદની આ (સઘળી) પેદાયશોના પેદા કરનારા, પાક કરનારા,
 ઘાટ ઘડનારા, તેની નેજેહ્યાની રાખનારા, તેમજ સંભાલ અને
 રક્ષણ કરનારા છે.

(જમ્યાદ યસ્ત)

૬૬૨૦ ૨૧ મો.

આખાદી જગતની કરનાર, ખરેખર નેક કામોથી,
હોય છે તે માણસ પોતે, પુરી મનસ્વીવાળો અને ડહાપણવાન;
વળી જે છે સુ સુખન વાળો, જેની દીનદારીને લીધે,
સુખી કરનારી હા રાસ્તી ખચિત્તજ હોરમજદ તેને.
*તથા હા નેક નૈયતને, લીધે, સત્તાજ આપે છે.
ખરેખર હોરમજદથી હું, હુવાઓ તે ભલી ચહુ છું.

* સત્તા છે ભલી, કરવા લાયક પસંદ,
મદદની જે કરનારી, દબોલત ખુલંદ,
તે રાસ્તીને લીધે, અને પાક કામ,
ખિછાવે છે, આખાદી સુખો તમામ;
ઓ હોરમજદ ! અમો માટે સૌથી સરસ,
જે છે કાંઈ હવે તે તું અમને બસ
કરવા દે.

(જરથુસ્ત્રનાં ગાથા એ. ગોલવાલા.)

ફકરો ૨૨ મો.

xજેઓ હા થઈ ગયા આગળ, તથા જે હાલમાં અહીં છે,
તે માંહેના જેઓ બહાલા, કરવામાં ઈજ્જતે હા;
અષોઘથી સરસ છે હા, બધામાં તે અચિત્ત બહાલા,
તથા જેઓને જાણે છે, ખરેખર હોરમજદ પોતે;
તેવા સખસોને તેઓનાં, પોતાના નાંમથી હા હું,
કરું હા યાદ બહાલેથી, તથા શુદ્ધ પ્યારથી બહાલા;
તેઓ કેરી નજીકમાં હું, પહોંચુ તેજ ઇચ્છા છે,
જીવન સ્હાયક ખરે તે છે, નમન છે હોરમજદ તુને.

x સંત સાધુને હું નમું, વણુઝારા રે,
સતગુરને લાગું પાય, સમજ મન મારાં રે;
સ્મરણુ કરીયે શ્રી રામનું, વણુઝારા રે,
પદ્મધ્વ મનોહર થાય, સમજ૦;
કાયા નગર સોહામણું, વણુઝારા રે,
ત્યાં વસવા કીધું ગામ, સમજ૦;
આણુ ફરે ત્યાં તારી, વણુઝારા રે,
પુર નાયક એનું નામ, સમજ૦;
નવ દસ બે ત્રણ સુંદરી, વણુઝારા રે,
વણુઝારી મળી ચોવીસ, સમજ૦;
તે સાથે તું કીડા કરે, વણુઝારા રે,
તેં વીસાર્યાં શ્રી જગદીશ, સમજ૦;
નિવૃત્તિ કહે મારા નાથજી, વણુઝારા રે,
તમે મુકો ભોગ વિલાસ, સમજ૦;
કાયા નગર છે કારમું, વણુઝારા રે,
તે જૂઠાની શી આશ. સમજ૦
પ્રેમાનંદ.

“ દૂર થાય સૌકો આપદા. ”

(મઝલ-સોરઠી)

જન્મિ જગતમાં જો કંઈ ચ્હાવા અને રહેવા મળે,
રહેમત ખરે તે જાણવી, માલેકની ભય સૌ ટળે.
ખાકી નકામા ઢોંગ સૌ જાણે! જીવન જેરી થતાં,
નુરે વતન ભુલાય તો, જન તે બધાં હારી જતાં.

મહાજબ ચુકી મહતાબ કે, જોવા હૃદય ચ્હાતાં નથી,
હોતુ વિહોણા પ્રેમ સાગરમાં, કદા ન્હાતાં નથી.
રખખ શું પછી રાજ રહે, કાજ ભલે મહેનત કરે !
વાવે જરૂર તેવું લણે, નૌકા વિના સાનાં તરે. ?

નયનો મીચી જોતાં જરૂર, દીદાર કીમતી પામીએ,
જીવન તણા આ ઝાઝને, તારી દુઃખો સૌ વામીએ,
કે રહેમ દીનતા, ને ક્ષમાના, પાઠ બહુ મુલા પઢી, !
ઠારો જીગર કંગાલનાં, શું સ્વાર્થમાં રિઝતા લઢી ?

વાયુ સરિતા નીર તેમજ ચંદ્ર સુર્યાદી જીઓ,
લાવી હૃદયમાં રહેમ રજ, પરમાર્થી થઈ પાપો ધુવો.
હું-તું તણી મમતા સકળ, મ્હારી ખુદા હરશે સદા;
“યોગી-હૃદય” તેવુ થતાં ! “દૂર થાય સૌ કે આપદા.”

હૃદયયોગી.

વહિશ્તોદ્દિશ્ત ગાથાનો હા.

યસ્ન. હા-૫૩

આ હાના સઘળા ફકરાઓ
ગઝલમાં ઉતાર્યા છે.

હા. ૫૩

—:૦:—

૬૩રો ૧ લો.

અચ્ચે ગાથા પવિત્ર છે, તમુને તો નમન હોજે,
કબુલ સૌ કોમને હોજે, ખરા જરથોસ્તી છે જેઓ;
સર્વોત્તમજ મુરાદો તે, સ્પિતમાન જરથોસ્તની,*
xખરેખર પાર પાડી છે, જ્યારે દાદાર અહુર મજદે;

(વધુ માટે જુઓ પા. ૧૬૯)

* હઝરત આઝર કએવાન કહે છે કે હું ઉકુલમાંથી નુકુસ લગી ફરી વસ્યો અને એમજ સર્વે જીસમોમાં પણ જાહેર થયો; ત્યાંથી જમીન સુધી હુંજ હતો અને તેની જાત સીવાએ નાહાનાં મોટા કોઈ જેવામાં આવતાં હતાં નહી. શક્તિવાન તથા દાનાવ યજ્ઞાં હતો અને જ્યાં સુધી હું જમીન ઉપર પાછો આવ્યો, ત્યાં સુધી એ જ પ્રમાણે હતો. સેંકડો તરેહનાં ખોદાઈ બેદોથી હું જાણીતો થઈને, જે રસ્તે હું ગયો હતો, તેજ રસ્તે પાછો આવ્યો. હું મારી ખુશીથી પોતાનાં તનમાંથી નીકળી, પરવરદેગારની દજુરમાં જઈ છું અને ફરી પાછો મારા તનમાં આવી શકું છું. (જામે કએખુશરો)

x For I have not spoken of myself; but the Father which sent me; he gave me a commandment, what I should say, and what I should speak. And I know that his commandment is life everlasting; what-soever, I speak, therefore, even as the father said unto me, so I speak.

(Bible John 12/49-50)

ફરો ૧ લો (ચાલુ)

તેની હા રાસ્તીને લીધે, તેને બે બક્ષેસો દીધી,
તે એકે હમેશાંની, લલી હા જાંઘી તેમજ;
જેઓ તેને પહેલાં દુઃખ, હતા દેતા તેઓ તેની,
લલી દીનનાં વચ્ચે, તેમજ હા જાણવા લાયક કામો;
*તણી ખાહેસ કરવા લાગા, લલાં હા રાસ્તીની ખાતર,
નમન છે હોરમજદ તુને, રહેમી છે અમારા પર.

* જે સોનેરી પ્રકાશમાં, તે વીજળી ચોક્કો સ્નાન કરે છે, તે પ્રકાશનાં ઉંડા નહીં માપી શકાય એવા વમળમાંથી સધળી કુદરતનો શબ્દ વીનાનો નાદ હજારો સૂરમાં ઉઠી જાહેર થાય છે કે દુન્યાનાં માણસો, તમને આનંદ થાઓ; એક યાત્રાળુ “ સાંમે કીનારેથી, ” પાછો આવ્યો છે; એક નવો તારણુહાર જન્મ પામ્યો છે, સર્વે પ્રાણીઓને શાંતી હોજો.

(ગુપ્તનાદ)

ફકરો ૨ જો.

હવે જ્યારે મનશ્ની નેકથી, તેમજ ગવશ્નીથી,
તથા કુનશ્નીથી બહાલા, દીનનાં એલમે તેમજ;
ક્રિયા સાથેની ભકિતએ પર, બસ ! રાખીને પ્રેમ,
*એતેકાદથી ગાવા કીર્તિ, ખરેખર હોરમજદી નેમ;

(વધુ માટે જુઓ પા. ૧૭૧)

× જમરાયને લેખું આપીયું, ચિત્ર વિચિત્ર જોડ્યા હાથ,
સનમાન આસન આપ્યું, જમરાય થયા રણિયાત,
સમજ મન મારાં રે,

ન્યાલ થયો શુભ માલમાં, ગયો મૂળ પોતાને ગામ,
ફરિ ભવમાં ભટક્યો નહિ, થયો શુદ્ધ તે આત્મારામ,
પ્રવૃત્તિને જે કોઈ પરહરે, કરે નિવૃત્તિ અંગીકાર,
તે મુક્તિ ફળ પામે સહી, નવ દેખે દુઃખ લેખે અપાર,
સમજ મન મારાં રે.

જે કોઈ પ્રભુને અનુભવે, થાય મન વાંછિત ફળ કામ,
શ્રોતા સજ્જન સાંભળી, તમે સમરો શ્રી રામ,
સમજ મન મારાં રે.

(પ્રેમાનંદ કવી)

ફરો ૨ જો (ચાલુ)

તેઓ તત્પર છે જ્યારે, સ્થિતમાનઃ જરથોસ્તની,
ખરે કરનાર કબુલ દીનને, કયે ગુસ્તાશ્પ હા તેમજ;
ફરશોસ્તર દીન આગાહ, દરેક તેઓની રાસ્તીના,
ખરા માર્ગો યાને હા, સોશ્યન્તની દીન હોરમજદે;
કીધી તે તેઓ શિખવશે, ખરેખર રાસ્તીને લીધે,
નમન તે હોરમજદને છે, અમારાં લાવનાં હરદમ.

નેક મનસ્વી, નેક સખુનો, અને કાંમોથી, તેઓને એટલે સ્થિ-
તમની ઓલાદનાં જરથુસ્તના જાયેનશીન કવિ વિસ્તારપને અને ફર-
શોસ્તરને મઝદ બ્રહ્મનું જ્ઞાન મેળવવા દો. તેઓની તેઓની ફરજ
બળવવા દો. મહોબતનાં સાહેબે જે દીન આપી છે, તેનાં સીદા
માર્ગ ઉપર તેઓને કાયમ રહેવા દો.

(ચેતરજી)

ફેફરો ૩ જો.

xઅએ હએચત-અસ્પના, તું હા ખાંદાન તણી,
 પોઉર-ચિસ્તી અએ બહાલી, સિપતમાનની ઓલાદની;
 તણી દીકરીઓ માંહી, જવાન દાદાર હોરમજદે,
 તે જે નેક મનશ્નીજ, તથા હા રાસ્તીની ઉપર;
 તેને ફેદા થયેલો છે, તારા માટે અહા ખાવિંદ,
 તરીકેજ કીધો મુકરર, માટે હવે હા તું તેની;

(વધુ માટે જુઓ પા. ૧૭૩)

+ રામા રતની ખાણુ, જાણુ એ રંભા રૂડી,
 ધરે સોળ શણુગાર, હાર કંઠે કર ચુડી;
 શોભે જળ હળ ગેહ, દેહ કોમળ શુભ સાજી,
 શોભા કેરું સદન, વદન હશિ રાખે રાજી;
 ભડભોજ, કરણ વિક્રમ, અને હરિશ્ચંદ્રની હારના,
 પંડીત ચતુર પુર પાટવી, નૃપતિ નેટ સુત નારના.

(શામળ ભટ્ટ)

ફરો ૩ જો (ચાલુ)

*મસલેહત લેતી રહેજે, તથા સંપુર્ણ મનસ્વીની,
ખરે તારી ઘણી પાક, અઘ્નલથી સારાં ડહાપણની;
રૂએ તું કામ સૌ કરજે, નિરંતર રાસ્તીથી વહાલી,
નમન હરદમ હૃદયનાં છે, તમોને હોરમજદ પ્રેમી !

* જે ધરમાં ધરનાર, દામ ઉધારે દેશે,
જે ધરમાં ધરનાર, પિંડ પિત્રી પણ લેશે;
જે ધરમાં ધરનાર, તોજ મેણું શિર ટળશે,
જે ધરમાં ધરનાર, માન માણસમાં મલશે;
નાર વિના નર રંક, શંક રાખે નહિ કોઈ,
નાર વિના નર ચોર, જોર જર બેસે ખોઈ;
નાર વિના નર નિર્બળ, સખળ રાખે નહિ સંગે,
નાર વિના નર દીન, હીનસુખ એકલ અંગે;
બાળપણે થઈ માત, મટાડે પીડા મનની,
સુખ દુઃખમાં સમભાગ, રાગ રૂઢે ગુણ ગાતી,
ચતુરાં ચિત્ત હરનાર, સાર ઉરમાં મદમાતી.

વળિ વૃદ્ધપણે સેવા કરે, દેખ્યાથી દિલ દુઃખ ટળે;
એ અંતઃકાળ અળગી નહિ, બહુ રોહ સાથે બળે;
સ્ત્રી ખરા રલની ખાણ છે, મોટિ પુરૂષથી પ્રીતજો,
સઉ શાસ્ત્ર સાક્ષિ, 'શામળ' કહે અંતરમાં સૌ ધરિજો.

ફરો ૪ થો.

*કહે નારી પોઉર-ચિસ્તી, અચિત્ત તેને ચાહીશ હું હા,
તથા તેનીજ સાથેની, ખરે મારી પ્રીતિ માંહી;
ખતાવીશજ વધુ સરસાઈ, પતિ સેવાજ કરીશ હું,
અને મારી ઉપર પ્રીતિ, નિરંતર રાખશે વ્હાલા;
તેના કરતાં ખરે! મારી, તરફનોજ વધુ પ્યાર,
કરીશ કેશીશ ખતાવાને, ખરેખર લાવથી હું તો;

* ગાઓ તમે સર્વ સુંદરીઓ, દાદારનું નાંમ લઈ,
પુકારો તેનાં જયજયકાર, હરખ અને ઉમંગ લઈ;
ખાવીંદ છે ખુદા સમાન, તેને તમે આપો આદરમાન,
ગાથાનાં પવિત્ર કરમાન, સમજો બહેનો ધરી ધ્યાન,
માલ ખળનો સો ખાક જાણુ, ગરીબ ધણી લાખો સમાન,
ભવજીવો નેની મીડી જાણા, એમાંજ સચવાય તમારું માન,
પ્રેમે ખવાશે ધણીનું ધાન, પ્રેમે મલશે જીવન દાન,
પ્રેમે રાજ થશે આપ મહાન, પ્રેમથી રીઝશે ધણી ગુણવાન.

(ગુણવાનું કાવ્ય માળા.)

કહે અહા પોઉર-ચિસ્તી, પોતાની ખહેન-પણીઓને,*
 નસીહતજ કરે છે જે, ખરેખર દીકરી અશે.
 રહી પોતાના ખીતાને, તથા પોતાના ખાવિંદને,
 પોતાનાં મલતીઆઓને, તથા પોતાનાં ખેશીઓને;
 તથા હા રાસ્ત જીવોને, અહા રહેશે વફાદાર,
 તેણીની નેક નૈયતની, મુરાદો સા પુરી પડશે પાસવાર;
 વળી દાદાર હોરમજદ, તેણીની સારી× દયાનતને,
 માટે હમેશ સુધી હા, બક્ષશે તેણીને બેહેશ્ત.

* પિતા ઘેર જે પુત્રી, હોય રિદ્દી પણ રાંડી,
 બોલે પુંઠળ લોક, કહે જે કંથે જાંડી;
 પિતા ઘેર જે પુત્રી, કુકુંબ કલાવે ખોટી,
 ભોળાખ બોલે ભુંડ, કહે આ કરમે ચોટી;
 ધન હીનહોય ઘરનો ધણી, પિતા હોય પૃથ્વી પતિ,
 પણ સ્ત્રી તો શોભે સાસરે, શામળ કહે તેતો સતી;
 નર પાખી જે નાર, છેક હળવી તે તરણું,
 નર પાખી જે નાર, હોય રણમાં જ્યમ હરણું;
 નર પાખી જે નાર, નીચું પીપળતું મૂળ,
 નર પાખી જે નાર, આકડાતું એ તૂળ;
 નર પાખી નારી એકલી, સૃષ્ટિ સૂતી સર્વ છે;
 તે માન ન પામે માનની, ગળી જાય જશ ગર્વ છે.

(શામળ ભદ્ર કવી.)

× Every wise woman, buildeth her house;
 but the foolish plucketh it down with her hands.

(Bible Proverbs 14-1)

ફકરો ૫ મે.

કહે જરથોસ્ત પેગંમ્બર, પરણતી બાળાઓનેજ,
 *તથા તમે પરણનારા જીવાનોને હું જે ંહાલા;
 પરણવાને ફરમાન, ખરેખર આપનાર તે,
 નીચે મુજબ નસીહતના, સખુનો કહું છું તમને;
 (વધુ માટે જુઓ પા. ૧૭૭)

* વૈષ્ણવ જન તો તેને રે કહીયે જે પીડ પરાઈ જાણે રે,
 પર દુઃખે ઉપકાર કરે જે મન અભિમાન ન આણે રે;
 સકળ લોકમાં સૌને વંદે, નિંદા તે ન કરે કોઈની રે,
 વાચ કાછ મન નિશ્ચળ રાખે, ધન્ય ધન્ય જનની તેની રે;
 સમ-દષ્ટિ ને તૃષ્ણા ત્યાગી, પર સ્ત્રી જેને માત રે,
 જિજ્ઞાસા થકી અસત્ય ન ખોલે, પરધન નવ જાણે હાથ રે;
 વણ લોભી અને કપટ રહીત છે, કામ ક્રોધ નિવાર્યાં રે,
 ભણે “નરસૈયો” તેનું દરશન કરતાં કૂળ છકોતેર તાર્યાં રે.

ફકરો ૫ મો (ચાલુ)

તમે સૌ આપને ધ્યાન, મારા સા એ સખુનો ઉપર,
 *જીવન કલ્યાણ હા થાશે, જરૂર તેથી નથી શંકા તેમાં;
 ખરે ! દીનદાર માણસોની, આહાહા માર્ફતે સૌ કેા,
 ભણેલાં થઈને નેક, મનસ્વીની અહા જીંદગી;
 મેળવશેજ તથા રાસ્તી, થકી તમારા માંહેના,
 ખરેખર એક ખીજને, રહેજે ચ્હાતાં આપસમાં;
 કે તેથી હા *અચિત્ત તેઓ, દરેકની ઘેરની જીંદગી,
 સુખી થાએ આંહી બહાલા ! સખુનો તે નસીહતનાં.

* સધવા નારીને સ્વામીની સેવામાં રેહવું;
 જે જે વચન કહે વ્યવહારીક, તે કારજ કરી લેવું રે,
 ખાતાં પીતાં સુતાં એમાં, કહે પતિ તેમ કરવું,
 હરખ શોક, ને હાણુ લાભમાં, શીકર તજીને કરવું રે,
 રીસ કરીને રાતે નયણે, બળતાં વેણુ ન બોલે,
 શમતા શીળ સ્વભાવ સચાણી, તે નારી સતી તોલે રે,
 જોખનવાન રૂપ ગુણુ જાતી, નર કોઈ નજર દેખે,
 હાડ માંસનો લોચો જાણી, પતી વીનાનો પેખે રે,
 હાંસી ખ્યાલ હરામી સોખત, ભાંડ ભવાઈન ભાળે રે,
 ‘દેવાનંદ’ કહે શુભ કુળવાળી સમજી સૌ અધ ટાળેરે.

* “Because you try to take up higher work, you must not forget your ordinary duties, for until they are done, you are not free for other service. You should undertake, no new worldly duties, but those which you have already taken upon you, you must perfectly fulfil—all clear and reasonable duties, which you yourself recognise.”

ફકરો ૬ ઠા.

પરંતુ અએ નરોx તેમજ, સુભાગી નારીઓ સઘળાં,
 દરજના માર્ગને તેમજ, તેનાં સૌ હા વધારાને;
 બહેર રીતે તમે કરજો, જીવનમાં બંધ હા હરદમ,
 અહા ભકિત દરજનાથી, તમારા તનનો સંબંધ;
 છોડજો તમે સઘળાં, ખરાબ ખોરેહ વાળુ સુખ,
 માણસોને માટે બહાલા, ખચિત્ત તે નાશ કારક છે.

x હસ્તી તરફ જવા, બહેરમાં કામ કરનારા, નરો તથા નારીઓ,
 કુજ જે સ્ત્રી ઉપર જઈ રહ્યો છે, તેને તમે અટકાવો; હવસોને તામે
 થઈ પુન્ય વેચનાર, માણસોને માટે, ‘અહમની ગતી’, અથવા મુક્તિ
 મેળવી આપનારી ગતી નાશ પામે છે. “રોશનફેલ” નહી રાખવાથી
 આપણાં શરીરનાં અંશોને ગેતીનાં રખડાટમાં છોડી દબાએ છીએ;
 મરદ એરતની સંગ કાયદેસર નથી હોતી તો, તેઓ અને તેઓનાં
 અંશો, લાંબા કાળ લગી ગેતી એટલે આ ફાની કુન્યાનાં રખડાટમાં
 પડે છે અને જ્યારે જુરી વાસ્નાઓ તુટે છે ત્યારે જ તેઓ આગલ
 વધી શકે છે.

(ડો. ચીનીવાલા)

ફેકરો ૬ ઠો (ચાલુ)

હાની રાસ્તીની કરનારા, અરે ભુરા માણસોથી,
 અએ નર નારીઓ સઘળાં, તમે તમારી મીનોઇ જીંદગીને;
 *ખરેખર જીંદગીને હા, ખચિત્ત ભુરીજ કરો છો,
 કરો આરાધના હરદમ, પવિત્ર સૌ વિચારોની.

* તારા અપવિત્ર વિચારો તને હઠાવે, તે પહેલાં તું તેઓની સામે બાથ બીડ; તેઓ જેવી તારા પ્રત્યે વર્તણૂક રાખે તેવી જ તું તેમના પ્રત્યે વર્તણૂક ચલાવ, કેમકે તું જો તેમને જીવતા રાખીશ, અને તેઓ મૂળ રોપી હિમશે, તો ખચિત્ત જાણુ કે તેઓ તને હઠાવશે અને મારી નાંખશે; માટે ઓ જગાસુ સાવધ રહે, અને ભુરા વિચારો અને સામણીઓની ધ્યાને પણ તારી પાસે આવવા દેતો નહિ; કારણ કે તે ધાયા પણ હિમશે, કદમાં અને શક્તિમાં વધશે, અને તે કાળા દૈત્યનું તને જ્ઞાન થાય તે અગાઉ તું તેના પંજમાં આવી પડશે. (ગુપ્તનાદ)

૬૬૨૯ ૭ મો.

અએ નરનારીએ સઘળાં, તમારો xખાતેનનો લોભ,
 જેણે દીલનાં તળીઆંમાં, ખરે ! જડ ઘાલેલું છે તે;
 જ્યારે તદન ખરાખર બહાર, જશે નીકળી અએ ચારો,
 જ્યારે તમારા માંહેથી, પાપી વિચારો હા તદન;
 થશે નાબુદ ત્યારે તે, મ્હોટાં કામો તણો બદલો,
 તમોને મળશે ખચિત્ત, ન તેમાં કાંઈ શંકા છે;
 *એ સાહસ કર્મને માટે, તમો બાંધો હવે કર્મર,
 નહીતર બોલવું થાસે, તમારું આખરે “અક્સોસ.
 અક્સોસ.”

x Victory over oneself is indeed better than victory over others. If a man subjugates himself and practises restraint, neither a deva nor a gandhabba, nay, nor Mara (satan) together with Brahmā can undo his victory.

Dhammapada 104/105

* તે કયાન ખોરેલ દુન્યાને તરો તાજગીવાલી, જુની નહિ થતી, નાશ નહિ પામતી, ખરાખ નહિ થતી, કોહી નહિ જતી, હમેશ લલાતી ભોગવનારી, હમેશ ફાગ્દો કરનારી તથા પોતાની મરજી મુજબ લકુમત ચલાવનાર કરશે. (મીનોઈમાંથી) ગુજરેલાંઓ પાછાં સજીવન થશે, જીંદગી અને અમરપણું આવશે અને તમામ દુન્યા પોતાની મરજી મુજબ તરો તાજગીવાલી થશે; આ વખતે અશોષની તોખમને હાની પોહોંચાડવાને કુજ અહીં તહી દોડધામ કરશે, પણ આખરે ઉંધો પડીને નાશ પામશે.

(જમ્માદ વસ્ત)

ફકરો ૮ મો.

ખુરાં કામ કરનારાઓ, થભે *શેકસ્ત પામેલા,
 અહા ધિક્કારની સાથે, હસી કહાડેલા તેઓ સઘળા;
 તથા વિલાપ કરનારા, થભે ખચિત્ત તેઓ જાતે,
 વળી સત્તાઘીશે તરફથી, પામજો તેઓ દુઃખ
 અને જખમી જીવન માંહી,
 વળી માણસોનાં સંબંધમાંથી, તથા હા કુદુખ માંહેથી.*

* એજવાળા આહરેમન તરફની દરેક મુશકેલી, ટીક, યાને છતી
 આંખે ધર્મ આંધળા કરપ યાને ધર્મબેહરા, કપટી, કીનાખોર, ખુરં
 ઇન્જનારા, બદગોઈ કરનારા, ગેરવાજખી કામ કરનારા, ગુનાહયોજનારા,
 પુષ્કળ ઇન્છાવાળા, ગણત્રીયાજ, ઈન્સાફ વગરનાં, હાજતમંદો, જેઓ
 અમારાં શરીરને નુકશાન કરે, પણ અમારાં રવાનને નુકશાન કરે નહિ,
 તથા તેઓ તરફથી અમુને કોઈપણ પ્રકારની હેરાનગતી, નુકશાન તથા
 હાહાકી પોહોંચી શકે નહિ (પાજંદ—સેપાસે અકેનારે)

x મેહેર યજ્ઞને ખુશી કરવાને સુદરેહ, કુસ્તી, તથા સંપુર્ણ
 માથાંનું તેમજ પગનું પેહેરણુ રાખવું જોઈએ, તથા સ્ત્રીઓ, છોકરા—
 છોકરીઓ સાથે મુરાદ મુજબ તેની(etiquette)રાહ મુજબ ખુશ બેસવું
 જોઈએ. જે કોઈ મેહેર ખુબ સાચવે અને પહેલેથી જ નહિ તોડે,
 તો પછી ગેતીનો ફાયદો, આખાદી, દોસ્તોની મદદ, તથા મીનાઇમાં
 બલો હીસ્સો—જેવો કે દોજખમાંથી છુટકારો—મેલવે છે અને તેનું
 ગરોથમાનની સૌથી સરસ હૈયાતી તરફ પોંહોચવું થાય છે.
 (સેતાયશે મેહેર)

તથા ભાઈબંધીથી+ દુર, તેઓ થએલાં સૌ હોજો,
 ખરેખર ન્યાતની બાહેર, બુરી મનશનીનાં બદલામો;
 પોતે બુઝં કામ કરનાર, સખસ બે કાંસા વાળો હા,
 થઈને બેડીઓને જાતે, હલાવતો આ જીવનમાંહી;
 સૌથી મહોટી હા મરકી, જલ્દીથી આવીને પુગજો,
 તેની ઉપરે ખચિત્ત, બુરી નૈયત વાળાને.

+ “ભાઈબંધી એવી ચીજ છે જે શિખવે છે કે કુદરતમાં
 જે કાંઈ જીવે છે તેની સાથે એકતાઈ મેલવવાની છે. ન્યારે ખીકણ
 કાચખાની માફક તારો જીવ-આત્મા સ્વાર્થનાં કવચ નીચે છુપાઈ
 રહેતો હોય, જો પીડાના ઉષ્ણ આંસુઓથી તે ચમકતો હોય, જો
 કોઈની દુઃખની ચીસોને તે બેહરાની માફક ગણકારતો હોય, તો, હે
 શિષ્ય, જાણ કે તારો જીવ-આત્મા પોતાના મુનેશ્વરને માટે અયોગ્ય
 દેવળ છે.”

(ગુપ્તનાદ)

૬૩રો ૯ મો.

*ખોટા એતેકાદ વાળાઓ, લીધે હા દીનની ઉપર,
ફેદા થએલાઓ હોરમજદ ! તથા હા ભકતોને તારા;
અએ ઓ હોરમજદ રહેમી, પડે છે વેઠવુ સંકટ,
બાણી બેઠને રાસ્તીની, હાની કરનારાઓ બહાલા;
તનાકુર હા ગણાએ છે, અહા છે રાસ્ત સાહેબ કયાં ?
કે જે તેવા સખસોના, છુટાપણાંને ને જીંદગીનો.

* And he said, take heed that ye, be not deceived; for many shall come in my name, saying "I am Christ," and the time draweth near; go ye not, therefore after them. But when ye shall hear of wars and commotions, nation shall rise against nation and kingdom against kingdom, earthquakes, famines and pestilences, and fearful sights, then shall they see the Son of man, coming in a cloud with power and great glory.

(Bible. Luke 21/8-27)

૬કરો ૯ મો (ચાલુ)

કરી તે હા શકે નાશ, ખચિત્ત અએ હોરમજદ બહાલા,
 *તારી બાદશાહી એવી છે, કે જેથી નેક જીંદગીનો;
 ગુઝારનાર ગરીબ જીવને, તેની નેકીના બદલામાં,
 બેહેતરી તુંજ બક્ષે છે, નમન હોજો તમને બહાલા.

* અએ સ્પેતમાન જરથોસ્ત ! જે શખ્સ આ હાડમંદ દુન્યામાં
 મારાં (દાદર અહુરમજદનાં) નામેને યાદ કરનારો થઇને રાત દીવસ
 મોહટે સાહાડે બજે, એટલે ઉઠતાં બેસતાં, કુસ્તી કરતાં, ઘેર, મોહલો,
 કસબો અને દેશમાંથી બાહાર જતાં મોહટેથી બજે તો, તે બજુના-
 રને “એશમ” દેવ નુકશાન કરે નહિ, તેમજ તેવા અંદગીખોરને
 આંકડો, ગોફજી, બાસો, તલવાર, ગુરજ, કે પઠરા વગેરે લાગીને કાંઇ
 પણ ધન કરી શકે નહિ. (અહુરમજદ યસ્ત)

“ દુવાગીર દરગુજર રહાતો. ”

(ગઝલ)

સ્વિકારી સત્યની સીદી, જીગરમાં રહેમ ખુબ ભરવી,
તીમિર પડદા બધા ચીરી, જીવન યાત્રા સફળ કરવી.
નીતિ રાસ્તી ધરી બહેતાં, બધા લય નાશ પામે છે,
પુકારી શાએ સૌ કહેતાં, તે રીતે દુઃખ વામે છે.
ખરે ભુલ પાત્ર છે આલમ, ન દોષો તે તણા બેવા,
ઝહી સદ્ગુણ તેનાથી, પોતાના દુર્ગુણો ધોવા.
બે કોઈ હોય મહા જ્ઞાનિ, અને પુરો બધી વાતે,
ન ભુલો તેતો એકજ છે, પિછાનો ભાવથી બતે.
હુકમ તેના થકી સૌકો, કરે આંહી સકળ કામો,
છે સત્તાવાન માલેક તે, માણસ સો પૂતળાંમાનો.
તેની આજ્ઞાવિના બાપુ ! ન હાલી પાતરું ચકતુ, !
છતાં મગરૂરી કો ધરતાં, તેનાથી જગ બધુ ટકતું.
ગહન તેની અજબ લીલા, ! સમજતાં કોઈ ના ફાવે, !
સ્વિકારી માંઘવાણીને, વહો સાકો અલય દાવે.
“હૃદયયોગી” ! બનો સોનાં, વિસારી વિખમય વાતો, !
સેવામાં દોષ હોયે પણુ:—“ દુવાગીર દરગુજર રહાતો. ”

“ હૃદયયોગી. ”

“ એક ખુશ નોંધ ”

લગભગ બે વરસની વાત ઉપર “ ચેરાગ ” ચોપાન્યાનાં મહે-
રખાન માલેક અને અધિપતિ શેઠ અરદેશર ન. બીલીમોરીઆની
મારફતે બલા ખેરખાહ મી. અમૃત એમ. શાહને આ લખનાર સાથે
પત્ર વ્યવહાર મારફતે ઓલખાણુ પડી હતી.

મી. અમૃત શાહ “ હૃદયયોગી ”નાં તખલ્લુસ હેથલ “ ચેરાગ ”
અને બીજે ઠેકાણે કાવ્યો લખતા હોવાથી એક કમીની સુચના મારા
તરફથી તેવણને કરવામાં આવી કે આપણા ગાથાને ગુજરાતી કાવ્યમાં
ઉતારવા. એવણે આ સુચના એકે બોલે ઉપાડી લીધી અને મરહુમ
એરવદ કાંગાની “ ગાથાબામાએની ” નાં અહુનવદ ગાથાના
થોડાક ફકરાઓ એવણુ ઉપર મોકલી આપવામાં આવ્યા; થોડા જ
દિવસમાં તેઓને કાવ્યમાં ઉતારીને, તેવણે તપાસવા મોકલી આપ્યા,
અને તેની સુંદર લઢણુ જોતાં સઘળા ગાથાઓ હાથમાં લેવાની એવ-
ણુને મેં અરજ કીધી, અને મરહુમ એરવદ કાંગાજીનું “ ગાથાબા-
માએની ” નું પુસ્તક એવણુ ઉપર મોકલ્યું.

આ લખનાર કાંઈ સંગિતનું જ્ઞાન ધરાવતો નહી હોવાથી એવણુ
સાથે એવી ગોઠવણુ કીધી કે એક બે હા, જેમ તૈયાર થતા જાય
તેમને મારી ઉપર મોકલવા અને ગાથાનો ભાવાર્થ જ માત્ર એવણુના
કાવ્યમાં જળવાયેલો રહે છે કે નહી તેજ મારે જોવાનું હતું. કાવ્યની
લઢણુને માટે એવણુજ જોખમદાર હતા.

મી. અમૃત શાહ, ગાથાનું લખાણુ એક જરથોશ્ટીને
જેખ લાગે એવી રીતે સમજી શક્યા અને ધણા જ થોડા
ફકરાઓમાં ફરીથી સુધારોવધારો કરવાની સુચના કરવાની જરૂર
પડી હતી.

એવણુનો ઉત્સાહ કેટલો બધો હશે કે ફક્ત ત્રણ મહીનાની અંદર જ સઘળા ગાથાઓને કાવ્યમાં રચીને તૈયાર કરી નાખ્યા.

હવે તેને ક્યાં અને કેવી રીતે છપાવી બહાર પાડવા તેની મુશ્કેલી ડોળા ધુરંદરી સામે ઉભી; ઘણા મહીનાઓ નીકળી ગયા, દરમ્યાન “રાહો જરથુસ્ત્ર” નામે ત્રીમાસીક કે જે જશન કમિટી, મુંબઈ, તરફથી પ્રગટ થાય છે તેમાં થોડો થોડો ભાગ તેવણુ છપાવતા રહ્યા, અને ખુદાનો હુકમ થતાં, તેઓને પુસ્તકમાં છપાવવા જોગી જોગવાઈ, એક બે દીલસોઝભાઈ બેહેનો તરફથી થઈ, જેને માટે જરથોસ્તી કોમ તે બધાં દીલસોઝ ભાઈ બેહેનોનાં બેહદ ઉપકારી થયા છે. તેઓએ મી. શાહની, તે છપાવીને બહાર પાડવાની હૃદયપ્રતિષ્ઠા પુરી કરીને એઓ બાઈની આ સેવારૂપ કાર્યમાં લીધેલી મહેનત સફળ કરી આપી છે.

એક હિંદુભાઈ તરીકે મી. અમૃત શાહે આપણી કોમ ઉપર આ એક મોટી નવાજેશ કીધી છે, જેને માટે એવણુનો નેટલો ઉપકાર માનીએ એટલો ઓછો જ છે. એવણે પવિત્ર ગાથાનાં આ બીકટ લખાણો ઉપર જે પવિત્ર લાવ અને માન દર્શાવ્યાં છે, તેટલો થોડાજ જરથોસ્તીઓ, ખતાવતા હશે.

મી. અમૃત શાહની આ દીલસોઝ ભરી કોશિષથી પારસી કોમનાં ગુજરાતી વાંચનારાઓમાં એવણે રચેલી ગઝલો પ્રેમ અને ભક્તિથી ગવાશે અને એવણુનું શુભ કાર્ય, પારસી અને હિંદુ કોમોને મોહબત અને એખલાસના મજબુત ગાંઠથી લાંબા વખત સુધી જોડવા શક્તિવાન થશે તેમાં કાંઈ સંશય નથી.

આય ગઝલોને મી. અમૃત શાહે એવી સરલ અને સહેલી ભાષામાં રચેલી છે કે તેનો સદ્ઉપયોગ બાળકો પણ બહુ સહેલાઈથી કરી શકશે અને તેથી આશા છે કે તેમનાં કુમળાં જીવરો ઉપર સ્વધર્મની સુસંસ્કારી છાપ જરૂર પડશે.

હરેક જરથોસ્તીએ આ પુસ્તકની એક એક નકલ પોતાની લાઈબ્રેરીમાં રાખવી આવકારદાયક થઈ પડશે. આપણે હુવા ગુબરીશુ કે મી. અમૃત શાહ આ પ્રમાણે, હવે પછી પણ પોતાના અવકાશના વખતમાં આપણાં ધાર્મિક પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરીને તેને કાવ્યમાં ઉતારી આપણને સંગીતના મીઠા સુરોમાં રચીને વાંચવા તક આપે. માલેક તેઓના હરેક સેવાકાર્યોમાં હીમત બક્ષે ! તથાસ્તુ !

} વિ. સેવક,
 દુષ્ના મહતિશ વહિરતા

મુંબઈ તા. ૨૦-૬-૨૫

જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તક ૫૩મું અંક ૧૦માં મુદ્ર ૭૩૫માં
બહાર પડેલો રીવ્યુ

“કુલ જરથોસ્તી આલમને”

(ખુશ થવા જેવું)

રોશન કરવાની મહારી ઘણાં દિવસની લાલચ હું રોકી શકતો નથી તે એ કે:—

“હૃદયયોગી”ના નખલ્લુસથી લખનાર શ્રીયુત ભાઈ અમૃત એમ. શાહ કે જેઓ વરસો થયાં પારસી તેમજ ગુજરાતી અનેક માસિકોમાં ચાલુ ભક્તિરસથી પુર કવેતો લખે છે, જે હું હંમેશાં અંતરની હોંશથી વાંચું છું, તેમ હરેક વાચનાર શોખીન ભાઈબહેનો પણ જરૂર વાંચતાં જ હશે.

વધુમાં “ચૈરાગ સીલ્વર ન્યુબીલી” અંક સાથે ભેટ અપાતી ઈંગ્રેજી બુક નામે The Miracles of Zoroasterમાં Mr. I. R. Faredoon લખે છે કે અશો જરથોસ્તની સીદ્ધતામાં જે ગઝલ શ્રીયુત વિદ્વાન “હૃદયયોગી” એ લખી છે, તે બેશક ખરે જ આક્રીન કરવા જોગ જ છે, જે વાંચતાં આપણો પ્રેમ તે અષો રાહબર તરફ પુરજોસના ભક્તિભાવથી દોડે છે. કોણ કહી શકશે કે તે કવેત એક હિંદુભાઈએ લખેલી છે ?”

એટલું જ નહીં પણ, મહારા સાંભળવામાં આવ્યા મુજબ તેનાથી પણ વધારે આપણી કોમે ખુશી થવા અને મુખારકબ્બાદી લેવા અને તેઓ ભાષને મુખારકબ્બાદી દેવાજોગ તો એ છે કે:—આએ વિદ્વાન હિંદુ લેખક શ્રીયુત “હૃદયયોગી” એ, મહુમ એરવદ કાંગાકૃત “ગાથાબામાંએતી” પરથી આખી પવિત્ર ગાથા વાણીનો ગાયનમાં તરજુમો કીધો છે, અને તેના શરૂના અહુનવદ ગાથાના હા ૨૮-૨૯નું કવેત મુખ્ય જશન કમિટી મારફત નિકળતા ત્રીમાસીક નામે “રાહે જરથુસ્ત્ર”ના સને ૧૯૨૪ના ડીસેમ્બર માસના અંકમાં તથા ૩૦ હા—નું કવેત સને ૧૯૨૫ના માહે જુન માસમાં પ્રકટ થઈ આવેલ છે; અને તે

મહારા વાંચવામાં આવતાં તે પરકોમી વિદ્વાન લેખક “હૃદયયોગી” એ આપણી કામ ઉપરની આ સેવા આફ્રીન થવાનોજ બળવી ધણો ઉપકાર કરીએ છે, જેના માટે કુલ જરથોસ્તી આલમે એક મગરૂરી લેવા જેવું છે, અને આએ વિદ્વાન હિંદુ લેખકબંધુ શ્રી. હૃદયયોગીની સાચી કદર આપણા હરેક ધાર્મિક અને શ્રીમંત જરથોસ્તી સાહેબોએ જરૂર કરવી ધટે છે, કે જેથી તેઓના આ સેવાકાર્યમાં તેમને ઉત્તેજન મળ્યું ગણાશે અને તેની સાથે તેઓએ આગણા પેગંબર સાહેબની પાક ગાથા વાણીને અમૃતવાણીરૂપ—ગાયનમાં દર્શાવ્યા બદલે તેટલું બી ધર્મકાર્ય કરીધું ગણાશે.

દુવા ગુજરીયું કે:—તેમણે રચેલી આ પાક ગાથા કાવ્યવાણી એક પુસ્તકના આદારમાં જલ્દી જ ખોદા પ્રગટ કરાવતાં, હૈમને આવાં અનેક ધર્મકાર્ય કરવા પૂરતી શક્તિ અને પરીણામે જશ આપો. આમીન ! આમીન ! ! ! આમીન ! ! !

“હીલખુશ”

શ્રી પાક અહુરમજ્દની મદદ હોજો
નવસારી ૩૦૦૩ મૌટા બજાર તા. ૩૦-૯-૨૫
પ્રિય રનેહી બાઈશ્રી અમૃત શાહ

આપશ્રીનો માયાળુ પત્ર મને તા. ૨૧/મીનો સ્વહસ્ત થયો હતો પણ હું મદ્રાસ મધે હોવાથી તુરત જવાબ તેમજ મારો બંદગીના બળનો રેસાલો, મોકલી શક્યો નહોતો માટે ક્ષમા ચાહુ છું. તમે બાઈશ્રીએ નવરોઝ અંગે બલી દુવાઓનો વરસાદ વરસાવ્યો છે જેથી ઉપકારી બન્યો છું.’

વધુમાં તમારી કોશિષ જે ખુદ જરથોસ્તીઓના હાથે થવી જોઈતી હતી તે તેમ ન થતાં આપને હસ્તે થતી જોઈ હર્ષ પેદા થાય છે. તમારાં આ કામને એકેએક જરથોસ્તીએ ઉત્તેજન આપવું જોઈએ.

બંદગી કરવી અને તેનો ભાવાર્થ નહીં સમજવો તે એક જાતનું અજ્ઞાનપણું છે, જેઓને કુદરતે શક્તિ આપી છે, તેઓએ તો બંદગી ભાવાર્થ સમજીને જ કરવી જોઈએ. આગલા વખતમાં કેળવણી પ્રચાર ઓછો હતો. સારે બંદગી કરવામાં આવતી હતી તે સમજ્યા વગરની હતી છતાં તેની અસર કંઈ ઓછી થતી હતી નહીં; પણ જ્યારે હિંદુઓ, મુસલમાન, ખ્રિસ્તીઓ વટીક જરથોસ્તી ધર્મની બારીકાઈ માટે બાતેનમાં ઉતરે છે ત્યારે જરથોસ્તી ટોળો આગલા વખત માફક વગર સમજવે બંદગી કરે એ નીચું જોવાડવા જેવું છે. એવે વખતે તમારા જેવા ઉત્સાહિ અને ઉલટવાળા ભાઈશ્રી કવિતા રૂપમાં ગાથાવાણી બહાર પાડો, એ બેશક વખાણવા લાયક છે; અને તે કામને જરથોસ્તી કોમે વધાવી લેઈ તમારા જેવા સાક્ષરોને આગળ પાડવા જ જોઈએ. મરહુમ એરવદ કાંગાનો તરજુમો મોટા ભાગે સત્તારૂપ ગણાય છે. તેઓના કામનો તમો ઉપયોગ કરો છો, એ જાણી હું ઘણું ખુશી થયો છું.

કેટલાંક અવસ્થાનાં અભ્યાસ વિના પાંચ છ ચોપડી ગુજરાતી શીખ્યા પછી સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં ઘોડા દોડાવવા નીકળી પડે છે, તેઓની કાચી વય અને પુરતા અનુભવ વિનાના ઉચ્ચારો કેટલેક વખતે મરહુમ સ્કોલરોને અપમાન કરતા થઈ પડે છે, તેવો જ દાખલો હાલે કોઈ નાદાને મરહુમ કાંગાજી માટે જાહેરમાં મુક્યો છે. તે છતાં તમો ભાઈ એજ સ્કોલરનાં કામનો ઉપયોગ કરો છો એજ દેખાડી આપે છે કે:-**કુંક ભંડોળીઆ જરથોસ્તીઆ કરતાં તમો શ્રેષ્ઠ ગણાવો.**

ખરો ધર્મ અને રહસ્ય તો તે જ છે કે દરેક કોમે દરેક ધર્મમાં બારીકાઈથી ઉતરવું, અને તેમાંથી એક મળતાં આવતાં, સાચાં જણાતાં ઉચ્ચ આશયોવાળાં કિમતી સિદ્ધાંતો બહાર પાડી આપ આપી સૃષ્ટિનાં માનવો એક જ પિતાનાં બાળકો છે એમ દેખાડી આપી સાચી ભાઈબંધી જે છે તે શુદ્ધ પ્રેમની જાળરથી

જઠડી દેવાતાં જીવન પૈકીનો તે એક ધન્ય જ સ્થાવો ગણાશે; અને તે જ રાહ તમે તો લીધો હોય તેમ આ તમારાં અંતરની ખંતથી થતાં સેવા કાર્યથી સ્પષ્ટ જણાય છે.

મેં રાહ જરથુશ્ત્રમાં આપનું કવેતમાં રચેલ ગાથાનું ભાષાંતર જોયું છે. એવી જ કોશિષ મારા મીત્ર હરમીસે પણ કરી છે, છતાં આપનો આ પ્રયાસ તેથી એછો આવકારદાયક નથી; આપ એક હીંદુભાઈ હોવાથી તે કેટલેક અંશે ધડો લેવાનું જ છે; આપનો પ્રયાસ હર્ષિત કરે છે, જે કે આપનો આય સેવક કવિતાનાં ધોરણ અને જોડણી માટે અનુભવ ધરાવતો નથી એટલે તેના સ્વતંત્ર વિચારો પર જ મત દર્શાવ્યું છે. આપણા પત્રવ્યવહાર ચાલુ રહેશે તો ખુશી થઈશ.

સ્નેહાધિન.

રતન-ન. ફ-તંબોલી.

જશન કમિટી મુંબઈમાં પ્રગટ થતા ત્રિમાસીક નામે “રાહ જરથુશ્ત્ર”ના પુસ્તક ૬. અંક ૪. માહે ડીસેમ્બર ૧૯૨૪ માં મારું રચેલ ગાથા કાવ્યમાંના અહુનવદ ગાથાના હા. ૨૮-૨૯ નું કાવ્ય પ્રગટ થયેલ હતું, તે બાબત “પ્રજામીત્ર અને પારસીએ” રીંચુ લીધેલ, જે તે જ ત્રિમાસીકના જુન ૧૯૨૫ ના અંકમાં પ્રગટ થયેલ હતો તે નીચે મુજબ:--

+ + + + +
+ + + + +

“રાહ જરથુશ્ત્ર” ના આ અંકમાં હૃદયયોગીના તપસ્વિ-સથી લખનાર વિદ્વાન હિંદુ લેખક શ્રીયુત અમૃત એમ. શાહ કૃત ઝંદ અવસ્તાના પવિત્ર ગાથાના કવિત્વમય કલામોનો ગુજરાતી “મંત્રલ” માં તરજુમો દરેક રીતે વખાણવા યોગ્ય છે. મી. ખુદા-ખા પુનેગરે કરેલો ગાથાનો તરજુમો એક ખરા અભ્યાસીને જાને

તેવો છે. એરવદ કાંગાજીની “ ગાથા બામાએની ” માં પણ વિદ્-
તાથી તરજીમો કરેલ છે અને એજ ગાથાનો સુંદર “ ગઝલમાં ”
ભાવાર્થ દર્શાવનાર હીંદુભાઈ અમૃત શાહનો પારસી કોમે ખરેખર
આભાર માનવો જોઈએ. મી. શાહ, બારભાયા, કે હરજીવન-
દાસ કાલીદાસ મહેતા, જેવા હિંદુ સદ્ગ્રહસ્થો જરૂર પારસી
અને હીંદુ વચ્ચે મીત્રાચારીનો સંબંધ અથવા ભાઈચારાનો
સદ્ગુણ મજબૂત કરે છે અને બન્ને કોમને પ્રેમની સોનેરી
સાંકળથી જોડી દાંઝે છે. ”

મી. અમૃતલાલ એમ શાહે, જરથોસ્તી ગાથાને કાવ્યના રૂપમાં
ખૂબ પાડવાનું બીડું ઝડપ્યું છે; એ હીંદુ લેખક ભાઈએ અત્યાર
પૂર્વે અનેક જરથોસ્તી વિષયો ઉપર “ ચેરાગ ” “ રાહજરથુશત ”
વીગેરે પારસી પત્રોમાં જરથોસ્તીઓના જીવનને આનંદ આપે એવાં
કાવ્યો “ હૃદયચોગી ” ના તખલ્લુસ સાથે પ્રગટ કરાવ્યાં છે.

એમણે આ નવું સાહસ માથે ઉઠાવ્યું છે અને ગઝલના આકા-
રમાં ગાથાઓનો તરજીમો ગોઠવ્યો છે. ગુજરાતી ભાષા ઉપર
એમનો સારો કાબુ છે અને એમની કાવ્ય કરવાની રચના
સરળ છે બલકે જરથોસ્તીઓ તો ખાસ કરી ઝટ સમજ
શકે એવી ધખારત એમણે અખત્યાર કરી છે.

જેઓ ધર્મનાં શિક્ષણો મીઠી ગઝલો માર્ફતે પોતે
અને બાળબચ્ચાંઓને પ્રહણ કરવા કરાવવા ચઢાતા હોય
તેમને માટે આ પુસ્તક બહુ આવકારદાયક થઈ પડશે.

ખરેખર આ કાવ્ય હજી વધુ ઝમકદાર બે રીતે થઈ શકશે.
પ્રથમ ગઝલ ઉપરાંત બીજી રાગણીઓ દાખલ કરવે, અને બીજી
તરજીમથી જરા વેગળા જઈ ગાથાના ઉંડા રહસ્યને કવિત્વથી
પ્રદિપ્ત કરવે; અને મને ઉમેદ છે કે આ સુચનાઓ ઉપાડી લેઈને
એ ચંચળ લેખક પોતાનું આ કાર્ય, અથવા ભવિષ્યનાં કાવ્યો વધુ
ઉત્તમ રીતે સફળ કરશે. પ્રભુ તેમને આનંદમાં રાખે.

ફરેહુન કે દાદાચાનજી.

દાદાર અહુરમજદ

ગાંમ કરંજ તાલુકે ઓરપાડ

તા. ૨૭-૬-૨૫

મહેરબાન બાઈ અમૃતલાલ એમ શાહ

જેમ પાલણુપુર

જત તમે બાઈએ હમારા પવિત્ર “ગાથા બા માએની” નો ગઝલમાં તરજુમે કર્યો તે “રાહેજરથુશત” ના ડીસેમ્બર ૧૯૨૪ ના અંકમાં તથા જુન ૧૯૨૫ ના અંકમાં મેં વાંચ્યો છે.

બાઈ, હું કાંઈ કાવ્ય રચનાનો અભ્યાસી નથી; પણ તમારો તરજુમે વાંચતા મને ઘણો આનંદ ઉપજ્યો હતો; અને આશા રાખુ છું કે:-બીજાં જરથોસ્તી ભાઈઓ, અને બહેનો, ને પણ એ તરજુમે પસંદ પડશે, તેમજ કાવ્ય ગાવાની ઉલટ લઈ, પોતાના પયગમ્બર વિષેના ખ્યાલો, અને કલામો, પોતાના જીવનમાં સદા ગોખેલા રાખશે.

આ આગમ્ય અવસ્તાના વિદ્વાન અભ્યાસીઓએ, ગાથાના તરજુમાઓ કર્યા છે, અને હાલમાં બીજા અભ્યાસીઓ તરફથી એ વિષે અવારનવાર ખુલાસાઓ છાપાદારે બહાર પાડે છે, પણ તમારીકાવ્ય રચનાથી, જરથોસ્તી ભાઈઓ, તથા બહેનોને ઘણું મુતર અને સહેલું વાંચવાનું તેમજ એમાંથી ઘણું એક જાણવાનું મળશે, એવું મહારૂ આધિન મત છે.

તા. ૧૩-૬-૨૫ ના “કચસરેહિન્દ”માં “રાહેજરથુશત” નો રિવ્યુ લેનાર “નાશાકરી પીલાં” એ તમે બાઈ માટે જે હર્ષભર્યા ઉદ્ગારો ઓચાર્યા છે, ને તમારી કાવ્યરચના માટે જાહેરમાં જે પ્રશંસા કરી, તમને ઉત્તેજન આપ્યું છે, તે માટે બહેન પીલાંનાં દરેક શબ્દોને હું મળતો થાઉં છું, તેમજ તમોને હું ખરેખર ધન્યવાદ આપું છું.

તમે ભાઈ હિંદુ હોવા છતાં હમારા મહાન હજરત પયગમ્બર
જરથુસ્ત્ર માટે જે માન ધરાવી કાવ્ય રચના રચવાનો શ્રમ ઉઠાવ્યો
છો, તે વાંચીને તથા ઉમંગથી ગાઈને જરથોસ્તી ભાઈઓ, તથા
મેહેનો ખુશીજ થશે એમ માફ માનવું છે.

તમારી કાવ્ય રચનાની કોશિષ વખાણને પાત્ર, છે એમ ભાર
મુકીને હું લખું છું.

તમારાં પુસ્તક વિષે જડેન “પીલાં”એ સખી વળુદ બાનુઓ
તેમ ગ્રહસ્થાને જે અપીલ કરી છે તેમાં હું સંપૂર્ણ ભાગ લેઉં છું,
અને મારા તરફથી બે બોલ ઉમેરવાની રજા લેઉં છું કે:-સખી વળુદ
બાનુઓ, અને ગ્રહસ્થો, આ પુન્યવંતુ કામ પોતાને માથે ઉપાડી
લેવાને તથા છુટા છવાયા ગ્રાહકો થઈ, તમે ભલા અને ગરિબ બં-
ધુની કદરની પીછાન યોગ્ય રીતે કરવાને ચુકશો નહીં.

એ વિષે વધું તે શું લખું? મારી-કમીની શક્તિ મુજબ મેં
મારો અભિપ્રાય દર્શાવ્યો છે. હાલ એજ અરજ.

લી. દુવાગો કમતરીન ખાકસાર
એરવદ મેહેરવાનજી મંચેરજી.

કરંજીઆની

દુવાખંદગી કબુલ કરશેજી.

પ્રિય ભાઈશ્રી “હૃદયયોગી”

આપનો મહેરબાની ભર્યો પત્ર તા. ૧૪ મીનો મળ્યો “રાહ
જરથુસ્ત્ર”માં આપની ગુજરાતી ગાથા વાંચી આનંદ થયો.

આપની નીતિમાન અને ભક્તિભાવ પ્રદર્શીત કરનારી કવિતાના
દર્શન મને ધણાંએક ચોપાન્યાંમાં થાય છે, અને એક નિર્મળ હૃદ-
યની ઉર્મિઓને વળી ગાથા કાવ્યના પ્રદેશમાં વહેતી જોઈ વિશેષ
આનંદ થયો. અવસ્તા ભાષાથી હું અજ્ઞાન છું; જે કે એટલું તો
નિર્વિવાદ છે કે ગાથાનો તરજુમો કરવો એ બહુ ઠાણ છે;

વળી તે ભાષાંતરને કવિતામાં મુકવું એ મુશ્કેલીમાં વધારો કરવા જેવું છે.

૩. લોરેન્સ મીલ્સ નામના વિદ્વાને ગાથાનો અક્ષરસ તરજુમો કર્યો છે; એ તરજુમા સાથે આપના કાવ્યનો કેટલેક ઠેકાણે મુકાબલો કરતાં જણાય છે કે, આપે સહેજ વધુ છુટથી અને ખુલાસાથી ભાષાંતર કર્યું છે. એ કેવળ વ્યાજબીજ કહેવાય, કેમકે અક્ષરસ તરજુમાથી વિદ્વાનેને સંતોષ ઊપજે પણ તેમાં કવિતાનો જોશ ઝાઝો ઉતરતો નથી; માટે ન્યારે જરૂર પડે ત્યારે છુટથી તરજુમો કરવામાં આપે સારી સમજ વાપરેલીજ કહેવાય.

એક હીંદુભાઈ ગાથા કાવ્ય અજમાવે એ બહુ પ્રશંસા પાત્ર લેખાવું જોઈએ, એ કાર્યમાં મને આશ્ચર્ય લાગતું નથી; કેમકે ગાથા એ પ્રાચિન આર્ય ધર્મમાંનો એક ભાગ છે, અને એ આર્ય ધર્મ ઉપર એક આર્ય બંધુ મોહિત થાય એ વાસ્તવિકજ છે. અન્ય ધર્મ ગ્રંથોનું ભાષાંતર કરવું, અથવા તેમની ખુબી દર્શાવનારા લેખો લખવા એ વિશ્વ બંધૂત્વની ભાવનાને પુષ્ટિ આપી સુલેહ-શાન્તિનો વધારો કરે છે.

આપની ભાષા બહુ સાદી, સરળ અને મીઠી છે, અને પારસી ભાઈઓની સગવડ માટે અઘરા સંસ્કૃત શબ્દોનો બહિષ્કાર કર્યો છે. તે આપે જે મતલબથી કાવ્ય રચ્યું છે તે જોતાં યોગ્ય જ થએલું કહેવાશે, આપના અંતરનો ભક્તિ ભાવ આ લેખમાં ઉતરેલો જણાય છે.

એકાદ ચીજ ઉપર આપનું લક્ષ ખેચ્યું તો મને દરજુનર કરશે. આપના કાવ્યમાં છંદ સંપૂર્ણ કરવા માટે કેટલીક વાર જે “હા” શબ્દ વાપરવામાં આવ્યો છે, તેમ નહીં કરતાં ખીજ શબ્દોથીજ છંદ પુરો કરવામાં આવતે, તો વધુ મુનાસેબ થતે, એમ હું ધારું છું. આપે ઘણેક ઠેકાણે પ્રાસ જાળવ્યો છે, જે બધે જ ઠેકાણે

જળવાયા હતે, તો ગાથા વાણીની ગાયનની ઝમકમાં વધારો થતે, એમ માની શકાય.

આ પુસ્તક લખી આપે અમારી કોમની જે સેવા બજાવી છે, તે માટે અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર, અને મુખ્યારક્યાદી સ્વીકારશો.

મારા ધારવા પ્રમાણે ધાર્મિક પારસી સાહિત્યમાં આ પુસ્તકનો વધારો ઘણો આવકારદાયક લેખાવો જોઈએ.

આપને કૃતેહ ધનિષ્ઠું છું.

લી. ફીરોઝ કાવસજી દાવર

એમ. એ. એલ. એલ. બી.

એક્ટીંગ લેકચરર ઈન ઇંગ્લીશ

ગુજરાત કોલેજ અમદાવાદ.

પ્રેમચંદ બીડડીંગ.

કોર્નર ગ્રાન્ડરોડ.

તા. ૧૫-૯-૨૫

મહેરબાન ભાઈજી અમૃતલાલ શાહ.

જત તમે ભાઈજી જશન કમિટી તરફથી નિકળતાં “રાહેજરથુશ્ત્ર” નાં ચોપાન્યામાં અમારા મહાન હજરત જરથુશ્ત્ર સાહેબ માટેની ગઝલ લખો છો, તે વાંચી ઘણો સંતોષ થયો છે. એ માટેનો મારો અભિપ્રાય નીચે મુજબ છેજી.

આપ ભાઈજી એક હીંદુ હોવા છતાં અમે જરથોસ્તીઓ તરફ તેમ જરથોસ્તી ધર્મ તરફ જે આવી ઉચ્ચ ભાવના દેખાડો છો, તેમજ તેને લગતો અભ્યાસ કરો છો, જે ખરેખર સ્તુતિને પાત્ર છે.

હાલ “રાહેજરથુશ્ત્ર” નાં બે અંકમાં અમારા ગાથાનાં તર-જુમાને ગઝલના તરજુમામાં ફેરવી લખો છો, તે આપ ભાઈજીની દરેક કોશિષ હું વખાણુને પાત્ર ગણું છું.

બીજું તમે એ ગઝલને એક પુસ્તક દ્વારા બહાર પાડવાની ઇચ્છા રાખો છો તેને હું કૃતેહ ધનિષ્ઠું છું.

આ તમારી ભલી ઉમેદો અમારી કામ ઉપયોગી, અને ધર્મ ઉપયોગી કામ કરનારી સંસ્થા “ જશન કમિટી ” ને જો તમે અરજ કરશો, તો આ ધર્મ પુસ્તક છપાવી આપવાનું પુન્યવંતુ કામ જરૂર તેઓ ખહાર પાડી આપશે.

મહારી ઘણી ભલી દુવાઓ સાથે
લી. દુવાગીર રતનબાઈ ફ. પાવરી

પાર્થતીપુર, તા. ૨૧-૯-૨૫.

સ્નેહી ભાઈશ્રી અમૃત એમ. શાહ, મુ. પાલણપુર.

જત ગાથા માટેનાં આપનાં કાવ્યો મ્હેં ઉલટથી વાંચ્યાં છે. આપ એક હિંદુ ભાઈ હોઈ અમારા જરથોસ્તી ધર્મ માટે આટલો બધો પ્રેમ ધરાવો છો તે જોઈ હું ઘણો ખુશી છું, અને આશા છે કે એ પુસ્તક ખહાર પાડ્યા પછી જરથોસ્તી કામ તરફથી આપને સારો આશરો મળશે; આપના પુસ્તકનો ઉદ્દેશ ઘણો ઉચ્ચ છે, આપે પારસી કામને પ્રેમી કરવાનો વિષય હાથ લીધો છે, અને તેથી આખી પારસી પ્રજા પર તે ખરેખરો ઉપકાર કર્યો છે.

જે ઉદ્દેશથી આપે એ પુસ્તક ખહાર પાડવા ઇચ્છ્યું છે તેનો મનમાનતો લાભ તેઓ લેશે, એમાં શક નથી. સર જમશેદજી જીજી-ભાઈ ટ્રાન્સલેશન ફંડ મુબઈ ને લખશો તો મને દરેક આશા છે જે તેઓ મોટી સંખ્યામાં ખરિદ કરી નિશાળોમાં ધર્મ સંબંધી ઇનામોમાં પ્રચાર કરાવશે.

આપનો શ્રમ ખરેખર સ્તુતિપાત્ર છે. આ ગાથાના કાવ્યો તૈયાર કરતાં આપને અપુર્વ મહેનત પડી હશે એમાં કાંઈ શક નથી. આપના કાર્યમાં ઈશ્વરના આશીર્વાદ હોજો ! આશા છે જે આપ કુશળ હશે.

લી. શુભેચ્છક સેવક

કેખશાહ દોરાબજી જીજીની સલામ.

ખોદા.

અમદાવાદ, તા. ૧૭-૯-૨૫

ભાઈ શ્રી “ હૃદયયોગી ”ને હાથ ઉપલુ પુસ્તક લખાઈ બહાર પડેલુ દરેક ઉત્તેજનને લાયક છે.

એઓ ભાઈ જોકે એક હીંદુ છે, અને અવસ્તાના જરાકે અભ્યાસી નથી, પરંતુ ગાથાનાં હાનાં તરણુમાઓ ઉપરથી એઓએ પવિત્ર કલમેનો સાર કવિતામાં રચી બહાર પાડ્યો છે, જોકે આપણા પવિત્ર જંદ અવસ્તાનાં પુસ્તકના તરણુમાઓ આપણા જરથોસ્તી અભ્યાસીઓ મારફત મહારા જેવાં અજ્ઞાનીઓ માટે બહુજ અજવાળુ નાખતા બહાર પાડ્યા છે, પરંતુ ઘણીકવાર આગલા પાછલા તરણુમાઓને કેટલાક જણાઓ જુદાંજ રૂપમાં સમજાવવાને મળે છે; ત્યારે એ માંહેથી કયા વજનદાર અને કયાને ઓછુ વજન આપવું તે વાંચનારને સમજવું બહુજ મુશ્કેલ થઈ પડે છે.

એ પવિત્ર કલમેની રચના ભાઈ “ હૃદયયોગી ” એ એટલી અચ્છી રીતે કરી છે કે ખાસ કરીને ન્હાનાં મોટાં સર્વે જીગરોને એકાન્તમાં બેસતાં તો જરૂરજ એ કવિતાઓ મોઢે રાખવાનું કુર્યું હોય તો ફીક પડી જાય એમ છે.

એની અડકે નક્કલ અરસ પરસે જરથોસ્તી બચ્યાંઓના હાથમાં બેટ મેલાવવી જોઈએ, તેમજ જરથોસ્તી બાળકોની શાળાઓમાં છનામ આપવાને માટે પણ વાપરવાની ખાસ બલામણુ થઈ શકે.

માતાએ જરૂર પોતાનાં બાળકોમાં ધર્મ જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવાની ચિન્ત્ત લાગણી ધરાવવી જ જોઈએ. પોતાનાં નિર્દોષ ન્હાનાં બહાલાં બાળકોને નેહી નીતિનાં ખોદા પસંદ રસ્તા ઉપર દોરવાને આ કવિતાઓ થોડી થોડી રોજ મોઢે કરાવવી જોઈએ, કે જેથી જરથોસ્તી ધર્મની ખુલ્લં નીતી રીતીઓનો સારો છાપ તેમનાં મગજ ઉપર બેસે.

ભાઈ “ હૃદયયોગી ”ની અનેક કવિતાઓ અત્યાર પહેલાં

માસીક માહવારીઓમાં વાંચનારનું સાફ ધ્યાન ખેંચતી થઈ ગઈ છે. એમને આ પુસ્તક મારફત ખેંચેલા શ્રમને વાસ્તવિક ઉત્તેજન મળે એવી કુવા ઇચ્છતાં:—લી. મહેરબાનુ ફીરોઝશાહ એડનવાળા.

ભાવનગર, તા. ૨૧-૬-૨૫.

પરમ રનેહી ભાઈશ્રી અમૃતલાલભાઈની પવિત્ર સેવામાં

જત સલામ સાથે વિનંતી કરવાની કે આપ હમારા પવિત્ર ગાથાનો ગુજરાતી તરજુમો કરો છો, તે બહુ ઉમદા પ્રયત્ન છે. આપનો ગુજરાતી તરજુમો જે “રાહે જરથુશ્ત્ર”માં પ્રસિદ્ધ થયો છે, તે મહેં સંભાળીને વાંચ્યો છે; તે સરળ છે, ભાષા સાદી છે, સમજી શકાય તેવી છે, અને આપના તરજુમા ઉપરથી આપ પણ પવિત્ર ગાથાનું રહસ્ય સમજી ગુજરાતી કાવ્યમાં તેનું જીવન રેડો છો એમ મ્હારો નમ્ર અભિપ્રાય છે.

અલખત પવિત્ર ગાથા Dead ભાષામાં હોવાથી તેના સાચા તરજુમા વિષે આપણને શંકા રહે છે, પણ આપે જે પ્રયાસ કરેલ છે તે ફળીભૂત થયો છે. હું ધારૂ છું કે જરથોસ્તી અંગુમન આપના કાવ્ય ઉપરથી તેમના પવિત્ર ગાથાનું રહસ્ય સહેલથી સમજી શકશે. દરેક જરથોસ્તીનાં ઘરમાં, અને દરેક જરથોસ્તી બાળકના હાથમાં આ તરજુમાની એક કોપી હોવી જોઈએ

હું આપને આપના કાર્યમાં સર્વ ક્ષેત્ર ઇચ્છું છું. આપે જરથોસ્તી કોમ ઉપર બહુજ અહેશાન કર્યો છે, અને તે અહેશાનનો બદલો તેઓએ તેનો સહૃદય વાંચન કરીને વાળવો જોઈએ. x x x

લી. કુવાગીર ભાઈ,

ફરામજી ખરશેહની કુવા સલામ

પુસ્તક પરીક્ષા

“ ગઝલમાં ગાથા. ”

રાહે જરથુસ્ત્ર, ડીસેમ્બર ૧૯૨૭.

ઠરેક પારસી ઘરમાં જાળવી રાખવા લાયક ધર્મ પુસ્તક.

(“ રાહે જરથુસ્ત્ર ” માટે રિવ્યુ લેનાર :—

એરવદ સોહરાબજી શાપુરજી રાંદેરીયા.)

કમનશીખ જરથોસ્તી ધર્મ ! ત્યારે આ જડવાદી વીસમી સદીમાં આ ખુલ્લું મજાહબમાંજ જન્મિ, પોતાને એક જરથોસ્તી કહેવાડે, ખુદ આ મહાન ધર્મ, અને તેની બેદી અવસ્તાવાણીના એક અભ્યાસી હોવાનો ફાંકો રાખે, છતાં તેમાં સમાયેલું બેદી રહસ્ય, કે જે સત્તા સમાન ગણાતા અભ્યાસીઓ વટીક ઉઠેલી શક્યા નથી. તે નહિ સમજવાથી તેની ચાલુ ઠેકડી કરી, મનભાવનાં વિવેચણો વાપરી, દીનદાર જરથોસ્તીઓનાં દીલ રંજાદ કરે, એવા શખ્શો ધરાવવા આજે પારસી કોમ “ નસીબવંત ” છે ! ત્યારે તેજ વખતે એક ઉધરતા હિંદુ કવિ તરફથી બહાર પડેલી ઉપલાં નામની ચોપડી ખચીત જ આપણું ધ્યાન ખેંચે છે, અને તેને ઉત્તેજન આપવાની આપણી ફરજ થઈ પડે છે ! “ હૃદયયોગી ” ના જાણીતા તખલ્લુસ હેઠળ ઘણાંક ગુજરાતી અને પારસી ચોપાન્યાં અને પત્રોમાં જાણીતા થયેલા કવિ ભાઈ અમૃત એમ. શાહ તરફથી આપણા પવિત્ર ગાથાનો તરજુમો ગઝલમાં એક ચોપડીના રૂપમાં પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે. જેમાં એ ભાઈએ મરહુમ કાબેલ એરવદ કાવસજી એદલજી કાંગા જેવા બાહોશ અવસ્તાના અભ્યાસીની “ ગાથા—બા માયની ” ઉપરથી પોતાની કવિતાઈ શક્તિનો લાભ. સુંદર અને દીલપત્રીર ગાયનોમાં આપણને આપ્યો છે, જે ખરેખર આવકાર-દાયક હોઈ જરથોસ્તીઓને ઉત્તેજન લાયક થઈ પડે છે.

મજકુર પુસ્તકમાં આપણાં પાંચે ગાથાના તરજુમો ગઝલના રૂપમાં માત્ર તરજુમાનેજ વળગી રહી કાંઈથી પોતા તરફથી ઉમેરવા વગર આ કવિએ રજુ કર્યો છે, તેમજ દરેક ગાથાની શરૂઆતમાં એકેકી ગઝલ બોધદાયક રીતે રજુ કરી છે. તેમજ વળી આપણા માનવંત પયગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તનું એક સુંદર ચિત્ર પુસ્તકની શરૂઆતમાં આપ્યું છે, જે આ ચોપડીની સુંદરતામાં વધારો કરે છે. વળી આ ચિત્રની ખરોખર સામે એક તેને બંધબેસતી સુંદર ગઝલ રજુ કરી છે, કે જે જે પુરાં ધ્યાનથી તેમાં સમાયલા ઉંચ સ્મરણનો ભાસ મેળવવાની કોશિષ સાથે ગાવામાં આવે તો વગર શકે આપણને આ મહાન નર વિષે કાંઈક ખ્યાલ ઉપજ્યા વગર રહે નહિ. અને આવી રીતે આપણા આ સર્વેથી બિકટ અને બેદી મંત્રાનો ગુજરાતી તરજુમો ગઝલરૂપી ગાયણોમાં લખવા માટે જે તકલીફ આ જૂવાન કવિએ ઉઠાવી છે, તેની કદરશેનાસીમાં આ પુસ્તક દરેક જરથોસ્તીએ ખરીદ કરવાથી હમારી બલામણુ છે. તેથી એક કાંકરે બે પક્ષી મારવાનો લાભ મળશે. એક તો હમારી જાણુ મુજબ આ ગરિબ કવિને ઉત્તેજન મળશે કે જેથી આવું બીજું પુસ્તક જે પ્રકટ કરવાનું પડી રહ્યું છે તે જાહેરમાં રોશ્નિ જોવા પામશે, અને બીજું તો આવું એક ઉપયોગી પુસ્તક ઘરમાં રહેવાથી, આપણાં ઉધરતાં બાળકોના મગજ ઉપર આપણાં ખૂલંદ મજહબની શ્રેષ્ઠતાનો છાપ, જે તે દરસુદને વખતે ગાવામાં આવે, તો ચાલુ પડતો રહેશે.

નોટ:—‘ગઝલમાં ગાથા’ માટે ઘણા રીવ્યું, જરથોસ્ત પેપરોએ આપેલ છે. જે આખા જગ્યાને અભાવે અમો આપી શક્યા નથી, દ્રંક લાઇનો માત્ર અભિપ્રાય તરીકે મૂકી છે.

ચેરાગે હિન્દ:—

પારસી કોમની અને તેના પવિત્ર ધર્મની એક સારી સેવા બનવી છે. એમ કહેવામાં આપણે કાંઈ અતિશયોક્તી કરતા નથી. એક હિંદુ અને તેથી એક પારસી કોમના બીકટમાં બીકટ ગાથા વાણીનો ગઝલમાં ગુજરાતી તરજુમો બનાવે તે આપણે માટે અને આપણી પારસી કોમ માટે ઘણી ખુશી થવા જેવી વાત છે. x x x આ ચોપડી એક ઘણી ઉપયોગની અને મદદ કરવા લાયકની છે. નવસારીની બઝમો, મદરેસાઓ, અને એરવદ સાહેબ મુઘાંના ટ્રસ્ટી સાહેબો આ ચોપડીની થોડીક નકલો ખરીદ કરી કર્તાને ઉત્તેજન આપશે તેવી આશા છે.

The Young Zoroastrian:—ત્રિમાસિક (કરાંચી)

x x x હમો દરેક પારસી લાયક કુટુંબને હૃદયની લાગણીથી એલ્ટેમાસ કરીએ છીએ કે આ ચોપડીની એક એક નકલ ઘરમાં રાખી ઉધરતી પારસી ઓલાદનું કલ્યાણ કરવાની કોશિષ કરવી. આપણાં સાહિત્યની સેવા કરનારાઓ તો જરૂર જ કોઈને કોઈ મલી શકશે. પણ એવાં સાહિત્યની પિછાણ કરનારા અને તેને ઉત્તેજન આપનારાનાં જ વાખા છે. ખોદા કોમને સારી બુદ્ધિ બક્ષે! x x x

પારસી સેવા:—x x x જરથોસ્તી મંડળના કાર્યવાહકો તથા પુસ્તકાલયના વડાઓ, બની શકતી વધુ નકલો ખરીદી તેનો જરથોસ્તી ધર્મ સંબંધી સાહિત્યનો પ્રચાર કરી ફરજના કરજમાંથી રૂબરૂકત થવા પ્રયત્ન કરશેજ.

બાપણો કરી તખ્તા ખુબવનાર કરતાં એકાન્તમાં નીતીમાન જીંદગી ગૂંજરનારનાં નામ આપણે ઓછાં જ જાણીએ છીએ. વગર

ધરપચે સંગિન સેવા બતાવતા આ ભાષા પોતાના દયા, નીતિ તથા ઔદાર્યને લગતાં અપ્રકટ કાવ્યો પુસ્તકદ્વારા પ્રકટ કરવાની ઉમેદ ધરાવે છે. આશા છે જે કદરદાન વાંચકવર્ગ આ બાબતમાં એઓને આર્થિક સહાય કરી સાહિત્યદ્વારા દેશસેવા બજાવવાની તક હાથ ધરશે.

નવરાશ:—x x xઆપણે આ ભુલવું ન જ જોઈએ, કે ગતે અને લોહીએ આ ભાઈ હિન્દુ છે, છતાં પોતાના હૃદયનો પારસી કોમ માટેનો છુપો પ્રેમ, આ કીતાબ રૂપે બાહરે કહાડ્યો છે. આ રીતે બે કોમ વચ્ચેનો એખલાસ રૂપી મોહબતનો ગાંઠ અતિશય મજબુત કરી આપ્યો છે. દરેક ચુસ્ત કચાંની લોહી ધરાવનાર પારસી બંદાએ એક એક નકલ ખરીદી લઈ, તેના કર્તાને, તેની રાતદીનની મહેનતનો બદલો વાળી આપવો ઘટે છે. અતિશય સાદી ને, સરળ ભાષામાં આની અઘરી બાબત હાથ ધરી પારસી કોમને ખચ્ચીત ઉપકારમાં ગરકાવ કીધી છે.

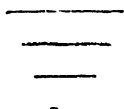
સાંજવર્તમાન:—x x x એક હિંદુ તરીકે ગાથા ઉપર તેવણે જે પ્રેમ ભાવ બતાવેલો જણાય છે તે એક સાચા દીનચુસ્ત જર-થોસ્તીને જેબ આપે તેવો વખાણવા લાયક માલમ પડે છે. દરેક પારસી કુટુંબે ‘ગઝલમાં ગાથાની’ રૂ. ૨૫ની કીંમતની આ ચોપડીની અંકેક નકલ પોતાના ઘરમાં રાખીને જરથોસ્તી ધર્મના આ ઉલટમંદ હિંદુ અભયાસીને જોઈતું ઉત્તેજન આપવાની જરૂર છે. પોતાનાં કુમળાં બાળકો ઉપર સ્વધર્મનો છાપ પાડવા માટે સરળ ગુજરાતી કાવ્યોનું આ પુસ્તક પારસીઓને ખચ્ચીતજ ધણું ઉપયોગી થઈ પડશે. x x x

જ્ઞાન વર્ધક:—xxxએક હિંદુ ભાઈએ જે રીતે ગાથાનો ભાવાર્થ અરાબર ગુજરાતી ગઝલમાં રજુ કરેલો છે તે ઉપરથી એ ભાઈનો પ્રેમ ને અભિયાસ બીજા ધર્મ ઉપર કેવો છે તે ખુલ્લું જણાય છે. માટે આવા એક ઉલટ મંદ લેખક મિત્રને થોડુંક ઉત્તેજન પણ પારસી કોમે ખાસ કરીને આપવું જોઈએ, કે તેથી તેઓ આગળ જતાં

ખીન્ન ઉપયોગી પુસ્તકો પ્રગટ કરવાની હામ ભીડે કે તેથી હવે પછી નવા સાહિત્ય ઉપર અજવાળું પડે. આ લેખક મિત્ર ભાઇને અમેા હેના કામમાં ફતેહ ઇચ્છીએ છીએ.

આક્રિક:—જાણીતા લેખક અમૃત એમ. શાહ તે “હૃદય-યોગી” ની કલમથી “ગઝલમાં ગાથા” નામનું પુસ્તક પ્રગટ થયું છે. હિંદુ કલમકસો પારકા ધર્મના પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરે એમ જોવામાં આવ્યું નથી જ્યારે રા. રા. અમૃત શાહે ગાથા જેવા જરથોસ્તી મહા-જપના શાસ્ત્રને કાવ્યમાં રચવા કોશિશ કરી છે એ ખચીત જ સૂતી પાત્ર છે અને જરથોસ્તી કુટુંબો તરફથી ઉતેજન મળવાને લાયક છે. આ પુસ્તક માટે અમારા ભણેલા ભાઈ જહાંગીર વીમાદલાલનો અભિ-પ્રાય વધુ અગત્યનો થઈ પડશે. x x x

ચેરાગ:—x x x પારસીઓમાં નાટકોનાં કે ખીન્ન ગાયનો ગવાય, તેને બદલે સહેલ એખારતમાં લખાયલી આ ગઝલો ગવાય તો કામમાં ભક્તિનો વધારો થાય તેમાં કશો શક નથી. x x x

તમે પારસી છો ?

તો

તમારા ઘરમાં ધર્મભાવનાને

જગાવતું પુસ્તક.

“ અશો જરથુશ્ત ને ગીતાંજલી ”

વસાવી ને તેના કર્તા મરહુમ “ હૃદયયોગી ” એ જન્મભર કરેલી પારસી-કોમની અનન્ય સેવાનું ઋણ અદા કરે.

આ પુસ્તક અઢીસો ઉપરાંત પૃષ્ઠનું, પાકી બાઈન્ડીંગમાં અશો સ્પીતમાન જરથોશ્ત પયગંબર સાહેબનું જીવન વૃત્તાંત અને તેમની સીકૃતમાં રચાએલા સંખ્યાબંધ કાવ્યો અમૂલ્ય બોધક મોનોબજત જેવા ગઝલ રાહમાં છે. અને તેનો દિબાચો પારસી સાક્ષર રત્ન મરહુમ શેઠ સો. મ. દેસાઈ સાહેબે અતિ વિદ્વતા ભર્યો મનન કરવા જોગ લખ્યો છે.

કિંમત રૂ ૨-૦-૦

“ ગઝલમાં ગાથા ” અને “ અશોજરથુશ્તને ગીતાંજલી ” સાથે લેનારને બંને પુસ્તકો રૂ. ૩-૦-૦ માં મલશે. (પોસ્ટ અલગ)

લખો:—

મહેરજી. મા. લાથેના. ચીંચ પોકલી. મીરા કેમીકલવર્ક્સ. પરેલ. (ફોન નં. ૪૧૦૦૭) મુંબઈ.	} જયંતીલાલ અ. શાહ. ભોયવાડા પોળ. ઘોખીરટ્ટીટ અમદાવાદ.
---	---

(મુંબઈ ખાતેથી બન્ને બુકો ફોન કરવાથી અથવા કાર્ડ લખવાથી વિના પોસ્ટ ધર બેઠા પહોંચાડવામાં આવશે.)

નીચે આપેલ અભિપ્રાયો ઘણા લાંબા છે. પરંતુ જગ્યાના અભાવે અત્રે ટૂંક આપેલ છે.

અશોજરથુસ્ત ગીતાંજલીને મહેલા અભિપ્રાયો.

મુંબઈના ભણીતા ધર્મ અભ્યાસી અને વક્તા તરફથી:—

x x x x આ પુસ્તકના બારીક અભ્યાસ પછી એકે એક જરથોસ્તીને આ પુસ્તક ખરીદવાને હું મંજુર બલામણુ કરૂં છું. આ પુસ્તક વાંચનારને ખુદાની ખુદાવંદી તેમજ દાનાઈ અને અશો જરથોસ્તની ઉંચી પવિત્રાઈ તેમજ સત્યતા માટેની લડતનો ઘણો સુંદર ખ્યાલ મળે છે. x x x x નવજોત કે શેહાદીના પ્રસંગે નવજોતીને અને પરણતાં જોડાને આપવાની બેટમાં આ પુસ્તકનો જરૂર જ સમાવેશ થવો જોઈએ. x x x x

મલ અરદેશર બઝાં

સાંજ વર્તમાન:—xx એક ગુજરાતી લેખક જરથોસ્તીધર્મનો સરસ અભ્યાસ કરીને સંપીતમાન જરથોસ્તના જીવન સુત્રોને ગુજરાતી કાવ્યોમાં ઉતારો એ આનંદ અને આશ્ચર્યની વાત છે, અને તેઓ પોતાના સાહસમાં સફળ થયા છે. શાળા અને પાઠશાળાઓમાં આ ગીતાંજલી પારસી બાળકોને પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે ચલાવવાની ભલામણ કરી શકાય એમ છે.

નવસારીવાળા પારસી સાક્ષર રતન શેઠ શ્રી. સો. મ.

દેસાઈ સાહેબે પ્રસ્તાવનામાં લખેલ કેટલુંક ટૂંક નિવેદન:—

“અશો જરથુસ્તને ગીતાંજલી” પારસીઓમાં ઘેર ઘેર ગવાતી થાય એવી મહારી પ્રાર્થના છે. વળી સઘળા સ્થળોમાં ન્યાં ન્યાં જશન—કમિટીઓ છે, બઝાં છે, અને જરથોસ્ત ધર્મ પુસ્તકોને હિતોજન આપવા સાફ મુંબઈની પારસી પંચાયત વિગેરે પાસે ને ફંડો છે તેમાંથી આ પુસ્તકો ખરીદવામાં આવશે તથા ને ને શાળાઓમાં ધર્મ શિક્ષણ આપવામાં આવે છે, તે તે શાળાઓમાં ટેક્ષ થુક તરીકે આ

પુસ્તક ચલાવવામાં આવશે તો જરથોસ્તી ધર્મની હાલની પરિસ્થિતી જોતાં અત્યંત લાભ થવા પામશે.

જામેજમશેદ:—x x x સવારે બંદગી વખતે એકેક ગઝલ વાંચવામાં આવે તો બેહદીનો ઉપર તેની મજેની ધારમીક અસર પડે એમ છે. લેખકને તેમજ પ્રકાશકને આવું ઉમદા પુસ્તક બહાર પાડવા માટે મુખ્યારકબાદી ઘટે છે. પુસ્તકની આ આવૃત્તીમાં જરથોસ્ત સાહેબનું જાણુવા જોગ જીવનચરિત્ર પણ ઉમેરી આપવામાં આવ્યું છે.

પારસી ભાઈબહેનોને એક અતી ઉમદા તક !

બે પુસ્તકો મફત.

“ ગઝલમાં ગાથા ” અને “ અશો જરથુસ્તને ગીતાંજલી ”

(કાંઈપણ દામભર્યા શિવાય) મેળવવાં હોય તો તેનાં પાંચ ગ્રાહકો બનાવી, તેઓના સંપુર્ણ એડ્રેસો જણાવી વી. પી. મોકલવા અમોને લખવું. પાંચે ગ્રાહકો તરફથી વિ. પી. સ્વીકાર થઈ ગએ, અમો ત્રણી ખુશીની સાથે ઉપરની બે છુકો રૂપૈયા ૪, ની તે ગ્રાહકો મેળવનાર એજન્ટને મોકલી આપીશું. આમ કરવાથી પણ સ્વધર્મની સાચી ફરજ અદા થઈ ગણાશે. બે છુક સાથે લેનારને કીંમત રૂ. ૩) માં મલશે. (પોસ્ટ અલગ). લખો—

જયંતીલાલ એ. શાહ. બોમ્બાઇ પોલ, ધોખીસ્ટ્રટ, અમદાવાદ.

સાહિત્ય વિલાસી ભા ઇ બ્હે નો ને

જાહેર વિનંતી કે:-

સત્ય, દયા, નીતિ, ઔદાર્ય, વિગેરે વિગેરે બિન્ન
બિન્ન બાબતો પર રચાયેલાં મરહુમ હૃદયયોગીનાં
કાવ્યોનો એક મોટો સમૂહ કે જે હજી અપ્રકટ જ
છે. તેમાંનાં કેટલાંકની ચુંટણી કરી એક પુસ્તકના
આકારમાં પ્રકટ કરવાની ખાહેશ છે; તો તેમ કર-
વાને કોઈ શ્રીમંત મહેરબાનો આર્થિક સહાય કર-
વાની મહેરબાની બતાવશે તો તે ખાતે મોટો
હિપકાર લેખાશે.

લખો:-

જયંતીલાલ અમૃતલાલ શાહ
રાજમહેતાની પોળ,
બ્રહ્મપુરી પોળ, ૧૦૮૬
અમદાવાદ.

Jehangir Brothers,

MERCHANTS & AGENTS.

Opp. Rly. Station,

AHMEDABAD

Telegrams: Tea.

Telephone: 3246.

Agents for:

Messrs Tata Oil Mills Co., Ltd.,

501 soaps, Glycerine etc.

Messrs Polson Ltd.,

Coffee & Butter etc.

Anglo Thai Corporation Ltd.,

Howards Drugs and Patent Medicines

Messrs Godrej & Boyce Manufacturing Co Ltd.,

Almirahs Safes, Locks, Shelvings etc

Messrs Godrej Soaps Ltd.,

Toilet Soaps

Messrs Pardiwalla Brothers of Bombay

Ensign Teas.

Messrs O. K. Reaserch Laboratories

O. K. Teas & Soaps etc

બે આનાનો
 ગુલાબના સુગંધનો
કોકોસ સોપ (ધોવાનો સાબુ)
 વાપરો

ખનાવનાર :—મીરાં કેમીકલ વર્કસ

ફોન ૪૧૦૦૭

મુંબઈ ૧૨

1909

to

32 Years' Experience

1941

Always ask for

“ DRAGON ” Brand GHEE

That's Better

On every score...QUALITY...FLAVOUR...
 PACKING...PRICE...“ Dragon ” Brand Ghee
 has satisfied most critical customers. Firstly
 the securing of Premier Awards at Sanand Show
 1937, means quality that is unquestionable
Secondly hygienic packing in new tins ensures
 perfect freshness and freedom from contamination;
 while Thirdly, skilful grading has turned many
 a trial order into a regular one; and Finally,
 it's vital that this Ghee that's BETTER is only
 available direct from us.

HYGIENE DAIRY CO., AHMEDABAD.

Suppliers of Fresh Table Butter & Ghee.

"FRIENDS ENVY THE WHITENESS OF OUR WASHING"

Says
Mrs. Chandanben Maganlal
Sukla of Bombay

"Since we started washing the best clothes at home with 501 'Special' many friends have asked how I get our shirts, dhoties and saris so beautifully fresh and white. It is because 501 'Special' Soap takes out the dirt quickly and gently without damaging the materials. Our clothes look better and last longer than ever before."

2167 01 101 101 101 101

(Mrs. Chandanben Maganlal Sukla)

501

"SPECIAL" SOAP

MAKES WHITE CLOTHES STAY WHITE

Pure Swadeshi
Free from animal fat

TOMCO SALES DEPT.
P. O. Box 526, Bombay

THE TATA OIL MILLS CO., LTD.
Bombay House, Bombay.

Please send me free samples of your soaps.
I enclose 1 anna stamp to cover postage.

Name (Mr. Mrs. or Miss)

Address

.....

.....

..... No.

(Please write in Block letters) (903)

મરહૂમ કવિ શ્રી
“હૃદયયોગી”
ની બે સુંદર કૃતિઓ
[૧]

અશો જરથુરતને

ગીતાંજલિ

કિ. બે રૂપિયા

અશો સ્પીતમાન જરથોસ્ત સાહેબનું જીવન-
વૃત્તાંત અને તેમની સિદ્ધતામાં રચાયેલ
સંખ્યાબંધ કાવ્યો.

[૨]

ગઝલમાં ગાથા

કિ. બે રૂપિયા

તા. ક. આ બંને પુસ્તકો એક સાથે
ખરીદનારને રૂપિયા ત્રણમાં મળશે.

: ઠેકાણું :

જયંતીલાલ એ. શાહ

રાજમહેતાની પોળ, બ્રહ્મપુરી ૧૦૮૬

અ મ દા વા દ.

એડવાન્સ પ્રિન્ટર્સ, અમદાવાદ.

જાણીતા પારસી સાક્ષરરત્નનો અભિપ્રાય

એ ક હિંદુ ગૃહસ્થ પોતે પર કોમી હોવા છતાં આટલા બધાં માન-ભાવ જરૂર થોસ્તી ધર્મ અંગે દર્શાવે તે ઓછું ખુશી તેમ અજાણ થવા જેવું નથી. તેથી આપણો આખી કોમે તેમનો ઉપકાર માની ધન્યવાદ આપવા સાથે તેમના કવિત્વમય જીવન પરત્વે અચૂક ઉત્તેજન દેવાની આપણી ધર્મ-ફરજ હોવાનું સમજવું જોઈએ.

મા ધ શ્રી “હૃદયયોગી”નાં બીજાં એવાં પ્રકટ થવાનાં બાકી રહેલાં કાવ્યો પશુ બીજા જરૂર થોસ્તી નર નારીઓ ઉત્તેજન આપી સંગ્રહ રૂપે છપાવે તો પોતાનો ધર્મ, પોતાના સહુર અને પોતાના ખુદાની ઉચ્ચ સેવા જ કરેલી ખચિત હરશે. * * *

મરહુમ શા. મ. દેશાઈ

